Incipiunt sermones compositi
super particulis antiphōe salue
regina magno ꝛ īgenio ꝛ diligē
tia ad honoꝛē virgis matris ma
rie ac vtilitatē oīm xp̄ifidelium
eos legentiū ac audiētiū oꝛdina
ti a docto sacraꝝ litteraꝝ necnō
virgini matri deuoto viro cuiꝰ
nomē olī in libꝛo vite īuenietur.

D xpristifere virgis pre conia nõ mediocriter efferẽda cũ vniuersalis obligetur creatura ꝓcipue rõnalis: humana tñ natura multo specialius atq; iocũdius q̃ ineffabiliter felicius sue bonitatis iſluẽtiaz ꝑticipare dinoscit Si eteni angelici spũs aule celestis restaurationẽ ab eo ꝑcipiãt Nos aũt que multo amplius necessaria est ab eadez vite ꝑdite repationez suscepimus ¶ Illi nãq; q̃rũus numero viduati grẽ tñ speciali stabili gradu cõfirmati vitã gloriosam ꝑdere non potuerũt Nos vͦo prothoplausti põdere depressi anteq̃ nati mortis exilio relegati absentẽ patriã vite quoq; supne amenitatem deperditã sine redẽptore attingere nequibamus ¶ Illi deniq; gratia pleni mori nõ valebant nos a grã vacuos vna mortis ligabãt sentẽtia Illi per hãc exaltationẽ isti liberationẽ ipetrarũt Illis nõ incõgrua sȝ istis necessaria Qua motus cõgruẽti consideratione ego creaturarũ miserrima hoĩm inhumanissim⁹ clericulorũ iperitissimus peccatorũq; nouissimus aĩm ad itemerate huius virginis laudẽ incitare atq; dirigere disposui ĩ tria merito os obstruere calamũ quiescere atq; mẽtem iuberẽt reuocare Scilicȝ vite irregularitas Sciẽcie tenuitas Laudande sublimitas ¶ De primo inquit btũs Jeronim⁹ Ser. de assump. Timeo ⁊ satis valde ꝑtimesco dũ vestris cupio parere ꝓfectib⁹ ne forte sicut iprobus ita ⁊ indignus laudator inueniar: ꝓfecto cũ nec sãctitas nec facũdia suppetãt ¶ De secũdo Aug⁹ ¶ O felix puerperiũ Letabile angelis Optabile scis Necessariũ perditis Congruũ ꝓfugatis Quid dicã paupꝫ igenio cũ de te quidq̃d dixero minor ẽ laus q̃ tua dignitas meretur Hec ille Si eteni virtutũ ⁊ abstinẽtie Jero⁹ iubar singulare. peccatorẽ se fateat̃. Alt̃ vero relucẽtis igeny speculũ Aug⁹. se i hoc pauperẽ vocȝ Quo nõ presũptuosissimus iudicabor qui tãte virginis nomez pollutis atq; ignaris labys ꝑtractare velim Cũ ⁊ ꝓcipue tertiũ obstz scȝ laudãde sublimitas De hac inquit Beda Ser de natiuitate eiusdẽ Si rerũ vniuersitas singulis distinctas spẽbus in beate dei genitricis marie laudẽ magnis succlamẽt vocibus Tñ dignitatẽ ei⁹ itelligẽtibus surditas vel silẽtiũ apparebit Et damas. Licet mille ora mille lingue vbiq; fierẽt sȝ nec si oẽs lingue hominũ cõuenirẽt: eã mirificis possunt efferre ꝓconys Omne eni ꝓconiũ excedit magnitudo ⁊ oẽ eloquiũ ad eius excellẽtiã isufficiẽs inuenit Hec ille Ayt nãq; cõfessio ecclesiastica Sancta

⁊ imaculata virginitas q̄bus te laudibus referā nescio ⁊c̄. Qua ꝓpter carmē salue regina nō īmerito inchoat̄ ab hac dictione salue ỹbo sc꜡ defectio nō hn̄te plura tpa q̄ȝ salue ⁊ saluete: ad īnuēdū ꝙ oīs salutatio quā ỹgini gloriose possimus īpēdere defectiua cōspicit̄ q̄ȝq̄ȝ etiā plures deuotissimi ipaꜩ īmēsis scriptu rarū opib⁹ extulere ¶ Quid igit̄ faciā: Cessabit ne calamus: Obstruet̄ ne lingua: Ad quid pauxillū aq̄ mari addā: Ad q̄d tenuē lapidē mōti adiciā: Audio Jero. me consolantē Et si ad hoc inq̄t nemo īueniatur ydoneus: votis tñ oībus cessare non debet enī q̄libet peccator a laudibus Cōperio vtiq̄ȝ tria aiꜩ ad hoc incitātia: q̄ sūt sc꜡ Diuini p̄cepti auctoritas. Animi ỹginei benignitas. Humani generis vtilitas. ¶ De primo īquit Jero. Ser. de assump. Idcirco dilectissimi letamini ⁊ laudate quia si deū ore prophetico in sanctis suis laudare iubemur multomagis eū in celebritate virginis matris eius oportet cuꜩ ymnis et cāticis diligētius extollere vt dignis deo laudare preconys et misticis honorare muneribus Unde ⁊ Eusebius Ser. de eadē Omniū sanctorū dilectissimi laus inquit ⁊ exultatio multiplici est attollēda fideliū preconio: quia profecto laus ⁊ gloria ad illius spectat magnalia q̄ est benedictus i secula Ipe quippe i cor laudibus ⁊ mirabiliter p̄dicatur ⁊ spcialit̄ delectat̄ cui⁹ gratia tales ⁊ tātos eos condidit vt laudabiles meritis habeātur Et i cui⁹ laude mirabilius laudat̄ ac specialius delectat̄ Ille in scis mirabilis q̄ȝ in laude marie matris. Quā idcirco supra ōne qō post ipm ē exaltauit vt ⁊ cūctis scītatis laude digniorē ⁊ ad h̄ ueniēdū miseris sue āmirabilis fecūditatis gr̄a potētiorē ōnderet Hec ille ¶ De scdo Fulbert⁹ Carnoteñ Ser. Creatoris matrē Te inq̄t iestimabilis benignitatis feminā ⁊ reuera matrem mīe esse cognouimus: ex eo ꝙ tu q̄ mundū huc īmūduꜩ ⁊ lubricuꜩ in polluto calle trāsisti ⁊ adhuc int̄ peccatores degēs: tanta añ deū sanctitate claruisti vt sola solio eťni regis appꝛoximare merueris. tñ peccatorē q̄ȝtūlibet fetidū nō horres nō despicis si ad te suspirauerint. tuūq̄ȝ intuentū penitēti corde flagitauerit h̄ ille ¶ Confisus idcirco in ipius benignitate q̄ repulsaꜩ no pati tur: cuius aures oīm apponūtur vocibus. nō me abscōdaꜩ a calore laudis huius ỹginis: quia benigna est ¶ Nec offendat eius excellētiam opis exiguitas quia eidē nō qō voluit s꜡ qō valuit mea cōfert imbecillitas. ¶ Eteni in tabernaculo dñi non soluꜩ aurū argētū lapides p̄ciosi iacīctus ⁊ purpura s꜡ ⁊ saga cilicina pelles caprarū pili accepta fuisse legūtur ¶ Tertio h̄ iubet bois

vtilitas ad grāz in presenti cōsequendā Bernar. vas liquore plē nuz si quō moueatur de facili effundit liquorē: sic intemerata vgo si laudibus: pcibus ve pulsetur: mox nobis effūdit gratiam. Insup ad futurā gloriā cōsequēdam Eccles. 24. Qui opantur i me nō peccabūt: sz qui illucidāt me vitā eťnā habebūt. Et Thomas cātuarien. Gaude inqt mater miserorū: quia pi pmiorū dabit te colētibus: cōgruentē hic mercedē z felicē poli sedē sursuz in celestibus. ¶ Hys vtiq3 aiatus causis ex tribus non ausu temerario sz corde pstrato opusculū tenue sup āti pha dignissima scz Salue regina cōtexere tēptabo. ¶ Eya vgo sacrata dignare me laudare te z vt vbis vtar Bernardi. Dña labia mea apies: volūtaria oris mei bñplacita fac dña dei geitrix: dña mundi: regina celi: hec inqz sensuz acuat: dirigat stilū: z linguā paupis venustiori respargat eloqo. Pulsemus ad eā dilectissimi spū: mente: z ligua: pmētes illud archāgeli dulce eloquiū Aue gratia zč.

Sequitur prefatio.

Multis cāticorū iubilationibus:

ymnis: psysq3 salutatiōibus qbus ecclesia cotidianis in officys aures audiť mulcere vgineas. vnuz istud efferre decreui carmē in quo nō soluz itemerate virginis sublimitas: verū etiā nr̄a calamitas declarantur: atq3 post vie grām supma felicitas optať. Ordo nēpe nō incōgruus in eo seruať. Nā iuxta epistole supplicatorie seriē h cāticū tres cōtinet ptes Scz pfationez: petitionē: atq3 cōclusionē. Prefatio ibi Salue regia zč. Petitio Eya ergo aduocata nr̄a zč. Conclusio O clemēs O pia zč. ¶ Principalis hui⁹ carmis auctor pphetarū est insufflator. Nam iuxta Ambro. Omne verum a spū scō ē. Instrumētal' vo iuxta Duran. in Rati. diui. offici. ti. de sequē. Et scōs Jaco. Januē. i aurea legēda. histōria Pelagy ferť fuisse Petrus cōpostellanus. Antonius vo florētinus vltra pti summe sue ti. 15. §. septimo. c. 14. Inquit Joannē damasce. h carmē edidisse. ¶ Et qz dulcedo vbo̅r necnō approbabo ecclesiastica hoc cāticū nō imerito ratificāt eo iuxͣ Senece i pncipio de formula vite. sniāz. Nō te moueat dicētis anctoritas: nec quis: sz quid dicat intēdito: nec q̄ multis sed qualibus placeas cogita Opus inceptū aggrediēdo tria hoc loco sup hac dictiōe Salue notenť.

Scilicet. Salutationis diuersificatio.
Salutantis dispositio.
Dictionis interpretatio.

¶De salutationis diuersitate Sciendū q̄ inuenitur ꝛ salutatio mala ꝛ bona. Mala enī triplex: scʒ elatiōis: derisionis: pditionis. De prima Luce 2°. Inquit magister veritatis de phariseis. Amāt salutationes in foro idest volūt salutari in foro publicō prius tpe altiori: voce: inclinato capite. Ideo dicit dominus Luce vndecio: ve vobis phariseis qui diligitis pmas cathedras in synagogis: arrogāter pmatū appetēdo Ecclesi. 7°. Noli q̄rere ab hoie ducatū: neq̄ a rege cathedrā honoris. Seq̄tur in textu. Et salutationes in foro. Lrisos. vocari volūt: nō esse. nomē appetūt: effectū negligūt. ¶ Alia ē salutatio derisionis Mathei 27. Milites genu flexo añ eum illudebāt eū dicētes Aue rex iudeorū. Sic illudūt atq̄ yronice salutāt qui ope oris laudeʒ vitupe rant. Ysaye 29. Appropinquat populus iste ore suo ꝛ labys me honorat: cor aūt eorū longe est a me. ¶ De tertio pditiōis hētur 2. regū 2°. q̄ Ioab princeps milicie Dauid. audito q̄ Dauid mādauerat Amase hec faciat mihi de⁹ ꝛ hec addat si nō magister milicie mee fueris corā me ōni tpe pro Ioab. Motus inuidia cōtra Amase querebat eū extiguere: quē corripiēs Ioab dixit ad Amase Salue mi frat̄: quia erāt germāi. Dauid enī duas hūit sorores: scʒ Seruiam ꝛ Abigayl: fily Seruie. Abysay: Ioab: Azael. Abigael vō Amase parali. pmo 2°. c. Et tenuit manu dextera mētū Amase quasi osculās eū: porro Amasa non obseruabat gladiū quē habebat Ioab qui pcussit eū in latere ꝛ effudit itestina eius in terrā: nec secūdum vulnus apposuit. Simile repitur Math. 26. ꝛ Marci 14. de iuda dicēte Aue rabbi: ꝛ osculat⁹ ē eū. Cōsuetudo enī erat iudeorū osculari: ad significādū q̄ igressus erat pacificus. Sʒ quia hic nō erat pacificus. sʒ pditoria salutatio: ideo Agnus cātatur in cena pax q̄ negat. ¶ Talis etenī ē mundi salutatio illum enī pdit quē osculatur. ¶ Alio modo capit salutatio in bono ꝛ hoc dupliciť. Primo mō p modū optantis ꝛ desiderātis alicui qd̄ nō habet. Ad Philipeñ. 4°. Salutāt vos oēs sancti idest optant eternā salutē: que cōsistit in remotione mali ꝛ pcuratiōe boni: ꝛ hec ē actus caritatis: ꝛ hoc mō. beata vgo nō est proprie salutāda: quia hec salutatio quādam denotat impfectionē in salutato: qua ppter taliter viatores ꝛ non cōprehensores qui nullū patiūtur defectum: nec dampnati q̄ nullius boni capaces salutādi sunt. Sed cur salutationeʒ magister veritatis prohibet discipulis inquiens Luce 10. neminē p viaʒ salutaueritis. Responsio ad litterā: no prohibet simpliciter salutationem cū sit officium humanitatis: sʒ ꝛ obstaculum predicationis ꝛ impedimētum deuotionis: vt sit sensus idest: ne causa

confabulandi aliquos in via salutaueritis:ne ipsa confabulatio deuotionem impediat:⁊ a destiato predicationis negocio retrahat. Glo. Bede ⁊ Ambrosij. Neminē per viā salutaueritis: idest tātum ex consuetudine ⁊ non salutis optatione. Omnis qui in via salutat occasione itineris salutat: nō ex intētione eiusdem salutis habende. Hec Hugo Cardi. postil. biblie. ¶ Secūdo modo capitur salutatio per modum gratulātis ⁊ fauentis. nullius sonās defectum in salutato: sed notat vel salutātis affectum vel salutati dignitatem ⁊ statū perfectum: ⁊ hoc modo Maria ē a nobis salutāda: Sed cur? propter debitum: exemplum: fructum. ¶ Ex debito salutatione sine benedictionem obligamur amicis atque beneficis impendere Eccles. 22. Amicum salutare ne cōfundaris: ⁊ a facie illius ne abscondas: ⁊ si mala mihi euenerit per illum sustineho. Glo. Multa bona sunt in amicicia vera. Cōgaudet eni amicus bonis tuis ⁊ contristatur in malis. Ideo apl'us ad Ro. 16. Salutate inquit priscam ⁊ aquilā adiutores meos in xpristo Jesu qui pro anima mea suas ceruices supposuerit Ny. de ly. Erat eni ista Prisca vxor Aquile iudei Dicit eniz act. 18. quod Paulus māsit cum eis in Corintho cum fuissent expulsi de Roma per claudium imperatorem: ⁊ cum eodem Paulo inde recesserunt. Notā enim seditione contra Paulum a iudeis hij exposuerunt se periculo mortis ex nimia caritate pro vita Pauli tuenda: quia sciebant vitam eius ecclesie magis necessariam Et idem Paulus vbi supra. Salutate Mariam que multum laborauit pro nobis: erat enim hec ciuis romana laborans ad cōmunem pacem conuersorum ad fidem Unde ipsa discentiones inter eos eo quod iudei se preferebant gentibus ⁊ econuerso denūciauit apostolo tanquā ei qui posset prodesse ⁊ vellet. Si igitur vt docet scriptura amicis benedictio ⁊ salutatio ex debito impēdi debeat. Ergo maxime benefice auxiliatricique nostre Marie affectuosissima debetur salutatio atque benedictio: nā per eam nobis magna dignitas collata atque humana conditio exaltata est quia filius dei non angelicam sed humanam ex ea naturam assumpsit. Unde spirituale matrimonium nobiscum iniit. Ad hebreos secundo: nusquam angelos apprehendit. En huius figura precessit Gen. 28. Uocauit Ysaac Jacob ⁊ benedixit: precepitque ei dicens. Noli accipere coniugem de genere Chanaan: sed proficiscere in Mesopotamiam syrie ad domum Batuelis patris matris tue ⁊ accipe tibi vxorem de filiabus Laban auunculi tui: ⁊ possunt eē vba dei p̄ris ad filiū carnē assūpturū Chanaan

interp̃tatur possides domũ ꝛ significat celestẽ domũ possidẽtes Mesopothania interpretatur eleuata Syria sublimis. Hec est natura hũana sublime eleuata ex qno eã deus assumpsit: ȝ non ad quãcũqȝ ȝ ad domũ Batuelˀ: qui interp̃tatur castus deo. vł v̓go idest ad beatã virginẽ de filiabus Laban: qui int̃pretatˀ cãdidatio. idest de purissimis sanguibus v̓ginis scõꝝ Damasce. vñ Petrus Raucñ. Maritari voluit verbũ patris alti⁹ nubere nõ potuit. Eusebius quoqȝ bñficia nobis ꝑ candẽ collata cõmemorans. Ser. oim scõꝝ Quid dignuȝ dicemus mr̃i creatoris ꝛ saluatoris nr̃i: ꝑ cuius inq̃t sanctitatẽ pc̃a nr̃a purgãtur. ꝑ cuius integritatẽ nobis icorruptibilitas donatˀ: ꝑ cuius v̓gitatẽ aie nr̃e adamãtˀ a dño ꝛ despõsantur deo. Quid dignũ referemus genitrici dei ꝛ dñi nr̃i: ꝑ cuius ꝑtũ de morte et̃na sumus exẽpti: per cuius plem ꝑditi sumus restituti ꝛ de exilio miseric in p̃riaȝ beatitudis reducti. Hec ille ¶ Et Fulbertus eadem cõmemorãs Ser. Creatoris mr̃eȝ. In eius inq̃t vtero ruptus ẽ paries iimiciciarũ: quẽ int̃ celũ ꝛ terrã ꝑthoplaustorꝫ in obediẽtia cõstruxerat. Ibi cõfederata sunt t̃renis celestia ꝛ obuiauerũt sibi i osculo pacis mĩa ꝛ veritas. qñ in vnã eãdẽqȝ ꝑsonã cõcurrerũt diuinitas ꝛ hũanitas. Factũqȝ ẽ illud sup̱ terrã vt esset de⁹ hõ: ꝛ hõ deus. Ibi magnus Helyseus in mẽsurã suscitãdi pueruli sese cõtraxit Ibi antiquus dierũ patriarcha p̃dicto filio suo iduit tunicã polimitã. Hec ille. Et inq̃t Aug⁹. i quadã or̃one sup̱ psal° 20. Aue salus hoiȝ digna salutari. Salutare pariẽs nec aptata pari nostra spes ꝛ gloria sit in salutari: cuius ꝑticipio credim⁹ beari.
¶ Secundo salutanda est propter exemplum: primo angeli eã salutantes in thalamo luce primo. Ingressus angelus ad eaȝ inquit Aue gratia plena ꝛc̃. ¶ Secundo Joannis baptiste i vtero Luce primo Exultauit infans in vtero eius. ¶ Tertio xpristi in celo Terty regum prio. Surrexit in occursu matris adorauitqȝ eam: idest salutauit ipsam intronizando Unde mellifluus doctor Ser. de assump. Quis iquit cogitare poterit q̃ȝ gloriose regina mundi in celo assumpta fuerit: quanto deuotionis affectu in eius occursu celestium legionum multitudo ꝓcessit: quibus cãticis sit deducta: q̃ȝ placido vultu: q̃ȝ serena facie: q̃ȝ dulcibus ãplexibus diuinis a filio sit suscepta. ¶ Tertio salutanda est propter fructum Si enim ioculator esuriens ad plenam mensam diuitis cantauerit: nũq̃d ei cibus negabitˀ: Similit̃ si q̃s tꝑalia cõtẽpnẽs et g̃raȝ esuriẽs veniat ad mẽsaȝ mr̃is toto corde ꝛ affcũ nũq̃d ei largitas man⁹ reibet: q̃ fragmẽta g̃re largiri dignabitˀ

¶ Impossibile est igitur hāc curialissimā nos īsalutatos absq̄ gr atiarū retributiōe relinq̄re naȝ dicit' Ecclesiastici 4j. Erubeſce a salutātibus de silētio Unde scūs Seraphic⁹ doctor Bonauētura in stimulo amoris O q̄ mira inquit ē hui⁹ v̄ginis fecunditas que dū salutat' deuote ad cor salutātis suauissimū fructuȝ emanat Quāto eni in eius fructu quis amplius iocūdatur tāto ab ea plus īpetrat: ꝛ nisi dicat sufficit nūq̄ cessabit.

Secūdo pricipaliter dicere

ōgruit de salutātis dispositiōe Pro quo sciēdū q̄ salutator q̄tū in se ē equari debet angelo salutāti ī trib⁹. In puritate. In caritate. Et ī humilitate. ¶ De angeloꝛ puritate inq̄t diuinus dyo⁹ q̄ angeli sunt specula purissima ꝛ nō incōgrue q̄ speculū mūdissimū trinitatis contēplant' Quāobreȝ in v̄ginis salutatiōe apparuit veste cādida ad ei⁹ puritatē denotandā Dicit eteni glo. sup illo euāgelij Apparuerūt vestimenta eius cādida sicut nix ꝛc̄ Or angelus tūc ōndit spēm qualē habuit p naturaȝ Sic ergo salutator v̄ginis intacte p pulchre atq̄ formose imūdicie vestibus exut⁹ ornamēto puritatis ꝛ mundicie circūcinct⁹ eloquijs castis eā nitidius salutabit Naturalit' scōȝ solinū Elephātes prius se lauāt aqua an̄q̄ ortū solis salutēt ergo nos qui plus hijs rationis habemus pus ꝛ corpe ꝛ mēte aq̄ cōpunctionis ꝛ lacrimarū mūdemur an̄q̄ illā q̄ soleȝ iusticie p duxit salutemus Nōne ꝛ moyses cū rubū ardentē vt appareret inspiceret calciamēta de pedibus ppī loci sāctitatē traxit Sic ꝛ nos rubū nr̄m incōbustū scȝ intemeratā mariā mēte cōspicientes terrarū sordes exuam⁹ ¶ Scōo equabit' angelo in caritate qui in ea pria cōuersant' vbi caritas viget cōsumāta Hec eni in eorū vite cōmunione pbatur q̄ celestis Jerusalē pticipatio ei⁹ in idipm id ē vnius ꝛ eiusdeȝ Or vn⁹ pticipat oēs ꝛ singuli ꝛ co dē bono quo vn⁹ singularit' fruit' ꝛ gaudet oēs generalit' fruūt' ꝛ gaudēt Deus eni est obiectū beatitudīs omnibus sanctis pl⁹ tamē ꝛ minus pticipāt secundū diuersitatē graduū meritorum Or aūt boi necessaria caritas ꝛ fūdabilis v̄tus existit docȝ apostol⁹ Si inq̄t linguis angelorū loquar ꝛ hoim caritatē aūt nō habuero nihil sum ꝛ infra plura de eadem conscribit de qua etiaȝ latius in alijs patet doctorū traditionib⁹ ¶ Tertio debȝ āgelo cōformari ī hūilitate q̄ cōsistit ī eorū obediētia ꝛ ministerio Sūt eteni scōȝ apostolū administratorij spūs ī misterio missi cuius q̄dā hūilitas marie gabriel' ad v̄gieȝ missi ī salutatiōe ōpta fuit

Quia antiquitus erat valde magnū ꝙ angeli apparebāt homi
nibus Unā ad laudē abrahe scribit̄ ꝙ recepit angelos hospicio
ꝛ eis exhibuit reuerētiā Nō enī imerito quia angelus erat ma
ioꝛ hoīe quo ad dignitatem nature quia ē nature mere spūalis
psalmista Qui facit angelos suos spūs Homo vō ꝑtim nature
coꝛpalis ꝛ ideo dicebat abrahā Gen̄ 28. Loquar ad dn̄m cū sim
puluis ꝛ cinis ¶ Scd̄o quo ad dei familiaritatem Danielis 7°
Milia miliū ministrabāt ei ꝛc̄ Homo vero est q̄si elōgatus ꝑ
peccatū a deo ꝛ in tetrū carcerē detrusus ¶ Tertio quo ad plē
tudinē splēdoris glōe angeli enī ꝑticipāt ipm̄ lumē in sūma plē
tudīe Job 55. Nūquid ē numerus militū eius ꝛ sup quē nō ful
get lumē eius ꝛ si hoīes ꝑticipēt de ipo lumine glōe cōpatiue tm̄
parū ē ꝛ in quadā obscuritate Quāuis igit̄ hys de causis ange
lus hoīes excedat ꝛ antea parū visuz fuerit angelū hōi reueren
tiā exhibuisse: tm̄ hūiliter ac reuerēter igressus ē āgelus ad ma
riā poplice plexo scd̄m Aug⁹ dicēs Aue grā plena ꝛc̄ Sic ꝛ salu
tatoꝛ v̄ginis supplr̄ cuz angelo nō arrogāter cū phariseo caput
ei inclinet Quia deficiētibus puritate caritate atq̄ hūilitate in
nobis plus eaz videbimur deridere q̄ȝ salutare Unde scūs sera
phicus doctoꝛ i stimulo amoris Nōne inquit ter videbitur dn̄e
ꝙ honorē ſȝ deridea matrē tuā quādo supbus humilē: castissi
mā imūdissimus: sanctissimā impyssimus: m̄rem dei filius dy
aboli salutare p̄sumeret: Ubi ē bone dn̄e nūc reuerētia matris
tue Cur eā tales salutare ꝑmittis Sed o pyssime Jesu xp̄e tuā
erga nos nimiā caritatē non sufficit te ōni derisui ꝛ cōtemptui
subiacere: ſȝ matrē tuā iam ad dexterā tuam sedentem ꝑmittis
pollutis labys tractare. vt possis coꝛda nostra tuo ꝛ eius amoꝛe
inflāmare Hec ille ¶ Uiso a quibus virgo intemerata salutā
da predicatur Consideremus hoc loco qualit̄: quia frequēter: fi
deliter: ꝛ sapiēter digna existit salutari frequēter quia tota pul
cra Ysaye 23. Bene cane frequēta canticum in memoꝛia tui sit
¶ Secūdo fideliter coꝛde oꝛe scȝ ꝛ opere: ne similes cōperiātur
populo iudayco De quibus psalmista psalmo 77° ꝛ dilexerunt
eum i oꝛe suo Glo Aug⁹. ꝛ Cassi. Uerbo tantum laudantes nō
in coꝛde cum tamē ei omnia secreta sunt nuda idest in oꝛe tātū
confessi sunt eligere eum ꝛ lingua sua Glo. qua dixerunt eū dili
gere ꝛ precepta eius velle seruare: mentiti sunt ei: quia nō fece
runt nec senserunt in coꝛde verum esse quod oꝛe dixerunt Et se
raphicus doctoꝛ ibi supra Quomodo inquit miser homo nō tre
mit ꝛ expauescit tantam dominā salutare: sed illud detestabile

nimium est ipsam nominare ore et corde: vana et inutilia ymmo nephāda tractare: ipamq; alloqui tergo verso. cuz eni ōni reuerentia honore et deuotione ē virgo beatissima salutanda Hec il le ¶ Tertio sapiēter sz recta intētione: videmus eniz sepe nobiles puellas: atq; virgines salutari: sz eo magis vt salutantes de earū familiaritate se possent iactare: sic timēdū est q̄ multi mariā salutāt vt eam videantur amare Sed tales procholdolor vix resalutationis lucrū pcipiunt Nam ipa nouit abscōdita cordis Ecclesiastici 34. Penetrabo omnes iferiores ptes terre et ispiciam ōnes dormiētes ¶ Quod cōfirmat beat⁹ Bernardus Ser. super salue inqens Agnoscit cruce et diligit diligētes se et ,ppe ē in veritate inuocātibus se presertim hys quos videt sibi conformes factos in castitate et humilitate Si tñ caritatē adiecerint et totā spem post filiū suū in ea posuerit Et seraphic⁹ doctor Hos eni diligit: hos nutrit: hos in filios suos suscipit O btūs qui de tā nobili matre letat: ipam corde āplectitur: ope imitat O mirū vere qūo nō capit exultatiōe cor talē virginē salutans mira debet dulcedie os nostrū habūdare cū tam dulcem et benignaz dñam salutam⁹ Hec ille Sz silebit ne peccator idcirco a laude v̄ginis Respōdet Iero. Ser. Cogit] me etc. Quāuis n̄ sit speciosa laus in ore pctōris noli cessare quia inde tibi venia et ōnibus vt laudes Et Bernard⁹ in Ser. Queādmoduz sol sup bonos et malos orit indifferēter Sic maria nō discutit merita Sed ōnibus se exorabilē et clemētissimā prebet Hec ille Nihilominus salutator prefatis ornatus virtutibus et modis plus ī salutatiōe proficit atq; mereī q̄uis peccator etiā p eā sepissime cōuertat.

Salue

Alue eni secūdū Albertū

inde.lau. v̄ginis dicit pñciā boni et pmanētiā salut] Et ideo scōs Greciā hoc verbū salue ɔphēdit aue valeq;. aue quo ad pmū quia remoto ve pmanet bonuz et vale denotat salutis pmanētiā in hominib⁹ p modū optātis in virgine p modū gratulātis et fauētis vt supra dictū est ¶ Potest aūt dari triplex interptatio huius dictiōis salue Sc3 salua a ve passiue Hec īmunitas fuit a multiplici ve Primo a culpe actualis Sc3 cordis: oris: et opis ¶ De ve cordis dicit magister veritat] ve vobis scribe et pharisei ypocrite qui similes estis sepulchris dealbatis q̄ a foris apparēt hoībus speciosa: intus aūt sūt plena

ossibus mortuorum ꝛ õni spurcitia ab hoc eni ve cordis imunis fuit virgo beata Unde Ber. in oȯne loquar inquit ad cor tuuz mundũ qȯ primũ sub sole dignũ fuit suscipere egredientẽ de sy nu patris filiũ in hac oȯne ꝑ pulcre cor alloq̄tur virgineuz de ve culpe oris Ysay. 5. Ue qui dicitis bonũ malũ ꝛ malũ bonum Ab isto ve ĩmunis fuit Amb. Nihil toruũ ĩ oculis marie: nihil ĩ verbis eius ꝓcax: nihil in actu inuerecũduz fuit ¶ De ve culpe oris Ecclesiastici 2°. Ue duplici corde: ve labys sceleratꝭ: ve ma nibus malefaciẽtibꝰ ¶ Qꝫ maria nr̄a ab hoc ꝛ ab oĩ ve ĩmunis fuit declarat Augꝰ. inquiẽs Cũ de peccatis agit̃ nullã de beata maria volumus fieri mẽtiouẽ ¶ Secũdo a macula originali ꝑ seruata fuit ĩmunis a triplici ve miserie originalis Scꝫ Nascẽ tiũ. Moriẽtiũ. Pariẽtiũ. ¶ Omnes q̊ ad primũ ex ꝑte corpis incurrũt naturaliũ appetitũ inordinationẽ corporisq̧ ad aĩam repugnãtiã Geñ. Maledicta terra in oꝑe tuo: in laboribꝰ come des ex ea cũctis diebus vite tue spinas ꝛ tribulos germiabit ti bi scꝫ spinas cõcupiscẽtiarum contra spꝫ Contra hoc ve habuit maria nr̄a spiritũ purificatũ ita ꝙ scḋm Alber. in quolibet mo tu merebatur Insuꝑ ex ꝑte aĩe homo incidit in triplex ve Erro ris in rationali Doloris in cõcupiscibili Pudoris irascibili scꝫ ꝙ turpia fecit turpia sustinuit Error inquit Augꝰ. nõ est homis instituti nr̄a ſꝫ pena dãpnati Nũq̄ꝫ virgo maria errauit nec in discretiõe nec in electiõe ¶ De ve pariẽtiũ spẽale matribus. ve dãpni in v̉ginitatis amissione: ve grauedis in gestiõe: ve pene ĩ ꝑturitiõe de v̉gine ab hys ĩmuni Inq̄t doctor melli suꝑ missus O virgo bñdicta cõcipies quidẽ ſꝫ sine peccato: grauida eris ſꝫ nõ grauidata Paries ſꝫ cũ leticia ¶ Confortat̃ igit̃ virgo fecũ da Casta puerpera Mater ĩtacta que nõ eris ĩ israhel maledcã nec inter steriles deputata: ſꝫ in terris ab angelo bñdicta ꝛ a cũ ctis generationibus ¶ Et idẽ in eodẽ suꝑ illo bñdicta tu in mu lieribꝰ. Benedicta inquit q̄ iam generalẽ maledictionẽ euasisti qua dictũ est in dolore paries ¶ O graue iuguz suꝑ õnes filios eue q̄ si ꝑturiunt cruciãtur ꝛ si nõ ꝑturiũt maledicũtur Dolor ꝓ hibet parere ꝛ nõ parere maledictio Hec ille ¶ Quare filia iep te defleuit v̉ginitatẽ suã Judi 5°. Unde elisabeth ioanne ↄcepto inquit Luce primo Sic fecit mihi dñs in diebus quibꝰ respexit auferre obprobriũ meum inter homines Simile dixit Rachel nato Joseph Geñ 3°. ¶ Sciendũ secundũ Hugo. de sancto vic. ꝙ quãdo factus ẽ mũdus per creatorẽ benedicta ẽ fecũditas Geñ 9°. vt multiplicarẽtur hoĩes. postea quãdo ab vno populo tãtuz

agnitus ē deus p legē maledicta est sterilitas: vt multiplicarē tur fideles ¶ Postrēo qñ instabit tēpus in quo nūc ab oībus gētibus deus colitur bñdicta ē virginitas: vt ad vitā celibem a carnis opa cūcti puocētur: nec fecūditatē carnis meritū: nec sterilitatē dicim⁹ eē culpā: nec p multitudinem filiorū sȝ p merita virtutū antiqui vel moderni dño placuerūt: nec ideo sterilitatē carnis maledicta in lege vt eā dāpnabilē lex ōnderet apud deū qui potius vt eo tpe qñ successio generis in multitudie fili orū querebatur eā apud hoīes infructuosam ⁊ ob hoc quodam modo inhonoratā demōstraret. Nō ergo culpāda ē Maria nec accusanda de cōtemptu legis ī qua sterilitas maledicit: ymmo sola singulariter laudāda: que prima legis verba nō carnaliter sapiēda cōsiderās elegit abiectio plebis in tra fieri ⁊ obprobriū hoīm vt p mūdiciā integritatis in celo fieret socia angelorum. ¶ Tertio fuit imunis a ve morientiū qđ est incinerationis a q ve corpus tā nobile preseruatū fuit. Unde Gre. in collecta Nec tñ nexibus mortis deprimi potuit. idest scđm Albertū inde lan. ca⁹ de gracijs eius circa mortē nō potuit incinerari ,ppter acceleratione resurrectionis: que stati facta creditur. Ratiōes ponit Aug⁹. Ser. de assump. ex pte excellētie corpalis. Cū enī inquit. Caro xpi caro sit marie quā sup astra transuexit honorās oēm humanā naturā multomagis ergo maternā cū natura ⁊ non a doptiōe mris sit fili⁹. Ex pte mūdicie vginalis tantā iqt itegritatem merito incorruptibilitas nō putredis vlla resolutio seqtur dignus est in celo ꝙ tra thronū dei: thalamū dñi: tabernaculū xpi. ¶ Tertio ex pte potētie dīnalis. Si deus ex sola gratia inter turpidates flāmas nō solū corpa puerorū illesa sȝ etiā vestimenta seruare voluit inusta cur abnuat in matre ,ppria qđ elegit in veste aliena. ¶ Postremo fuit immunis a ve pene iehennalis quidquid ve consistit in penarum magnitudie Ezechie. 24. ve ciuitati sanguinum cuius ego grandem faciam penam. Cōtra hoc ve dicit Ber. Quantum gratie maria in terris adepta est p ceteris tantam in celis optinet glorie singularis. In penarum multitudine Ysay. 3. ve anime eorum quia reddita sunt eis mala. Notanter dicit pluraliter mala: propter multitudinē contra hoc ve: habuit multitudinem premiorum. vnde multe filie congregauerunt diuicias ⁊c. et angelus ad eam Aue gracia plena. per quam acquisiuit glorie multitudinem sine plenitudinem Et Jero⁹ Mariā si diligentius inspicias nihil virtutis est nihil speciositatis nihil cādoris ⁊ glorie quod ex ea nō resplēdeat Est

insup ve pene iehēnalis respectu pene longitudīe sue ppetuita te Unde in cano.inde ve illis q̄ in viā Caym abierūt:⁊ i errore Balaam mercede effusi sūt ⁊ ɔtradcōe chore perierunt sequitur quibus pcella tenebrarū cōseruata ē icternū. Contra hoc ve ap propriate canit ecclesia vgini Illud ps. Diffusa ē gr̄a ī labys t. ppterea bn̄dixit te deᵒ icternū Et idem thronus eius sicut sol in cōspectu meo ⁊ sicut luna pfecta ineternū ¶ Secūdo salue dici tur quasi salua actie a ve Nō solū exēpta est ab ōni ve sȝ etiam nos liberauit a ve:cuiᵒ medio tātūmodo saluamur a ve Nam mater saluatoris ē scȝ iesu saluū faciētis populū a peccatis eor cuius medicina Maria nr̄a medeṫ īfirmitates nr̄as Ancel Si cut a te auersus necesse ē vt peat ita ad te cōuersus ncc̄e ē vt sal uus fiat Et discipulus pe.cōmeſ.Felix mater aue per quā patet exitᵒ a ve Que genitricis eue ve facis cē breue. ¶ Tertio dicit salue quasi salus venit scȝ per ipam ita ꝙ pricipiū vtriusq̄ dicti onis ibi sit Et sic hec dictio salue Hic pōt poni p modū cōgratu lationis quo ad primā interptationē sicut diceremus salue scā parēs salue regina idest cōgratulamur tue saluti vel dignitati In secūda ⁊ tercia interptationibus p modū ornātis ⁊ deꝑcan tis vt scȝ tu que salua es a ve ⁊ p quā salus venit concede vt p te saluemur finaliter.

Oratio ad beatā virginē.

Maria virgo sacratissima creaturarū felicissima:mater fecūdissima:ī desiderio aīe nr̄e:in gaudio sp̄us scī:in caritate nō ficta:in vbo veritatis te cupimᵒ salutare:benedicere:atq̄ laudare Salutēt te dn̄a celi ⁊ t̄ra mare ⁊ oīa q̄ in eis sūt.Salutēt te lau dātes angeli:archāgeli:totiusq̄ exercitᵒlegiones p quā sue ciui tatis restaurationē pticiparūt.Sed sup oēs filŷ hoīm te glorifi cēt qui vitā:gloriā:⁊ honorē nisi a te ⁊ p te recipiūt .Salutēt te iusti:qm̄ p te digna meritorū p̄mia se letātur accipe.Salutēt te pctores:qm̄ te in fontē m̄ie hauriētes.vctuſce dāpnatiōis mise rias euasisse se gloriātur.Eya bn̄dicta vgo da hic ita caritatem hūiliter:pure:fidelit:cōtinue:atq̄ sapiēter:donec vixerimᵒ te sa lutare:vt resalutatiōis lucrū amicabilit̄ pcipere valeamᵒ Amē ¶ Quia teste Grego.ī pn̄ᵒ dya. Nōnulli sūt quos ad amorē pa trie celestis plus exēpla q̄̄ pdicamēta succedūt:fit vō plerūq̄ ī audiētis aīo duplex adiutoriū i exēplis primū.Quia ad amorē

vēture vite ex p̄cedētiū cōgnatione accēditur etiā si se aliquit eē estimat dū de alijs meliora cognouerit hūiliat̄ Refert enī btūs Aug⁹.de seipō q̄ Pociano vitā btī Antonij corā eo recitāte ad imitādū statī exarsit. Jdcirco vt gestoꝝ expiētia ad v̄ginis amorē ꝑ hui⁹suauis cātici frequētatiōē3 aīmi alliciāt̄ fideliū3 circa fide dignoꝝ exēpla:illud cultu dignū iudicāda opusculi huius fini cōmēdabo q̄ quis lectoꝛ suis coaptabit locis. Regia

Ecūdū Jero.nulli dubiū3 ē q̄ nec throni in q̄b⁹deus iudicat:nec cherubin ꝑ q̄s de⁹ceccias illūinat:nec seraphin ꝑ q̄s ardoꝛib⁹ sempit̄nis totā p̄riam celestē isflāniat: sic i diua secreta eleuātur:vt Maria gloꝛiosa q̄ in deo eo ascēdit alti⁹q̄ ipe in eā descēdit hūili⁹hec ille.¶ Hui⁹v̄gis ascēsus.ita sublimat̄:at vlt̄ oēʒ creaturā a rege regū in reginā ꝑeligit̄. Hui⁹celsitudis ex cōsideratiōe mot⁹ayt q̄dā modern⁹poeta. Pꝛe felix esset si te nouisset Homer⁹Qui cecinit placidis pluria ficta iocis. Te caneret solā soli tibi carmia libans. Te solā v̄go crederet eē deā.¶ Quia se cūdū3 mellifluū3 v̄gis amicū Ser.sup salue. Eleuata ē magnificētia tua sup celos:ꝛ sup oēʒ terrā glā tua:vt ꝛ nec in celo inueniat̄ creatura q̄ tuā digne q̄at laudare magnificētiā:nec i t̄ris sit q̄ glām tuā exp̄mere valeat. Quia regina ꝛ hoc verbuʒ est assumptū ꝛ vt ex eo qualemcūq̄ laudis materiā enodare valeaʒ iuocet̄ angelica p̄ma salutatiōe. Aue. Regina.

In hoc noīe regia b̄ndictis sima v̄go ɔmēdat̄ a sua excelleti dignitate ꝛ p̄eminēti potestate:q2 regia dicit̄ a rege ꝛ regno. Huic regie scd̄m Ber.sup salue data ē potestas i celo ꝛ in t̄ra ꝛ in manib⁹ei⁹vita ꝛ sp̄us nr̄i ꝛ oculi oīū xp̄ianoꝝ i eā sꝑerāt q̄b⁹dat escā glie:q2 plēa ē i tpe opoꝛtūo. Tcuem⁹ergo frēs coꝛ nr̄ʒ cū manib⁹ad eā ꝛ appꝛopiq̄m⁹ei passib⁹aōꝛ] imolātes ei hostiā laudis reddētes ei vota nr̄a d̄ die i diē d̄ hoꝛa i hoꝛā p̄merētes salue re

Regina inq̄.
- Nobilis pꝛogressu.
- Delectabilis aspectu.
- Jmperialis iussu.

¶ Circa p̄mū p̄ncipale sciendū:q̄ t̄plex scd̄3 doctoꝛes attēdit̄ nobilitas:sc3 ymagis:ppagis:ꝛ v̄rut]. d̄ p̄ma Crisos. Ser.i sep. Dignitas iq̄t hūane oꝛigis facile agnoscit̄ ɔsiderā sb̄litate auctoꝛ]

Nec eni facile poterat esse vel leue q manus sacra confinxit et
celestis flatus in vitalē substāciā aiauit. Maxie cū idez artifex
deus potestatē suā in oēm fabricā eidē hōi fuerat traditur⁹: vt
quē scōm presidē post se facere disponebat eūdem faceret plenū
atq pfectū: habentē in se ⁊ dignitatē qua pcelleret: ⁊ potestatez
qua cūctis animātibus imparet. ¶ Et Aug⁹. inde spū ⁊ aia Tā
ta inqt dignitas nature hūane eē dinoscitur vt nō solū iubētis
sermone sicut alia sex dierū opa: sz cōsilio scē trinitatis ⁊ ope di
uine maiestatis creatus sit homo: vt ex prime dilectiōis hono
re intelligeret quātū deberet suo cōditori. nec ob hoc quidez so
lū q cōsilio scē trinitatis sit excellēter a cōditore conditus sz q
ad ymaginē ⁊ similitudinē creator oim euz creauerat: qd nulli
alteri ex creaturis donauit: que ymago diligētius in interious
hois nobilitate ē cōsiderem⁹. ¶ Primo qdem sicut deus vnus
vbiq semp totus ē oia viuificās: mouēs: ⁊ gubernās. Nā scōz
apostoluz in eo viuim⁹: mouemur: ⁊ sumus sic aia in suo corpe
vbiq tota viget viuificās illud mouēs ⁊ gubernās. Nec eni in
maioribus mēbris maior: ⁊ in minoribus mēbris minor: sed i
minimis tota: ⁊ in maxis tota sit īfusa corpi vt nō p mēbrorū
ptes ptibus sit diuisa nā in quolibet loco ps corpis si pcutitur
tota dolet. ¶ Secūdo cōdita ē ad ymaginē scē trinitatis q est in
patre filio ⁊ spū scō: ⁊ licet vna sit aia tres tn̄ vires habz i se scz
intellectū: volūtatē: ⁊ memoriā. ¶ Tercio ē ad similitudiez dei
creat⁹ hō Nā sicut creator q hoiez ad ymaginē creauit ē bonus
iust⁹: mitis. mūdus: misericors ⁊c. Ita hō creat⁹ ē vt caritaiē hēat
vt bon⁹: iust⁹: mitis. mūdus: ⁊ misericors fiat. Hec ex bto Aug⁹.
vbi supra. Ideo exhortādo ad hui⁹ nobilitatis cōsideratiōez fert Se
raphic⁹ doctor in de qtuor exerciciys siue dyalogo aureo. ¶ Cō
sidera aia nature tue excellētiā qūo te fecerit de⁹ ad ymagiez ⁊
similitudiez suā: qūo in triplici aie potētia memoratia: itellectia
⁊ volitia in te scē trinitatis ymagiez ipresserit: qūo vtutib⁹ varys
in te suā similitudiez expsserit: qūo te sup oēz corporeā creaturā
sublimauerit: qūo i te oim creaturarū pfectionuz quodāmō in
vnū collegerit: ⁊ t cū insensibilib⁹ eē: cū plātis viuere: cū brutis
sentire: cū āgelis itellctualit cognoscere: ⁊ libere velle cōtulerit.
¶ Qūo cū eis te īdiuisibilē ac ppetuā ⁊ dei capacē: atq i eo solo
qetabilē creauerit: ex hac nobilitate patet hoiez nisi soli deo sub
iectū ⁊ oib⁹ alys creaturis psidētē. ¶ Sed nihil infeliti⁹ q nobi
litatis obliuisci. Unde Crisos. Ser. de septua. Grauaris inqt hō ⁊
iexcusabili pena si astrigeris: cōtēpnis creatorē: ⁊ eius imperas

creature. Despicis dñm ꝛ de eius exigis creaturis seruiciuꝫ: bñ ficys dei pfrueris ꝛ eius potentiã nõ ptimescis: ꝛ cũ tibi per eũ cũcta deseruiãt: solus illi ipe nõ seruis. Hec ille. ¶ In hac qdeꝫ nobilitate oẽs homines cõueniũt: ꝛ ideo Boecius supbiã nobi liũ reprẽhẽdens ayt met° 6° lcꝫ de ɔsola. Omne hoiꝫ genus in terris simili surgit ab ortu. Glo. Tho. scꝫ scõm aiam vnus enim reruꝫ pater ẽ: idest creator nobilis vn° q̃ cũcta ministrat supple gubernãdo. ¶ Seqtur ergo: quid genus ꝛ proauos strepitis id est cũ strepitu iactatis si pmordia vřa auctoreq̃ deũ spectes: nul lus degener extat in vicys peiora fouẽs ppriũ deserat ortuꝫ scꝫ deũ a quo processit Sed prochdolor aïa tã nobilis fornicatur se pe cũ amatoribus hui° seculi: cũ qbus graui° peccãs vitaꝫ ducit degenerẽ. Ber. Quãto pfectius dignitateꝫ meã aspicio: tãtoma gis vitã degenerẽ me duxisse cõfundor ꝛ erubesco: timeo eni ꝙ tãto grauior sit culpa q̃to nobilior ẽ natura. Hãc ymagis nobi litatẽ Hec nobilissima regia Maria habuit in sũmo: que ei° aĩ mã nullius possessiõis subiecit sꝫ creatori eã reseruãdo perfecte possedit. Nã dixit Luce j° Magnificat aĩa mea quasi nõ alteri° ppria dñꝫ. Et Ambro. Magnificat dñs nõ ꝙ ei habita vox ali q̃d adiũgat: sꝫ ꝙ magnificat in nobis dicit aĩa nřa q̃ ad ymagi nẽ dei ẽ creata p iusticiã se xpo cõformat q̃ ẽ ymago p̃ris. Et sic dũ ipm xpm imitãdo magnificat quadã pticipatione magnitu dinis ei° sublimior fit vt illã ymaginẽ splẽdidã bonorũ scõrũ co lore: ꝛ quadã emulatiõe vtutis inde se videat exp̃mere. ¶ Ori geñ. Quãdo magnifico aĩam meã ope: cogitatiõe: sermone: tũc ymago dei grãdis efficit: ꝛ ipe dñs cuius ymago ẽ in aĩa mea magnificat. ¶ Secũda repitur nobilitas ppagis: q̃ nobilitas se cũdum phm in rethorica. ꝛ scõm Boe. prosa sexta lcꝫ de ɔsola. Est quidã de meritis veniens laus pentũ: vel iuxta vulgũ anti quate diuicie: eo ꝙ oĩa mũmisinate mẽsurãtur de hac nobilita te: habetur act. 22° Cũ astrictus fuisset Paulus loris ad flagel landũ dixit astanti sibi centurioni. Si hominem romanum et ĩ dempnatum licet vobis flagellare. Glo. quasi diceret nõ. Ciues enim romani reputabantur nobiles per totum orbem eo ꝙ ci uitas romana dominabatur orbi. Nobiles autem non questio nabantur tũc temporis. Ideo dixit tribunus illi. Dic mihi si tu es romanus: At ille Etiam. Et respondit tribunus Ego mlta summa Glo. Pecunie ciuilitatem hanc consecutus sum vt scili cet ciuis romanus essem quasi diceret Quomodo ciuem roma nũ ita facilit te dicis q̃ paup ꝛ abiectus videris Et Paulus ayt

Ego in hac natus sum: ac si diceret: ego dignius ius habeo. Pater vo Pauli insigne nobilitatis habuit a romanis scz vestē consularē in signū amicicie cū ipo et q factus esset roman' ciuis: quā vestē obseruauerat Paulus: tū ob amorē patris: tūqz demōstrationē nobilitatis: quā vestē penulā vocās iubet iminēte passionis sue tpe p Thimotheū sibi portari 2a ad Thi. 4o. Et sic patet ad ppositū nr̄m duplicē eē generositatē: scz sūma vel re acqsitaz et origie ɔtractā. Hāc beata vgo radicitus inatā in sūmo habuit. Olim eni in veteri testamēto certe repiebātur psone nobiles et clarissime: scz patriarche: reges: pphete: ex qbus bt̄a vbo scdm carnē descēdit. Prio ex semine pāiarchali: scz Abrahe: i quo sibi de' populū peculiarē elegit et distinxit ab alijs a quo ipa 4j. generatione descēdit. 2o ex stirpe regali qz de Dauid rege descēdit. Vn̄ Ber. sup missus. Nō Joseph tm̄: sz et Mariā descendisse credēda ē de domo Dauid. Alioqui nō fuit desposata viro de domo Dauid: si nō esset ipa de domo Dauid. Ambo eni erāt de domo Dauid: sz in altera cōpleta ē veritas quaz iurauit dn̄s Dauid. Altero tm̄ cōscio et teste adimplete pmissiōis: de hys generositatibus canit eccl'a. Natiuitas gloriose vginis Marie ex semine Abrahe orta de tribu Juda clara ex stirpe Dauid. Et itez O q̄z glorifica luce coruscas stirpis dauitice regia ples. Tertio q ad stirpē pphetalē. Descēdit ex Natan ppha filio Dauid sicut dicit Damasce. Unde lucas texit suā genealogiaz p Natan. De stirpe igit Maria ayt Beda. Ser. de natiuitate vgis. Nata ē igit bt̄a dei geitrix de scōrū stirpe pāiarcharū: quorū successio frequēter diuinitus ē bn̄dicta ex qua etiā bn̄dictio i cūctas fratrū natiōes fuit pcessura. Felix Maria de tāta pz̄ psapia. Sz illi multū feliciores de posteritate incōpabilis gloriosa: sūt qdē Marie pgenitores: patriarche: reges: et pphe lumina: sz illuminata: ex quibus illā nasci oportebat q̄ mūdāis tenebris illuīāslumē erat allatura. Hec ille Fuit eni bt̄a vgo nobilis' idiuiduuz sue nobilior creatura oibus idiuiduis seu creaturis: q̄ in humana natura fuerūt aut potuerūt generari. Quod qdē Math. initi ca. jo in fine ponēs tres quat denas generationes ab Abrahā vsqz ad x' describit eni ipam fuisse natā de quatuordeciz pāiarchis: totidē regibus: et totidē ducib': scōz quorūdē distinctiōes Lucas quoqz ca. jo describēs nobilitatē originis sue exordiēs ab Adā et Eua vltimo vsqz xp̄m deū genealogiā suā ptraxit. Habemus nāqz q dn̄s nr̄ Jesus xp̄us q sine mr̄e fuit in cel' et sine patre fuit in terris: totā a vgine hūanitatē recepit et dignitatem q

ad hūanitatem sequūtur scꝫ cognatiōis: vt diceref filius David quod cec⁹ q̄ cū nōduꝫ viderat cōfessus ē dicēs Jesu fili David miserere mei Et pueri hebreorū dicētes Osāna filio David ⁊c. Hoc totū a beata mr̄e sua recepit. Insup vn̄ habuit ꝙ esset vltimus dux: rex: patriarcha populi israhel: nisi a v̄gine gloriosa. vt ex hoc maifeste clarescat ꝙ ois nobilitas corpalis concessa hūano generi in Adā a dn̄o pricipaliter data ē vt descēderet p mul tas generationes ad v̄ginē mr̄em: ⁊ termiaret in xp̄m. Tanta eni mūdicia ad litterā in lege p̄cipitur vt non tm̄ in hūanis corporibus: ſꝫ etiā i vasis: in domibus: ⁊ castris: ⁊ i cūctis que erat in populo dei: vt scꝫ populus ꝓpt xp̄ꝫ illā nobilitatē ⁊ mūdiciā cōseruare deberet xpo venīete ⁊ iudeis nō credētib⁹ exhausta apparet mūdicia ⁊ nobilitas iudeoꝝ: vt antea q̄ gēs nobilissiā extiterat nūc int̄ oēs alias cernit̄ abiectissima ⁊ vilissima quod experiētia docet: qꝛ post xp̄m nūq̄ꝫ habuerūt p̄riarchā: regē vel dn̄m. Omnis g̊ nobilitas q̄ in aliq̄ idiuiduo ɔspici pōt in sūmo fuit in b̄ta v̄gine. ¶ Sꝫ querit̄ vtrū cōgruebat mr̄em dn̄i nobilē esse scd̄ꝫ carnē. Et videt̄ ꝙ nō p̄mo Cor. j.° Nō multi sapiētes scd̄m carnē: nō multi potētes: nō multi nobiles: ſꝫ que stulta sūt mūdi elegit de⁹: hāc eteni elegit ⁊ p̄elegit: ergo debuit eē ignobilis. itē Glo. sup illud venit Jesus hūilis q̄rēs hūiles nō altos dicit. Nō elegit reges: vel senatores: vel ph̄os: vl̄ oratores: sed plebeos paupes idoctos piscatores: g̊ cū b̄tissima v̄go pre ōnib⁹ istis sit electa: ipa pre oibus istis debuit eē plebea ⁊ paupercula ¶ Sꝫ ecōtra: quāto aliq̄d plus ē eleuatuꝫ in sursū tāto plus pōt dep̄mi in deorsuꝫ: q̄ꝫto eni mons altior: tāto vallis ꝓfundior: g̊ q̄ꝫto aliq̄d plus eleuat̄ p nobilitatē ⁊ dignitatē: tāto plus potest descēdere ad hūilitatē: ſꝫ b̄ta v̄go fuit ꝓfundissime hūilitatis: g̊ debuit esse altissime dignitatis siue nobilitat̄. ¶ Unde Aug⁹. Nūq̄ꝫ fuisset sup oēs hūiliata. Ber. quis nō ferret tollerabilius sup̄biā in diuite q̄ꝫ in paupe: ſꝫ b̄te v̄ginis hūilitas fuit laudabilissima: g̊ in nobili. ¶ Ad obicit̄ illud apostoli: nō multi potētes scd̄m carnē ⁊c. hoc intelligēduꝫ ē de p̄dicatoribus p ques erat mūdus ad fidē cōuertēdus: quos cōgruebat eē plebeos ⁊ idiotas: ne coꝝ potētie vel sapiētie vel dignitati ascriberetur illud qd̄ est deus p suā gratiā ⁊ eorū ministeriuꝫ opabatur: ⁊ sic crux xp̄isti euacuaretur: vn̄ cōgruebat ꝙ nō indoctis hūane sapie v̄bis nec in potētia dignitatis hoīes ad fidē deciperētur vel congregētur: ſꝫ simplicibus simpliciū verbis exteri⁹ cooperātibus diuina virtute interius opante: hūiles ad humilem humiliter

vocarentur et sic deus humilis exaltaretur. Et dyabolus qui per superbiam vicerat per humilitatem vinceretur Unde Glo sa ibidem. Nisi fideliter precederet piscator nō humiliter seque retur orator. Aliud aut reformabat per actum in matre quam decebat modis omnibus quibus potuit exaltare et sibi nostram naturam vniendam in ipsa de qua eam assumpsit per omnia honorare vt sua nos gratia tanto maior appareret quanto nos tram naturam sibi inseparabilius vniret. Et quantum medium illius vnionis multiplicius decoraret eis quoqꝫ humilitas tan to profundior et maioris gratie capacior fieret quanto etiam et gratie plenitudo et nobilitas eleuaret Hec Albertus inde lau. virginis capitulo quinquagesimo quinto. Sed cur Matheus euangelista genealogizauit Joseph de quo xpristus nullo mo do descendit neqꝫ eius genealogia facit ad genealogiam xpi et tamen pretermisit genealogiam virginis. ¶ In qua fun damentum genealogie xpristi ad Dauid descendentis consis tit. ¶ Respondet glosa. ꝙ non est consuetudo scripture vt ordo mulieris in generationibus texetur. ¶ De hac genea logia pulcre loquit̃ Paulus burgeñ. in suo scruci. scripturarum Cuius dicta breuitatis grã calamus iubet quiescere. ¶ Cũ aũt Joseph et Maria fuerunt regia stirpe ꝓgeniti: quo pacto noluit ipe Joseph seruilibus opibus intẽdere: fuit enĩ faber lignarius Similit̃ dicit Jero. Mariã opi textrino operã dedisse ¶ Rñde tur mirã dũ nõ esse si paupꝫtatis honeste ꝓdicator et amator Jes9 voluit in honesta paupꝫtate educari. Dans in hoc exemplũ oib9 et diuitibus ne vacẽt inerti ocio: qđ est fomes oĩm viciorũ: quia multa mala docuit ociositas. ¶ Recogitẽt igit̃ nobiles et igno biles illud psalmĩ. Labores manuũ tuarũ qꝛ mãducabis btus es et bñ tibi erit. ¶ Ɽtia Nobilitas ẽ vtutꝭ. Alan9 libro de plãctu nature Quid tibi nobilitas: quid clarũ nomẽ auoꝝ: si seruus vi cys factus es ipe tuis Nobilis ẽ enĩ si quis vtute refulgꝫ. Dege ner ẽ solus cui mala vita placet. Et Seneca Nemo meliorem al tero nisi qui rectius ingenium habet altero et ad bonas artes aptius. Et Boe. prosa sexta tercy de consolatione. Uidetur nãqꝫ nobilitas esse quedam de meritis veniens laus parentum. Qꝫ si claritudinem predicatio facit illi necesse est clari sunt qui pre dicantur. Quare splendidum te si tuam non habes aliena clari tudo non efficit. Hec ille Nobilis ergo est ille quem nobilitat sua virtus et dei seruiciũ Sũma ingenuitas ista est in q̃ seruit9 xpi cõprobat̃. Jdcirco quãuis bñaua exterius malã decorauit

nobilitas interior eã gloriosus recõmendauit ĩgenuitas velud
virtuosa ab vtero expitur opatiõe eiusdẽ Nã scõm doct. Nata
post ablactationẽ atqȝ post trienniũ sue natiuitatis venit ĩ tẽpluȝ
Et secundũ pbabilẽ historiã quaȝ Jero⁹ trãstulit diu laborauit ĩ
hys q̃ ad ornamentũ tẽpli ptinebant vsqȝ ad 14. annũ. ¶ Tali
modo. vt idẽ Jero⁹. refert ĩ eplã ad Cromaciũ ⁊ Heliodorũ A
mane vsqȝ ad tciã orationi vacabat: a tercia vsqȝ ad nonã horã
diei labori manuũ insistebat: deinde ab angelo cibũ materialẽ
recepit: ⁊ preciũ sibi datũ a tẽplo pauperibus erogauit Et sic pos
tremo in vita contẽplatiua finẽ diei dedit. ¶ Post hec circa ãnũ
16. Quãuis vgo manere pposuerat: a iuuẽtute tñ diuino ĩstinctu
diuina quoqȝ reuelatiõe cognouit Joseph eiusdẽ esse propositi.
de puritate. certificata in matrimoniũ cõsensit: velud pfectissiã
pmiceria castrorũ. Quo stãte matrimonio angelo nunciante se
dñi humilimã obtulit ãcillã dicẽs. Ecce ancilla dñi ⁊c̃ Celci. ve
re fuit virgo ancilla dei: vtpote q̃ ei dederat cor suũ: vt ĩ eius di
lectiõe nutriret. Oculũ vt ĩ eius cõtemplatiõe frueret. Manũ:
vt in eius opibus bonis occuparetur. Mẽtem vt in eo quiesce
ret tãq̃ in ortu liliorũ ⁊ dĩnorũ horreũ frumẽtoruȝ. Quãuis aly
sancti singuli singulas habuerũt vtutes. Unde Noe dicit iust⁹.
Abrahã fidelis. Joseph castus. Moyses mãsuetus. Job patiẽs.
Dauid hũilis. Salomon sapiẽs. Helyas zelator leg͡. ⁊ hui⁹moĩ
Uerũ etiã de q̃libet scõ cõfessore legit id Ecclesiastici 44. Non
est inuẽtus similis illi: qd verbũ dicit de scĩs tpalit sȝ pticulari
ter: in tpe eni suo nõ habuit Abrahã pareȝ in fide: nec ysaac in
obediẽcia: nec Joseph in castitate: ⁊ sic de alys. Apostoli vo dñi
excesserũt oĩbus in vtutibus. ¶ Sed beata virgo supgressa ẽ õ
nes scõs veteris ⁊ noui testamẽti nõ in quibusdã: sȝ in singulis
virtutib⁹. Ecce carissimi tenuit hys patȝ nobilitas Marie regi
ne nr̃e: nobilioris eo qȝ sanctior extitit Dauid rege. Igit beata
virgo quia mẽte ⁊ corpe oĩm nobiliũ generositatẽ supat: exalte
m⁹ ĩ euũ ortũ tuũ pclarissimũ dicẽtes salue regia pgressu gĩosa.

De pulchritudie Marie.

Ecũdo pricipaliter restat videre de regie nr̃e pulchritudie. ¶ Pro quo sciendũ qȝ triplex põt distingui spẽositas siue pulchritudo scȝ Corpalis. Mẽtalis. Eternalis. ¶ Sũmam quo ad p mum habuit corpalẽ pulchritudinẽ. ¶ Quod pbat auctoritate

Ber.sup͂ missus Ipa inquit gemino mētis ꝛ corpis decore erat ꝑfulgida Et canit ꝯfessio ecclesiastica. Castissima corpe scissima moribꝰ: oīūqꝫ pulcerrīa v̄go v̄ginū. Et Alber. ide lau. vir. caͦ. 43. Sicut inq̄t dn̄s nr̄ Jesus xp̄s fuit spēosus ꝑ filijs hoīꝫ: ita beatissima v̄go Maria spēosa ꝛ pulcerrīa fuit inť filias hoīꝫ. Cū eniꝫ natura sit vis insita rebꝰ ex similibꝰ similia ꝓcreās: igiť nisi natura ipediať vel erret: filiꝰ erit similis vel pr̄i vel mr̄i: q̄ igiť de sola mr̄e tali opcrāte gr̄a dei q̄ non pōt errare ibi necesse ē filiū similē eē mr̄i: filiꝰ ergo dei similimꝰ fuit sue mr̄i: ꝛ ecōuerso: sꝫ ipe pulcerrimꝰ erat igiť ꝛ ipa. Or igiť debuit fore ꝛ dici pulcerrima pōt ꝛ alijs rōnibꝰ ꝓbari. Decuit eni vt illiꝰ spēs oēs trāscēderet ī via: q̄ decore suo etiā angelos sup̄atura erat in pria: sꝫ nō ē āgelus vel spūs creatꝰ q̄ se in decore Marie cōparere audcat: g̃ nec hoīs pulchritudo dū viueret sibi ꝯpari debuit. Corpꝰ hūanū pulchriꝰ ē ꝛ nobiliꝰ oībus corporibꝰ brutorū ꝓpť vnionē ad aīaꝫ rationalē: g̃ nobilitas corpis intēdiť ꝛ augeť ad nobilitateꝫ aīe ad quā ordiať vt suū ꝑfectibile. Forma eni ꝛ natura debēt eē ꝓporcionabilia: si aīa bte v̄gis fuit nobilissima post aīaꝫ filij: igitur ꝛ corpꝰ eius nobilissimū ꝛ pulcherrimū post filij corpꝰ. Corpꝰ eniꝫ filij qꝛ vnitū deitati ꝑfectissimū ī pulchritudīe. Unde corpꝰ imediate ordīatū ad ipm erit 2ͦ loco pulcerrimū. Sed illud fuit corpus mr̄is: vn̄ assumebať id qd̄ vniebať dīnitati: ꝓpť qd̄ seq̄tur ꝙ fuit pulcerrimū corpꝰ bte Marie. Preterea ordo ē in rebꝰ naturalibꝰ ꝛ in corpibus hūanis: natura fcit aliq̄d pulcruꝫ ꝛ aliq̄d pulchriꝰ: g̃ ꝛ aliq̄d dēt esse pulcerrimū scd̄m naturā Natura eni bēt aliquē ťminū ad quē pōt ꝛ nō vltra. Aut g̃ illū ťminū cōtinget alicubi aut nusq̄ꝫ: Si nusq̄ꝫ g̃ deficit respcū suarū opationū qd̄ falsū est: qꝛ natura nō habūdat in sup̄fluis: nec deficit in necessarijs. Natura igiť hꝫ alicubi suuꝫ summū. Corpꝰ aūt natura le aliq̄n formať a corpe naturali ipa natura creature operante naturaliť: ꝛ aliq̄n ipo deo opante sup̄naturaliť: g̃ alicubi ē summū in corpe hūano deo opante ꝛ alicubi summū natura opāte Si g̃ corpꝰ dei qd̄ deus ꝑ seipm formauit ē ꝑfectissimū ꝛ pulcerrimū in natura: qd̄ deus potuit facere scd̄m statum vie: ita ꝛ corpus bte v̄gis ad hͦ imediate ordīatū erit pulcerrimū scd̄m statū vie qd̄ natura potuit facere se opante. Et Damasce. dicit ꝙ ipa a nullo illustriū scꝫ virorū ꝛ mulierū supať. scꝫ in aliquo nec de pulchritudīe ꝛ castitas ipa laudabilior ē in pulcris. Debuit g̃ beatissima v̄go oī laude dignissima de vtraqꝫ pulcritudie laudari ¶ Preterea pulcerrimi ꝯpositi debet vtraqꝫ ꝑs eē pulcerrima.

sꝫ Marie ↄpositū ꝛ cõuenīētissime ordiatū scḋꝫ debitū ꝛ pulcer rimū fuit: ğ vtꝗꝫ ps ci⁹ scꝫ corp⁹ ꝛ aīa sūma renitere pulchritudi ne debuerut. ¶ Preterea ad sūmā creature pfectionē exigitur vt oīo ci⁹ ps in oib⁹ excellat: quicq̇d ē in suo genere: si ğ Maria debuit eē pfectissima ꝛ fuit oīs ei⁹ ps omne sui generis excelle re debuit. Sꝫ ei⁹ ptes sūt corp⁹ ꝛ aīa: ğ sicut aīe ipius decor ōne spūale supauit: sic corp⁹ eius oī corpi hūano pulchri⁹ cā debuit: q̄ pme cause futura erat vicinior: sꝫ Maria deo q̄ ē pma ꝛ vna cā oīꝫ nō scḋꝫ spiritū tm̄: sꝫ ꝛ scḋꝫ carnē iūgēda erat: ğ pfectior ōni bus statuēda erat. ¶ Figura insup phibꝫ btām vgīeꝫ fuisse pul cerrimā: nā q̄tuor mulieres īueniūť Mariā figurantes. ¶ Scꝫ Hester cōiugata de q̄ scribiť ꝙ erat pulchra valde ꝛ incredibili pulchritudie ꝛ gl̄osa oīꝫ oculis. ¶ Secūdo Judith vidua: de q̄ scribiť ꝙ erat stupor ī oculis eoꝝ q̇ ei⁹ pulchritudieꝫ mirabātur nimis: ꝛ iterū nō ē talis mulier sup t̄rā in aspcū: pulchritudie: ꝛ sensu vboꝝ. ¶ 3.° Rachel vgo: de q̄ diciť ꝙ erat venusta facie: ꝛ decora aspcū. ¶ 4.° Rebecca: de q̄ Gen̄. 24. ꝙ fuit virgo decora nimis: vgoꝗꝫ pulcerrīa: ꝛ īcognita viro. Signū aūt ꝛ figura de bet assimulari signato ꝛ figmato: ꝛ potētior ē vitas q̄ꝫ figura: ex q̄ psuaderi pōt ꝙ bt̄a vgo figurata p istas tā pulcras multo pul chrior fuit. ¶ Debuit īsup btīssima vgo oī laude dignissiā de vt̄ ꝗꝫ pulchritudie laudari etiā corpali ad ipi⁹ ↄmēdatiōeꝫ: vt natu raꝫ pficiat ꝛ gl̄am augmētet: qꝛ forma pudicitie rara: sꝫ apta co mes. Preterea ad nr̄aꝫ edificatiōeꝫ ꝛ deuotiōeꝫ Sap. 4.° Pulc̄ cnī ē casta generosa cū claritate. ¶ Jnsup ad dn̄ici corpis cōmē datiōeꝫ qꝛ n̄ pōt arbor bōa nobil' fructū malū ꝛ ignobilē facere ¶ Sꝫ cur euāgelica series nil d̄ hac pfert pulchritudine. Rn̄deť ꝙ cū dn̄a nr̄a Maria posita sit nobis i speculū ꝛ exemplū saluos faciēdi nō vult eā a talib⁹ laudari quoꝝ appetit⁹ iordiat⁹ vl' abu sus m̄ltis ē cā peundi. ¶ Jnsup sufficit scripture h̄ sb̄ scilēcio q̄si p locū a miori iferri ita ꝙ q̇cq̇d boni vl' vnꝗꝫ boītatꝭ vel pulcri tudis ī aliq̇ scḋꝝ fuerit i ipā credim⁹ mīmū defuisse. Unde scrip tura magꝭ laudat eā hoc tacite supponēdo quā vboten⁹ explican do: tacēdo p reuerētia. Regula nobis scḋꝫ Alber. tradiť ifallibi lis: ꝙ q̇cq̇d boni vel laudis ī alys fuerit h̄ mīme de ipā oporte at dubitari: nec i q̄stiōeꝫ vēire dēat qḋ nephas ē dubitare. ¶ De scḋa scꝫ mētali pulchritudie p̄s. Oīs gl̄a filie regꝭ abit⁹. ¶ De hac mr̄eꝫ fili⁹ i Cātic̄ꝭ. ↄmēdat cū dicit Quā pulchra es iq̇t aīca mea. Sabinen̄. ill' vtutib⁹ q̄ pornāt aīam Quā pulchra es Sabi nen̄. in hys q̇ꝫ q̄ carnē venustāt Et ifra Tota pulc̄ es aīca mea.

mente scȝ ⁊ corpore: ⁊ macula nō est in te: que te repellat vl' impedire valeat quin de te dn̄o gratū offeras holocaustuȝ. Hu. de sancto vic. sup hoc verbo Tota pulchra. Et pulchra es inquit: ⁊ q̄ suauis: q̄ scrutator rerū probat: inspector cordiū laudat: quā diligit auctor pulchritudis: cui testimoniuȝ phibet magister veritatis. ¶ Ex pulchritudinis cōsideratiōe i qua patri cōplacuit iuxta v̄ginis desideriū dignatus ē eaȝ pater osculari Cāticō. 1° Osculetur me. Sabineñ Deus pater osculo oris sui. i. filiȝ p quē nobis dn̄s locutus ē: osculātis humanam naturā. in quo osculo habetur dulcis vnio ⁊ delectabilis coniūctio duarū naturarum in xp̄o signū dilectiōis dei ad hominē: pax quoq̄ ⁊ recōsiliatio dei ⁊ hōis. nō solū patri ſȝ ⁊ filio: ⁊ supno cetui in hac pulchritudine cōplacuit. Unde Ber. sup missus Nimiruȝ virgo regia gēmis ornata virtutū gēmoq̄ corpis ⁊ mētis decore praefulgida: specie sua ⁊ pulchritudie in celestibus cognita: celi ciuiū i se prouocauit aspectus: vt regis aīm in sui cōcupiscentiā traheret Ecclesi. Species mulieris exhilarat faciē viri ⁊ sup ōnem cōcupiscentiā hominis supducit desideriū. Species quidē huius mulieris ita cōcupiuit dn̄s q̄ eius desideriū in tantū supduxit. i. ad tātum excelsū pduxit q̄ ad nostram īfirmitatē hūiliatus ē ōnipotens: ⁊ qui ē vita viuētiū emollitus ē ad mortē. ¶ Exhibuit isti per huic regine oīpotens amoris signū: exhibitionē opis. Nam cōfitetur ipa Can. 2° Leua inquit eius sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me. Sup quo Sabineñ. per leuaȝ intelligūtur oīa bona: v̄tutes: ⁊ gratie que praestātur in via: vt ad dexterā beatitudinis pueniatur. ¶ Dicit ergo leua eius ⁊c. Ac si dicat vt capud meū. i. mens mea suauiter cubet de ōnibus bonis sp̄ualibus que p manū leuē praestātur in via: sp̄ealit̄ puluinar fecit mihi dn̄s ⁊ dextera eius i qua sunt delectacōes p̄rie āplexabit̄ me singulariter: vt artius cōstricta in bonis ei° āplius ei ſiȝ coniūcta. Hec Sabineñ. sup cantica. ¶ Est eniȝ pulchritudo sui speciositas eternalis: de qua sapi 3° Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ sintille i arūdineto discurrēt Glo. Nyco. de ly. Fulgebūt inquit p dotem claritatis: ⁊ tāq̄ sintille in arūdineto discurrēt: p dotē agilitatis quia corpus obediet ad nutū aīe quātū ad localē motū. Et Mathei iȝ. Tūc iusti fulgebūt inq̄t xp̄us sicut sol in regno p̄ris eorū Gloriosus rex reguȝ volēs binas sue matris pulchritudines scȝ corpalē ⁊ mētalē vesti vna supeminenti ac imarcessibili pulchritudie eternali videlicȝ in palacio requiei pmanētī cuius ciues omnes regia speōsitate praefulgēt inuitat eā. Cāticoꝝ 2° Surge

propera amica mea: formosa mea: columba mea: et veni. Sabi nem. Ac si diceret. Surge ab illa ruina generis humani de qua di ctum est hoi tra es et in terram ibis. Surge inquam amica mea: animi mei custos: et diuinorum cõscia secretorum. Surge colũba mea sim plex: nõ inuida: spiritu sctõ illustrata. Surge formosa mea: i qua nõ est macula: ad regni cõsorcium: ad celorum assumpta palatium: quia concupiuit rex speciẽ tuã: cui et aliã supaddet nitidiorẽ. De dit enĩ corpi vt pie credit assumpto claritatẽ: de qua cõfessio ec clesiastica. Gaude gloriosa sup oẽs speciosa. Et iterũ Uale valde decora et c. Quid mirum si dote claritatis clarissima sit i celo si do no sanctitatis tã clarissima fuit in mũdo Nã adhuc int peccores degens tãta ante deum claruit scitate: vt sola solio iudicis appro pinquare meruerit. ¶ Itẽ qd mirũ si dote sbtilitat[is] sbtilissiã fuit i mũdo? Insup qd mirũ si dote agilitat[is] velocissiã sit i celo q̃ do no pietat[is] tã velocissiã fuit i mũdo ipa nãq abyt i mõtana cũ fe stinatiõe p officio pietat[is]. q2 nescit tarda molumẽta spũs scĩgratia ¶ Postrẽo qd mir si dote ipassibilitat[is] ipassibilissiã fuit i mũdo vt ipa nec minimũ ipatiẽtie vel ody vuln[us] sẽtirz Ceterũ si tãta ẽ speõsitas glẽ gloĩsissime corpis Marie q̃ta putas ẽ glã sue bea tissime aĩe: cuius intellectus decorat p visionẽ dei clarã in mu nus fidei i via habite memoria per dei cõprehẽsiõnẽ in munus spei volũtas in mun[us] caritatis vie p dei dilectiõez delectabilissi ma et nõ imerito: q2 fidẽ: spẽ: et caritatẽ in sũmo plẽarie fruebat

De ptãte Marie regie nostre.

Estremo necesse ẽ reginã nostrã declarare iussu forte iperiosam sue otentez Et hoc quo ad deũ celestẽ spiritum et infernalẽ inimicum

¶ Quo ad primũ notãdũ: q filius dei vnigeitus dig natus est huius regie filius effici atq eidẽ subici Unde euange lista Et erat subditus illis Ber. quis? Deus qbus? hoibus. Et idẽ sup miss[us]. Maria deũ hoiz et angelorũ suũ audacit appellat filiũ dicẽs Fili qnid fecisti nobis sic? Ecce Marie puilegiũ: qs ergo audeat angelorũ Demũ descẽdit cũ ill[is] et venit Nazareth et erat subditus illis. ¶ Mirare igit vtrũq vel elige qd aplius mireris: siue fily benignissimã dignationẽ: siue matris excellẽ tem dignitatẽ: vtrũq miraculũ: et q deus femine obtẽmpabat hũilitas absq exẽplo: et q feia deo pricipetur sublitas sine socio Dec ille. ¶ Secũdo quo ad spũs celestes cãticoz 3[o]. En lectulum

Salomonis.60.Fortes ambiūt ex fortissimis isrl'.oēs tenentes
gladios ⁊ ad bella doctissimi vniuscuiusq3 ensis sup femur suū
ppt̄ tiores nocturnos.Sup q̊ Sabineñ.Lectulus veri salomōis
pacifici xp̄i bt̄a v̂go dr̄.In qua deitat] iclinato capite vnigeitus
pr̄is reqeuit velud i lcō.vñ appropate de ip̄a dr̄.Et q̄ creauit me
reqeuit in tabernaculo meo.Cū aūt dicēte apl'o.Oēs sint spirit⁹
celestes āministratorȝ ⁊ mittāt̄ ppter eos q̄ hereditatē capiunt
salutis:⁊ nō solū admīsteriū hoim miores mittūt̄ sp̄us s3 etiam
supiores.Et de ordīe Seraphin q̊ ppt̄ caritat] ardorē dicunt̄ flā
ma ignis:vel ignis vrēs ps.Qui fcit angelos suos sp̄us ⁊ mini
stros suos flāmā vrētē.Oñdit̄ i h̄ loco ꝙ ad custodiā ⁊ obseqū
v̂gis nō inferiores:s3 supioris dignitatis angeli deputati sūt cū
dr̄ ꝙ hūc lectū ambiūt.60.Fortes de fortissimis isrl'.Nā beataȝ
v̂ginē ābiebāt diligenti custodia ⁊ obseq̄osa reuerētia Angelici
sp̄us.Fortes int̄ fortissimos sp̄uū3:qui p eo ꝙ deo assidua contē
placōe cōspiciūt israhel' noīe designant̄ Et fortes isti.60.dicūtur
ppt̄ numeri misteriū q̄ ex senario cōstat ⁊ denario. ¶ Denari⁹
q̄3 pfectionē significat.denari⁹ q̄3 regis h3 ymaginē ⁊ decē3 nu
merū i se cōtinet. Primū angelicā designat naturā q̄ ad ymagi
nē dei creata exp̄ssius : ⁊ velud quēdā denariū tres h3 potētias
nāles.Intellectū volūtatē ⁊ memoriā: septē donis sācti spiritus
insignitas.Huic sn̄ie cōcordat ꝙ p decē dragmas i euāgelio no
uē ordīes angeloȝ ⁊ hūana nā signat̄.¶ Igit̄ p.60.fortes illis d̄
signat̄ sp̄us qui in subtilitate nāliū ⁊ habūdātia sp̄ualu3 gr̄arū
⁊ expressioris creatoris sīlitudīe q̄dā pfectiōe ceteris p̄eminere
noscūt̄:hoȝ fortitudo prudētia atq3 obsequȳ pmptitudo demō
strat̄ cū dr̄. Oēs tenētes gladios ad bella doctissimi ad obuian
dū oēs insultus demonū .q3 expediti sint ad preliū ⁊ obsequiu3
ostēditur cū dicitur : vniuscuiusq3 ensis sup femur suu3.Quare
aūt hunc lectum ambiūt demōstratur cum subditur: propter ti
mores nocturnos.Ad repellendum nō solu3 tēptationes graui
ores s3 etiā illam breuem ⁊ modicā q̄ per timorē nocturnu3 de
signatur.Nā per ministeriū angelorū sit repulsa ē omnis temp
tatio ꝙ post cōceptionē filȳ nec etiam venialiter peccasse creda
tur:nec huic regine tantū in via angelorum obsequium prestat̄
sed celica sanctitas in p̄ria ad nutū ei⁹ famulat̄.Vñ Aug⁹.Ser.
de assump.Multe filie cōgrē.diui.⁊c̄.Hinc se incliāt p̄riarchaȝ
⁊ pphetarū venerāda canicies ib.hāc curuāt̄ fulciētes aulā dei
colūne aplice.Aureus fulgor martyrū.Argenteus nitor confes

forum.i splendori pulcritudinis eius cedunt circūdant eā flores rosarū ⁊ lilia cōuallium ṽginales gēmule insignifera speciali tripudio exultātes ⁊ suū singulare canticū ipsa p̄cinente post agni vestigia decātantes. Ideo thomas cantuarien. i orōe ad eam Aue desplendens vas ṽtutū Cuius pendens est ad nutum tota celi curia. Te benignā ⁊ felicē Iesu dignā genitricē venerās cū gloria. ¶ Sc̄o īmpiosa atq̄ potens cōtra sp̄us infernales Gen. Ipa cōteret caput tuū. hoc adipletū ē i cōceptiōe filij: cū dyaboli p̄tātē sibi subiecit. ¶ Dicit iusup Ber. ser. de assūpt. q̄ hec īimicus duobus instrumētis detrudit̄ ⁊ ṽberat̄. s. baculo ⁊ ṽga scꝫ crucis baculo ⁊ ṽga Aaron floridissima: de hac virga infra dicetur. ¶ Et Ber. sup missus. Nō sic timēt hostes q̄lꝫ castroꝝ multitudinē copiosā sicut aerie p̄tates Marie vocabulū patrociniū ⁊ exēplū fluūt eni ⁊ peunt sicut cera a facie ignis. ¶ Nō q̄ hostis infernalis sup̄bus ē qui supbia sua se cōspiciens i infimis deiectū hanc hūilitate erectā atq̄ sup oēs angeloꝝ choros exaltatam vt infimus supremā expauescit. iuidus quoq̄ ē: qui sciēs hāc supemi nēti caritate deo cōnexā seq̄ extremis doloribus cruciatū furi eūti liuore fremet i eā. ¶ Postremo h̄ insaciabilis p̄do crudelissimusq̄ tyrānus p̄ Mariā nr̄am p̄dam quā pridē deglutierat vniuersalem e faucibus suis cognouit extractam. ¶ Deniq̄ dorius eius intercessoribus animas inuocantium eius ex potestate cōspicit ereptas: quā idcirco aggredi contremiscit. ¶ Ecce carissimi hanc Imperiosam nostram reginā cuius potestas ⁊ imperium in tribus regine promulgatur ⁊ per eam si fas ē dicere tres fortiores superantur: scilicꝫ deꝰ ex regno celi: mors in regno mundi: ⁊ dyabolus in regione infernali. Humilitate sua deum vt ita fatear superauit: quando eum de celis ad terras deducens caritate vinculatum: vulneratum: ⁊ humiliatū in sua virginitate incarcerauit. Cū esset rex in accubitu suo Sabinen. idest in synu patris nardus mea. i. humilitas mea dedit odorē suum. ¶ Et Bernardus. O dulcissima mater misericordie que miro modo nobis attraxistis regem glorie et quodammodo imposuisti frenum maiestati in tantum vt illa maiestas dextera docta percutere nescia misereri iam habeat ex proprietate: misereri semper et parcere. Hec eni distantissimos fines scilicet diuinitatē et humanitatē coniunxit: in eius q̄q̄ gremio fortitudo dei māsuescit. Secūdus fortis ē mors cui nemo mortaliū r̄sistere pōt: oēs enī morimur ⁊ q̄siaq̄ sbtranee dilabimur

Hac morte fortior erat beata virgo que morte3 destruxit: sic be atissima virgo Maria fuit destructio mortis et vite inuentrix.

¶ Tertius fortis ē hostis infernalis q̄ vt supra visū est deuicit et cotidie deuincit: de hys itaq3 triūphando regni celestis ibidem thronū meruit introire: ad cuius possessionē capiendā honorifice suscepta atq3 deducta fuit. Ber. de assump. Intuere inq̄t mentalibus oculis filiū ascēdentē et mrē3 assumptā et videbis aliq̄d excellētius in ascētiōe filij exhiberi: et aliq̄d gloriosius i assumptione vginis demōstrari. Ascēdit eni saluator in celū potestatie vtutis impio sicut dn̄s et creator angelorū comitatus obsequys nō auxilio fultus. Assumpta ē Maria in celū: s3 gr̄e sublenatus iudicio comitātibus et auxiliātibus angelis quā sublcuauit gr̄a nō natura: ideo hec dies assumptio illa ascētio vocat. ¶ Si dili gēter attēdamus ascētionē filij: et mr̄is assumptionē ueniem⁹: pfecto aliq̄d nos iuenisse gaudebimus. Ascendēti q̄ppe domio egressa ē obuiā ois illa bt̄orū spirituū gloriosa societas: q̄n naturē supiori ptulit inferiorē et ineōuertibili sacrō susceptū hoiem in ipā diuinitatis elausit ydēptitate. Decurrētibus aūt angelis electorū aīas quas secū educebat aduixit et sic vsq3 triūphali pō pa deductus ad patrē sedet ad dexterā maiestatis. ¶ Attolle iā oculos ad assumptionē vginis et salua filij maiestate iucnies occursū huius pōpe nō mediocrit̄ digniorē. Soli q̄ppe angeli dn̄o occurrere potuerūt: matri vo celorū palacia penetrāti filius ipe cū tota curia tā angelorū q̄3 iustorū fidelit̄ occurrēs euexit eam ad bt̄e cōsistorū sessiōis: et ayt tota pulcra es amica mea et c̄. Et idē Nec in mūdo locus dignior vginalis vteri tēplo in q̄ dei filium Maria suscepit: nec in celis regali solio q̄ Maria3 Marie filius sublimanit. Et sic tenuit̄ pater q̄liter merito bt̄a vgo extollit̄ hoc noīe regia: q̄ et nobilitate: pulchritudie: atq3 ptate ōnes excellit creaturas: regnās cū rege supno i celi palacio: corā qua hūiliter pstrati mētē pariter et oculos cū maibus ad hāc attollentes: sue q3 celsitudis glā3 genu flectētes plēas suspirys pces i celū trāsmittam⁹: oram⁹: et dicētes.

Oratio.

Flor⁹ gratie: trinitatis re

clinatoriū: amor filij vnigeniti: regina generosissimā. Cuius ortū deifica necnō hūana nrē et ineffabilit̄ dignā fecit illustrissima nobilitas. Speciosissima cuius nitidā spēm sup oē creatū sic elegit vt spōsa3 suā te appellaret aliter

pulchritudis celestis speciositas. Potētissiā p quā dulcit̄ illaq̄a tur fortit̄ stringit̄ filialiter subditur diuina maiestas: vt cōsors regis eterni sola solio supni approximādo regia vocitari meruisti Da vgo excellētissima nobilitate tuaz quesumus sic agnoscere vt tibi reuerenciā debitā exhibere speciositatez oculis mētis in spicere vt te diligere potestatez formidare vt te z per te genero sum speciosum atq̄ gloriosū natū tuū filialit̄ timere valeam⁹. Qui viuit z regnat cū deo p̄re in vnitate s.s. deus zc.

Elliflu⁹ doctor Bernard⁹

Ser. de natiuitate. Tanta ē inquit habūdātia miserē tis vt nō solum sub noie effusionis sz exinanitiōis cē seatur. Exinaniuit seipm: ayt aplūs formaz serui acci piens q̄ cū tota multitudie miserationū suarū de thalamo prosi lyt vginali: nō eni habuit dulciorē modū ad redimēdū nos ab issus illa cōsiliorū dei: quia quicq̄d in diuitatis thesauro pietatl inuentū ē in vtero vginis ꝯgestū est. Et Eusebi. Ser. oim sctoꝝ. Deus inq̄t genuit illū per quē oia facta sūt: z Maria peperit il lum sine quo nihil ōnino bn̄ ē: z sic deus genuit illū in quo oia viuūt: sic flos vginitatis illū per quē z mortui reuiuiscūt. sicutq̄ dei filius ē beatitudo iustoꝝ: sic filius Marie recōsiliatio pctō rū: nō eni ē recōsiliatio nisi quā Maria cōcepit: nō ē iustificatio nisi quā in vtero fouit: nō ē salus nisi quā peperit. Hec ē virgo mater iustificatiōis z iustificatoꝝ geītrix recōsiliatiōis z recōsi liatoꝝ parēs salutis z saluatoris. ¶ O bt̄a fiducia O totū refu giū. Hec ille. Quodq̄ apparet in vbo hui⁹ cātici cū dicit̄ regina sc̄z mīe Adeāt g̃ vt ayt Celesti. oia corda miserabilia ad pie ma tris viscera: nihil in eis itrat tā miserū qd̄ nō exeat mīa pleissi mū q̄r regina misericordie. Misericordie.

Iso qualiter itemerata vir

go extollit̄ a generali prelatiōe: generositate: atq̄ for mositate tāq̄ orbis pmatū tenēs q̄r regia. Hoc loco r̄s tat videre quō ꝯmēdet̄ ex visceali z inatnali cōpassi one tāq̄ pietate sua nr̄am repellēs miseriā cū dicit̄ mīe. ¶ Que rit̄ idcirco qualit̄ mīa diffinit̄. Damas. li°. 2°. c. 13. mīa ē tristicia in alienis malis. ¶ Ysidor⁹. 9. ethicoꝝ. Miscricors a cōpatiēdo aliene miserie. vocabulū sortitus ē. ¶ Gregori⁹ li°. 2°. mora. quo miam habet q̄ miserū cor nō habz. ¶ Et Aug⁹ li°. 9. d̄ citate dei

Misericordia ē aliene miserie in nr̄o corpe cōpassio: qua vtiqȝ si possum⁹ subuenire cōpellimur. Et scd̄ȝ has diffinitiōes Queritur vtrū in deo sit mīa. Respōdetur ꝙ aliquis dicit̄ misericors tribus modis: scȝ ille cuius affectus passiōe cōpungit̄. ¶ Scd̄o cuius opatione ꝑfectus acquirit̄. ¶ Tertio cuius dilectione defectus excluditur. De primo intelligēcia ē diffinitio Grego. i moral. lib⁹ ꝛ alioꝝ hoc mō deus nō ē misericors: qꝛ nulla passio misera vel defectus eē potest in deo. ¶ De 2.º sicut medic⁹ qui repellendo morbū lucrat̄ ope tn̄ mīaȝ exercēdo: ꝛ hoc mō nullo mō deus ē misericors in quo nulla indigēcia ē cū essentialit̄ sit beatus. Psalmista Dixi dn̄o deus meus es tu qm̄ bonorū meorum nō eges. Glo. Aug⁹. quasi diceret bonis meis non expectes fieri btus: vnde nec dāpnatorū pditione letat̄: nec in beatoruȝ salua tione melioratur. ¶ Sed 3.º mō deus dicitur misericors inqȝtuȝ absqȝ sui vtilitate miseriā: maculā: penā: ꝛ oēm culpaȝ repellit. Unde Grego. Deus quē diligit ꝛ cui intēdit liberat a miseria: h̄ ex dictis doct. scī in 4.º c. de mīa ar. p̄o q. j. in cor. qōis. Et i btis in p̄ria est mīa scd̄m affectuȝ volūtatis dolētis ꝛ repellere volētis miseriā. Sȝ nō scd̄m actū volūtatis dolētis ꝛ cōpatiētis: qꝛ taliter nō repitur in p̄ria. Nā dicit̄ Absterget de⁹ oēm lacrimā ab oculis eoruȝ ꝛ iā nō erit āplius neqȝ luctus: neqȝ dolor: neqȝ clamor qm̄ priora trāsierūt. ¶ Sed videre nūc restat. Cur itemerata virgo Maria misericordia plena promulgetur ꝛ ei misericordia asscribatur dicendum est propter tria.

Scilicȝ propter.
Mat̄nū p̄uilegium.
Filialem gestum.
Sublimem statum.

¶ Quo ad primū sciendū ꝙ si hō nō peccasset deus icarnat⁹ nō fuisset scd̄ȝ cōmunē doctorū opinionē. Dicit nāqȝ glō sup 1.º Thimo. p̄mo Jesus venit in hunc mūdum pctores saluos facere ꝛc̄ Nulla fuit cā veniendi xp̄o dn̄o nisi pctores saluos facere: tolle vulnera tolle morbos ꝛ nulla cā medicine: sȝ remota cā remouet effect⁹. Et Leo Ser de natitate. Si eni hō ad ymagineȝ ꝛ similitudineȝ dei factus in suo hōre māsisset creator mūdi creatura nō fieret: aut sempitern⁹ tēpalitatē subiret: aut eq̄lis deo p̄ri dei filius formā serui assumeret. Ad ideȝ ē doct. scūs in t̄tia pte q. j. ar. 3.º Si igit̄ hō nō peccasset nō indiguisset redēptiōe: qꝛ redēptio trāsgressionē p̄suppofuit: si nō redēptore g̃ nec redēptorȝ mr̄e: sicut g̃ culpa ↄstituit redēptorē ita ꝛ almā redēptoris mr̄eȝ ¶ De quo inq̄t Seraphicus doct. iusti. amo, c. j9. t̄tie ptis. Uere

dña regina est mīe: qꝛ non ē in hac vita sic desperatus sic miser cui nō ipetres salutarē: si ad tuū declinauerit regimē: certe dña cū te aspicio nil nisi mīam cerno: naz pro miseris mater dei fcā es: mīam insup genuisti ꝛ demū tibi miserēdi ē officiū cōmissū ¶ Et Aug⁹. in oꝛone ad beatā vginē. O Maria inq̄t multū audeo multū gaudeo multūq; gaudiū multā mihi fac audaciam mira loquoꝛ: sꝫ sic ē nos eniz tibi teq; nobis mira vicissitudo cōfederat: vt scꝫ ꝓ nobis habeas illud eē qḋ es: nos vo id esse qḋ sum⁹. Si eni nulla ꝑcessisset trāsgressio nō eēt secuta nr̄a redēptio: ꝛ si necessariū nō esset redimi nō eēt necessariū te parere redēptorē: vt quid mr̄ fieres saluatoris si nulla eēt idigētia salutꝭ. Hec ille Canitq; ecclesia in quadā sequēcia. Nec aspne pc̄tores sine q̄bus nūq; fores tāto digna filio. Et metrista. Festina miseris miserere vgo bt̄a Nā te si recolis miseri fecere btām Ergo bea miseros quoꝝ te cā beauit. Cancꝫ q̄z ꝑisieū Jerson idc mēdicitate spūali pte scḋa de oꝛonibus. In vobis duob⁹ scꝫ Jesu ꝛ Maria ꝛ per vos celebrādū ē atq; ꝑfcetū nr̄e redēptionis opus Datiq; estis ac spēalit̄ ex officio deputati ad ferēdū opē miseris ꝛ recōsiliādū pc̄tores: q̄ si vtiq; nō fuissent nec tu dñe Jesu xp̄e hūanitatē sic q̄si ex debito tenet̄ pc̄torib⁹ mīaz īfundere: qꝛ ꝓpt̄ eos occasionalit̄ salti fcā ē mat̄ dei. Qḋ ꝛ ipa cōmemorās generaleq; bn̄ficiū dei toti generi hūano īpensuz: ꝛ ꝑ ipaz miro q̄dā ꝑuilegio inchoatū inq̄t i suo psalterio decacordo Luce j°. cordula quita: ꝛ mīa ei⁹. Glo. int̄ li. A me inchoata dilatat̄ cōtinuat̄ ꝛ mltiplicat̄: a ꝑgenie iudeoꝝ in ꝑgenies gētiū: idest in oēs generatiōes mūdi: q̄ ad sufficiētiā sꝫ q̄ ad efficatiā ad illas ꝑgcies q̄s ꝑuidit credituras: ꝛ h̄ ē qḋ subdit̄ timētibus eū. Igit̄ si ꝓpt̄ miseros mr̄ dei ꝛ mīe fcā sit h̄ qḋ ꝑcedēte pc̄to obtinuit ꝑuilegiuz iuste pc̄torib⁹ iptit̄. Ipa eni scḋz Bonauētutā ibi supra. Multū sollicita ē de miseris hos in suos filios adoptauit hos rgere voluit. Quid ḡ d̄ cetero formidam⁹: q̄d timem⁹: ꝛ q̄s ab ipa qḋ petierit nō habebit: certe nullus nisi q̄ se miserū nō cognoscit qꝛ nī subest suo regimī nisi miser. Aut q̄s etiā si se cognoscit miserū d̄ sua mīa nō cōfidit. Hec ille. O vtile ꝑuilegiū eternū ꝑ qḋ ꝛ ipa se nobis mīe debitricem facit ꝙ nō solum nobis vtile sꝫ etiam in hac re implet̄ diuina āmonitio. Augmētatur angelica cōgratulatio: cōsiderat̄ ei⁹ benigna cōditio. De p°. Luc. 6°. Estote misericordes sicut ꝛ pr̄ vr̄ misericors ē: non dicit estote potentes sic pater vel scientes vt filius hoc eni libenter audiret. Sed misericordes vt spūs sāctus. Osee 6°. mīam volui ꝛ non sacrificium.

¶ Igitur beatissima v̓go Maria que seruis precepit ī nupcijs
filij vt iussa ipleret̄ dicēs qdcūq; dixerit facite merito mīaȝ iux̄
dei mādatū circa nos exercere debȝ ꝙ ⁊ cotidie facit. Uñ Ber.
Ser. de assump. tēpus loquēdi. Sileat inqt mīam tuaȝ v̓go bt̄a.
Si quis ē q̄ inuocatā eā in necessitatibus sibi meminerit defuis
se. Et idē Ser. Signū magnū. Quēadmōm sol sup bonos ⁊ ma
los indifferēt̄ oritur sic ipa quoq; preterita nō discutit merita sȝ
oibus se exorabilē oibus clemētissimā prebet: oim deniq; neces
sitates āplissimo quodā miseratur affectu. ¶ Scdo augmētatur
angelica cōgratulatio. Uñ Luc. 15. Gaudiuȝ erit in celo sup vno
peccatore penitētiaȝ agente q̄ȝ sup. 99. iustis q̄ nō indigent peitē
tia: per iustos scdȝ sanctos doctores intelligūtur angeli q̄ nūq;
peccauerūt sup q̄bus gaudiū ē in celo sȝ magis sup vnius pcto
ris cōuersione: qꝛ magis ē impiū iustificare q̄ȝ iustū creare ⁊ cō
seruare: vtraq; vō eq̄lis ē potēcie: sȝ illud ē maioris mīe gaudij
applausus ⁊ exultatiōis. ¶ Gaudēt eniȝ angeli scdȝ Bōuen. dis.
xi. 2. li. sen. Nō in accrescēcia gaudij in q̄ cōsistit p̄miū accidenta
le nō solū extēsiue scȝ cū q̄s de pluribus gaudet: verū etiā intēsi
ue cuȝ affect⁹ alicuius de aliq̄ copiosius gaudet ⁊ rōne boni pro
prij ⁊ rōne boni ɔiūcti: qꝛ ministratio alijs opa bona faciūt in q̄
bus accidētale merētur: qꝛ etiā cōciues suos ad btitudinē pdu
cūt. ¶ Gaudet igit̄ Quia sue custodie vidēt gloriosū fructū Cui
libȝ eni hoi ad custodiaȝ angelus ab ortu natitatis deputat⁹ ē. vt
ayt Jero⁹. Sicut ḡ medicus gaudet qñ vidȝ circa suū infirmū
sue curatiōis fructū sic angel⁹ cū videt custodie fructū. Et Ber.
sup cātica. ¶ Gaudēt angeli in cōuersiōe ⁊ pnia pctoꝝ salutis ho
minū sciētes lacrime penitētiū vinū eoꝝ. ¶ Scdo gaudet qꝛ ex
pctorib⁹ cōuersis vidēt adipleri numerū eoruȝ: qꝛ coꝝ ruina de
hoibus repat̄. ¶ 3⁰ qꝛ vidēt in laudādo deū tale se hre cōsortiū
¶ Prio eni sola natura āgelica laudabat deū sȝ illi nature addi
ta ē hūana. Unde nūc illud Job veracit̄ dici pōt 38. Cū me lau
darēt astra matutia. i. angeli ⁊ iubilarēt oēs filij dei. ¶ Sȝ cū di
cit̄ ꝙ angel⁹ gaudet magis sup vno pctore pniaȝ agēte q̄ȝ super
99. iustis potest sic argui Illud qd ē meli⁹ magis ē diligenduȝ ⁊
p ɔñs de eo magis gaudendū: sȝ maius bonū ē 99. iusti q̄ȝ vnus
penitens ḡ ⁊c̄. ¶ Rñdetur ꝙ euāgelij verbū pōt intelligi dupli
citer: vno modo respectu redemptionis humane nature ⁊ tunc
deus vel angelus dicitur gaudere plus de vno peccatore. i. hūa
ni generis redemptione: qꝛ in ea est maior gaudij materia q̄ȝ i
alijs operibus non quia melior sit peccator penitens q̄ȝ. 99. iusti

Unde in redemptione humani generis plus operatus ē deus q̄ in cōseruatiōe totius multitudis celestis: quia hoc e maifestati uū maioris potēcie: maioris prudētie: maioris mīe. Maiorl potētie qr maius ē iustificare ipm q̄ creare celū ꝛ t'ram. Maioris prudētie Job 26. Prudētia eius pcussit supbū. Maioris mīe si ue clemēcie Luce j°. Per viscera mīe dei nr̄i ꝛc. Maior etiā ifu it in xp̄o cōscēsio: maior etiā hūani generis sblimatio scd̄z illud Quoniā eleuata ē magnificētia tua sup celos. Uñ hoc itelligit' q̄tū ad cām nr̄e penitētie. ¶ Secūdo pōt intelligi de q̄libet pec catore penitēte. Tūc itelligit' q̄ angelus pl⁹ gaudet ꝛc. qr̄ gaudi um ē maius nouū: siue quia habet aliā rōnem gaudij in cōuersi one pctoris quā nō habet de pmanētibꝫ in iusticia: vel qr̄ pec cator ē feruētior frequēter q̄ iustus. Uñ hoc refert' ad oēs pcto res: nec ad oēs iustos: s; ad pctores feruidos post cōuersionez: ꝛ iustos tepescētes. Unde Grego⁹. Exēplificat ꝛ Beda i glō. ma ius ē gaudiū de peccatore q̄ de iusto se aū vt dux in bello illum milit̄e plus diligit q̄ post fugā reuersus hostē fortit' premit q̄ eū qui nūq̄ fugit nec vnq̄ fortit' egit. ¶ Ad rōnē in oppositū q̄ ñ ideo angeli dicut' pl⁹ gaudere de pctore penitēte q̄ de 99. iustl. quia illis melior sit: s; pp̄ter nouitatē rōnis gaudij quā habꝫ de intētiōe siue cōuersione pctoris quā nō habet de alijs stantibus quia sicut mai⁹ ē gaudiū de sanatiōe infirmi: q̄ de cōseruatiōe sani. ¶ Nō solū eni angeli gaudēt de mīe exhibitiōe ꝛ pctorꝫ iustificatiōe: s; ꝛ ipe filius eius xp̄us cui⁹ p penitētiā ira placat' ¶ Secūdo qr̄ preciuz sanguis sui nō frustratur. Btūs Dyo⁹. scri bit in quadā eplā. Q: cū quidā infidelis hoīez fidelē a fide auer tisset Carpi⁹ vir magne sanctitatis adeo hoc moleste ferēs vt q̄ igne cōsumi rogabat Cui circa noctis mediū apparuit xp̄us in aere cū multitudie angelorū In t'ra aūt appuit fornax cuꝫ serpē tibus accēsa ad quā trahebātur illi duo hoīes carpo aūt petente vt mitterētur in fornacē molesteq̄ ferēte dilationē: xp̄us miser tus descēdit a solio i terrā ꝛ extēsis manib⁹ hoīes illos eripuit eleuataq̄ manu dixit carpo: iterū pcutite me lancea patus sum rursus pati ꝛ mori p hoībus saluādis. Igit' si gaudiū magnum est in celo sup vno pctore penitētiā agēte iuxta magistri verita tis sentētiā: nōne maxim tripudiū sup in naturalibus iterūētio ne atq̄ Marie mīe pūris cōuersis atq̄ saluatis. Hec eniz iuxta mellifluuz doct. oībus oia facta ē sapiētib⁹ ꝛ insipiētibus copio sissima caritate debitricē se fecit: oībus sinum mie aperit: vt de plenitudie accipiāt vniuersi: captiu⁹ redēptionē: eger curatiōez:

Tristis consolationem: peccator veniam: iustus gratiam: angelus leticiã. Deniq; tota trinitas gloriã: psona filij carnis hũane substanciã: vt nõ sit qui se abscondat a calore eius. Et infra. Ois inquit defectus sub ea ꝛ quicqd fragilitatis seu corruptiõis ẽ ex cellẽtissima quadã sublimitate pre ceteris õnibus excedit ꝛ sup greditur creaturis. Hec ille. Et sic tenuiꝰ apparet qualiꝰ ex Marie mĩa augmẽtatur angelorũ leticia. ¶ Tertio cõsideratur eiꝰ benigna condicio. Ex qua dicitꝰ misericors: que in tribus apparet: scz ex generali natura: sexu feminco: ꝛ magna pietate. ¶ De primo ayt Jeroꝰ. in quadam epistola. Natura hoĩm prona ẽ ad clemẽciã ꝛ hoc ex quodã naturali creatoris instictu: qui sua natura misericors est. Job 31. Ab infancia creuit mecũ miseratio ¶ Secũdo ex sexu femineo. Mulieribꝰ cuĩ vltra oẽs creaturas maiorẽ existimo naturã indidisse mĩam: nõ enĩ ẽ creatura quã sic mellitã natura cõdiderit sicut mulierẽ. Mulier enĩ dicitꝰ q̃si molliẽs p cõpassionẽ: vel melliẽs per cõsolationem. Uidemus nãq; miseros inopes ꝛ abiectos quos viri intueri nec dignantꝰ muliercularũ tñ obsequys refoueri videmus eas sup afflictos pia gestãtes viscera cordisq; dulcedinem indidisse: qm per lacrimas extra destuat continere nõ posse ꝛ hoc solũ dictũ est de benignis: pudicis: ꝛ verecũdis. Pro q̃bus btũs Gregoꝰ. beatã virginẽ alloq̃tur dicens. Intercede pro deuoto femineo sexu Hac cõsideratione motꝰ btũs doctor mellifluus alludẽdo inq̃t Ser. de natiuitate eiusdẽ virgis. De gaudys pperamꝰ ad gaudia ꝛc. Uirgo dei genitrix cuius pulchritudinẽ sol ꝛ luna mirãtur sub ueni dña clamãtibus ad te iugiter: reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. Tu bñdicta ꝛ sup benedicta: reuertere pmo per naturã nũq̃ q; ita deificata ideo nr̃e humanitatis oblita es: neq; q̃ dña sis in quo discrimine nos reliqueris vbi iaceãt miseri tui q̃tum delinquãt serui tui Nõ enĩ cõuenit mĩe tue tantã miseriam obliuisci: q; ꝛ si subtrahit gl̃ia reuocat natura: nõ enĩ ita memoriaris iusticie dei solius vt misericordiã nõ habeas: neq; ita es ipassibilis vt sis incõpassibilis naturã nostrã habes nõ aliam ꝛ iustum ẽ vt de rore tante pietatis diffusius ĩfundamur. Hec ille Quid inquit Ser. signũ magnum ꝛc. Ad Mariã trepidat humana fragilitas nihil austerũ in ea nihil terribile: tota suauis ẽ omnibus offerens lac ꝛ lanã reuolue diligẽtius euangelice historie seriem vniuersã: ꝛ si q̃d forte increpatoriũ: si quid durum: si q̃d deniq; signum vel tenuis indignationis occurrerit ĩ Maria de cetero suspectã habeas

τ accedere verearis: ꝙ si vere plena magis ōnis pietatis τ gratie plena mansuetudinis τ misericordie que ad eam pertinent inueneris: age gratias ei qui talem tibi mediatricem benignissimam misericordia prouidit in qua nihil posset esse suspectum ¶ Tertio ex materna pietate. ¶ Pro quo sciendum ꝙ quadruplex inuenitur maternitas τ per consequens quadruplex filiatio: scꝫ carnalis: spūalis: legalis: τ specialis. ¶ Maternitas carnalis causatur ex carnis generatione secundum quaꝫ aliqua dicitur mater illius quem de suis visceribus generauit τ hoc modo xpristus est filius suus. ¶ Secundo reperitur filius spiritualis qui causatur ex spirituali regeneratione: secūdū quam aliqua dicitur mater illius queꝫ de sacro fonte leuauit τ sic beatus Joannes baptista Marie dicitur spiritualis que ipm quodammodo baptismo flaminis in matris vtero baptizauit. Unde Criso. Dum virgo salutauit Elizabeth: vox eius ad puerum descēdit τ statim puer spiritu sancto repletus fuit τ ī matris vtero exultauit. ¶ Tertius filius reperitur legalis scꝫ ex adoptione: τ hoc modo Joannes euangelista dicitur filius Marie. ¶ Quarto causatur ex speciali educatione τ nutritione cum dicitur mater alicuius quem educauit. Sic τ mater nostra dicitur: peperit enim filium suum primogenitum sine dolore in sua natiuitate: postea peperit totam gentem in filij passione: vbi facta fuit adiutoriuꝫ simile sibi: vbi ipsa mater misericordie patrem misericordiaruꝫ τ summo opere misericordie adiuuit τ vna secum ōnes hoīes regenerauit: τ hec generatio cum summo dolore vtriusꝙ fuit. Unde glosa ibidem. Multo labore in fide genuit Ipsa deniꝙ magnam curaꝫ de filijs gerit educandis. Ecclesiastici 24. Transite ad me omnes qui concupiscitis me. Sed qui vere Marie filij sunt. Respondet Bernardus Sermone Stabat iuxta crucē Uultis inquit cognoscere verum Marie filium. Ille ē qui preter hoc ꝙ seipsum virginis obsequio mancipauit. Deinde ex toto corde diligit: voluptatem carnis abdicauit Et ad proximum misericordie opa pro vt pōt extēdit. Certo de isto dicit xp̄us ad Mariā. Mulier ecce filius tuus τ ecce mater tua. Et infra vbuꝫ ōni acceptiōe dignū si Maria ē mater tua: ḡ Jesus ē frater tuꝰ ḡ pater eius pater tuꝰ: ḡ regnū eiꝰ hereditas tua ē. Ecce mr̄ tua: ḡ gra Marie ē thezaurꝰ tuꝰ. Mrēs eni thezaurisāt filijs Ecce mr̄ tua cui ōis nccitas vsꝙ ad cor eiꝰ ascēdit Cōmota q̄ppe sūt ōnia viscera eiꝰ sup filio suo ḡ accipe eā ī tuā ħ Ber. Nūqd ḡ potest mulier oblisci īfātē suū vt nō misereatur filio vteri sui. Ysaye 49.

Monstra idcirco te esse matrē gratie τ misericoꝛdie thesaurū nobis optinēdo τ hereditando ꝙ supplicit̄ deprecatur. Beatus Aug⁹. in quadā oratiōe sup psal. 26. Aue mat̄ populi ꝑspice de fectui τ maternū filys exhibens affectum Mores nr̄os oꝛdina tollens imperfectum vt pes noster tendere queat indirectum.

Secundū pꝛīcipale ē Mise ricoꝛs ꝓpter filialē gestū. Oꝛ ille obliquus mīe: aut cō struitur trāsitiue: aut intrāsitiue. Si trāsitiue vere τ ꝓ prie dicit̄ regia mīe: quia ipa est cā totius mīe: conti nēns totā mīam: τ releuās oēm miseriā. Hanc postulabat Da uid: dicens. Ostēde nobis dn̄e mīam tuā subdēdo: τ salutare tu um da nobis. i. Jesum q̄ datus ē nobis ex ꝟgine Maria. Si cō struit̄ intrāsitiue: sensus ē regia misericoꝛdie. i. que ē mīa ipsa. Quod aūt dicit̄ de aliquo in abstracto hoc ad maximā cōmēda tionē ipius dicitur. Jn huius figura legit̄ Hest. 2° ꝙ Hest. que interpretatur hūilis dicta ē etiā edissa q̄ interp̄tatur mīa Ysay. 16. Preparabit in mīa soliū eius. Soliū ē in loco ꝓprio regni: ergo mīa est ꝓprius locus regni: sꝫ illius dicit̄ regni rex τ regia: q̄ ꝓ prie Maria ē regina mīe Ad primā igit̄ regrediamur trāsitiuā cōstructionē scꝫ mīe. i. xp̄i Jpa eni genuit xp̄m qui ē mīa pr̄is. Psalmista. Suscepim⁹ deus mīam tuā Glo. idest filiū tuū i me dio templi tui vteri virgīalis. ¶ Sup quo ꝟbo mellifluus doct. Ser. de purifi. Suscepimus inq̄t deus mīam tuā in medio tem pli tui longe ē hec gratiarū actio a voce illa gemētis: dn̄e i celo mīa tua: τ veritas tua vsqꝫ ad nubes. Quid eni: videtur ne tibi in celo fuisse mīa cū apud solos celigenas de⁹ haberet̄ At vbi sane minoꝛatus ē xp̄us paulo min⁹ ab angelis factusqꝫ ē dei τ ho minū mediatoꝛ: ac velud lapis āgularis pacificauit ꝑ sanguieꝫ suū q̄ in celis sunt τ que sup terrā: ex hoc eni plane suscepimus deus mīam tuā in medio tēpli tui. Hec ille Hec enim mīa per Mariā mūdo: edita ab inicio ꝓmissa: in tp̄e reddita: in enū ōn ratura ē. ¶ De primo inq̄t ipa in suo psalterio decacoꝛdo luc. j° Suscepit israhel idest populus iudaycus puerū suū Jesum sibi ꝓmissum τ exhibitū sp̄ealit̄ Math. 15° Non sū missus nisi ad oues q̄ perierūt domus israhel. ¶ Dicit notāter puerū nō dn̄m quia venit ministraturus nō dominaturus. Recoꝛdat⁹ mīe sue sibi ꝓmisse Ysay. 63° Miserationū dn̄i recoꝛdaboꝛ. Abacuc. 3° Cū iratus fueris mīe recoꝛdaberis. ¶ Sequit̄ sicut locutus est ad patres nr̄os idest sicut ꝓmisit mīam patribus nostris scꝫ se

daturũ ⁊ missuruȝ filium spiritualiter. Aarahã ⁊ semini eius id est imitatoribus eius. Cui Abrahe facta ẽ pmissio de xp̃o ex eo nascituro Gen̄. 18. 21. 22. Tres vidit ⁊ vnũ adorauit: queȝ p spiritũ intellexit gerere figurã filij dei incarnãdi. ¶ Secundo in tp̃e reddita p natitatẽ ex Maria v̾gine. Vñ apl's ad Gal. 4.° Ubi venit plenitudo tp̄is misit deus filiũ suũ natũ ex muliere factũ sb lege vt eos qui sub lege erãt redimeret vt adoptionẽ filiorũ reciperemus. Ubi dicit glõ. φ plenitudo tp̄is ẽ qd̓ diffinituȝ fuit a patre: qñ mitteret filiũ suũ sȝ deus sua sapientia diffiniuit oĩa: q̄ cõgruẽtissimo tp̃e per v̾ginẽ mũdo editur. ¶ Non enĩ stati post peccatũ cõueniẽs fuit xp̄m incarnari: p̾mo ppter cõditionẽ pc̄ti hũani qd̓ ex supbia puenerat: vnde eo modo erat hõ liberãdus vt hũiliatus recognosceret se liberatore ĩdigere: vnde sup illud Gal. 3: ordinata p angelos ĩ manu mediatoris. dicit glo. magno cõsilio factũ ẽ vt post hoĩs casum nõ illico filius dei mitteretur reliquit enĩ deus prius hoĩem in libertate arbitrij: in lege naturali vt vires sue nature cognosceret: vt cũ deficeret legẽ accepit qua data inualuit morbus nõ legis sȝ nature vicio: vt ita cognita sua infirmitate clamaret ad medicũ: ⁊ grẽ quereret auxiliuȝ. ¶ Secũdo ppter dignitatis ĩpius v̾bi ĩcarnati: qr sup illud gal. 4.° vbi venit plenitudo tp̄is ⁊c̄. Dicit glo. q̃to maior iudex veniebat tãto p̾conũ series longior p̾cedere debebat. ¶ Tertio ppẽ ordinẽ promotiõis in bonũ scd̓m quẽ ab impfecto ad pfectuȝ pceditur. Vñ apostolus 1.° ad Cor. 15. Non p̾us qd̓ spirituale ẽ: sȝ quod aĩale: deinde qd̓ spirituale: p̾us hõ de terra terren⁹: 2⁹. hõ de celo celestis. Hec ex doc. sanc. t̃tia pte. q. p̾ma ar.° 5.° Et ad tytũ 3.° Apparuit benignitas ⁊ hũanitas saluatoris nr̃i dei nõ ex opibus iusticie q̄ fecimus nos: sȝ scd̓m suã mĩam saluos nos fecit. ¶ Apparuit inq̃t Ber. Scr. de natiuitate. Ante potẽtia in rerũ creatione apparebat sapiẽtia in earũ gubernatiõe. Sȝ benignitas mĩe nũc maxie apparuit in hũanitate. Et ideo Luce p̾mo p viscera mĩe dei nr̃i in quibus visitauit nos oriẽs ex alto. Puer enĩ datus ẽ nobis ex intimis dei misericordijs antea ĩcognitis nobis. Et ideo in nr̃os vsus totus expẽsus. Celes. O Inexhauribilis gr̃a. O ineffabilis mĩa ⁊ beniuolẽtia: ab eterno enĩ p̾uidit deus hominẽ casurũ: ex tũc si nõ statim proposuit ex virgine se carnẽ nostrã suscepturã: vt si malũ tam pessimuȝ bonum ita preclarissimũ seq̄retur dũ deus ⁊ homo de virgine nasceretur: natus nutriretur: hominẽ alloqueretur dicẽs: fugisti homo a me ⁊ cucurri ad te: despexisti me: hõraui: peccasti in me meã culpã

dico pro te reus fuisti in me pniam agam. Occidisti me resusci tabo te. vendidisti me: redimã te. in iferno misisti me: in pradisũ reducã te: vt mecũ qui dei filius viuas et regnas ieternũ. Hec ille. Miam pdicauit et reuelauit pabolice) vbis ẽ. de egroto paciẽte. Mat. 9. Ubi audiẽs murmuratiões phariseorũ q ei detrahebãt qr cũ publicãis et pctõribus mãducaret ayt. Nõ ẽ opus valẽtib' medic': sz male hñtibus. eũtes aũt discite qd ẽ miam volo et nõ sacrificiũ nõ enĩ veni vocare iustos sz peccatores. ¶ Secũda pabola ẽ de pastore ouẽ perdentẽ: de qua Luce 15. q dimisis 99. alys in deserto sollicitus pastor ob errantẽ vnã ouem. i. deus peccatricẽ aĩam pquisiuit: diligẽter inuentã custodiuit intactã: imposuitq sup humeros suos remittẽdo penitenti sua potẽtia oia delicta. ¶ Tertia pabola ẽ de filio prodigo ad patriã oibus dissipatis reuertẽte. Quẽ cũ vidisset a longe pater mĩa motus occurrit illi cadensq supra collũ osculatus ẽ eum. ¶ Hic xpus miseri cors moriẽdo nobis õnia mĩe opa exhibuit tãq exemplar motiuũ et directiuũ: vt eam quã cõuersando predicãdo et i vita pdicauerat morte cõprobaret. Hic enĩ scdm doctorez Seraphicum Latus aperuit et sanguinẽ suũ fudit ad siciẽtes potandos. Carnem suã in ara crucis igne ardoris nimie amoris concremauit Ad esuriẽtes pascendos: et ideo nocte precedẽti ordinauit corp' suum in cibũ et sanguinem suũ in potuz. Opus hospitalitatis exercuit in ipa cruce: nam ibi erat quidã peregrinus: qui ierat viam longiquam: et hospiciũ a xpo petens: ayt memẽto mei dñe dum veneris in regnum tuũ: quasi diceret: digneris peregrinũ recognoscere et in illo regni tui pallacio recolligere Sed quid ñ tantũ nõ tardat ipm hospicio recipere: nõ sub porticu: nõ in stabulo: sz in seipo: non cras: sz hodie. ¶ Item denudauit se dominus noster Jesus xpristus ad nr̃a operienda et nudus pependit in cruce: nos infirmos visitauit in cruce: nam languores nr̃os ipse tulit et dolores nostros ipse portauit. Captiuos adyt quos ĩ illo triduo eduxit nos in peccato primorum parentuz mortuos sua misericordia viuificauit. Hec ille. Quodq puidẽs psalmista innuit dicens. Apud dominum misericordia Glosa. Qua ille qui sine peccato precessit delet peccata sequẽtiũ: et copiosa apud eum redemptio: scz sanguis preciosus qui totius mundi peccata redemit. Et adeo copiosa q et ipse qui sine peccato precessit redemit israhel ex omnibus iniquitatibus eius. ¶ Tertio huius misericordia est ineternum duratura. Psalmista. Confitemini domino Glo. peccata et laudes ideo: quoniaz bonus ẽ in natura

Hoc dicit ne quis p[ro] culpa terreatur [et] ne desperet de eo s[ed] misericordiam eius poscat. Ideo quoniam i[n] seculum idest vsq[ue] in finem seculi est misericordia eius: que miseris exhibetur in miseria consolando vel liberando ab ea: que facit vsq[ue] in finem seculi. Hec glosa. Et ipsa virgo inquit in cantico suo Sicut locut[us] est ad patres nostros Abrahā [et] semini eius i[n] secula. Idest sc[e]d[m] Hugo. car. memor misericordie sue in secula promisit ea[m] patribus nostris in secula idest eternaliter promisit eum sc[ilicet] Iesum misericordiam nostram antiquis patribus [et] semini eoru[m]: idest successoribus eorum in fide eterna[m] hereditate: [et] promissio eis soluitur ineternum: quia [et] hic per fidem [et] in futuro in re. Ecce carissimi hec misericordia ab eterno preuisa: i[n] tempore reddita. [et] in fine permansura in xpristo Iesu nobis data est ex vase virginali. Unde Aug[ustinus]. in oratione super psalmo 50. Aue salutariu[m] summa gaudiorum Saluatorem generans [et] deum deoru[m] Qui misertus miseris [et] consors eorum: culpas delēs pertulit penas peccatorum. Quare misericordior Maria effecta est rat[i]ōe sui contenti qui est ipsa misericordia. Sicut eni[m] vas in quo fuerit aromata retinet odorem. Oratius quo semel est imbuta recens seruabit odorem testa diu. Similiter beata virgo q[ue] portauit misericordiam in purissimo suo vtero retinet odore[m] misericordie Ber. Ser. Signum magnum Quam familiaris ei facta es inq[ui]t domina q[ue] proxima ymmo q[ue] intima fieri meruisti q[uan]tam inuenisti gratiam apud deum: in te manet [et] tu in eo: [et] vestis eum [et] vestiris ab eo. Ideo concludendo dicit celes. Audisti miseri ore Pauli mi[sericordi]am dei p[at]ris dicentis b[e]n[e]dict[us] de[us] [et] p[ate]r d[omi]ni n[ost]ri Iesu xp[ist]i p[ate]r mi[sericordi]a[rum] [et]c[etera]. Audite [et] nunc mi[sericordi]am v[ir]gis [et] m[at]ris. p[ro]p[ter] ipa[m] eni[m] culpa remittit[ur] ad sanatione[m]: pena dimittit[ur] ad euasione[m]. g[rati]a i[n]fudit[ur] ad iustificatio[n]e[m]. Angustia amittit[ur] ad letificatio[n]e[m]. Cō[n]solac[i]ō immittit[ur] ad tra[n]q[ui]llitate[m] [et] ad cumulu[m] o[mn]i[um] bono[rum]: g[lori]a t[ri]buit[ur] ad b[ea]tificatio[n]e[m].

Misericordie.

Tercio p[ri]ncipalit[er] ē misericors p[ro]p[ter] sublime statu[m] q[ui]a d[ignitas] regia: quāto eni[m] aliquid ē potencius tanto d[e]b[e]t eē misericordius: [et] nulla virtus prestancior in rege q[ua]m misericordia [et] clemēcia Ambr. Procul a magnai[m]is cupiditas vltionis. ¶ Figura p[ri]mis ci[rca] B doc[et] Qui l[icet] Saul i[n] cauerna exi[s]tē[n]te potuisset occcidisse t[ame]n mi[sericordi]a [et] clemētia mot[us] i[n]imico pepcit. Ber. Moueat te ad mi[sericordi]am potētia tua q[ui]a q[uan]to potētior tāto misericordior eē d[e]bes. P[ro]tāti eni[m] ad gloria[m] cedit iniurias non vlcisci cu[m] posset.

Illud eni videm⁹ i aialib⁹ qbusdã. Nã leo a catulo ꝓuocat⁹ nõ se vindicat ꝓpt suã magnanimitatẽ ⁊ catuli vilitatẽ. Eadem cã canes magni a puis inclinati nõ se vindicãt. sed ⁊ catulus catulũ mordet: se mutuis morsib⁹ lacerãt: qꝛ aialia vilia sunt. Idẽ pꝫ quo ad aqlam q̃ cibũ clement̃ cũ auiculis cõdiuidit. vñ etiã aqla cõmedẽte eã sequũt̃. ¶ Insup cũ dicat̃ specialit̃ regia mĩe. videt̃ eni ꝙ hoc nomẽ mĩe minime idẽ cõgruit. A digniori enim fiũt denoĩatiões. Sed dignissimũ ẽ glia g̃ poci⁹ regia glie. Aut ẽt impatrix: qꝛ impator est sup reges: ⁊ impatrix sup reginas. g̃ pocius imperatrix misericordie dẽt noĩari. Rnsio. Gr̃a ⁊ gloria p se tm̃ dicũt collationem boni: mĩa vo ⁊ collationez boni ⁊ ablationẽ mali: p se g̃ plus ꝯphẽdit ⁊ i ãplius se extẽdit regnũ misericordie q̃ꝫ glorie vel grẽ: sed ab ãpliori potẽtia ⁊ maiori ẽ dignitas maior ⁊ denoĩatio. g̃ beatissima vgo maria a sũma dignitate debet dici regina mĩe ¶ Itẽ gloria ꝓpe tm̃ ẽ i celo ⁊ ñ i tra: nec in iferno nec i purgatorio: misericordia aũt in celo ⁊ i terra ⁊ in iferno. Qꝫ aũt in celo ẽ quia saluati premiãtur supra dignuz Ad Ro. 8. Non sunt cõdigne passiones huius tpis ad futuram gloriã que reuelabitur in nobis. Psalmista 55. psalmo Pro nihilo saluos facies illos. Glo. idest p nullis eoruz meritis: sꝫ gratis per pietatẽ saluabis. Qꝫ aũt in terra psalmista. Mĩa tua dñe plena ẽ terra. Glo. spũali ⁊ tpali. Quia vbiqꝫ fidẽ dilatauit ⁊ solem suũ oriri facit sup bonos ⁊ malos. Qꝫ in iferno oñdit doct. scũs 4.° scrip. de distic. 4.6. ꝓpriũ inqt nõ dereliquit illud cuius ẽ ꝓpriũ sꝫ deo ꝓpriũ ẽ misereri semp ⁊ parcere. Qꝫ fcit vtiqꝫ erga malos puniẽdo citra cõdignũ: merẽtur eni ad nihiluz redigi q̃ tm̃ cõseruãtur in eẽ nature vt dicere valeãt illud Tren. 3.° mĩe dñi quia nõ sumus cõsumpti. Nec obstat illud Jacobi 2.° Judicium sine mĩa fiet ei q̃ nõ fecerit mĩam: qꝛ duplex ẽ mĩa: totalit̃ scꝫ a pẽa liberãs ⁊ aliqd de pena relaxãs: licet pma nõ fit tm̃ scda repitur in punitiõe malorũ. Preterea ipe ẽ sup prioniũ ⁊ ꝓprietatẽ fily sui regia. Nã quicqd deus non distribuit hoc p manus Marie descẽdit: vt dicit Ber. Sꝫ hec ꝓprietas ẽ mĩa qꝛ ꝓpriũ dei ẽ misereri g̃ ꝓpe regia mĩe. ¶ Qd aũt opponit̃ de ly. Impatrix dicẽdũ ꝙ plus ẽ nomẽ timoris ⁊ rigoris: regia ẽ aũt nomẽ ꝓuidẽtie et eqtatis: vñ etiã nõ puto deũ vsqꝫ in biblia expsse nominari Imperatorẽ sꝫ regẽ: hoc eni ẽ nomẽ maiestatis: ⁊ sic dicẽdũ ẽ de hys: dña dñarũ regia regiarũ vel dea dearũ: hec eniꝫ oĩa iportãt dignitatẽ ⁊ excellẽtiã respectu maiorũ vl' minorũ. Et sic patꝫ ꝙ merito dicitur regina mĩe: quã mĩam i beata virgine nos merito

tā᷑ nobis cōgruētissimaꝫ sup ōnes eius alias virtutes efferre iubemur. Unde Ber. i Ser. de assump. Tēpus loquēdi ꝛc. Nos inqt seruuli tui ceteris in ṽtutibus cōgandemus tibi: ſꝫ in hac potius nobisipis laudam⁹ ṽginitatē: hūilitatē miramur: ſꝫ mīa miseris sapit dulcius: hāc āplectimur carius: recordamur sepius: crebrius inuocamus. Hec ē eni q̄ totius mūdi repatiōnē obtinuit salutē oīꝫ īpetrauit: ꝛ ad hoc niꝫ ppositū nō inmerito in mediū congruit pferre hoc exēplū: qd̄ Thomas brabātin⁹ in libro de apibus c. 28. 2. libri ponit q̄ int̄ religiosos quosdā spū mire feruētes Sermo mutuus de Maria fuit: vbi alius ei⁹ pōderositatē ſcꝫ q̄ iuꝫ̄ Lucā fuerat turbatā in sermone: alius prudētiaꝫ ſcꝫ q̄ modū cōceptiōis inqͥrit: ali⁹ hūilitatē vbi se ancillā noīat laudauit. Tūc vnus pie temerarius abortis lacrimis cū applausu: ꝛ ego inqt meā dicā sniam de ṽgine gloriosa: nihil ea stulti⁹ in creaturis repitur: an ignorat] inqt q̄ oēs fere totalit̄ pctōres vbi post lapsuꝫ surgere ceperit deū vltionē formidātes ad mīeꝫ eius quasi ppiciatoriū pietatis cōfugiūt: ꝛ eā vt vere reconsiliatricē carius āplectūtur: nec mirū q2 circa freqūēs ministeriū satagere nō desistit donec pdigos filios recōsiliat pr̄i. Canit enim cōfessio ecclesiastica. Qm̄ peccatorū mole premimur ꝛ nō ē qui adiuuet: ſcꝫ ita facile congrue ꝛ efficaciter sicut tu ṽgo Maria Ad hunc g̃ fontem iuxta Ber. properat anima nostra: ad hunc misericordie cumulū tota sollicitudine miseria nr̄a recurrat. ſcꝫ quā diu in hac sumus vita: quia nunc tempus ē miserendi vsq̄ ad diē iudicij quousq̄ se huius regie misericordia extēdit ꝛ tūc terminabitur ꝛ definet. Unde ꝛ Aug⁹. ad frēs de heremo. Frēs inqt videamus ne vacui veniam⁹ ad hoc tremēdum iudicium Tunc eni mīa fugiet a gēma paradisi ſcꝫ Maria. Nunc igit̄ eā ad mīam puocemus deprecādo cū codeꝫ i oratione sup psalmo dicēte. Aue vite ianua: sal⁹ penitētis: respice miserias aīe lāguētj. ne i ira sentiā voces arguētj. mes pctīs exuas simlꝫ ꝛ moriētj.

Sequitur oratio.

Maria diuinissima dei genitrix: in cuius virginali gremio pater mīarū pyssimum opus opat⁹ ē: q̄ mūdissimū tēplū tuū ipa replebat mīa pr̄ibus ad nostrā salutē ab īitio pmissa: ſꝫ p te nobis reddita: da vt q̄ miseria puia ad maxnū culmē extollerj. dignitate regia misereri cōpelleris vt ɔfessiōe veridica mat̄ misericordie vocitarj.

In vita hac maternalit gubernes ꝛ i hora mortis misericordit nos tuearis: côtra larvales demonuȝ facies nos cōsigna: cor ꝑ territū dulci cōsolatiōe conforta: miserabiles nr̄os gemit⁹ clemē ter ausculta: tūc o dn̄a manꝰ tue largissime misericordit extēdā tur: tunc misera aīa a te benigna suscepta misericordissiō iudici ꝑsentet: vt dilecti filij faciē dcitarꝫ ꝛ tue excellēcie gloriā digni tatis videre valeat ineternū. Amen. Vita.

Mellifluus doctor cōcludēs

nomē honorēqꝫ virginis in evuꝫ duraturos inquit su ꝑ salue. Infreta dū fluuij currūt dū montibus vmbre. Lustrabūt cōnexa polus duꝫ sidera pascit. Sēꝑ honor nomēqꝫ tuū laudesqꝫ manebūt. Spes mea v̓go pia v̓go sacra v̓ go Maria. Et nō amplius? Amplius multū ꝛ suꝑ oēm modū nā ineternū ꝛ vltra nō deficiat laus eius de ore hoīm ꝛ angelo rū: ꝛ nos cū angelis ꝛ archāgelis: cū thronis ꝛ dn̄ationib⁹: cūqꝫ oī milicia celestis exercitus: ymnū sancte scōꝝ canim⁹. Illi glo riā nos ymnū glē: illi gloriā quā p̄ntes vident: nos ymnum tm̄ modo glē: idest memoriā eructamus habūdanciā suauitatꝫ sue Hec ille. ¶ Sic apparet qualiter in hoc mūdo nō minus ꝛ in ce lo vita videlicꝫ grē ꝛ glorie spiramē existit. Quare nō incōgrue ad honorē ipius que vnūqdqꝫ existēs in ōne ꝛ vita iocunda cō seruat hoc v̓bū assumptū ē scꝫ vita. Vita.

Postq̄ visum est quō beata

v̓go extollit ab illa vniuersali ꝑsidēcia: ꝑcellētia: ꝛ po testate qꝛ regīa: ꝛ ab illa viscerali pietate: qꝛ mr̄e. Hic cōsequēt vidēdū ē quō extollat ab exēplari ꝛ īfluēcia virtuali ꝛ motione: in hoc ꝙ dicit Vita nr̄a: quia vita aīe. qꝛ ly nr̄a refert ad vitā sicut ad spē ꝛ dulcedinem. ¶ Omissis igitur alijs diuisionibus subtilioribus pōt distingui triplex vita.

Scilicet.	Mundialis operationis.
	Spiritualis conuersationis.
	Eternalis delectationis.

¶ De ꝑma Jacobi 4.º Quid eni ē vita vr̄a? Vapor ē admoduꝫ parēs. De scd̄a Viuo ego iā nō ego. Viuit inq̄t apl̄s aūt in me xp̄us. De Tertia psalmista. Lauda aīa mea dn̄m laudabo dn̄m. Perfecte in vita mea dn̄o. eterna: que ē vere vita scꝫ cū ꝑfcte ei

adhesero. Pria miserys plena. Tertia gaudys secura. Secunda vtrisqȝ decẽta. ¶ De prio pncipali Sciẽdũ ꝙ vita mũdialis opati onis a tribus cõsiderari põi: scȝ duratiõis breuitate: Afflictiõis penalitate. Mutatiõis labilitate. ¶ De pmo Sapie 9.º Homo ĩ firm⁹ exigui tpis. Et Job breues dies hois sũt ꝛ numer⁹ mẽsiuȝ apud te ẽ. Sup quo btus Grego. 2.º moraliũ. Hoc eni inqt apud nos velud nõ esse cõsiderat qd tãta velocitate trãscurrit. In die bus breuitas tpis. In mẽsibus vo quasi multiplicata dieruȝ spa cia designãtur. Nobis g̃ dies breues sũt: sȝ qꝛ nr̃a vita post tẽdi tur apud deũ numerus nr̃oꝝ mẽsiũ eẽ memorat̃: nulla q̃ hoib⁹ in h mũdo fiũt absqȝ dei oipotẽtis occulto cõsilio veniũt Statu tũ qȝ ẽ cõtrũ in ipa vita mortali tpalit̃ viuat Nec obstat vt ideȝ dicit de Ezechia cui dictũ ẽ p ppbetaȝ Dispone domui tue quia morieris tu ꝛ non viues: ꝛ tñ sibi 16. anni supadditi sunt in vita ¶ Quia vt idẽ Grego. Rñdet p pphãm sibi dies ignoscit̃ q̃ mo ri merebatur: p largitatẽ vo miẽ illo eũ tpe ad mortẽ distulit ꝙ añ secula ipe deus psciuit. ¶ De lamẽtabili duratiõis breuitate ĩducit phus in poeta fabula cuiusdã poete q̃ddã palaciũ destuȝ deplorãtis in hys vbis Domus egredia cõpungor ad lacrimas tuã ĩtuẽs solitudinẽ Acilla cõtremuit cõpassa mihi ppt̃ lacriaꝝ multitudinẽ Cui inqt vbi q̃so sũt qui quõdaȝ te ĩhabitauerũt ꝛ iocũdã vitã cuȝ securitate ꝛ tpis serenitate ac ameitate duxerũt ꝛ me q̃ȝ subsecuti tpis trãsitoriã dimiserunt. Res nãqȝ nulle sta biles q̃ cũ fluxibus tpis fluxibiles fluũt. Quo ppt̃ dicit Job Du cũt in bonis dies suos ꝛ in pũcto ad iferna descẽdũt. Sup quo Grego. 15. moraliũ Ois inqt lõgitudo tpis pñtis vite pũctus esse cognoscit̃ cũ fine termiat̃: quicqd trãsire potuerit subito fuit in pũcto scȝ ponim⁹ ꝛ leuamus: q̃si g̃ in pũcto vitã tetigit quaȝ hãc accepit ꝛ amisit. Hec ille Vita g̃ nr̃a ratione hui⁹ duratiõis atqȝ vanitatis breuitate nõ incõgrue in sacra scriptura tbus cõpat̃: scȝ visiõi ymagiarie: trãsitiõi vmbre: operi aranee. ¶ De primo psalmo 38. Verũtñ vniuersa Glo. idest oia q̃ aput nos sũt. Vani tas. Ois hõ viuẽs in h mũdo Verũtñ in ymagie idest ad simili tudinẽ ymagis in somnis vel speculo apparẽtis q̃ subito dispet ꝛ in obliuiõi venit: ptrãsyt ois hõ Cito trãsyt ꝛ trãseũdo deficit ꝛ euanescit q̃ subito disparȝ ꝛ in obliuiõi venit. ¶ De scdo psal mista l. 43. Hõ Glo q̃ prius fuit vanitatis simil̃ postea peccando vanitati similis factus ẽ: idest nullius momẽti in se vanuȝ ẽ in õne transitoriũ qd de sua substãcia cadens vt fumus euanescit: ita ꝛ homo tabescit: vnde subdit dies eius Glosa. idest vita eius

momentanea erũt ficut vmbra que fubito difparat:preterijt fcꝫ velociter propter eius fragilitatem. Non enĩ habet firmitatem manendi ficut nec vmbra: Unde apoftolus. Que eft vita veftra vapor eft ad modicum parens. Et Aug⁹. Quid ẽ viuere nifi de vita tranfire. Hec ex glofa Aug⁹. ꝛ Caffio. ¶ De tertio pfal⁹ 89⁹ Anni noftri ficut aranea. Glofa Aug⁹. Sic inanes ꝛ iutiles me ditabuntur ideft reputabuntur Nam quecũꝗ in annis noftris agimus ita fragilia funt ꝛ trãfitoria ficut tela aranee. Sicut enĩ aranea mittit fila ꝛ huc iftucꝗ difcurrit ꝛ tota die texit ꝛ labor quidem grandis eft: fed effectus modicus eft ꝛ quafi nullus: fic ꝛ vita hominum huc illucꝗ difcurrit in occupationibus ianis ꝛ inutilibus laborat vt res corruptibiles fcꝫ diuicias ꝛ honores acquirat ꝛ nõ intelligit ꝙ laborando araneã tele texit quia oĩa velociter amittit. ¶ Scd̃o cõfideratᷣ prefens vita ab afflictionis penalitate ꝑpter ingreffum vilis ꝛ fragilis conditiõis. Et iõ diĉ Job 17. ca⁹ Putredini dixi pater me⁹ es mater mea ꝛ foror mea vermibus. Glo. putredinẽ patrem dicit. Quia õnis homo ab ori gine iã viciata defcẽdit: mater vo ꝛ foror vermes ꝗ̃tũ ad mate riã corruptibilis carnis: qꝛ ꝛ de putredine ꝓceffun⁹ ꝛ cũ putredi ne venimus quã portamus. Et Innocẽ. tius Antea lotharius inde vilitate cõditionis hũane. Generalr̃ inq̃t omnes fine fcia fine vbo fine vtute nafcũtur: flebiles: debiles: imbecilles: parũ a brutis diftãtes: ymmo in multis minus habẽtes: nã illa ftatim vt exorta fint gradiũtur: nos aũt non folum erecti pedibus nõ incedimus verũ ꝛ curuati manibus nõ reppimus. Et idez in eo dẽ c. 8. O vilis hũane cõditionis indignitas: idigna vilitatꝫ hu mane conditio herbas ꝛ arbores inueftiga. ille de fe producunt flores frondes fructus: ꝛ tu de te lendes: pediculos: ꝛ lũbricos. Ille de fe fundunt olium vinum ꝛ balfamum: ꝛ tu de te fputũꝫ: vrinam ꝛ ftercus. Ille de fpirant fuauitatem odoris: ꝛ tu de te reddis abhominationem fetoris: qualis eft arbor talis eft fruc tus. Non enim poteft arbor mala fructus bonos facere. Quid eft enĩ homo fcd̃m formaꝫ nifi arbor cuius radices funt crines: trũcus caput cum collo: ftipes: pectus cum aluo: rame vlne fũt cum tibys: frondes funt digiti cum articulis. hoc eft foliũ quod vento rapitur: et ftipula que a vento ficcatur. ¶ De ingreffus fragilitate dicit Job 13. homo nat⁹ de muliere. Sup quo Grego. ri⁹ moraliũ. Hoc igitᷣ loco mulieris nomie quid nifi infirmitas defignatur cum dicitur homo natus de muliere: ac fi apertius dicatᷣ. Quid in fe habet fortitudis qui natus eft ex infirmitate.

¶ De progressu subdit: breui viuens tpe repletur multis miserys Ecce inquit viri sancti vocibus pena hois breuiter e expressa quia τ angustiatur ad vitā τ dilatatur ad miseriā. Si eni subtiliter cōsideretur oē quod hic agitur pena miserie ē Ipi etenī corruptioni carnis seruire ad necessaria atq concessa miseria ē vt cōtra frigus vestimēta: contra famē alimēta: contra estuz frigora requirantur. Et multa cautela custoditur salus corpis: q etiā custodita amittitur: amissa cum graui labore reperiat: τ tñ repata i dubio semp ē Quid hoc aliud q̄ mortalitas τ vite miseria ē: q̄ scōm psalmistā 38. Frustra cōturbatur ois homo Glo. Aug9. idest inutilit vana solitudie circa tpalia grauat τ irascit de vanis ad votū nō succedētibus: quia oīa trāsiunt τ deficiūt: τ vere ē vana τ inutilis cōturbatio: qz thesaurizat τ ignorat cui cōgregabit ea: quia nescit vtrū ipe eis fruet vel nō: vtrū fily hereditabūt eas post mortē vel nō: forsitā eni cito moziet τ desideria filiozū euertētur: aut fiscus occupabit: aut fures rapient: aut aduersary: aut ignoti possidebunt. ¶ De egressu inqt Iob. Qui quasi flos egreditur Grego. Quia nitet in carne s3 conteritur qz redigit in putredinē. Quid eni3 sūt inquit nati hoies in mundo nisi quida3 flores in cāpo. Tendamus oculos cordis in hac latitudine mūdi presentis τ ecce tot quasi floribus quot hoībus plenus ē vita: itaq in carne flos in feno est. Unde psalmista dicit Homo sicut fenū dies eius τ sicut flos agri ita efflorebit. Ysay. quoq ayt. Omnis caro fenū τ ois gloria ei9 sicut flos agri. Hō eni more floris pcedit ex occulto τ subito apparet in publico: q statim ex publico p mortē retrahitur ad occultū carnis nos viridicas ostēdit s3 aridicas pulueres ab aspectib9 retrahit: quasi flos apparuimus q nos eramus τ quasi flos arescimus q talif apparebamus. Unde psalmista de tristi egressu. Deficit inqt in dolore vita mea. Glo. tpalis deficit in dolore tormētozū: quasi p longas τ graues passiones ad morte3 deducta ē presens vita: τ anni mei: idest longa vita durās ad penas sunt in gemitibus τ nō morte tollūtur. ¶ Tertio consideratur presens vita a mutationis labilitate. Ecclesiastici 18. De mane vsq ad vesperā imutabitur spiritus Iob 13° Nūq̄ in code3 statu pmanet. Super quo Grego. ibi supra. Quia inquit de infancia ad pueritiam. pueritia ad adolescentiam: Adolescentia ad iuuentutem: Iuuentus ad senectutem: senectus transit ad mortem. In cursu vite present ipsis suis augmentis ad detrimenta impellitur τ inde semp deficit: vnde se proficere in spacium vite credit: fixū eteni statum

ħ hĩe non possum⁹ vbi trãsituri venim⁹ atq ħ ipm nr̃m viuere cotidie a vita trãsire ẽ. Sz q̃d queso de iuuẽtute specialit̃ pferemus Juuenis enĩ nil aliud nisi equ⁹ ĩdomit⁹ cẽ ɔspicit̃: q̃ freno rõis relicto p deuia gradit̃ facilit̃ seducit̃ Labilis ĩ oĩbus repit̃ Et iõ sapiẽs puer. 3° Tria sũt inq̃t difficilia mihi ꝛ q̃rtũ penitus ignoro. Uiã aquile in celo: viã colubri sup petrã. viã nauis ĩ medio mari: ꝛ viã viri ĩ adolescẽtia. Rõnez dic̃ glo.. Quia difficile ẽ scire quot cogitatiões iuuenis agitat̃ q̃ viã veritatis deseruit Et q̃d dicem⁹ de senectutis cõditiõe: quã oẽs appetũt ea tamen adepta q̃d int̃ mũdanos detestabilius Cũ .n. quis ad senectutẽ pcesserit. vt ayt Innocẽ. libro de vilitate cõdicõnis hũane Cor eius affligit̃: caput cõmouet̃: lãguet spũs: fetet anhelitus: facies rugat̃: statura ĩcuruat̃: caligãt oculi: vacillant articuli: nares effluunt: crines deficiunt: tremit tactus: deperit actus: dentes putrescũt: ꝛ aures surdescunt: facile puocat̃: difficile reuocat̃: cito credit: tarde discredit: tenax: cupidus: tristi. q̃rulus: laudat antiquos: spernit modernos: vituperat pñs: cõmendat preteritũ: suspirat ꝛ anxiat̃: torpet ꝛ ĩfirmatur. Hec ille O labilis hũana condicio irremediabilis cõtinua alteracõ. Nõ enim solũ ex tua condiciõe: sed cui subes diuersitatis fortũe. Dic̃ enĩ Boeci⁹ inde cõsola. phie li. 2°. psa 4. Quis ẽ tã cõposite felicitatis vt nõ aliq̃ ex pte cũ sui status q̃litate rixet̃ Anxia enĩ res ẽ humanorũ cõdicio bonorũ vt q̃ vel nunq tota pueniat vel nunq ppetua subsistãt: hinc sensus exuberat sed ẽ pudori degener sanguis. Hũc enĩ nobilitas notũ facit sed angustia rei familiaris inclusus eẽt malet ignotus ille vtroq circũfluus scz tam diuicys q nobilitate vitã celebẽ defler idest castã vitã qz forsitan non põt ducere vxorẽ. Ille nuptys felix orbatus liberis alieno sensu nutrit heredi Alius prole letatus fily filieue delictis mestius illacrimat Jdcirco nemo facile cum fortune sue conditione concordat Inest enim singulis quod inexpertus nesciat q̃d expertus abhorreat. Hec ille Pro continuatiõe huius vite naturalis causa est intemerata virgo Maria: que pro nobis intercedendo nos a periculis preseruat a pestilẽcys ꝛ precipitationibus. Unde sanctus seraphicus doctor in stimulo amoris. Uere iquit vita que mortem superbie vicisti: que nobis vitam gratie impetrasti: vitam glorie genuisti. Et non est dubiũ q vita nature multis reddidisti: in omnibus enim te vita morti opponis Si enim secundum Augustinũ sermone de assumptione. Multe filie congregiui. ꝛc. Non tanta intercessione mundus fulciretur: nimirum

iusto dei iudicio subuersus iam fuisset sicut olim sodoma et gomorra diuino igne perierūt. Et sic populus iudayc⁹ in deserto celestibus plagis assumptus est. Ecce enim eedem iniquitates que illis erant causa perditionis: multo amplius per vniuersū mundum multiplicate sūt: ac si inferre vellet: nisi ipsa pro nobis interpellaret: q̄ vita nostra iusto dei iudicio peccatis poscētib⁹ morte extingueretur Ergo vita nostra salue: quia eadē inferē do ab ipsa tenemus. ¶ De preseruatione vite ponit Pe. damasī. exemplum de puero iudeorū filio. Dic cū a coeuis suis xp̄iano rū filijs ad hoc adductus fuisset vt in ecclesia sancte Marie virginis corpus et sanguinē perciperet id pr̄ eo referēte cognoscēs apprehensum puerum in os fornacis ardētis proiecit ligna q̄z quo vehementius vreretur iniecit At vero mater pueri cum audisset hoc propter communionem factū fuisse cucurrit ad liberandum eum: sed cum vidisset incendia ab ore fornacis patulo huc illucq̄ respargi ornatum capitis ad terrā proiecit diffusisq̄ cesarie se miseram clamitās ciuitatem repleuit vocibus. Xp̄iani vero cucurrentes ad spectaculū retractis ignibus ab ore fornacis inuenerunt quasi super plumas mollissimas discumbentem puerum. Cumq̄ benedixissent dominum, piectū huius sceleris auctorem iudeum in fornacem ita ignis absorbuit vt vix de ossibus puū quoddā relinqueret iudiciū. Interrogātes aūt infantulū xp̄istiani q̄le fuisset inter ignē vmbraculum ayt mulier que in illa basilica vbi de mensa panem accepi sedens i cathedra puerulum in synu suo gerens: hec me pallio suo ne ignis vorarēt cooperuit. Tunc agnita fide catholica puer cum matre baptizatus est Judeorum quoq̄ multi in vrbe illa hoc exemplo sunt saluati. Dec Petrus damascenus quot hominū multitudinem xp̄istifera virgo preseruauit a morte cotidie preseruat et deuote inuocantes vsq̄ in finem seculi preseruabit: ergo salue vita nostra.

Vita nostra salue.

Secūdo p̄ncipaliter ē vita

spiritualis conuersationis: qui a contemptu prefate vite exordium sumit. Psalmista. Secundum misericordiā tuā. Glosa. Non secundum meū meritū viuifica me ne amando vitam temporalem perdam vitam spiritualem. Dec vita sp̄ualis cōsistit in gratia. ¶ Gratia eni facit hoiem sic viuere Augustin⁹

Sicut vita corporis est aĩa ita vita aĩe ẽ deus Unde sicut morit corpus si deserat ipm aĩa ita si gratia recedit ab ipa moritur sed vnita deo sicut spũs influit corpi vitã: τ cũ vita virtutes natura les: τ actus eorũ pro vt videlicet homo viuus põt opari: loqui: delectari. Sic deus aĩe per caritatẽ coniũctus influit sibi vitã τ eẽ gratie: τ vtutis cã operationibus depẽdentibus ab eisdẽ. Et inde ẽ φ homo viuẽs p gratiã põt actus spũales exequi per vir tutẽ scz: loqui p cõfessionẽ: delectari p deuotionez: sentire p cõ passionẽ: videre p discretionẽ. De hac vita loqtur mellifluꝰ doc. Ser. Aplõꝝ Petri τ Pauli. Hy sũt inqt magistri nr̃i Qui a ma gistro oĩm vias vite plenius didicerũt τ docent nos vsqꝫ in ho diernũ diẽ. Quid ġ docuerũt vl' docẽt apostoli scĩ: nõ piscatoriã artẽ: nõ cenefactoriã vel qcqꝫ huiusmõi: nõ platonẽ legere: non aristotilis versucias in versari: nõ semp discere τ nũqꝫ ad veri tatis sciẽciã puenire. Quid ġ docuerũt me viuere putas pua res est scire viuere magnũ aliqd ymmo maxim. Nõ eniz viuit qui supbia inflatur: qui luxuria inqnat: q ceteris inficit pestibus qm̃ non ẽ hec viuere sꝫ vitã cõfundere τ portis mortis appropi quare. Bonã aũt vitã ego puto τ mala pati τ bona facere τ si p seuerare vsqꝫ ad mortẽ. Hec ille. Et hec vita scdꝫ theologos tm̃ diuiditur in duo mẽbra: scz actiuaz: τ contẽplatiuaz vitã: dicit enĩ glo. sup illo Luce jo. Intrãte Jesu in quodaz castello τc̃. In domũ quã intrat Jesus sũt due sorores: p qd mistice innuitur φ si alicuius cõsciẽtiã deus intrauerit inde prauitas vite si ibi fue rit excluditur τ duplex vita introducit: scz actionis: τ cõteplati onis: τ int̃ eas ẽ xp̃us medius idest vtriusqꝫ cõmunis. Nonne τ specialius Maria vicys plena τ peccatis mortua pus fuerat sed intrãte Jesu domũ idest cõsciẽtiã eius prauitas vite elumi nata ẽ τ duplex vita itroducta: scz actiõis τ contẽplatiõis. ¶ De hac duplici spũali vita loqtur btus Grego. 6° moraliũ super illo Job. Ingredieris in habũdantia sepulcruz: vir qppe pfectus in habũdantia sepulcruz ingreditur: quia pus actiue vite opa con gregat τ postea carnis sensum per contẽplationẽ mortuuz huic mũdo funditꝰ occultat: vnde τ apte subditur sicut infertur acer uus tpe suo: actionis nãqꝫ tẽpus primũ est: contẽplatiõis extre mũ: vnde necesse ẽ vt pfectus quisqꝫ pus virtutibus mentẽ ex erceat atqꝫ hanc postmodũ in horreũ quietis abscõdat: pus enĩ mẽs desudat i ope si post modũ refici debeat p contẽplationez Hic ẽ φ Jacob pro Rachel seruiuit τ eã accepit: eiqꝫ dicitur: nõ est cõsuetudis in tra nr̃a vt minores añ tradamus ad nuptias

quã maiores Rachel nāq visum pncipiū Lya aūt laboriosa di citur. Sed quid p Rachelē nisi contēplatiua vita: qd p Lyā ni si actiua designatur. ¶ In pncipio vero qõ deus ē querit i opa tione aūt sub graui necessitatu3 fasse laborauit: vnde z Rachel pulcra s3 sterilis. Lya aūt lippa ē s3 fecūda: q3 nimirū mēs cum contemplandi ocia appetit plus virct: s3 minus deo filios gene rat: cū vero ad laborē se pdicationis dirigit minº videt s3 ápliº paret: post Lye ergo áplexus ad Rachelē Jacob puenit: q3 per fectus quisq3 ad fecūditatē actiue vite añ iungitur: z post reqe3 contēplatiue copulaf Hec ille. ¶ Hec duplex spūalis vita etia3 significatur p illas duas sorores: sc3 Marthā z Magdalena3. ¶ Per Marthā ministrātē significātur vita actiua: q quasi spe cialif referf ad dilectionē pximi z caritate pximi faciaf. p ma riā vero sedentē z audientē dñm significatur contēplatiua: que specialif referf ad dilectionē dei lic3 dilectionē pximi nō dimit tat. ¶ Distinguitur aūt scdm officia nō scdm psonas: nemo eni est contēplatiuus: qui q̄nq3 non fiet actiuus: z sic ē dilectio refe rēda ad diuersitatē officiorū: nā alia sunt officia actiue alia con tēplatiue vite. Officiū aūt actiue ē opa mīe pximo misericordif exhibere. Actiua eni esurieti panē corpalem ignorāti panē spūa lem tribuit: errantē corrigit: pficientē adiuuat: deficientē suble uat: singulis necessaria p posse dispēsat. ¶ Officiū contēplatiuu3 est soli deo vacare z de solo deo meditari: que aūt sint ptes z pp etates vtriusq3 vite notemus. ¶ Actiue pars duplex: superior: z inferior. Supior pdicatio lectio. Inferior exhibitio mīe: dispo sitio familie. Contēplatiue pars duplex: superior: inferior. Supe rior: cōsideratio supnorū in spū sancto gaudiū. Inferior scriptu re meditatio: vocalis oratio. Actiua fructuosior: laboriosior: pe riculosior: prior. Contēplatia diuturnior: iocūdior: securior ¶ Et notandū q̄ non vsqueq3 preferēda ē contēplatiua vita actiue. Alioqui spōsus in cāticis videref iniuriari sponse reuocās ea3 ab ocio contēplationis ad laborē actiōis: spōsa eni ingressa tba lamū sponsus eā excitat dicēs Egredere. Cui ipa respondet. La ui pedes meos. Ipe tñ cōpellit eā egredi. Contēplatiua g̃ vita ñ pfertur actiue q̄tum ad psonas: ymmo excedētia sūt z excessa q̄tum ad psonas. Prefertur aūt ei q3 actiua ē terminabilis. Cō templatia interminabilis. Actiua eni cū vita deficit: contēplati ua post hāc vitā pficit. Ignis amoris qui hic ardere inchoat cū ipm quē amat viderit in amore áplius ignescit. Ysaye 31. Ignis in Syon z caminus in Jerusalē q̄si modicus feruor est in vita:

Jmmēsus in pria. ¶ De arte autē acquirēdi vitā contēplatiuā docet Cācellarius parisieñ. duodeci industrias presupposita sēp xpi gratia: q̄ principalissime p̄mo monet τ ipellit. Quia oē datū optimū τ ōne donū pfectū desursum ē descēdens a p̄re luminū ¶ Prima industria ē dei vocationē attēdere: scd̄a ppriā cōplexionē agnoscere: tertia officiū vel ppriū statum aspicere: quarta semetip̄z ad pfectionē extēdere: quīta occupatiōes effugere: sexta curiositatē deponere: septia lōganimitatem assumere: octaua passionū vel affectionū origēs aduertere: nona tēpus τ locum ydoneū inq̄rere: decima sompno τ cibo moderāter indulgere: vndecia meditatiōibus pys generatiuis affectuū silēter īsistere: duodecia spiritū a fantasmatib⁹ auertere. ¶ Qr aūt Maria nr̄a hāc sp̄ualem vitā in sūmo habuit patet: qz summe deo p caritatem adhesit ex ōibus viribus. Jn Luca legit: que pmissa q̄stiōe de duobus debitoribus quorū vnus debebat denarios quiquagita alius centū: τ nō habētibus vn̄ redderēt donauit vtrisq; et querēte dn̄o quis plus dilexit. R̄ndetur estimo qz hys cui plus donauit. Ex hoc q̄ colligit q̄ ille plus tenetur diligere cui plus donatur. Sed beatissime vgini sup ōnes creaturas plus ē donatū: q̄ super ōnes creaturas plus diligere tenebat. ¶ Jtē caritas est de corde puro τ de cōscia bona τ d̄ fide nō ficta: q̄ vbi maior puritas ibi maior caritas: sz beatissima hūit puritatē in summo qua sub deo maior neq̄t intelligi: patet τ hoc auctoritate Jero. Eteni inq̄t beatissima v̄go diligebat ex toto corde xp̄m talibus q̄dam inflāmata desideriorū ardoribus tāto siquidez valitudie q̄to dei munere illustrabatur interius. Uocat eni eaz sponsam cāticor 2º Amicā suā dicēs. Surge amica mea. Sabineñ. Animi mei custos τ diuinor conscia secretorū: colūba mea simplex nō inuida sp̄ū sancto illustrata: formosa mea tota pulcra i qua non ē macula: ita q̄ vbiq; p hoc pnomē mea discretio quasi singulari precellētia designatur: nōne existēs in hac vita cū festinatione in mōtana abyt: vbi dicit Glo. quia nō gaudebat in publico videri sz tātūmodo fixa pmanebat cū filio scz nascēte quia ī uenerūt puerum cū Maria matre eius. ¶ Scd̄o fugiente Surge τ accipe puerum cuz Maria matre eius. ¶ Tertio reuertente: predicante: τ moriente. Stabat iuxta crucē mater eius: in signum veri exercicy huius duplicis vite actiue scz τ contēplatiue euangeliuz de duabus sororibus scz Maria τ Martha in eius assumptione legitur. Nā beata v̄go Martha ē τ Maria. Martha per studiū bone actionis. Maria per ociū scē contēplatiōis.

Martha fuit cū cognate pregnanti pregnans ⁊ ipsa tribus mē sibus ministrauit: Maria fuit audiendo conferendo in corde suo que audiebat de eis que predixerant prophete. Sed quid ē ꝙ Martha conqueritur infra de Maria sorore sua: que est ista Maria que relinquit sororem suā ministrare. ¶ Martha ē voluntas Marie que attendens ⁊ videns filium suum cōprehendi: ligari: conspui: flagellari: irrideri: spinis coronari: crucifigi: sepeliri: inter hec sollicita quia naturali cōpassione quasi satagebat eū liberare sed ideo eius soror contemplans diuinam voluntatem quā sedendo iuxta pedes audiebat conformās se illi consenciebat vt ita fieret: sed quid respondit dominus pro Maria Martha martha sollicita es ⁊c̄. ¶ Reuera sollicita ⁊ turbata erga plurima fuit Maria quādo herode persequente fugit i egiptū qn̄ iudeos in mortez filij sui machinare cognouit: porro vnū est necessariū: scʒ vt vnus moriatur pro populo ne tota gens pereat. Maria optimā partem elegit: consentire scʒ per ōnia diuine voluntati: naʒ quid de deo non sapiebat in qua sapiencia dei latebat ⁊ cuius vteri sibi corpus aptabat. Ecce quomodo beata virgo habuit hāc specialem vitā sub vtraqȝ distinctione in summo: vita inqȝ nostra spiritualis per exemplaritatē vel specularē directionem. Naʒ sicut dicit Seneca. Aliquis vir bonus nobis eligendus ē ac semper āte oculos habendus: vt viuamus quasi semper pre oculis habentes. Et Ambrosius inde officijs Sit nobis vita maiorū speculuʒ vite nostre: sed nullius vita integre et ex omni parte perfecta fuit sicut xpristi ⁊ virginis: vita siquidē in aliquibus vite innocencia sicut in Noe in aduersis patiēcia: vt in Job obediencia: sic vt in Abrahā: ⁊ sic de alijs claruerunt ¶ In xpristo autem fuit plenitudo omnium gratiaruʒ ⁊ virtutum: vt docet beatus Aug⁹. inde vera religione. Sed de vgine dicit Ambrosius Ser. de natiuitate vginis. Sit vobis tanqȝ in ymagine descripta vita Marie ex qua velut in speculo refulgʒ forma virtutis hinc suauitatis exemplū viuendi vbi tāqȝ in exemplari magistra expressa probetis: quid corrigere: quid effugere: quid tenere debeatis: prius discēdi ardor nobilitas magistri est. Quid ḡ nobili⁹ dei mr̄e: quid splendidi⁹ ea quā splēdor elegit Hec eniʒ erat corde humilis: v̄bo grauis: animo prudēs: loquēdo parcior: legēdo studiosior: non incerto diuiciarū sed in pce pauperis spem reponens: intenta operi: verecūda sermone: nulli ledere ſʒ bene velle omnibus: assurgere maioribus: equalib⁹ non inuidere: fugere iactantiā: rationē sequi: amare virtutem,

Hec ille. Idcirco o vita hūana imitare huius virginis vitā: q2 certe hec nr̄a exēplaris vita: hec vita q̄ nō solum specularē siue exemplarē premōstrat sȝ ꝛ vita generauit scȝ xp̄m in quo ē vita nr̄a. Scḋm Paulū. Et quicqd ē causa cause ē cā causati Mira bilis vita q̄ nos cū theophilo in peccatis mortuos viuificat vi ta grē. Et ideo inqt doctor Seraphic⁹ vbi supra. O vita amabil' vita desiderabilis vita delectabilis. O vita nō senescēs sȝ poti⁹ senes ad iuuētutē reducēs. O vita carnales vitas ad nihilū re digēs ꝛ abhorrēs. O vita q̄ nutris celestibus alimētis certe cō traria vite mūdi: qui eni vult te habere delicias respuat: delica ta contēpnat: ꝛ q̄ āplius mortificatus fuerit te āplius possidebit Si eteni vita nostra es cur non semper in nobis es: cur nō sem per vegetas animas nostras. Hec ille Salue q̄ vita nostra.

Ertio ergo pricipaliter est

vita eternalis delectatiōis. Unde Aug⁹. Exardesce o aīa amore ꝛ desiderio supne vite vbi actio nō operosa reqes nō desidiosa vbi vita sine defectiōe laus diuina sine cessatiōe. Et Jero⁹. in fine eplē ad Eustochium scribēs ayt Egredere queso o aīa paulisp de papilione vt in hostio stans vi deas glām dei ꝑtrāsire ꝛ p̄ntis laboris ante oculos pinge mer cedē qualis erit tibi dies illa: cū Maria mater dn̄i tibi occurrē choris comitata v̄gineis: cū ipe sponsus tibi cū ōnibus sanctis occurret dicens. Surge veni ꝑpera amica mea formosa mea co lūba mea iā hyems trāsyt imber abyt ꝛ recessit: ꝛ tūc āgeli mi rabūtur de tua glā: dicētes que ē ista q̄ ascēdit de deserto delici is affluēs inixa sup dilectū: videbūt te filie syon: ꝛ laudabūt tūc illa 144. in cōspectu throni ꝛ seniorū tenebūt cytharas ꝛ canta būt cāticū nouū tūc secura in āplexis sponsi euolabis cū iubilo dicens inueni quē diligit aīa mea tenui eū nec dimittam. Hec Jero⁹. ¶ Ancel. O aīa tātus debet eē in hac vita mortali amor ꝛ desideriū perueniendi ad illud ad qḋ facta es ꝛ dolor quia ibi nōdum es ꝛ timor ne forte non perueneris vt nullam leticiam sentire posses nisi de hys que tibi aut auxiliū aut spē conferūt perueniendi. Temporalis vita inquit Grego. eterne vite cōpata mors ē potius dicenda q̄ȝ vita: ipse cotidianus defectus corrup tionis quid ē aliud nisi prolixitas mortis. ¶ Igitur sancti viri qui huius vite breuitatem aspiciunt indefinenter quasi cotidie morientes viuant ꝛ ideo non se permansuros sollicitius prepa rant quia omnia nihil esse semper ex fine pensant. Sȝ carnales

mẽtes iō pñcia diligũt:qꝛ vita carnis ꝙ̃ fugitiua sit mĩme ppen dũt:nã nisi velocitatẽ trãsitus eius aspiceret hãc ẽt ꝓsperitatem minime amarẽt Recedat ğ inquit Aug⁹ amoꝛ vite pñtis ꝛ acce dat ardoꝛ vite aduenientis:vbi nulla aduersitas turbat:nulla ne cessitas augustat:nulla molestia iqetat:sꝫ phẽnis leticia regnat ¶ O aĩa inq̃t vitã illã ãplecti debueras : vbi vita sine moꝛte:iu uẽtus sine senectute:ibi gaudiũ sine tristicia pax sine discoꝛdia: voluntas sine iniuria:lux sine tenebris.Ibi quid volueris erit: q̃dquid nolueris ñ erit Est ꝛ postremo beata ṽgo Maria vita gloꝛie eťnalis Canit nãqꜫ cõfessio ecclesiastica vitaꝫ datam per virginẽ gẽtes redẽpte plaudite.¶ De 2° qꝛ pluribꝰ absqꜫ dubio vitã gloꝛie eiꝰ ꝓcibus ipetrauit.vñ Ber.sup salue dinc pietatis abissum cui vult ꝛ q̃ñ vult ac q̃uo vult credit aꝑire. vt q̃s enoꝛ mis peccatoꝛ nõ ꝑcat cui sãcta sciõꝝ ꝓociny sua ꝓocinia ꝑe stat Et iō depcaṫ Augꝰ in oꝛõe sup psalterio. Aue nr̃m gaudiũ: nostra spes ꝛ vita Cuiꝰ ope salus est egris imptita generale ge neris soꝛtẽ nõ oblita ad eterne pabulũ vite nos iuita.¶ Tertio rõne augmẽtatiõis qꝛ magna ꝑs iuẍ Bernar.gloꝛie cõsistit ĩ vi sione ṽginis.Vñ Seraphicꝰ scũs in de q̃tuoꝛ exercicys vltĩo.c° Nescio inq̃t quo iestiabili gaudio oẽm beatã creaturã inebriat videre scꝫ illius celestis regie deificã claritateꝫ ꝛ sue beatitudis ꝑlis gloꝛificatã humanitatẽ.¶ Quis o aĩa vel cogitaṫ sufficiat q̃tũ gaudiũ generat illã mr̃em misericoꝛdie reginaꝫ pietatis ꝛ clemẽcie videre iã nõ recũbentẽ cũ puulo vagientẽ in p̱sepio: cui oẽs choꝛi angeloꝝ famulanṫ obseq̃o:vt dño iam nõ cernen tẽ ꝛ cõquerentẽ cũ lachꝛimis filiũ ꝛ dicẽtẽ. Nũquid quẽ diligit aĩa mea vidistis cũ ꝑdiderat eũ ĩ triduo sꝫ eũ nũc ĩspicientẽ in sẽ piterno gaudio.¶ Iã enĩ nõ turbabiṫ cũ eo fugiẽs ĩ egiptũ a fa cie Herodis:qꝛ ipse ascendit in celũ:ꝛ Herodes descẽdit ĩ infer nũ jam nõ turbata gratia plurima que fecerũt iudei filio suo ꝛc̃ Sꝫ hãc quondã ꝑpter nos nõ tantã miseriã tãtis meroꝛibꝰ ple nã iam nũc ieffabiliter super choꝛos angeloꝝ ꝛ oẽm creaturam exaltatã regnantẽ cũ xp̄o felici gloꝛia in ťnitatis sup bñdictiõe palacio cantantẽ iubilantẽ ꝛ benedicentcꝫ:tenui illũ nec dimit tam . Venite ad me omnes qui laboꝛatis ꝛ onerati estis et ego reficiam vos Et illud Transite ad me omnes qui concupiscitis me O anima deuota mente ꝑtrcata ꝙ̃ sit plenuꝫ omni suaui te gaudium videre hominem hominis conditoꝛem.Feminam omniũ creditoꝛis genitricem Hec ille Salue ergo vita nr̃a.

Oratio

Uirgo maria generosissima

dei genitrix: oim gra plenissima q̃ sic es vere vita et tã plẽa es oib⁹ vtili ꝛ placida viuidissiã vita vt ꝛ ipe de⁹ de te nasceret q̃ ẽ eterna vita: ꝛ q̃ ẽ oim pricipiũ ꝛ vita p teq3 redderet oibus hoib⁹ pmis paretib⁹ multiplicit mortificatis et a pheni vita etnalr exheredatis pricipalr vtutu vita: ꝛ ppetua lr celestis regni vita Insup ꝛ ex tũc vsq3 nũc. ꝛ amodo i sempi ternũ: de quacũq3 tribulatione aut infirmitate ad te deuote cla mãtũ restaurat gra vita ꝛ exaudiũt eoꝝ salutaria cupita: vt p te tã vitalẽ vitã eis reparet ꝛ pñs ꝛ futura salutaris vita eadẽ3 tua maxia gratia digneris oro te vitã nrãm corporalẽ diuers in firmitatib⁹ atq3 calamitatib⁹ subditã cõtinua fortitudie robora re: aiamq3 diuersis viciis mortificatã tua vita tã vitali aiare et celestẽ vitã nobis a te olim iptitã: post hanc moribundã vitam mihi valeas clemẽtissime cõmunicare. Amen.

Dulcedo.

Albertus Carnoteñ. Ser.

Creatoris mr̃e3 Gloriosa fert dicta sũt de te genitrix dei: s3 adhuc locus ẽ tue laudatiõi: nõ eni sũt loquele neq3 s̃mões in oi naciõe q̃ sb celo ẽ: qb⁹ aplitudo glẽ tue ad ple nũ valeat explicari O magna o pia o multũ amabil' Maria: tu nec noiari q̃dẽ potes qui accẽdas: nec cogitari qui recrees affe ctus Diligẽ⁹ te tu nũq3 sine dulcedine diuinit⁹ tibi isita pic me morie portas igrederis Hec ille Ergo salue dulcedo nostra.

Dulcedo.

In hoc verbo gloriosa vir

go extollit a saporali ꝛ mellicali cõtinẽtia ꝛ allectiõe mẽtẽ nr̃a3 reficiẽtẽ i h̃ q̃ dr̃ Dulcedo: ꝛ p3 ordo s̃m Ber. Ordo i quit pulcherrim⁹: dulcedinẽ vita pcedit: spes seqr̃: nõ eni sapis nisi viuas: nec spabis nisi viuas: ꝛ sapis: ꝛ sapor sedes ẽ dulcedi gust⁹ sapori Pro declaratiõe h⁹ nois assũpti sciẽnd q̃ i sac̃ scrip tura t̃plex repit dulcedo.

Scilicet.
Utriusqꝫ viatoris.
Cristi saluatoris.
Uirginei floris.

¶De pͥma q̄ est vtusqꝫ viatoris: scꝫ iniq̄ ⁊ iusti Iniquoꝝ triplex distinguit͛ dulcedo: scꝫ mūdane pspitatꝭ putredo carnalitatis adulatorie dolositatis De pͥma Boe. 2. de ɔsola. O q̄ꝫ fert multꝭ amaritudibꝰ hūane felicitatis dulcedo ē respersa: nullus tanta viget pspitate qui aliq̄ amaritudīe vexet͛: hec eni mūdial͛ dulcedo vilitatē hēt in obiecto: qꝛ ipuita neq̄cia ē: ⁊ nihil ē infilicíꝰ felicitate peccātiū q̄ penal͛ infirmitas nutrit͛ ⁊ mala volūtas roborat͛: hꝫ ipuritatē in subiecto: qꝛ anima deformata ē subiectuꝫ humane dulcedinis habet amaritudinem magnam in effectu: quia est spiritualis dulcedis impedimētū. ¶ Secūda ē spcialíꝰ est dulcedo putride carnalitatis que consistit in dilectione ciborum ⁊ veneriorum de quibus dicitur Johelis primo. Expergiscimi Glo. Ebrij qui in vino iacetis Sequitur et flete et vlulate omnes qui bibitis vinum in dulcedine: quoniaꝫ peribit ab ore vestro de dulcedine veneriorꝫ actuū. Ecclesiastici. 23. Homini fornicario omnis panis Glosa Uoluptas fornicationis dulcis. ¶Secundo cogitatuū Job 24. Obliuiscatur eni mīa dulcedo illius vermis super quo verbo Glosa ex fine 16. moralium Gregorij Quia inquit nature vermis est momentis singulis moueri nomine vermium significatur inquietudo significationum. peruerse itaqꝫ mentis dulcedo vermis est: quia inde delectatur per inquietudinem incessanter agitatur. Sed quia ex habundātia cordis os loquitur ⁊ plerumqꝫ ex leuitate que est in corde ꝓcedit leuitas oris Ideo 3.º luxuriosa dulcedo locutionuꝫ ioco et ludo reperitur: que prochdolor vertetur in amaritudine: quia risus cuꝫ dolore miscebitur ⁊ extrema luctus gaudij occupabit in inferno. Ysaye 24. Ingemuerunt omnes qui letabantur corde cessabit gaudium tympanorum: quieuit sonitus letantium conticuit dulcedo cythare ⁊c̄. Subditur cum gaudio non bibēt amara erit pocio bibentibus illa Glosa Hic testimonium ingerimus illis qui in conuiuijs non solum gula ⁊ ebrietate sed auribus luxuriātur et per omnes sensus non fortitudo inolescat. Sic certe dulcedo cantilenarum ⁊ verborum ⁊ risuum erit eis in futuro materia cruciatuum Unde dicit glosa. In cōsummatione mundi preteritarum deliciarum recordatio erit mala cruciatuuꝫ tunc erit amara potatio bibētibus illā in die scꝫ iudicij amara pro dulcibus bibent. ¶Tertia est dulcedo adulatorie

dolositatis Prouerbiorum 20. Suauis est homini panis mendacij et subditur os eius implebitur calculo. Glosa in quocunque membro quis amplius peccauerit in eo plus patietur. Unde qui in lingua magis deliquerat in ea plus arsurus esse perhibetur: Dum os eius calculo qui est lapis ignitus implendum dicitur: quod accidit diviti epuloni Pacem adulationis dulcedinem renuit degustare psalmista cum dixit oleum autem peccatoris non impinguet caput meum Glo. in fi. idest falsa laus adulatoris non impinguet idest non delectat caput meum idest mentem meam. ¶ Ro est secundum Grego. 4. moralium. Curari autem vulnus negligitur quod dignum premio laudis videtur unde bene per Salomonem dicitur Fili mi si te lactauerint peccatores ne acquiescas eis Peccatores enim lactant cum vel perpetranda mala blandimentis inferunt vel perpetrata fauoribus extollunt. Et idem exponens illud euangeliste Sinite mortuos sepelire mortuos: mortui enim mortuos sepeliunt: cum peccatores peccatorem fauoribus premunt Ideo inquit Zenon philosophus malum hominem blande loquentem agnosce tuum laqueum esse. ¶ Insuper reperitur dulcedo iusti viatoris que consistit in filij dei perceptione: spiritus sancti consolatione: supernorum contemplatione. ¶ De primo habetur in psalmo 33. Gustate et videte quoniam suauis est dominus. Glo. Gustate carnem et sanguinem christi: et sic videte idest intelligite quoniam suauis est dominus idest dulcis cibus: qui est vita sumenti pellens omnes molestias in futuro: et alibi Panem de celo prestitisti eis domine delectamentum in se habentem. Et Tho. in sermone de sacro. Nullum sacramentum est isto salubrius quo purgantur peccata virtutes augentur et mens omnium spiritualium carismatum habundantia impinguatur: per hoc enim spiritualis dulcedo in suo fonte degustatur Et Seraphicus doc. Tu solus bone Jesu sis cibus meus et refectio mea: te solum esuriam: te solum auide et insaciabili appetitu comedam et semper sim famelicus tui. Quid te dulcius quid suauius quid amabilius o bone Jesu Tu mihi semper dulcessis in corde si solus odor tuus sufficeret toti mundo quantomagis cibatio tua Si in verbo quod de ore tuo procedit reficimur et viuimus Quod est certe verbum eternum ore recipere et cordis dentibus masticare. ¶ Consistit et dulcedo iusti viatoris in spiritus consolatione in gratia vi3 donis et virtutibus De qua ecclesiastici 24. Spiritus meus super mel dulcis vbi dicit glosa Or caritas dei que per spiritum sanctum diffunditur in cordibus electorum est incomparabiliter dulcis Sapien. 12. O quam bonus et suauis est domine spiritus tuus in nobis vnde canit et ecclesia. Consolator optime dulcis hospes anime et cetera. Sed certe gustato spiritu desipit omnis caro. Ideo dicit beatus Augustinus in principio octaui libri confessi.

Mihi aũt displicebat qđ agebã in seculo ⁊ oneri mihi erat val de iam nõ inflamãtibus cupidibus vt solebãt spe honoris ⁊ pe cunie ad tollerandã illam seruitutẽ tã grauem. Jam eniꝫ me il la nõ delectabãt pre dulcedine tua ⁊ decore domus tue quaꝫ di lexi. Et Bernar. Delicata ẽ superna delectatio nec datur admis centibus alienaꝫ Cõpatur ideo mẽs iusti tribus dulcissimis in sacra scriptura: scꝫ paradiso amenissimo. Ecclesiastici 24. Sic̃ si cut padisus Glo. int̃ li. Fructificat scꝫ diuersas spẽs virtutuꝫ in benedictionibus. ¶ Scđo sacramẽti cõuiuio puer. 15. Oẽs dies paupis mali secura mẽs quasi iuge cõuiuiũ. ¶ Tertio lecto con solati. Job 7°. Cõsolabitur me lectus meus idest cõsciẽtia mea Unde Ber. Ser. de oĩbus scis Quia scõꝝ oĩm ⁊c̃. Hec ẽ inq̃t aie suauissima ⁊ saluberrime req̇es cõscientia mũda quieta secura sit g̈ beate aie culcitra cõscie sue puritas: sit capitale tranq̃llitas sit optoriũ eius securitas: vt in hac interi stratu dormiat delecta biliter ⁊ feliciter requiescat. ¶ Tertia dulcedo iusti viatoris cõ sistit in supnorũ contẽplatione Cum eni aia a terrenis se exuit: in celestiũ contẽplatione quiescit: vbi dulcedinẽ indicibileꝫ per cipit. Ecclesiastes 5°. Dulcis ẽ somnus operãti Et dicitur opan ti quia prius insistitur vite actiue Jeremie 31°. Uidi Glo. Sicut sci in contẽplatione vident dñm ⁊ somnus scꝫ contẽplationis meus mihi dulcis. Et Hugo de sanc. vict. O anima quid putas esse tã dulce qđ in recordatione dilecti deuotas animas solet tã gere ⁊ tã suauiter afficere vt iã totaliter a seipsis alienari incipi ant: exhilaratur conscia in obliuione venit omniũ doloruꝫ me moria. Exultat animus: clarescit intellectus: cor illuminat̃: affe ctus iocũdatur: iã nesciunt vbi se eẽ conspiciũt: ⁊ quasi ãplexib⁹ amoris aliquid intus tenẽt ⁊ nesciũt quid sit: ⁊ tñ totis viribus tenere conspiciũt. ¶ Ad hãc dulcedinem ꝑcipiendã debet mẽs primo eẽ depurata a peccatis: ⁊ ab affectiõibus iordinatis: a tẽ porali cõsolatione: ⁊ creaturaruꝫ inordiata dilectiõe. ¶ Deniq꜄ exercitata in bonoꝝ ꝑpetratiõe ⁊ malorũ ꝑpessione. Bernar. O bone Jesu Quot post inumerabiles lacrimas ⁊ gemitus saucia tã aiam meã vnxisti vnctiõe mĩe tue. ¶ Tertio a terrenis sursũ eleuata. Psalmista Jn pace Glo. mẽtis: dormiã ⁊ requiescã: hic oblitus mũdi tendens in idip̃m idest ad illud bonum quod est in idip̃m idest nulla vicissitudine mutatur: primo celestis dulce do adamatur: 2°. degustatur: 3°. ad ebrietateꝫ sumitur: vt iã dice re posset introduxit me rex in cellaria. Hec est cella vinaria vbi anima introducta bibit de vino condito inestimabilis deitatis

Et de lacte incōtaminabilis humanitatis. O felix ebrietas quā
sequitur tā mētis ꝙ̄ corpis casta sobrietas. ¶ Sed nō incōgrue
hoc loco queri potest vtrū dulcedo siue delectatio ex bonis spiri
tualibus ꝓueniens sit scdm se maior siue potior dulcedie seu de
lectatione ex bonis corporalibus exsurgente. Et videtur ꝙ non
Nā illud quod magis inclinat appetituȝ est magis delectabile
sed corporalia bona sunt huiusmodi ꝗ ⁊c. minorē experiencia ꝓ
bat: maior aūt patet quia delectabile inꝙ̄tum delectabile est ap
petibile. In oppositū est illud psal. In via testimoniorū tuorum
delectatus sum sicut in omnibus diuicijs. Ubi dicit glo. Sicut
in oībus diuicijs delectantur terreni homines ymmo multo ā
plius sancti qui cōtempto mūdo a deo sunt ditati delectātur et
iocundātur de consciencia pura in operibus mādatorū dei non
deficientes: etiā tormentis ⁊ tribulationibus multis afflicti. Et
ecclesiastici 24. Spiritus meus sup mel dulcis. ¶ Probat aūt
⁊ ratiōe sic: bonū est cā delectationis: ꝫ spūale preeminet corpa
li: igit. Pro declaratiōe huius dubij sciendū ꝙ simplicit ⁊ scdꝫ
se delectationes spūales ꝑeminent corporalibus: ꝙ persuadet a
doctoribus pluribus rōnibus. ¶ Primo qꝛ spūalis perfectio q̄
causat spūalem delectationē melior est corporali ⁊ ꝑ cōsequens
delectāti conuenientior. ¶ Scdo ipa etiā perfectio spūalis ē ma
gis dilecta Qd experimēto patet. Nā hoīes multa sustinēt incō
moda vt vitent infamiā vel vt habeāt aliquā eminēciā: ꝫ ꝙ̄to
aliqd magis diligit tāto habitū magis delectat. ¶ Tertio cum
oꝑatio sit cā delectatiōis maxie qū ꝓcedit ab operāte ꝑfecto per
habitū tāto maior ē delectatio ꝙ̄to operās magis ꝑ operatiōeȝ
ꝑficit: ꝫ hoc ē per oꝑationes spūales igit. Sed quo ad nos cor
ꝑales vident ꝑcellere. Primo ꝓpter dispositionē nr̄i affectus q̇
plurimū ē infectus. Ayt nāqꝫ aplus ad Corin. Aial hō non ꝑci
pit q̄ sunt spūs dei: Et Aug⁹. li.° ꝯfes. Palato nō sano pena est pa
nis: q̇ sano ē suauis: ⁊ egris ocul odiosa lux ē q̄ puris ē amabil
virtuosi v̇o hoīes q̄ hn̄t affectū depuratuȝ magnipēdūt spūales
delectatiōes. ¶ 2.° qꝛ bona corꝑalia magis ꝑcipim⁹ ⁊ iō magis
mouēt qꝛ magꝭ principia. ¶ 3.° qꝛ vt dicit btūs Aug⁹. 8. ꝯfes. De
lcātio maior seqt vbi maior molestia ꝑcessit: ꝫ in corꝑalib⁹ cōti
nue molestamur ⁊ iō delcātiōes corꝑales tāqꝫ remediū ꝑbētes
magꝭ appetūt. Hinc scdꝫ phꝫ 7.° Ethi. Corꝑales molestias ⁊ sic
patet dubiū. Ad argumētū in oppositū Respondet. Uerū ē quo
ad nos mandanos.

Dulcedo.

Ecũdo p̄ricipaliter reperitur dulcedo xp̄isti saluatoris qui predicatur effectiue dispositiue: ⁊ cōpletiue dulcis. ¶ Primo q̄z omnis vere dulcedinis in nobis causa est. Bernar. loquens de hac dulcedine dilectionis xp̄i. Dulciter inq̄t diligi debet qui multitudinem dulcedinis sue timētibus vel amātib⁹ se ministrare non cessat: amatur in dulcedine cū amat̄ in carne: cū nescimus nisi xp̄istū ⁊ hunc crucifixum. Cum eniz recordamur puuli vagientis sustinentis miserias pānorum vilitate deuolui fatigatū ex itinere residere ⁊c̄. ¶ Hanc eni dulcedinē dulcis amatrix degustare meruit cū dicat Canti. Sub vmbra illi⁹ quē desideraui sedi ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo. Sub vmbra inquit Glo. Sabineñ. idest sub diuinitate carne vmbrati sedi habēs refrigerium ⁊ protectionem ab eo: ⁊ fructus illius vmbre scilicet humanitatis que sunt resurrectio ⁊ ascensio fuit dulcis gutturi meo cordis: ⁊ iterum. Anima mea liquefacta est scilicet in sua nitate dilectionis dei postq̄ȝ dilectus meus locutus est scilicet p angelum. Et Bea. Aug⁹. 9. ↄfes. Nec satiabitur illis diebus inq̄t dulcedine mirabili considerare altitudinem consilij tui super salutis generis humani. Quātum fleui in ymnis ⁊ cāticis tuis suaue sonantis ecclesie tue vocibus cōmotus acriter voces ille influebāt auribus meis ⁊ eliq̄bat̄ vitas ī cor meū ⁊ ex ea estuabat mihi affectus pietat[is] ⁊ currebāt lachrime ⁊ mihi bñ erat cū eis. ¶ Nunq̄d cūpungi debem⁹ ad tāti pietatis ītuitū: cōsidera filiū v̄ginis illitū sputis: liuidū plagis: confixū clauis Attende rectorē seculi stātē in cruce: pallidū morte: carne deformē ne ptrāseas dñm angeloꝝ factū obprobriū hoīuz Hec recordatō succēdit cor: vrit pect⁹: tal'memoria elicit lachrimas. ¶ Sic dulcit̄ amauit Petr⁹ cū carnē ⁊ cōuersationē Jesu tenerrime diligēs saluatorē a saluatiōe gener[is] hūani retheret dicēs Propici⁹ esto tibi dñe ne fiat h̄ Cui dñs vade retro sathanas: q̄z ñ sapis q̄ dei s̄t culpās consiliū nō affectū diligebat eni dulcit̄ sȝ nō sapienter q̄z mundi redemptionē ⁊ dei ꝓuidentiā nitebatur excludere sȝ succederat cor eius familiaritas dulcior ⁊ verbum redēptoris absentia pati nō poterat benignitas diligētis De eadem dulcedine dicit idem mellifluus doctor in suo iubilo Jesu fert dulcis memoria dans vera cordis gaudia sȝ super mel ⁊ oīa ei⁹ dulc[is] principia Nil canit̄ suauius auditur nil iocūdius nil cogitatur dulci⁹ q̄ȝ Jesus dei fili⁹ amor Jesu dulcissim⁹ ⁊ ve suauissim⁹ ⁊c̄.

¶ Scđo dicitur dulcis dispositiue. Sapie 8°. Disponit oīa suauiť Scʒ verbo inuitās venite ad me passibus mētis qui laboratis. Glo. in peccatis Jeremie vti iique agerēt laborauerūt ⁊ onerati estis Glo. peccatis vel iugo legis. Psalmista. Sicut onus gue grauate sunt sup me: ⁊ ego reficiaʒ vos Ezechielis 34. Ego pascam oues meas ⁊ ego accubare faciā eas dicit dn̄s Et psalmis. Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua Glo. Jn q̄bus remissio et vita predicať faucibus meis Glo. cordis nō carnis ad deglucieđum: ⁊ ori meo ad loquendū: faucibus nāq; mētis deglutit: ore loq̇tur: ⁊ loquēti sunt dulcia. Jn p̄cepto Mathei ij°. Jugū enim meū suaue ē ⁊ onus meū leue ¶ Sed h̄ pōt moueri questio: vtrū lex noua sit leuior veteri Et videť q̄ nō. Lex eni euāgelica totā legē moysi tenet inclusam vt dicit Crisos. sup Mathʒ. Onꝰ aūt qđ aliud includit grauius videť q̄ ⁊c̄. Jn oppositū ē illud Mathi. ij°. pauloante recitatū Venite inq̄t ad me veritatis magister. Omnes q̄ laboratis ⁊ onerati estis: vbi veterem labori ⁊ oneri nouā v̄o refectioni cōpat: vbi seq̇tur. Jugū eni meū suaue est et onus meū leue. R̄nsio. De ḡuitate legis ⁊ euāgely ē loq̇ dupliciter: sicut de ḡuitate alicuius oneris: aut scđʒ se: aut in cōpatiōe ad vires portātis. Aliq̇d eni ē onerosum debili qđ forti est leue. ¶ Scđo mō absolute: lex ē onerosior euāgelio ꝓpter tria. Pmo quia lex cogebat p modū timoris. Euāgeliū v̄o ex amore iduč. Primū cōstringit: scđm dilatat. 2°. ꝓpter gr̄e auxiliū que cōferť in lege noua p sacramēta euāgelica ⁊ nō in lege veteri. ¶ Tertio ꝓpter viriū cōfortatiōnē: hoīm vires p xp̄i doctrinaʒ ⁊ opa euāgeliū cōfortat. Primū vero modū oportet distinguere. Contingit loq̇: aut scđʒ preceptoꝝ numerū ⁊ quātitatē: aut scđm perfectionē ⁊ qualitatē. Pmo horū modoruʒ lex onerosior ē multo euāgelio: ꝓpter nimiā preceptorū multitudinē. Cōtinebat eniʒ multa ceremonialia: iudicialia: ⁊ moralia. Euāgeliū v̄o solū moralia cōtinet: que etiā oīa in vno v̄bo abbreuiato dilectiōis dei ⁊ ꝓximi cōcludūtur: preter pauca: q̄ supaddit ex doctrina xp̄i et aplorū sicut de ritu sacramētorū licʒ aliqua sint postmōm super addita ex institutione scōrū patruʒ: de q̄bus etiā ne ꝯuersatio fideliū onerosa reddať. Augꝰ. dicit eē moderationē attēdendam Dicit eni ad inq̇sitiōes ianuary de q̄busdā q̄ ipam religionem nr̄am scʒ xp̄ianā quā in paucissimis ⁊ maīfestissimis celebrationē sacris dei voluit mīa esse liberam seruilibus premūt oneribus adeo vt tollerabilior sit cōditio iudeoruʒ qui sacramētis legalibus nō hūanis presumptiōibus subiciūť. ¶ Secūdo modo

Aũt euangeliũ quodãmõ grauiora videtur continere precepta quia eius pcepta maiorẽ pfectionẽ continẽt eo φ neduʒ percipi unt actũ exteriorẽ ſʒ etiã interiorẽ motũ aĩ ſicut patʒ mathi 7. ꝛ per hoc patet dubitatio ſoluta. ¶ Ad argumentũ in oppoſitũʒ dicitur φ euãgeliũ continet legẽ in ſenſu ſpũali ꝛ nõ litterali ex quo habet maximã ſuitatẽ: lex enĩ noua cõtinet veritateʒ figuratã: vetus vò figurarũ multiplicitatẽ que mltiplicitas ad paucitatẽ figuratorũ in lege noua reducta ẽ. ¶ Denuo poteſt argui. Quãuis enĩ cõpatiue ad legẽ veterẽ lex nr̃a euãgelica videatur dulcior: tñ in ſe cõpitur eẽ difficilis ꝛ ſuis ad iplẽda Mathi 7. Arta ẽ via que ducit ad vitã ꝫ non videẽ eſſe cenſendus Jeſus dulcis pceptor. ¶ Solutio q̃uis in principio videaẽ grauare qꝛ difficile ẽ cõſuetudinẽ deſerere ſicut in ſtupore dentiũ ſuat prio comedere: tñ poſt delectat pceſſu tpis ieffabilis delectatiõis dulcedie. puer. 4. Ducã te per ſemitã eq̃tatis quã cuʒ ingreſſus fueris nõ artabũtur greſſus tui. Beda nihil aridũ hũilib⁹ nihil aſperũ mitibus ꝛ facile pcepta veniũt in affectuʒ qñ ꝛ gratia pcedit auxiliũ. Bernar. Multi vident nr̃as pũctiões ſʒ nõ nr̃as vnctiones ꝛ leue ſit qd̃ bene ferẽ onus: videbãtur ne Jacob dies pauci qbus ſeruuit pro Rachele pre amoris magnitudie. Gen. 29. ꝛ Ber. Ser. de oĩbus ſanctis. Legimus in euãgelio ꝛc. Fiducialiẽ inqt ſequor te dñe quocũqꝫ ieris ꝛ ſecure incedo viã mãdatorũ tuorꝫ: ſciẽs qñ per eã pceſſeris ipe. Secure inqꝫ viã mãdatoruʒ tuorꝫ curro qñ qdam noui a ſummo celo egreſſio tua Ad currẽdam hãc viã ꝛ occurſus tuus vſqꝫ ad ſummuʒ eius fuerit ꝑ hãc viã. ¶ Tertio cõpletie in pria. Ancel⁹. in meditatiõibus. O dulciſſime puer: qñ te videbo: qñ ante faciẽ tuã apparebo: qñ ſatiabor pulchritudie tua: qñ videbo vultũ tuũ deſiderabilẽ in queʒ deſiderãt angeli pſpicere: ve aĩe te nõ amãti: te nõ querenti: q̃ ſi mũdũ diligit pctis ſeruit: nũqꝫ ẽ qeta nũqꝫ ſecura: nihil queſo ſine te mihi placeat: mihi dulceſcat ſpeõſuʒ: nihil pter te arrideat pcioſuʒ: vileſcãt mihi oĩa preẽ te: qd̃ tibi ſit aduerſuʒ mihi ſit moleſtũ: ꝛ tuũ bñplacitũ ſit meũ indeficiẽs deſideriũ: tedeat gaudere ſine te: delectat gaudere tecũ ꝛ flere tecũ. ¶ O bone Jeſu ſi tã dulce ſit flere q̃ dulce ẽ de te gaudere. Hec ille. ¶ In preſentia hui⁹ dulcedis ceſſat oĩs delectatio mũdialis: quã poſtulãs ſcũs Seraphic⁹ doctor fert ĩde. 4. exercici. Quãdo te videbo gaudiũ meũ meũ qd̃ deſidero. O qñ appebit glia ei⁹ quam eſurio. O qñ veiet cõſolator me⁹ quẽ expecto. O ſi qñ inebriabor ab vbertate dom⁹ ei⁹ ad quẽ ſuſpiro. Jã iqt ſñ ſuis ẽ ad vidẽdũ oĩs creatura

Dulcedo.

Tertio principaliter videre restat de dulcedie vgineī floris scȝ Marie. Vñ carmē nostrū canit Dulcedo in abstracto: ad designādum q̄ quicq̄d gr̄e habuit in excessu habuit ita vt magis ī abstracto q̄ in concreto de ipsa oīs gr̄a dicēda sit. Si etenim de bt̄o Martino canit cōfessio ecclesiastica O Martine dulcedo et medicamentū: q̄to magis de hac nostra Maria omnium dulciuȝ dulcedine Et vere dulcedo.

Scilicet. Ex filii conceptione. Sui conuersatione. Mentis dulcoratione.

¶ De primo īquit Ancelmus in omelia Intrauit Jesus. O q̄ magna multitudo dulcedinis dei fuit in beata vgine qñ spirit⁹ sc̄us in eā superuenit et virtus altissimi obūbrauit ei: et de eodem spiritu sancto cōcepit. ¶ Inebriabatur ab vbertate domus dei et torrēte voluptatis eius potabatur. Nec mirū: qm̄ apud eā ymmo intra eā erat fons vite. Nemo vnq̄ gustauit sicut ista q̄ suauis ē domin⁹. Hec ille. Sicut pixis euacuata electuariis retinet dulcedinē: veteranus vitis vineū saporē cuȝ vua et vestis flore lanem respersa odorē: ita et Maria in cuius vteri pixide electuarium et sapor ōnis gratie ex eius apotheca nobis omne medicamentū effluxit de vite. ¶ Dicit nāq̄ ipa illud sapiēcie sibi appropriatuȝ. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis. ¶ Super quo Albertus. Ser. 26. de sacramēto euca. Uenite comedite etc̄. Uitis inq̄t hec beata virgo ē vua huius vitis corpus xp̄isti et vinum sanguis eiusdeȝ: vua ḡ preciosa orta de flore vitis ē corpus xp̄isti precio sum attractū de virginitate matris. ¶ De flore dicit cōfessio ecclesiastica. Stirps iesse virgaȝ produxit virgaq̄ florem et super hunc florem requiescit sp̄us almus virgo dei genitrix virga est flos filius eius. ¶ Et sicut vas habēs in se liquorē dulcissimum retinet in se post effusionem odorē: sic in beata virgine Maria merito pmanet dulcedo ineffabilis in cuius vētris circulo dulcissimus fructus requieuit summa pfectione et gratia nouē mēsibus. Unde Fulber. Carnoteñ. Ser. Creatoris matreȝ etc̄. Ort⁹ inquit deliciaruȝ nobis ē tuus sacratissimus vterus o Maria: quia ex eo multiplicis gaudii flores colligimus: quotiēs mente

recolimus q̄ magna multitudo dulcedīs vniuerso orbi inde ꝑ fluxerit. Quocūq; inqt Seraphic⁹ ꝑgamus occurrit nobis diffusio vteri ṽginalis: nos vndeq; suis bñficijs irretiunt ⁊ semp et vbiq; sue benignitatis ⁊ dulcedinis laq̄os extēdit vt ab ipa mr̄e dulcissima fugere rōnalit̄ neq̄amus ꝫ semꝑ in eius dulcedinis gremio q̄escamus. ¶ Scd̄o ex sui cōuersatiōe cū dulcissīo Jesu cōuersata ē: nōne pastores ayt euāgelista īuenerūt pueruz Mariā ⁊ Joseph ⁊ reges īuenerūt cū Maria mr̄e ei⁹. Insup dulcis fuit in locutiōe. Cāticoꝝ Uox eni tua dulcis. Bernar. Ser Signū magnū ⁊c. Ubi inqt aliq̄ loquar: vbi ꝓsumptuosa fuisse videt̄ foris stabat q̄rens loqui filio: nec mr̄na auctem intruīt: in q̄ filius loq̄bat̄ iux̄ sapiēt̄ ṽbū dicētis. Sapiēs loq̄t̄ ṽbuz in tp̄e suo. Ecclesiastici 4. Tēpus loquēdi. Rationabilit̄ tēpestiue ⁊ tenuit̄ ṽba ꝓtulit ⁊ ꝓlata dulcit̄ direxit: vt ex ipis ṽbis laudaret̄ a sp̄oso in Cātic̄ 4. Fauus distillās labia tua sp̄osa: septem mellis stille sūt septē dulcissima ṽba q̄ ad deū ad āgelū ⁊ hoiēz fert̄ in euāgelica serie habuisse. Ad angelū ṽbū castitatis ⁊ būilitatis. Castitatis qñ angelo r̄ndit Luce primo. q̄uo fiet istud q̄m virum nō cognosco: idest me cognitura ꝓposui. vbi dic̄ glo. ꝙ vouerat castitatē: ꝫ ṽbū castū medicamētū ē luxuriosoꝝ Secundū verbū maxime būilitatis ⁊ hoc cōtra supbos Luce pmo Ecce ancilla dn̄i fiat mihi scd̄m ṽbū tuū: ꝫ ṽbū salutiferuz ⁊ nobis cōgruētissimuz. Cui doct. Melliflu⁹ alludēs sup missus qm̄ fert auditui tuo datū ē gaudiū ⁊ leticia audiamus ⁊ nos rñsuz tuū qd̄ desideramus vt iā exultēt ossa būiliata expectat angel⁹ respōsuz tuū: tēpus eni ē vt reuertat̄ ad eū qui misit illū. Expectamus ⁊ nos o dn̄a verbū miseratiōis quos miserabilit̄ p̄mit sentētia dāpnatiōis: ⁊ ecce offert̄ tibi p̄ciū nr̄e salutis statiz liberabimur si cōsētis i sēpit̄no dei ṽbo: fc̄i sum⁹ oēs: ⁊ ecce oēs morimur i tuo breui respōso: oēs sum⁹ reficiēdi vt ad vitaz reuocemur. hoc supplicat ad te o pia ṽgo flebilt̄ Adā cū misera sobole sua exul de ꝑadiso: ꝫ Abrahā: ꝫ Dauid: ꝫ ceteri flagitāt sc̄i p̄res tui: qui ⁊ ipi habitāt in regiōe vmbre mortis: ꝫ totus mundus tuus genibus prouolutis expectat ⁊ hoc angelorum chori eructauit. hec virgo verbum bonum ⁊ suaue salutiferumq; deo dicens Ecce ancilla domini. ¶ Quatuor sunt in bona ancilla que declarantur ⁊ hoc breui verbo scilicet: promptitudo in ly ecce: humilitas in ly ancilla dn̄i obediētia: cū dixit fiat mihi s̄c⁹ ṽbū tuū. ¶ Insuper duo ṽba habuit ad hoīes: scilicet ṽbū caritatis ⁊ compassionis. ¶ 2° verbuz veritatis ⁊ instructiōis. Primum

Luce pmo. Et salutauit Elizabeth. etiã prior ꝰ otra rãcosos hoc verbũ dulce in quo puulus nõdũ natus in vtero mrĩo ẽ lique factꝰ. De 2°. qñ ministris dixit in nupcys Quodcũq; dixerit vobis facite. ¶ Tertio hũit tria dulcia vba ad deũ cũ quo plus locuta ẽ alys: scʒ vbũ gratulatiuũ: ↄrulatiũ: cõpassiuũ. ¶ Gratulatiuũ cõtra ingratos p sui respectiõe dicẽs. Magnificat aĩa mea dñm Glo. qꝛ tãto munere dñs me sublimauit vt nullo lingue officio explicare valeã: ideo aĩa mea magnifica dñm nõ in se ʒ in me. ¶ De vbo ↄrulatiõ habeẽ Luc 2°. Fili qd fecisti nobis sic scilʒ vt remaneres nobis ignorãtibus. Ecce ego ꝛ pater tuus putati tuus dolẽtes ↄrebãmus te: hoc vbũ ↄtra ĩpaciẽtes. ¶ Postremo verbũ cõpassiuũ ptulit cũ dixit in nupcys. Joãnis 2°. vinum nõ habẽt: spõsus scʒ ꝛ spõsa vel ministri cõuiuꝫ: nõ enĩ putabat cũ hoc nescire ʒ vt ostẽderet suã cõpassionẽ ꝛ filꝫ potestatẽ. Ecce ꝙ liẽ dulcis Maria vbis suis vtilẽ tenuiẽ ꝛ dulciẽ vsa ẽ. ¶ Adda mus etiã vbũ mellifluĩ doct. Ber. Signũ magnũ ꝛc. Totiẽs iqt Maria filiũ audiuit nõ mõ turpis loquentẽꝫ in pabolis ʒ ꝛ dis cipulis seorsum regni dei misteria reuelãtẽ: vidit miracula faci entẽ: vidit demũ in cruce pẽdentẽ: vidit expirãtẽ: vidit resurgẽ tẽ: vidit ꝛ ascẽdentẽ: ʒ ꝛ in hys oĩbus quotiẽs verecũdissime ꝟ ginis quotiẽs pudicissime turturis vox memorat audita. Hec ille. ¶ Salue igiẽ o dulcis cõuersatiõe suauis locutiõe Maria dulcedo. ¶ Tertio fert dulcis ex sua dulcoratiõe generali scʒ et spẽali itusione pmorũ ex pentuꝫ. ¶ Crudelis naꝗ; fuit Eua per quã serpẽs ãtiquus pestiferũ etiã ipi viro virꝰ ifudit: Sʒ fidelis Maria ꝙ salutis antidotũ ꝛ viris ꝛ mulieribus ppinauit. Jlla enĩ ministra seductiõis hec ppiciatiõis illa suggessit puaricatio nẽ hec igessit redẽptionẽ. Preterea post expulsionem felliti cibi peccati cotidie nobis gr̃e dulcedinẽ optinꝫ. Vñ Seraphicꝰ vere dulcedo ꝙ amaritudinẽ peccati veniã ipetrãdo expellis que no bis dulcedinẽ gr̃e ꝙ nobis dulcedinẽ gr̃e ꝛ vite acqris. Hec ille Nõne dulcedo nr̃a qꝛ p maternũ nutrimẽtuꝫ ex vberibus mr̃e ꝛ pietatis nos reficit ꝛ lactat. Nõ enĩ solũ nos reficit dulciẽ ʒ ꝛ dei filiũ. Qð ipe fateẽ Cãticoꝝ postꝗ; eũ spõsa iuitauerat dicẽs. Ueniat dilectus meus in ortũ suũ subinfert ꝛ ipe spõsus ꝗd ipe comederit in orto vteri ꝟginalis. Comedi inꝗt fauum cũ melle meo. Glo. Sabineñ. Hec ꝟginẽ sibi cõplacuisse demõstrat in du plici vita scʒ actiua ꝛ contẽplatiua. Nã mel eliquatũ pure contẽ plationis significat dulcedinẽ. Fauus ꝟo qui cerã rudẽ demon strat exterius in suis cellulis mel occultat vitã figurat actiuam

q̄ licet in opibus rudis appareat p singulas opū cellulas dulcē dinē cōtinet premioꝝ Et sequit' bibi vinū cū lacte meo Idē vbi s. Nā qui ppter iniquitates sic erat tactus doloꝛe intrinsec⁹ vt eterni supplicij mūdo diluuiū prepararet: postq̄ lac bibit de vir gine quasi vino potatus ⁊ letificatus corde tāq̄ oblitus iusticie ad mie beneficia se conuertit Hec ille. Qz dulciter vino amoris inebriauit sancte ecclesie doctores pcipue Aug⁹. Iero⁹ Ambro siū Bernardū Ancelmū Hildefonsū Petrū damas. Bonauētu rā etiā cotidie modernos vt ⁊ magistrū Franciscū de retza de quo refert Nider 4.°c.°5. formicarij ⁊ inumerabiles: q̄ de eadē plura opuscula smones dulces q̄z cantilenas ɔscripsere Insup quicquid est spiritualis dulcedinis siue ex sacri pceptiōe aut ali cuius gratie collatione hoc mediāte ipsa nobis profluit maria eteni dulcedine ɔtēplationis replet ꝙ fatet' Seraphicus scūs et doctoꝛ in stimulo amoris dicēs O dulcedo que ad suaues celes tis patrie cōtemplatiōes introducis: O dulcis dn̄a cui⁹ sola me moria affectū dulcorat: cuius meditatio magnificētie mentem eleuat Cuius pulcritudo oculū interioꝛē exhilarat cuius ameni tatis immensitas coꝛ meditantis inebriat O dn̄a q̄ rapis corda dulcedine Nōne coꝛ meū domine rapuisti ⁊ vbi queso posuisti illud vt ipm̄ valeam inuenire: fortassis ibi quod refriguerat vt calefiat Cū eni id a te postulo mihi arrides ⁊ stati tua dulcedie cōsopitus quiesco. Et idē paulo añ O raptrix cordiū: o absoꝛtrix menciū: quid tibi pdest animarū amatrix ꝙ te ⁊ tuū filium ni mio diligamus amoꝛe Nonne tibi celestia sufficiunt: cur frena corda requiris: cū tñ sint fetidissima ⁊ frena accipe aīarū vena trix ⁊ refoue i synu gr̄e tue Hec ille. Qz magna igit' dulcedo i v̄ gine qua metuēdus dn̄s iebriat⁹ vt agn⁹ māsuet⁹ efficit' Idcirco o v̄go beata vt nobis vilescāt mūdi fellita dulcia reple nos ro ris celestis filij piter ⁊ tui suauitate O nostra dulcedo.

Dei mat' virgo super ōnes icōpabilr' gl'iosissima facies grāx plenissima i cui⁹ foꝛ ma foꝛmosissima studiosissimus pictoꝛ vniuersi ōnes coloꝛes expēdūt artisq̄ sue periciā curiosissime voluit ipēdere c⁹ligua eloquētissima diuis angelicis ⁊ hūanis auribus dulcit' audit' resonare Quā insup nullius malicia ɔtumelia vel isania salte minima iracūdia petit mouere da te mr̄ez pulcre dilectio nis pseuerant' ɔspicere tuisq̄ mulcentib⁹ dulcit' iubilarc aduer saq̄ tuo exeplo dulci pacia pertransire vt spretaꝫ mundi fellita

dulcedine tādē tuū suauissimū fructū melodiosā armoniā atq; dulcissimā societatē degustare audire ꝛ videre valeamus.

Tria hoim genera omissis subtilioribus indagationibus repim⁹ q̄bus p̄ ceteris spes nō mīme congruit:scʒ in tenebris sedentibus ad lucis inspectionē:in mari nauigātibus ad portus acq̄sitionē:in sudore laborātib⁹ad opis remuneratiōeʒ.¶De pmo Job.Post tenebras spero lucē Antiquis patrib⁹ i tenebris : ꝛ nobis i vm bra mortis sedentibus lux per beatā virginē orta ē qḋ testatur Fulber.Carno.Ser.Creatorꝛ mrēʒ.Ipse inq̄t Sol iusticie de te pcessur⁹ ortū suū quadā matutia irradiatiōe pueniēs in te luce sue radios copiose trāsfudit q̄bus ptātes tenebrarꝝ q̄s Eua iduxerat i fugā cōuertisti atq; ita desideratū cūctis getib⁹ solē mūdo inuexisti Tu pulcra vt luna diceris eiqʒ nō imerito cōparis illa eni in se trāsfuso solari lumie noctē illuiat tu vtutū a deo tibi in ditarꝝ magnifice exēpl' ad imitationē tui nos puocas:sicq; nrāʒ noctē illuias Hec ille ¶ De 2ᵒ Sum⁹eni i h̄ mari magno ꝛ spa cioso diuersꝰ mūdi scʒ vndarū agitatiōib⁹circūdati Sʒ per Maria maris stellā portū salutis attingere spam⁹:ꝛ nauē dirigi qḋ supplr deprecatꝛ btūs Aug⁹i q̄dā ozōne sup psal'.36.Dicēs .Aue tēplū gīe tron⁹ deitatis Torrēs affluētie vt domus vbertatis. fluctuātis anchorā rege nr̄e ratꝭ. Quia p te reddita spes ē despe ratis.De h̄ mari capitulo seq̄ti lacius videbitꝛ. ¶ De 3ᵒ.Pria ad Cori.9.Qm̄ dēt in spe qui arat arare ꝛ qui triturat idest ḡna a paleis discernit in spe Glo.stipendiorūʒ vel fructus pcipiendi Psal.Qui semināt in lachrimis.Glo.in hac vita plena lacrimis opa bona mie ad q̄ sufficit volūtas si desit facultas i exultatiōe metēt fructū etne btitudis quē colligūt ex hys q̄ semiant Ideo approp̄ate de martiribus vsq; ad sāguis effusioneʒ laborātibus legitꝛ illud sapie Spes illoꝝ i mortalitate plena ē Huc fructum p̄ciū laboris genuit nobis vgo Maria Et iō ad eā tanq̄ vnicū solamē atq; refugiū nr̄m huilitꝛ spiram⁹ dicēdo Spes nr̄a salue

Hec virgo gloriosa cōmēda tur ꝛ extollitur a speciali refugio ꝛ confidētia:q: spes nostra q̄ sequitur dulcedinem:q: vite dulcedo marie spe cōfirmatur ꝛ roboratur.¶Uidemus iuxta Senece sententiā E duob⁹egris a simili morbo laborātib⁹ q̄uis par eis medicina donetur tn̄ de sospitate sperātē cicius eandē attingere Sic xp̄s

dixit paralitico. Confide fili remittunt tibi peccata tua Notem⁹ ordinē pulcerrimū i p̄fatorum efferētia v̄borum Precedit vita que consistit in gratie et virtutum integritate. ¶ Scd̄o dulcedo que consistit in interiori gaudio et spirituali cōsolatione et tandē spes subsequit: que ex p̄missis hominē erigit de p̄miū ɔsecutiōe Prio interiorē cōsolationē et dulcedinē: vita grē precedit q̄bus preuijs de 3° sperādū ē. ¶ Anteq̄ꝫ largiori materia de spe locum occupemus notemus diligent' sub breuibus inq̄ꝫtū ad ꝓpositū sufficere potest spei diffinitionem. ¶ Spes eni capitur pro vna virtutum theologicarum quam magister sententiarum distic. 26.3. describens. Spes est iquit certa expectatio future beatitudinis veniens ex dei gratia et meritis precedentibus. Secūduz Augustinū. Spes est virtus qua quis se ad illud qđ credit p̄sumit peruenturū. ¶ Insup scd̄m Bonauen. in centiloquio Spes est virtus qua spiritualia bona dici p̄nt venia peccatoꝝ gr̄a meritorum gloria premioꝝ. Ita ꝙ dici potest: spes venie: spes gratie: spes glorie. ¶ 2° accipit' pro re spata ad tytū 2° Expectantes beatam spem. Glo. idest eternā gloriā: sicut quis loquēs de patrimonio dicit Hec est spes mea idest res de qua mihi spes. ¶ 3° p auxilio vel adiutorio quo id qđ sperat' impetret'. Nam s̄m doc. sanctū scd̄a scd̄e ¶ Spes duo respicit: bonum qđ intendit et mediuꝫ siue auxilium ꝑ quod optinet': et sic illud adiutorium vocatur interdū spes: quare nō icōgrue dicit' a pede: quia sicut ille totum corpus: ita ista totum hominem sustentat: ne cadat i desperationis abyssū. Tria eni sūt q̄bus spes spei roborat'.

Scilicet Diuina bonitas.
Propria operositas.
Celica sanctitas.

¶ De p̄mo inquit Ber. Ser. mīas dn̄i. Tria inq̄t cōsidero i q̄b⁹ tota spes mea consistit: scꝫ caritatē adoptionis: veritatē p̄missionis: potestatem redditiōis. De p̄mo Math. 6° et Luce. ij°. Sic orabitis Pater noster qui es in celis etc̄ Super quo glo. Quid eni negabit filijs: qui iā dedit vt p̄r: sic patrem se magis dici voluit quā dominū: vt fiduciam daret impetrandi. Ber. O q̄ patris dulcescit noīe oīm petionū mearū ipetrandaruꝫ fiduciam mihi prestat Unde Gerson in de mēdicitate spirituali. Quā fiduciaꝫ debeo concipere ɔfugiēdi ad talē prēꝫ tā opulentū tā sapienteꝫ: tam benignū Confident' illū interpellabo: qui prior me dilexit nullisq̄ꝫ meis meritis me scꝫ meā animā de qua ibi loquit' suaꝫ filiam appellare dignatus est. Et si illum velud inobediens et

puersa aliquociens offenderim scio tñ q pro peccato filie patri pena sufficit exigua In hoc eni sublenat et confortat spes nra q et tante sum nobilitatis q et fratres filij dei sum Mathi vltio Ite nũciate fratribus meis vt eãt in galileam ibi me videbũt: Et ad hebreos 2° Qui sanctificat et sanctificatur ex vno omnes. Glo. sed ille proprius filius nos adoptiui Psalmista Nunciabo nomẽ tuũ fratribus meis: qui non mobilia cum ysmahele sed hereditatem imobiliũ cuz Ysaac percepturi sunt Bernar. super Cantica Puto iam me spernere nõ poterit xps Os de ossibus meis et caro de carne mea. Ideo dicitur ad hebreos 2° Nusq angelos apprehendit idest nullo loco sacre scripture reperitur q natura angelica a supposito diuino assumatur. Sed semen Abrahe apprehendit idest naturã humanã sibi vniuit Unde et debuit scz ipse Xps per oĩa fratribus similari q̃tũ ad ppetates nature passibilis et non ad defectũ culpe: quia hoc impediret redemptionis opus vt misericors fieret: per hoc enim q habuit naturã passibilẽ habuit quãdã aptitudinẽ ad cõpaciẽdũ nobis. Grego. Prebet apud deũ homi fiduciã de hõ Est eni nobis spes magna penitentibus: quia aduocatus noster factus ẽ iudex noster Prima Joãnis scdo Si quis peccauerit aduocatũ habemus apud patrẽ Jesuz xpm iustum: et ipse ẽ propiciacio pro peccatis nostris Psamista Saluũ fac populũ tuuz domine et bñdic hereditati tue Glosa Ecce quanta spes credentium cum pro eis orat passus pro eis et iudex est et aduocatus Et Seraphicus sanctus in stimulo amoris Scio inquit q plus sine cõparatione me diligit quã pr̃ carnalis vel mr̃ ymmo q̃ me egoipse De tanto ergo patre eleuabit cor meũ vt aq̃la: et iam heres celi oĩa inferiora cõtempnã: quid mihi vltra de terrenis honoribus qui sum filius dei: qd bonũ qd pulcrũ qd vtile quod desiderabile me allicere poterit qui heres sum omnis boni. ¶ De scdo scilicet veritate pmissionis qua promisit nobis vitam eternam de qua sperãduz est ayt psalmigraphus Neq prophanabo testamẽtũ meuz Glosa idest pactum meum violabo prophana esset promissio si esset inexpleta: non enim quia filij eius peccant ego mendax inueniar: promisi enim et facio et si palee recedunt non tamen Xpristus ideo est sine hereditate: nunquid propter malos pisces nihil ex illa sagena mittetur in vasula Mittentur itaq boni pisces idest quos predestinauit manet inuiolabile testamentuz dei. Deinde repetit confirmando quod dixerat et que procedunt de labijs meis idest prophetis non faciam irrita.

Iuraui quasi diceret vere nō faciā irrita quia iuraui hoī Dauid filio Ysay semel idest eťnaliter vel imutabiliť: ꝛ hoc in scō meo idest secreto vnde ꝓphete biberūt. Quid iurauit seqtur ꝙ semē eius scꝫ xp̄iani manebit ineternū i regno dei. Glo. ꝛ idē psalmis. Memoꝛ esto v̾bi tui Glo. facti seruo tuo idest ꝓmissiōis qua spe me vocas ad te q̇ nūꝙ̄ fallis: nō enī cadit obliuio in deū sꝫ sicut deus diciť penitere qn̄ p̄ter hoim spem res mutatur cōsilio nō mutato ita diciť obliuisci qn̄ tardat ꝛ memoꝛ eē quādo cito dat. Hec tn̄ deus facit certa dispositiōe nō deficiēte memoria nec obscurata intelligēcia nec voluntate mutata. Sequiť in quo mihi spem dedisti qꝛ enī ꝓmisisti sperare fecisti eťna ꝛ p̄sentia despicere. Mathi 14. Ego sum via veritas ꝛ vita. Aug⁹. via sine erroꝛe querētibus: veritas sine falsitate iueniētibus: vita sine morte ꝑmanētibus: vel via in exēplo: veritas in ꝓmisso: vita in pꝛemio

¶ Tertio de potestate redditiōis. Ecclesiastes 8. Sermo ei⁹ p̄tate plenus ē. Luce p̄mo. Nō erit ipossibile apud deū ōne verbuꝫ idest nullū v̾bum erit ipossibile apud deū sꝫ nulla res digna verbo. Ysay. 34. Nō fuit res quā nō contēderim in thesauris meis Cur nō dixit ōne factū. R̄ndet Bernar. vt ostēderet qꝛ soli deo idē est facere ꝙ loq̄ velle. Psalmus. Ipse dixit ꝛ facta sunt: q̄le igiť verbū ipossibile posset eē ei qui oīa creauit in v̾bo. Psalm⁹ Uerbo dn̄i celi formati sunt. Ber. Apud eū nec verbum desidet ab intētione: qꝛ veritas ē: nec modus a fcō qꝛ sapia ē. Gen̄: 18. nū q̄d deo quicꝙ̄ ē difficile.

Spes nostra.

Ecūdo principaliter spem ꝓpꝛia opcrositas iuuat scꝫ bona. Et ideo dicit magiſt sentēciarū notať in diffinitiōe spei ex dei gr̄a veniens ꝛ meritis pꝛecedētibus. Un̄ psalmista 4.° psal.° Sacrificate. Glo. i. offerte sacrificiuꝫ iusticie qd̄ ē sp̄ūs contribulatus ꝑ penitenciā vel sacrificiū iusticie. i. oꝑa iusta facite post penitētiā ꝛ sic sperate in dn̄o bona eťna. Et Grego. Bonoꝝ mēs quo duriora pꝛo veritate tollerat eo eťnitatis pꝛemia certius sperat. Ratione dicit jo. moraliū. Quia nequaꝙ̄ retributionis gaudiuꝫ de eťnitate tollitur ꝙ nō hic prius pia tribulatiōe seminatur. Hinc Paulus ayt. Si cōmoꝛimur ꝛ cōuiuemus si sustinem⁹ ꝛ cōregnabimus: tāto eniꝫ maioꝛ fiducia mētem roboꝛat q̄nto hāc fortioꝛ pꝛo veritate afflictio angustat. Hec ille. Et Bernar. suꝑ salue Spes ē in virtute quasi sintillatio in fomite. siue fomite durare

nō potest sintillatio hāc secus spes ruit sine fundamēto: spes enī sine vita virtutū ꝛ deuociōis dulcedine nō ē spes: sed ꝑsumptio inter securitatem ꝛ timorē spes media est Hec ille. ¶ Ista spes non procurat securitatem: sacietatem: benignitatem. ¶ De securitate Ecclesiastici 24. Qui timet deum nihil trepidabit neqꝫ pauebit quoniam ipse est spes eius Psalmista In deo sperabo non timebo quid faciet mihi homo. ¶ De sacietate Psalmista Oculi Glo. idest intentiones omnium in te sperāt domine: ꝛ tu das escam illorum corporalem vel spiritualem non passim sed in tempore oportuno Non enī est danda esca sp sed in tempore oportuno: multis enī petētib⁹ salubrit̄ differt̄ Dat ḡ q̄si medic⁹ egro qd̄ cōuēit: ꝛ qn̄ cōuēit nō vt hō desiderat: ꝛ petit ne obsit si det. Pecyt enī de angelo sathane apl̄s vt auferret̄ ab eo ꝛ nō accepit: sꝫ ꝑpi ꝑfectiōez suā qꝛ tēp⁹ adhuc erat exercēde īfirmitatꝭ Pecyt dyabolus ad tēptandū Job ꝛ accepit: sꝫ ad dāpnationez suā ipse Xp̄us mori venerat: ꝛ tn̄ trāsfigurās infirmos in se ayt. Pr̄ si fieri pōt trāseat a me calix iste Et licet nō acciperet qd̄ petere videbat̄ ayt: nō ꝙ ego volo volūtate sꝫ sensualitatꝭ sꝫ qd̄ tu vis bn̄dicēs dn̄m ī oī tp̄e hec glo. ¶ Tertio de benignitate quā spes cōsequit̄ dicit psalmista. Sperantē aūt in dn̄o Glo. Qui oīa dat circūdabit vndiqꝫ ne sit locus hosti mīa q̄ ē in cōsolatiōib⁹ ¶ Sed pchdolor īueuit̄ plerūqꝫ spes affectionis Nā scd̄m ph̄m Spes est suspicio futuri boni hec ad t̄rena ita mētē deprimit et obnubilat ne sursum tēdere aut verū lumē cōspicere queat. vn̄ Boeci⁹ vltio metro de consola. dic̄. Tu qꝫ si vis lumie claro cernere verū Tramite recto carpe callē Gaudia pelle pelle timorē spemqꝫ fugato: nec dolor assit nubila mēs est vinctaqꝫ frenis: h̄ vbi regnāt ꝛ est sensus Si tu vera cognitione vis iudicare veritatē ꝛ attingere viā veritatis processu rōnis: repelle gaudia bonoꝝ p̄n̄cium: pelle timorē futuroꝝ dāpnorū: spem terrenoꝝ desirioꝝ: dolorē de amissione rerū: qꝛ mens est obscura vincta ligamibus hec vbi regnāt. Si enī volumus spem verā ī deo fixā hr̄e expellam⁹ has q̄tuor passiones aīe scꝫ: gaudiū superexcellens p̄n̄tis ꝑsperitatis Timorē sollicitū future aduersitatis: dolorem anxiū presentis aduersitatis: spem cupidā future ꝑsperitatꝭ. De hac spe loquit̄ psalmista psalmo. 61.° Nolite sperare ī īiquitate ꝛ rapinas nolite concupiscere: diuicie si affluant nolite cor apponere Glosa Hic conuertit se ad mundanos quasi diceret Spes mea ī deo est Sed vos o fily hominū nolite sperare in iniq̄tate sed sicut spes mea in deo ē ita sic ꝛ v̄ra: ꝛ nolite concupiscere ra

pinas: vbi nos pocius rapit dyabolus Aug⁹. O lucra dāpnosa inuenis pecuniā pdis iusticiā: pda eni quā vis rape in muscipu la est tenes alienū ⁊ teneris a dyabolo Et ē sensus nec speretis nec cupiatis q̄ cōgregata ab alijs rapiunt: ne vo h̄ solis paupe ribus dicere videat. subdit Diuicie si affluant ⁊ si exundent no lite cor apponere: idest nolite sperare in icerto diuiciarum ille q̄ nō habet nō abiat hic qui h₃ nō superbiat Notanter dicit cor apponere ⁊ nō h̄re nō eni dampnat diuicias vn̄ celū mercat̄ s₃ cor appositū qd̄ sc₃ nō expendit sed abscondit Hec ex glo. Dicit ḡ scriptura. Btūs vir qui post aurū n̄ abijt nec sperauit i thesau ris pecunie Et iterū psalmista Btūs vir cui⁹ ē nomen dn̄i: spes eius Glo. q̄ non talia sperat ab eo: sed id qd̄ nomē dn̄i indicat scilicet salutem q: saluator est.

Tertio principalit spē robo

rat celica sāctitas per cetū angelicū cōmune collegiū virginē virginū De primo dicit Ber. Ser. de angelis De excelso celoꝝ habitaculo ad cōsolādos visitandos ⁊ adiuuā dos nos attrahit supereminēs caritas angeloꝝ ppter deum ppt̄ nos ⁊ propter seipsos. ¶ Propterea deum vtiq₃ cuius tāta gra tia nos misericordie viscera ipsi quoq₃ dignum est imitantur: dicitur nāq₃ vulgarit qui me amat amat ⁊ canem meu₃ Nos ergo optimi angeli catelli sumus domini illius quē tanto affec tu diligitis: catelli inq₃ qui cupiunt saturari de micis q̄ cadunt de mensa dominorum nostrorum: q̄ estis vos ⁊ hec dixerim fra tres vt ampliorem de cetero erga beatos angelos fiduciam ha beatis: ac perinde familiarius in omni necessitate vestra eoru₃ inuocetis auxilia: sed ⁊ dignius in eorum presentia conuersari Ideo secundum Gerson i de mendicitate spirituali vbi anima elemosinam petit: ita anima suum angelu₃ aggreditur inqēns. Assum ego pauper ceca in profundis conclusa tenebris huius inferioris carceris i quo nihil est luminis spiritualis ad cogno scendum bona glorie celestis: ⁊ illud parum claritatis qd̄ illuc esse potest in me est obuolutū ⁊ circūductum fumis ac tenebro sis nebulis ac lutosis paludibus fetidorum mee carnalitatis de sideriorum: quāobrem incedere nescio per vias rectas ⁊ vicos celestis ciuitatis nō ab alio ducta. Tunc igitur pretor dux fidel̄ apphēdere manū h⁹ tue excecate: deduc eā p vicū i duiniū padisi vbi ptinere: flere: auxiliū iplorare: ⁊ paupi elēa₃ petere ppt̄ deū.

Trahe me queso specialiter ad tuos cōsodales ceteros angelos bonis refertos. ¶ Scdō ppter nos in qbus nimirū ppriaȝ simili tudinē miseratur. Unde Ber. Ser. Angeloꝝ hodie ⁊c. Ne arbi tramur inqt vos supni ciues ciuitatis vr̄e excidio delectari ⁊ rui na muroꝝ quos se muratos eē videt ⁊ īfra. Cōstat sine dubio rōnis pticipes ⁊ capaces btitudis hūanas aīas angelice si id di cere audeamus cognatas eē nature: nec decȝ nos obti spiritus cōtra legis pceptū dedignari quā visitare debetis spēm vestraȝ licet ī multā vt ipi cernicis deiecta sit vilitate. Dec ille. Uocauit nāqȝ Raphael Thobiā frēm cū dixit Thobie iuͦ: Thobia frater Scis queadmōm reliqsti prēm tuū. ¶ Tertio ppter seipos: qrū ordines instaurados ex nobis tāto desiderio prestolant: in ore eni puuloꝝ q̄ modo lacte vescunt ⁊ nōdū solito cibo pficiēda ē laus maiestatis diuie: cuius brites pmicias angelici spūs beata nimirū delectatiōe fruūt: ȝ tāto aplí⁹ nos expectāt q̄to cōsuā tiōis eius expectatiōe sollicitātur. Dec ille. Quo ad cōmune col legiuȝ inqt mellifluus doct. Ser. aplōꝝ Pet ⁊ Pauli. Tria sunt q̄ in scōꝝ festiuitatibus vigilāter cōsiderare debemus: auxiliuȝ sci: exēplū eius: cōfusionē nr̄am. Auxiliū eius qꝛ potēs in terra: potētioꝛ ē in celis añ faciē dei sui: si eni dū adhuc viueret miser tus ē pctoribus ⁊ orauit pro eis: nūc tāto āplius q̄to verius ag noscit miserias nr̄as. Orat pro nobis pr̄ȝ qꝛ bt̄a illa pr̄ia carita tem eius nō imutauit ȝ augmētauit: neqȝ eni qꝛ ipassibilis fac tus ē oīo incōpassibilis ȝ potius sibi nūc induit viscera mīe eā āte mīe fontē cōsistit ⁊ infra. Propterea dedit mihi boīes istos q̄ ⁊ boīes essent ⁊ pctores q̄ in seipis discerēt ⁊ de seipis qualit aluȝ misereri deberēt. Dec ille. Ita qꝫ ⁊ rōne cōformitatis natu re ⁊ pfectiōe caritatis patrie. De pmo dicit Cācellarius Jo. ger son inde mēdicitate spūali. Cōmemorate inqt vos gloꝛiosissimi sci nō ad vestrā verecūdiā loquoꝛ ȝ ad meā ingentē necessitatē Cōmemorate qꝫ aliqñ meas ptes gessistis. Sum qppe in eo car cere in eo exilio in ea paupratis regiōe vbi dū fuistis: voluistis vtiqȝ libēter iuuari aliūde cōfoꝛtari. Jd ḡ mihi facite qd̄ vobis tūc fieri desiderabatis: illā mihi distribuite gratiaȝ q̄ ex gr̄a vo bis pridē donata ē. Or si alic vestrū mihi ipꝛoperet ⁊ dicat me lō ge plus fetidā ⁊ fedatā fateoꝛ pfecō ita eē. Sed vñ hoc eis nisi ex gratia idultū ē Ex eadē qppe massa pcti extitere pni ad malum nisi sup habūdanti mīa dei fuissent speruati aut liberati. Et exi de magis obligamur ad mīam ipendēdaȝ vt eo liberali⁹ distri buāt quo copiosius acceperūt. Dec ille. ¶ De scdō inquit idem

cancellari⁹ i codē. Cōuerto cōsideratiōnē mētis ad illā vestraȝ caritatē ⁊ largitatē quā dū in hac mortali vita cōfungeb: mini toga pauperes babuistis Unde magnū certissimūq; ausum cō cipio ad vos interpellandum cuȝ indubie non diminuta sit per gloriā vestra caritas ymmo inestimabiliter aucta ⁊ pfecta Et tū cui vobis desit miseria mīa tamē adest cū illi sitis ppinquissime iuncti cui pprium est parcere ⁊ misereri. Que eni egritudo vel miseria inuasit in homines cui mox non essetis presidio sanādo succurrēdo famē sitim: algoreȝ paciendo alter vestrū in seruum venūdauit: vt filiū pauperis vidue de manib⁹ hostiū liberaret. alter se mortis periculo cōmisit vt hinc aliuȝ eriperet: alter diui sit vestē: alij a pietate sepulture mortuoꝝ ⁊ visitaciōe captiuoꝝ retrahi nō potuerūt Alij tāto priuilegio functi sūt vt de suis cor poribus oleū ministrēt infirmis Hec corporibus aūt deseruiūt sed spūales gr̄e hijs necessariores. Cū eni nihil v̄re caritati iam deperierit: ymmo multū accreuerit pfectiōis q̄ntomagis nunc q̄ tūc succurret]. Iaȝ nec vos mori oportet nec tormēta perpeti sicut ⁊ olim dum in medijs tormētis cōstant̄ v̄bum fidei saluta ris predicabatis ad illuminandū eos qui in tenebris ydolatrie sedebant: ad dirigendū pedes eoꝝ in viā pacis ad m̄ auxiliādū: ideo nec aliud peto nisi tatūmodo cōsenseritis vel dn̄m orareti tis vt iuxta meū desideriū fiat mihi ⁊ tunc absq; dubio fiet. Si quidē nihil vobis denegandū arbitror a p̄re misericordiarū: h̄ ille Ideo psalmista dicit Leuaui oculos meos Glo. interiores i montes spirituales idest sanctos q̄ prius illuminati sunt sole iu sticie vnde veniet auxilium mihi Et Iob ad aliquē sanctorum te conuertere. ¶ Tertio quia spes nostra roborat̄ specialiter p virginem virginum: docet exemploꝝ veritas Tradita p̄tās Deo familiaritas. ¶ De exēploꝝ veritate refert Uincenci⁹ bel uacen. libro 16. c. 65: ⁊ infra speculi hysto. De Maria egipciaca: que anno duodecimo relinquēs parētes alexandriā pecijt vbi ab inicio corpus suū tradidit corruptioni 17. ānis ⁊ amplius pu blico astans loco pessimū sui corporis negociū exercebat: īdēs volentibus irrecusabilit̄ carnis sue pudorē: repellens ab ipa oē acquisitionis lucrū cui tātū vinū erat lucruȝ luxuriosam acqui rere vitaȝ. Nā ludus: ebrietates: isompnietates sibi pro thesau ro videbant q̄ egestatē pro diuicijs reputabat Estiuo vero tēpo re vidēs turbē libioꝝ egipcioꝝq; currentē contra mare: audi uit eos Ierosolimam ascendere crucē redēptionis post paucos dies desiderantes videre: obtulit corpus suum pro naulo que a

intuenibus oncta naniculā afcēdit:cui tota nauigatio erat: ludꝰ Ebrietas:adulteria:ridicula:turpia vba:τ alia similia q̄ lingua exprimere minime posset vt etiā honestatis viros ad miseriam inuitaret:totaq̄ vita erat aīaꝝ pditio: τ lacus earū erat sua cru delissima caro: vt ḡ puenerūt ierosolimā puenit mane cū alijs ad regias atrie ecclesie:sed nō pmittebatˀ ingredi vix aut cum magno fletu τ labore appropiquabat:ſʒ q̄n limē regie calcabat alijs ingrediētibus hāc solā q̄dā diuina vtus ingredi phibebat. rursus iprudenſ ſe īgerēs iterato repellebat:i tm̄ vt sola ī atris stās iuenireſ Estimās ḡ ne ex feminea debilitate ƀ sibi otigeret iterato cū alijs amplius repetebat ingressū cupiēs introytū adi pisci:ſʒ tanq̄ militaris acies conſ cōsistēs ingredi nō finebat: τ iterata vice vsq̄ foras atriū repellebat. Hec iā defecta viribus τ desolata mēbris ita vt nec sibi stādi vtus sufficeret.postpositis oībus in angulo atrij seorsū recessit:tandē intelligēs sordes suo rū peccatoꝝ igressū tēpli se nō mereri: cepit miserabilˀ flere:pec tusq̄ manibus tondere. τ ex alto cordis infinita dare suspiria: lacrimasq̄ affluenter effundere: respiciens aūt de alto ī quo sta bat vidit seorsum ymaginē fixā vultū būtē sancte dei genitricis. ad quā toto cordis affectu dixit.Sācta vgo q̄ dei vbū īcarnatuꝫ genuisti Scio ꝙ īmerita sum tātis polluta sordibus τ miserijs respicere magnitudinē tuā: sed certa sum ꝙ ideo deus queꝫ ge nuisti bō dignatus ē fieri vt peccatores vocaret ad penitētiam. Auxiliare ergo mihi sancta dei genitrix qꝛ nullū habeo solaciū τ impetra me regias sancte introire ecclesie: vt cognoscam ve nerabile lignū in quo carne affixus est deus:quē tu scā τ imacu lata genuisti vgo:qui suū ꝑpter totiꝰ mūdi salutē effudit sangui nē:iube dn̄a mea meū adimpleri desideriū vt adoreꝫ sanctissimū lignum crucis fide:dic corā eo quem genuisti ꝙ denuo carneꝫ istam sordidis τ pessimis non maculabo operibus:sed mox vt mihi crucis lignum adorare concesseris renunciabo seculo et ō nibus que sunt seculi τ vadam vbi pceperis. Hec dum diceꝛꝫ relinquens locum in quo orabat miscuit se inter homines qui templum ingrediebantur:qui vt vnda maris ipsaꝫ intus impel lebant donec appropinquaret sancto loco vbi adorās sensit odo rem suauitatis:regrediens vero ad locum in quo promissioneꝫ fide dictionis sancte dei genitrice fecerat flectens genua dixit. Tu mihi domina miserta es: measq̄ preces non repullisti: nūc vbi tibi placuerit dirige τ demonstra mihi penitencie τ salutis viam. Dū hoc diceret facta est vox dicens. Si iordanē trāsieris

illic bonā inuenies requiē. ¶ Quo audito duos panes cum dimi dio secū detulit trāsfretādo iordanē peruenit ī heremū vbi seculū fugiens habitauit fere sexaginta duobus annis: vbi in principio circa 17. annos grauiter nunc inmundis cogitationibus: nunc ci bariorum desiderijs: nunc prestinis delectationibus agitata: et valde a pruinis hyemalibus et estuis ardoribus tribulata: aux ilio fide ductrice sue dei genitricis Marie protecta: solatio trās egit annorum spacia: et tandem obdormiens animam reddidit altissimo. Hec vincentius vbi supra. ¶ Nōne Fulbertus carno tēsi. episcopus illud omnibus notū de theophilo refert exēplum qui loquens cum dyabolo xpristianitatem abnegauit: dyabolū adorauit: eicq de sua mancipatione factum cyrographum tradi dit annulo suo signatum: hic nihilominus aio contrito nomen virginis inuocans per eam predictum cyrographum dyabolo potenter ereptum recepit in pignus libertatis. ¶ Alia quoq ex emplorū multitudo que calamus breuitatis gracia omittit spem docet esse ponendam in intemerate virginis Marie subsidio.

¶ Secundo propter traditam potestatem. Celestinus. Opus cre ationis fecit vt virgo esset filia dei patris sed opus creationis fecit vt ipse deus esset filius v̄ginis matris: vt nec deus nec dei gratie dentur in munere nisi a beata virgine. Bernardinus in Ser. Astitit regina. Nec mirum: quia plus meruit gloriosa vir go in vno consensu conceptiōis filij dei q̄ omnes creature siue omnes angeli siue omnes homines in suis actibus motibus et cogitationibus. Et quidem omnes qui meruerūt nihil ampli⁹ potuerūt mereri nisi secūdū diuersos status et gradus in hoc sē su meruit omnia priuilegia et q̄ esset regina misericordie et the sauraria gratie porta celi stella maris etc. Et Ber. s̄mōe de nati. eiusdē Secūde virginitatis etc. Intuemini fert quāto deuotiōis affectu a nobis voluerit eam honorari qui totius boni plenitu dinem posuit in Maria vt per inde si quid boni bone spei ī no bis est si quid gratie et quid salutis ab ea nouerimus redūdare q̄ ascēdit delicijs affluēs. Ortus plane deliciarū quē nō mō efflā uerit veniens sed et perflauerit superueniens auster ille diuinus et vndiq fluant et effluant aromata eius carismataq gratiarum et infra. ¶ Filioli hec peccatorum scala hec mea maxima fidu cia est hec tota ratio spei mee Hec ille Et non inmerito nostra spes est: quia nos vacui et egeni: ipsa opulentissima quia gra tia plena Ecclesiastici 24. In plenitudine sanctorum detentio mea. Ipsa enī nō solū ī plenitudine sanctorū detinet̄: s3 ēt detiet

Detinet nimirũ ṽtutes ne fugiãt: merita ne pereãt: demões ne noceant iudicẽ ne feteat In hac siquidẽ potestate constituta ad spei nostre erectionẽ liberalem pmptamq; se omnibus exhibet dicẽs. transite ad me omnes qui concupiscitis me Uere libera lissima Marie curia nõ statuit portarios vt mũdi pricipes qui potentes admittant: emittant egentes Ad hanc eni curiã ões debiles et fortes pauperes et diuites termĩo vniuersali iutantur Laudabilis eni curia in qua vt assolet nõ maior minorẽ opp̃mi nõ debilis repellit nõ iniqu⁹ potens exaltat: sed omnibus iux̃ opa tribuitur: ergo transite ad eam et sperate in ea: quia in ipsa est omnis gratia vie scꝫ et veritatis: in ipsa omnis spes vite scꝫ glorie et virtutis scꝫ gratie. ¶ Sperent g̃ iquit Seraphycus In te qui nouerũt nomen tuũ qm̃ non derelinquis querẽtes te do mina: certe qui sperant in te mutabunt fortitudinem assument pennas vt aquile volabũt et nõ deficiẽt: currẽt et nõ laborabunt Quis eni nõ spabit in te q̃ etiã adiuues desparantes: et quis etiaꝫ nõ sperabit in te p quã exaudite sũt patrũ preces et eoruꝫ adiple ta sũt pmissa Quid potuerũt patriarche et pphete desiderare q̃d per te dña nõ fuerit assecuti Si antiqui hec oĩa habuerũt per te quomodo nos qui sumus vnici filij tui sanguine redẽpti nõ ha bebimus q̃d voluerimus postulare Sꝫ h̃ incidẽtalis mouet̃ que stio Videt̃ q̃ nõ sit sperandũ q̃ peccatores orãdo aliq̃d ĩpetrẽt a deo vel ĩtemerata virgine Maria quibus idem velle et nolle ẽ. Primo sic Joãnis 9. dicit̃. Scimus quia deus peccatores nõ exaudit Preterea puer. 28. Qui declinat aureꝫ suam ne audiat legẽ oĩo sua erit execrabil̃. Oĩo aũt execrabil̃ nõ ĩpetrat aliq̃d a deo g̃ pccõres n̄ ĩpetrẽt aliq̃d a deo et sic frustra sperãt. ¶ In op po⁹ẽ illud Aug⁹. sup Joã. Si pccõres nõ audisset deus: frustra publicanus dixisset: deus ꝓpicius esto mihi peccatori Prete rea Crisosto. sup Mathꝫ. Omnis qui petit accipit scꝫ siue iust⁹ siue sit peccator Vndet̃ g̃ dicendum sub ista conclusione Or spe randũ est et tenendum pro certo q̃ peccatores sepe exaudiũtur a deo in peticionibus suis et etiã ĩpetrant multa que petunt: ex pura tamen dei misericordia. ¶ Pro quo notãdũ q̃ ĩ peccatore duo ↄsiderãt: scꝫ nã quã diligit de⁹ et culpa quã odit Si g̃ pecca tor aliq̃d petit ĩq̃tũ pctõr ẽ scõm desideriũ peccati h̃ a deo non exaudit̃ ex mĩa: sꝫ q̃nq; ad vindictã dũ deus pmittit peccatorẽ adhuc ãplius ruere ĩ pctã. de⁹ eni q̃dã negat ppicius: q̃ cõcedit irat⁹ Iux̃ August. Oĩo aũt peccatoris ex bono desiderio nature ꝓcedens a deo exauditur nõ q̃si ex iusticia quia peccator hoc n̄

meretur s3 ex pura mīa: obseruatis tñ conditionibus vt scilicet pro se petat necessaria ad salutē pie ꝛ pseuerāter. ¶ Ad pmū3 ḡ dicendū q2 dictū illud fuit ceci nō pfecte illuminati: ꝛ iō non ē ratū q̄r:uis possit verificari vt intelligaꝛ vt peccatoꝛ vel ex condi gno. Ad illud .yo.puer. Rñdeꝛ q2 oro pccoꝛis ē execrabilis que est oro eius.inq̄tū ē pccoꝛ. Ad horū cōfirmationē3 dicit beatus Aug⁹.in fine Ser.multe filie cōgrega.diui. Quātū vis sint hoꝛ rēde iniq̄tates nr̄e neq̄q̄ de eius mīa sc3 Marie nobis desperā dū ē:si in cōspectu eius nosmetipos accusare ꝛ incuentū eius pe nitēti cordi voluerimus flagitare pculdubio videbimus auxili um eius sup nos q2 multe sunt miserationes eius ꝛ multe mīe i uocātibus eā. ¶ 3° sperādū est de ea ppter dei familiaritatē: q̄a dñs secū:de aliis eni scis dicitur q2 sint cū dño. Gen. 5° Ambula uit Enoch cū dño ꝛ eius volūtati obediuit Sed dñs dicitur cu3 Maria: ipa eni eū .9.mēsib⁹ in vtero gestauit: vbere de celo ple no lactauit: ecū subditū habuit: ꝛ familiarissime puerū in āplex ibus cōtractauit. Quare Aug⁹.inq̄t.nec mirū Maria q2 digne tibi cōgaudere in celis quē puulū ex te hoīem natū totiēs oscu lata es in terris. ¶ Et Ancelm⁹. O q̄tū gaudēdu3 est nobis mi seris hoībus quia angeli dñm ꝛ dñam habēt ex hoībus: grāde priuilegiū ē q2 ipa pre oībus scis familiarissima ē apud deum. ¶ Aug⁹. Neq3 dubiū sanctis liberatis ipendere suffragiū Sed quid tāte Marie potētia pdesset nobis si minus curaret de no bis. Quare incessanꝛ grās oipotēti deo reddere debemus ō hac spe nobis pposita q2 sicut ceteris ē familiarioꝛ deo: ita pre oībus de nobis sollicitioꝛ. Teste Aug⁹. Te solam inquit o scā Maria pro ecclesia sollicitā pre oībus sanctis simus. que ipetras induci as trāsgressoribus vt renūcient suis erroꝛib⁹. Impetra quod ro gamus excusa qō timemus q2 nec potētioꝛē in meritis inueni mus q̄3 te que meruisti mr̄ existere eiusdē redēptoris ꝛ iudicis. Ergo inq̄t Seraphic⁹. Nō dubito q2 si ad te venerimus habebi mus qō voluerimus in te ḡ sperat qui desperat qui deficit ad te currat cōfidenꝛ ad te pueniat qui vult aliq̄d ipetrare. Ideo Au g⁹.in oꝛone quadā sup psalmo 8° Aue mr̄ vnica causa nr̄e spei tuis queso meritis fac miserta mei vt ab enigmatibus hui⁹ spei plena plene pfruar visione dei: ḡ spes nr̄a salue. ¶ Sed cur repe tiꝛ hic ly Salue. ¶ Rñsio triplici de cā: pmo ad vginis āplioꝛe3 cōmendationē: eius beniuolēcie captationē: laudātis maioꝛem affectionē. ¶ De pmo Bonauē.in sti.amoꝛ. Quid ē inq̄t saluta tionē replicare nisi tibi sine fine reuerentiā exhibere Timendo

eam existere tāte excellēcie q̄ non vna sȝ mille ⁊ ifinite saluta tiones eidē non sufficiāt. ¶ De scdo ideȝ Seraphicus Quare te salutaui nisi vt redderē te attentū ad vota mea. Et iteruȝ q̄re te saluto nisi vt bn̄ suscipias ⁊ pficias ipa vota mea Hec ille. Qualit igit se valeret cōtinere pietas cū audit iteratas salutes: nun q̄d m̄ie regia retraheret manus adiutrices cū mēdicātis audit replicatas laudes. ¶ De tercio Grego. omelia sup illud Johan. Maria stabat ad monumentū. Amāti semel aspexisse nō suffic q: vis amoris intētionē multiplicat inq̄sitionis Sic etiā amāti semel salutare nō sufficit sȝ amatū millecies salutari desiderat: g̃ spes nostra salue.

Oratio.

Certa spes Finale refugiū

pfugorū salus infirmorū solamē miserorū Maria: ecce assistimus paupes filij qui ptem paťne hereditatis dilapidātes in extrema regiōe vrgēte fame pim⁹: ⁊ reluctātib⁹ opibus finistris patris aggredi pñciā formidamus. Quis queso pro nobis intcessor existat cū celicā sanctitatē offensam fore cōspicimus nisi tu nr̄e dulcissima mediatrix nostra: q̄ es post deū spes sola: inuocamus igit tuā solitā pietatē vt tu q̄ cū deo patre nr̄o familiarissima cerneris thesaurū totius gr̄e distribuis nullū q̄s vt gesta docēt cōtēpnis nos cū deo p̄re nr̄o rcōciliare deperdita recupare nec nō a despatiōis laq̄o p̄seruare digneris Amē

Ad te clamam⁹ exules filii Eue

Albert⁹ episcop⁹ carnoteñ.

Ser. Creatoris mr̄em Seq̄mur te fert o dn̄a ex totis p̄ cordys vociferātes ad te Adiuua ibecillitatē nostram: aufer obprobriū nostrū: vides hāc tunicā pelliceā que nos circūdedit tunica Eue parētis nr̄e. Hec est quā olim ad nos trāmisit ac supuestiuit carnē filiorū suorū sicut dyplo yde confusione sua De manu q̄ppe illius duplicis mali semen terra nr̄a suscepit et cōcepit ⁊ peperit nobis spinas ⁊ tribulos iniquitatis in anima calamitatis in corpore ⁊ per hec mortem vtrobiq̧. O infelix hereditas o dira humane carnis ifirmitas vsq̧quo parciemur te Et quis nos liberabit a corruptela miserrime huius pellicule Gratia saluatoris nostri ⁊ filij tui o Maria Ad cuius matrem tanq̄ vnicū subsidium clamamus exules filij Eue.

Ecce est tertia pars prefatio

nis huius carminis in qua post salutationē ꝛ salutati dignitatis expressionē nūc salutātiū exprimit̃ calamitatis ꝑpessio cū dicitur ad te clamamus exules filij Eue

¶ In quibus tria notantur

Scilicet.	Miserabil' cōditio	Exules filij Eue.
	Lamētabil' expssio	Clamamus.
	Infallibil' directio	Ad te.

¶ Circa miserabilē conditionez notem⁹ vrgentē causaz: absentē patriā: parentē expressam: q2 filij Eue. Circa vrgentē causam sciendū est patrū traditiōibus ꝙ deus creauit hoiem ad ymaginē ꝛ similitudinē suā omni gr̃a ꝛ rectitudīe plenū: ex vtraqꝫ pte scꝫ tā incorporea q̃ꝫ corporea ꝑfectū: cui⁹ itellectus creatorē suuz recte intelligebat: volūtas rōnē sequēs rectā deū sup oīa ardēti quodā desiderio amabat: sensus q̃ꝫ tā iteriores q̃ꝫ exteriores ita ordinati vt appetitus eorū tantū ad illoꝝ obiecta se extendebāt q̃tū rōne recta ꝛ dilectiōe volūtatis sequēte illā rōnē rectā permittebātur ex q̃bus sic in hoie existētib⁹ resultabat origialis iusticia ꝑmoꝝ ꝑentū: nā cūcta aīalia plenā obedienciā hōi ꝑstabāt sensus oēs recte rōni suberāt: volūtas ita bn̄ adeo īstituta erat oī rcitudīe plena creatorē suū intelligebat. ¶ Oipotēs igit̃ de⁹ regula īfallibilis decreuit hōi q̃uis plena gr̃a ꝛ rcitudīe dare legē: nō q̃dem difficilē: ymmo oīm facilimaꝫ mediāte qua eiusqꝫ obseruātia ip̄e regularet̃ vt possꝫ mereri vitā eternā. Dixit q̃qꝫ de⁹ de arbore scīe boni ꝛ mali ne comederit] ꝛc̃. Hui⁹ solius arboris fruct⁹ nō ꝙ pre oībus excellētior extiterit vetitus erat: sꝫ vt homo ea ꝑua lege obseruata vitā possꝫ mereri eťnaꝫ. Sꝫ ꝑch dolor ꝑentes vetite fructū arboris comedētes gr̃am amiserunt oēm rcitudinē atqꝫ origialē iusticiā q̄ ꝛ aliā legē in mēbris suis sentire ceperūt legi mētis eorū repugnātē: cū eni īordiate erexerāt se sup se miserabilit̃ ceciderūt infra se. scꝫ a statu innocēcie ꝛ gratie in statū culpe ꝛ miserie: ꝛ qui erāt in statu posse nō mori venerūt in statu nō posse non mori ipi ꝛ posteri eius vt ꝛ qui īmunes a culpa virtutibus decorati deo lete seruiētes ab oībus innocui ꝛ tādem sine pena in celum translati fuissemus ipsi et nos sed nūc maculati ꝛ ab eis infecti defectibus circūdati mortis nexibus depressi secundū apostolū omnes nascimur filij ire ꝛ miserie: retinētes insup fomitē contractū per origiale pcc̃m q̄ est q̄dam miseria relicta īfectio corpis mēbra īclinās ad vicia:

Quedā debilitas relicta in hoīe etiā iam baptisīate sanato sic reliquie febris febre cessante manēt in artubus ab expedito mo tu retrahētes. ¶ Dys igit̄ p̄missis aggrediamur scd̄aʒ ptem scʒ absentē patriā q: in cātico nr̄o dicitur exules. Exul eni scd̄ʒ Ja nuēsem in catholicon ⁊ alios dicit̄ quasi extra solū ppriuʒ idest terrā vel patriā ppriā: que triplex dici pōt scʒ paradisus trestris locus celestis: vsus rōnis. ¶ Pro quo sciendū q: hō ex duabus naturis scʒ corpe ⁊ aīa cōpositus duplicē habuit patriaʒ scilicet paradisum trrestrē quo ad primā: ⁊ celū empyreuʒ q̄ ad scd̄am naturā: padisus eni terrestris scd̄ʒ Thomā pria pte sūme q.102. locus cōgruus habitatiōi fuit hūane q̄tū ad icorruptionē p̄mi status: que q̄dā incorruptio nō erat hoīs scd̄m naturā ʒ ex sup naturali dono dei: vt hoc gr̄e dei iputaretur ⁊ nō hūane nature Deus hoīem extra padisum fecit ⁊ postea eū in padisuʒ posuit vt ibi habitaret toto tpe animalis vite: postmodū vero cuʒ sp̄ua lem vitā adeptus fuisset esset in celū trāsferēdus: paradisus eni scd̄m Ysydorū Ethiologiarū est loc⁹ in orientē ptibus cōstitut⁹ cuius vocabulū a greco in latinum cōuertitur: ortus fuit aut lo cus ille vt ayt Damasce. exultatiōis vniuerse pmptuarium qui terrā excelsior positus ē ⁊ tēpato ac purissimo aere circūfulget: plātis semp floridis ornat⁹ ē bono odore plenus: nulluʒ irrōna biliū ibi habitat: nulle ibi sunt tēpestates: due sunt ibi hyemes ⁊ due estates: ⁊ bis fructificāt ibi arbores. Jtē ī vtroq; solsticio habent hyemē ⁊ in vtroq; eq̄noxio estatem. Huius aūt ratio ē quia padisus sub circulo eq̄noxiali situs ē ideo semp ē ibi equi noxiū. Sed pchdolor manere coacti sumus p̄uati hoc amenissi mo loco in hoc alaiū stabulo q: antea irrōnabilibus erat depu tatū creaturis. O infelix illa hora qua detrusi fuimus vt inquit Cancella. de loco voluptatis gaudiȷ ac omnis excellencie ī hūc tetrū ⁊ dolorosum carcerem presentis exiliȷ: de diuiciȷs in paup tatem: de ingenuitate in vilitatem: de vita in mortalitatem: et de vniuersitate bonorum in profundum omnis miserie deiecti q̄ exules. ¶ De scd̄a patria dicit psalmista Porcio mea in terra viuentiū. Sciendūʒ vero q: m̄ā ē ppter formā ⁊ corpus ppter a nimā ⁊ id̄ cōpetit ei fortitudo scd̄m pportionē ⁊ aiam Aīa autē humana ad ymaginem dei creata est capax ipsius per cognitio nem ⁊ amorem: ⁊ ideo corpus eius a deo formatum est in sta tura recta vt ex figura corporis disponatur et quodammodo doceatur contemplari et amari celestia: et ideo status homi nis ad celum erectus docet in altum esse nostram patriam.

Un̄ Boeci⁹ de ɔsola. libro q̄nto metro q̄nto Quā varys terras aīalia ꝑmeāt figuris nā alia cū extēto cuȝ corꝑe puluereq̄ꝫ v̄rūt idest v̄tūt ⁊c̄. Ubi tangit tria aīaliū genera. scȝ reptibilia: volatilia: ⁊ gressibilia: q̄ licet differāt ī formis qꝛ q̄dā formāt ad reptādū vt serpentes: q̄dam ad volandum vt aues: q̄dam ad gradiēdū vt bestia: tn̄ in hoc oīo cōueniūt q̄ hn̄t faciē iclinatā ad t̄raȝ Sȝ sequit̄ vnica gens hoīm celsū leuāt alci⁹ cacumē Atq̄ꝫ leuis recto stat corꝑe despicitq̄ꝫ t̄ras. Huic cōcordat sn̄ie illud Quidy in principio ꝑmi methamor. Pronaq̄ꝫ cū spectāt aīalia cet̄a terrā Os hoīm sublime dedit celumq̄ꝫ videre Jussit et erectos ad sydera tollere vultus. ¶ Et Bernard⁹. Sermone. de sancto Martio. Rectū fecit deus inquit hominē etiaȝ corꝑe ipso vt attollens ad sydera vultus illic suspiraret vbi vitā beatā ⁊ ꝑhēnē cōspiciat māsionē: hic aurū in luto: gēma in sterq̄linio: liliū int̄ spinas: tota es pulcra patria mea ⁊ macula nō est in te: tota pulcra es absq̄ꝫ eo q̄ intrinsecus latet: ⁊ idē hui⁹ patrie excellentiā cōmendans inquit in fine sermonis de negociatiōib⁹. O locus inq̄t voluptatis vbi torrēte voluptatis potant̄ iusti Locus splendoris vbi iusti fulgēt sicut splēdor firmamēti Locus leticie vbi leticia sempiterna suꝑ capita eorū Locus habūdantie vbi nihil deest videntibus deū. ¶ O regio sublimis plena diuiciarum de valle lacrimarū suspiramus ad te vbi sapientia sine ignorantia memoria sine obliuione: intellect⁹ sine errore: ratio sine obscuritate splendebit Regio in qua dn̄s trāsiens ministrabit electis suis idest talem se qualis est ondet. Ab hac patria eternalit̄ ꝑuati fuissemus nisi xp̄i subsecuta fuisset incarnatio: in quo xp̄o nobis reddita est hereditas De q̄ psalmi. Dedisti hereditatē Glosa idest futurū regnū timētibus nomē tuū dn̄e Ab hac patria peregrinamur adhuc viuētes: ⁊ vt ab illa patria et̄nali sepemur ab illa īimicus generis hūani adhuc ausu pari nos cotidie nititur aggredi sicut ⁊ parētē in p̄rio loco voluptatis. ¶ Fert eni Greg. in 4.° moraliū Hoc in hūano genere cotidie agit̄ q̄d actū ī p̄rio parēte nr̄i generis nō ignorat̄ Serpēs suasit qꝛ occultus hostis mala cordibus hominū latent̄ suggerit. Eua delectata est quia carnalis sensus ad v̄ba serpētis mox se delectatiōis substernit: assensū v̄o Adā mulieri ꝑpositus ꝑbuit: qꝛ caro dū ī delectationē rapit̄ etiā a sua rectitudīe spūs infirmatus inclinat̄ Hec ille Ideo cauendū ē ne q̄s a tertia s̄ȝ rōis patria aberret si celestē attingere desideret De q̄ ph̄ia ad Boe. ꝓsa quita ꝑmi libri de cōsolatiōe Cū te inq̄t ī estu lacrimātēq̄ꝫ vidissē illico miserū exulēq̄ꝫ

cognoui rc.Sȝ tu pcul a patria nō quidē pulsus es sȝ aberrasti. Sup q̄ doctor scūs aq̄neū.Exul ē ille nō q̄ mutat regionē sȝ qui agit ɔ̄ rōeȝ.De hac patria loqᷓ Seneca ī de remedys fortuitorū Patria ē vbicūq̄ bn̄ ē Aut qd̄ bn̄ in hoīe ē nō ē ī loco. In hoīs inq̄ ptāte ē si sapiēs nō pegrinaᷓ Si stultus exulat. Et Ouidi' i libro de fastis Omne solū forti patā ē vt piscib' equor In tātū ḡ hō manet i patria rōnis inq̄tū deo subicitᷓ r legi diuine Et q: deus i subiectione suoꝝ delectaᷓ iō letaᷓ i multitudīe ciuiū: r ī in expulsiōe coꝝ Repellit aūt aliq̄s a patā rōis deo rebellādo r a recta rōe recedēdo Nemo idcirco a ciuitate rōnis exulat nisi per affectionuȝ tpaliū:talis aūt affectio ē volūtaria:r iō sola vo lūtate aliq̄s exulat a tali ciuitate.¶ Quo ad tertiā pmi pncipal' ptem cōsideremus parētem expressam quia fily Eue.Cur eteni magis cāticū nostrū pfert nos filios Eue q̄ Ade cū tn̄ ab Adā magis nr̄as miserias cōtraximus r nō ab Eua.Et quia Eua so la peccāte nō essemus cōstituti in penā exily huius:vt dicit scūs Thomas pma scōe q.81.ar. vlt° vel etiaȝ cur nō dicimur exules fily vtrusq̄ scȝ Ade r Eue cnȝ dicat Glo.sup illo psalmo.Pater me' r mr̄ mea scȝ Adā r Eua derelinq̄rūt me huic miserie me exposuerūt peccādo Dicēdū q: propter tria magis h̄ dici mur fily Eue q̄ Ade vel vtrusq̄.¶ Prio q: mulier prio pccāuit r virū ad peccādū induxerit pmo seducta fuit r q̄tū ad aliquid ḡuius peccauit Seȝ rōne appetibilis q: Eua voluit eē sicut de' in assimilatiōe scie.¶ 2° rōne causalitatis q: Eua induxit Adā ad peccādū r ita fuit cā peccati Ade r nō econuerso.¶ 3° ratione maioris occōis qi Eua minorē occōnē habuit peccādi q̄ Adā cuius ratio ē q: maior iclinatio fuit ad credēduȝ mulieri q̄ ad credendū dyabolo p serpentē suggerēti:licȝ Adā q̄tū ad origi nē:q: ex certa scia r maiori ingratitudīe r quo ad circūstātiam psone plus peccauerit.Etiā ppter maiorē rebellionē r q: prio ei fuit datū pceptū r per ipȝ mulieri postrēo.ppter maioris dāpni incursionē:nā maius dāpnum secutū ē ex pcto Ade:r sic pctm viri r mulieris se habuerūt sic excedētia r excessa.Alex.de ales scōa pte sūme q.30.in cor.q.idcirco Eue nos filios videmur psi teri iuxᷓ Innocētiū ītuȝ inde vilitate ɔditiōis hūane c° 6° quia masculus recēter nat' dicit A.Feia vō E. Quid e igiᷓ Eua nisi heu a r e vtraq̄ dolētis ē inīectio doloris exprimēs magnitudi nē. Hinc ē q: anī peccatū virago post peccatū Eua meruit appel lari:ex q̄ scȝ audiuit in dolore paries. Hec idē Innoc. ¶ Scōo dicimur fily Eue q: Eua fuit pducta i padiso r nō Adā:sȝ scōm

historiã scolasticã ꝓductus fuit in agro damasceno In quo Cayn Abel fratrẽ suũ interfecit Iuxͣ quẽ Adã ⁊ Eua sepulti sunt in spelunca duplici: ⁊ ita ꝓprie nõ dicit̃ Adã exul sicut Eua qꝛ reiectus potius fuit ad patriã suã ⁊ ꝓductiõis locũ. ¶ Tertio qꝛ licet xp̃us repauit casum vtriusqꝫ tã Ade scꝫ q̃ Eue tñ per quãdaꝫ appropriationẽ xp̃s repauit casuꝫ Ade. Unde aplũs .i. ad Corinth. 15º Sicut in Adã oẽs moriũt̃ ita ⁊ in xp̃o oẽs viuificabunt̃. Et canit ecclesiastica ꝯfessio Adã vetus qđ polluit Adaꝫ nouꝰ hoc abluit: sꝫ Maria casum Eue. Uñ Ber. super missus Curre Eua ad Mariã Curre mr̃ ad filiã: pro mr̃e rñdeat ipa matris obprobriũ auferat ipa pro mr̃e satisfaciat: qꝛ si ecce vir cecidit p feiam tñ nõ erigit̃ nisi per feiam. Et Augꝰ. Mat̃ generis nr̃i penã intulit mũdo genitrix dei salutẽ attulit mũdo. Auctrix peccati Eua Auctrix meriti Maria Eua occidẽdo obfuit Maria viuificãdo ꝓfuit Illa pcussit Ista sanauit. Hꝫ ille Et Bonauẽtura Uere filij Eue qꝛ supbi ⁊ ꝓsumptuosi vere filij Eue qꝛ ãbiciosi ⁊ auari sal tẽ scia: ⁊ vtinã nõ re aliena. Gulosi carnales ⁊ inobediẽtes ⁊ breuit̃ in oĩbus ipaꝫ Euã sequẽtes ⁊ pmtissimi ad malũ difficilesqꝫ ad bonũ: tedet nos vesci ligno vite ⁊ in cruce dñi contẽplari et manũ ad lignũ ꝓhibitũ applicamꝰ plus enĩ placꝫ nobis ĩ multo sudore ⁊ labore vilia agere q̃ dñm glĩe degustare. Quare nõ immerito auxiliũ iplorando condicioneꝫ vilem detestando: ad te nomen ⁊ factum Eue imitantem clamamus exules filij Eue.

Ad te clamamꝰ exules filii Eue

Ecũdo pꝛicipalit̃ notatur

lamẽtabilis expressio scꝫ mẽtis cũ dicimus clamamꝰ Clamor enĩ ẽ cũ magna voce mẽtis cõcepti expressio qui q̃dem clamor triplex eẽ põt scꝫ oris tm̃: cordis tm̃ cordis ⁊ vocis simul. ¶ Priñ ẽ ⁊ itẽpestiuus cũ v̾ginibus fatuis bona ꝓtrahentibus: de quo clamore in euãgelio Mathi. 25º Dñe dñe api nobis: sꝫ hũc clamorẽ nõ audiuit dñs cũ subdit̃ nescio vos: nescire aũt dei reprobare ẽ: ⁊ Iob nũq̃d clamorẽ eius audiet deꝰ cũ venerit sup illũ angustia: sup q̃ Grego. 18. moraliuꝫ Clamorẽ eiꝰ inq̃t tpe angustie nõ audit qꝛ itranq̃llitati tpe ĩ preceptis suis dñm nõ audiuit clamantẽ. Scriptũ q̃ppe ẽ q̃ auertit aurẽ suã vt nõ audiat legẽ orõ eiꝰ erit execrabil̃. Scĩs itaqꝫ vir intuẽs quia oẽs q̃ nũc recta opari contẽpnũt extrema se tpe ad petitionis v̾ba conuertũt dicit: nũq̃d clamorẽ eius audiet deus

ꝑfecto verbis vocibus nr̄i redemptoris obsequitur qui ayt: no uissime veniūt fatue virgines dicētes dn̄e dn̄e aperi nobis. Et respōdens ayt: nescio vos: qꝛ tāta tūc exerceret seueritas q̄to nūc maior mi̇a ꝓrogatur: querite ĝ inq̇t ꝓpħa dn̄m dū inueniri pōt: inuocate eū dū ꝓpe ē. ¶ Modo enī nō videtur dū ꝓpe ē tunc videbitur ꝛ ꝓpe nō erit. Hec ille. ¶ Scd̄us clamor ē mētis. tātū Psalmista Clamaui in toto corde. Super quo v̄bo Cassiodor⁹. ¶ Fideliū itaqꝫ clamor deuote mētis affectus ē qui nō tantum sermone ꝓmitur sꝫ magna cordis intētione ꝓfertur. Clamabat enī populus murmurās iudeorū ꝛ nō exaudiebatur a domino Tacebat Moyses ꝛ dicebat dn̄s. Quid clamas ad me. Sed cū illas cogitatiōes exaudiuit altissimus que pia intētione voluū tur: ideo addit Psalmista in toto corde meo. ¶ Et Grego. 2° mo raliū. Tanto enīꝫ inquit minus quisqꝫ clamat q̄to min⁹ deside rat ꝛ tanto maiorē vocē in aures īcircumscriptis spūs exprimit q̄to se in eius desideriū plenius infundit. ¶ Aiaruꝫ igitur v̄ba sunt desideria: nā si desideriū sermo nō eēt: ꝓpħa nō diceret De siderium cordis audiuit auris tua. Hec ille. ¶ Terti⁹ clamor ē cor dis ꝛ vocis simul. Cuiusmodi fuit clamor mulieris chananee Mathei. 15. qui cōfidenť affectuose ꝛ ꝑseuerantē clamās exaudi tur a deo Talis etiā fuit clamor ceci sedētis secus viam: talis le prosoꝝ leuātiū voces qui oēs exauditi sunt. ¶ Hic autē clamor cordis ꝛ vocis simul fit s̄m doct. ꝓpter humiliorē exercitationeꝫ deuocionis interioris redūdationē pleniorē dei oblationē q̄ fit mēte ex attētiōe ꝛ corpore ex voce Sic ꝛ nos in cantico nostro clamare debem⁹ cū chananea affectantē confidēdo. ¶ Sꝫ q̄nqꝫ iusti corde ꝛ voce simul clamēt nō exaudiunť. Xpristus enī cla mans in passione nō exauditus est quia dicit psalmista 21° De⁹ meus clamabo ad te ꝑ diē scꝫ in cruce hora nona Deus me⁹ vt quid dereliquisti ꝛ nō exaudies me Glo. qui synas crucifigi: Et nocte precedēte Pater mi transeat a me calix iste ꝛ similit non exaudies: nō enī exauditus est Xp̄s ad salutem corporalē quia expediebat pati xp̄m ꝛ redimere genus humanū. ¶ Etiā Pau lus ad salutē corporalē non est exauditus Sed dyabolus exau ditus est ad dampnationē: vt pꝫ cōtra Job ꝛ de portis quos in trauit alloquēs idcirco iustos Dicit Cassiodo. Audiat queruluꝫ genus hūanū q̄ peticiōes suas desiderat sine dilatiōe compleri petit hūanitas v̄bi q̄ merebať exaudiri q̄ꝫ tn̄ nō iō constat audi ta: vt eius sacro scō sanguie probrosa mūdi crimina lauarēť Nō ĝ mirenť iusti si ī tribulatiōibus eoꝝ nō exaudiāť q̄s s̄m Augus.

Intelligũt deũ eẽ medicũ ⁊ tribulationẽ medicamẽtũ ad salutẽ nõ ad penã: sub medico positus vreris secaris clamas nõ audit medicus ad voluntatẽ: sed ad sanitatẽ. Et Grego. 26. moralium. Labor inquit pugne ꝓtrahitur vt crescat corona victorie: suos ergo deus cuꝫ velocit̃ nõ exaudit: quis repellere creditur trahit medicus quippe aiarum ẽ ⁊ peccator in nobis contagia que in esse medullitus reprobat secat abscindit virus putredinis ferro tribulationis ⁊ quo voces egri audire dissimilar eo egritudis finẽ procurat. Hec ille. Ad clamorẽ triũ vexacio nos incitat ꝓpter que ad intemeratã virgineꝫ affectuose voce ⁊ mẽte clamare prohibemur. Scilicet ꝓpter vndã demergentẽ: hostem infestantem. Ignẽ cõburentẽ. Quo ad primũ vnda demergens est mare presentis seculi: de q̊ psalmis. hoc mare magnũ ⁊ spaciosũ ⁊c̃. vbi dicit Glo. Nõdũ sumus in terra viuentiũ vbi ẽ portio mea: ymmo mare idest seculum adhuc transeunduꝫ ẽ: hoc mare magnũ est ⁊ spaciosuꝫ manibus exercẽdis: difficile ẽ hic bona opari ⁊ illic idest in illo mari sunt reptilia idest mali spũs quorũ insidys ceperũt quorũ non ẽ numerus: quia inumere insidie ceperunt in hoc seculo Hec glo. Huius maris mirabiles sunt elationes quia timent per superbiam fremet per inuidiam tẽptans ꝑ iracũdiam Ysaie 57. Cor impy quasi mare feruidũ q̊d quiescere nõ pôt submergens per accidiã. De hoc mari inquit Grego. 17. moraliũ Quid aliud maris noĩe quã pñs seculuꝫ designatur in quo corda hominũ terrena querẽtiũ diuersis cogitationũ fluctibus intumescũt qui elatione superbie cõcitati dũ alterna intentiõe se ipetũt quasi aduersãtes se vnde collidũt Hec ille Hec. n. collisio fit cum mali bonos contempnunt tanq̃ꝫ eis dissimiles quare dñs suis cõsolat̃ dicẽs Ego vos elegi de mũdo propterea vos odit mundus. Et Crisos. Ser. de Joseph ⁊ fratrib⁹ suis Bonorũ fert vita detrimentũ est pessimorũ. Zelãt mansue⁹ inuidi inimica emulatione lacescũt huius maris inundationibus inuoluti ⁊ diuersis eius ventis concussi clamamus. Uel pôt dici ꝙ mari cõꝑatur mũdus propter amaricationeꝫ: fluctuationẽ: periclitationẽ mũdus plenus amaritudinibus. Ecccles. 2.° Cuncti dies eius in laboribus ⁊ erũpnis pleni sũt nec per noctẽ q̃escit. Grego. Omne q̊d hic eminet plus meroris afficit̃ q̃ꝫ honoribus gaudet nũc amaricat̃ cõtumelia ⁊ derisione nunc infirmitate ⁊ ꝑsecutione: nunc paupertate ⁊ deceptione. In hui⁹ figura legit̃ ꝙ fily israbel venientes ad locũ qui dr̃ marach inuenerũt aquas amarissimas quas bibere non poterant. ¶ De fluctuatiõe dicit

Psalmus mirabiles elationes maris: fluctuant diuersis affecti bus et passionibus: aliqui in altum ascendunt presumptionis et dignitatis: aliquando in profundum deiectionis et vilitatis fluctuant tamen plus et minus varijs desiderijs que impleri non possunt. Ysaye 57. Cor impij quasi mare feruens quod quiescere non potest. ¶ De pichtatione 43. Qui nauigant mare enarrant pericula eius Sed maiora sunt pericula mundi: nam vt dicitur 28. q. j. Sepe malorum conuersatio etiam bonos corrumpit: quantomagis eos qui ad vicia proni sunt: nimis enim mala exempla trahunt. Unde beatus Anthonius videns mundum in visione plenum laqueis clamauit O quis istos euadet In hoc mari quatuor venti sunt Amor nimius sui Odium proximi Timor deficiendi Uana spes diu viuendi. ¶ O mare nobis periculosum in quo etiam ipse dei filius se demersum ore fatetur prophetico. Ueni Glo. sponte in altitudinem maris presentis seculi et tempestas idest passionis atrocitas demersit me: ex qua obijt in cruce. Et ideo post resurrectionem deus viuens apparens discipulis in mari laborantibus stetit in lictore qui ante resurrectionem coram discipulis in fluctibus maris ambulauit. Rationem dicit Grego. in omelia super illo Joh. manifestauit se iterum Jesus etc. Quid eteni mare nisi presens seculum designat quid per soliditatem lictoris nisi illa perpetuitas quietis eterne figuratur. ¶ Quia igitur discipuli adhuc fluctibus mortalis vite inetant in mari laborabant: quia aut redemptor noster iam corruptionem carnis excesserat post resuerectionem suam in lictore stabat: ac si discipulis loqueretur dicens Jam vobis in mari non appareo quia vobiscum in perturbationis fluctibus non sum. ¶ Secundo clamamus propter hostem infestantem: hic hostis est magne fortitudinis et potestatis. Job 4j. Non est potestas super terram que ei valeat comparari Glo. potestas eius super terram eminencior cunctis perhibetur: quia et si actionis sue merito infra homines cecidit omne tamen humanum genus nature angelice condicione transcendit: et si beatitudinem perdidit magnitudinem nature non amisit: quia omnia humana superat: et si meritis sanctorum subiaceat: ergo quo altior est dyaboli natura maior est vincendi homini gloria. ¶ Est magne astucie et malignitatis: nam secundum Ysido. triplici viget acumine scilicet subtilitate nature Experiencia temporum et Reuelatione supernarum potestatum. Est et magne seuicie et crudelitatis prima Petri 5º Aduersarius vester dyabolus tanquam leo rugiens Glo. sicut rugitus leonis impedit aures ne alium sonum excipiat sic dyabolus fidelium mentes terrendo

ꝛ illicita suggerendo a via veritatis ne vocem xp̄isti audiant auertit. Circuit Glo. tanq̄ȝ hostis obsidēs muros clausos Explorat an sit pars aliqua murorum minus stabilis cuius aditus ad interiora penetretur: offert oculis formas illicitas ꝛ faciles voluptates vt visu destruat castitatē aures per canora vt emolliat xp̄ianum rigorem: linguā conuicio prouocat: manum iiuryis lacessentibus: ad cedeȝ instigat honores terrenis ꝑmittit vt celestes adimat: ꝛ cū latenter non potest fallere addit apertos terrores: in pace subdolus: in ꝑsecutione violentus: contra queȝ animus tantū debet esse paratus ad resistendum q̄tum ille ad impugnādū: cui ergo resistite fortes in fide Hec glo. ¶ Tertio clamamus propter ignē conburentē qui duplex ē q̄tū ad ꝓpositum scȝ terreȝ desidery ꝛ operis luxuriosi. ¶ De p̄rio dicit Jeremias ollam succensam ego video ꝛ faciem eius a facie aquilonis: qd̄ verbum beatus Grego. exponēs 18. moraliuȝ olla fert succensa est cor humanum seculariuȝ curarum ardoribus desiderioruq̄ȝ anxietatibus feruēs: que a facie aquilonis succendit̄ idest dyaboli suggestionibus inflammatur. ¶ De secundo igne inquit idē 21. moralium exponens illud Moysi Ignis exarsit ꝛ comedit terram ꝛ nascencia eius. Ignis inquit terram ꝛ eius nascēcia comedit cū libido carnem: atq̄ȝ per hāc omnia bene acta cōsumit: nam quicquid procedit ex fruge rectitudinis hoc nimiȝ contremat flamma corruptionis. ¶ De hoc igne iquit Bernar. Luxuria pestis est que cuȝ Jehenna familiarem habet similitudinem. In iehenna eni tria sunt scilicet dolor fetens: vermis cōsciencie vrens: flammia perurens: sic luxuria fetet per infamiaȝ vrit per conscienciam: perurit per concupiscenciam.

Ad te.

Ertio p̄ricipaliter notatur

ifallibil' directio Ad te Ad te q̄ scȝ Mariā archā ꝑseruātē ꝫ vndā demergēte clamam⁹. ¶ Archa noe scd̄m Ber. Ser. Aue Maria signauit archā gr̄e excellētia scȝ Marie Sic enī ꝑ illā oēs iq̄t euaserūt diluuiū: sic ꝑ istā pcti naufragiū: illā nō vt diluuiū euaderet fabricauit. Istā q̄ ē pax nr̄a ꝛ reqes vt hūnū gen⁹ redimeret sibi ꝑparauit ꝑ illā octo aie tm̄ saluant̄ ꝑ istā oēs ad eternā vitā q̄ ꝑ octonariū numerū signata ē vocātur: per illā paucorū facta est liberatio per istā hūani generꝭ salvatio: illa cētū ānorꝫ fabricata ē spacio i istā oīȝ v̄tutū fuit ꝑfcio.

Illa facta ē de lignis leuigat| ista dc v̄tutibus facta ē cōsumat|. Illa supferebat aquis diluuiū ista nō sensit naufragia vlli⁹ vitij Per hāc eni archā euasim⁹ ꝛ generale diluuiū vndarū diluuiū culparū: ꝛ diluuiū tribulationū. Sꝫ as vo huic arche referamus inquit Ber. q: per eā ꝛ eius filiū euasimus diluuiū. Et nō solum ē archa fereda preseruās: sꝫ ꝛ stella maris Maria emican⁹ viri gens De qua Ber. sup missus ē. Ipsa inqt ē preclara ꝛ eximia stella sup hoc mare magnū ꝛ spaciosuꝫ necessario subleuata: mi cans mestis illustrās exemplis. ¶ O quis qui te itelligit in hu ius seculi profluuio magis iuter procellas fluctuare q̄ per tras ābulare ne auertas oculos tuos a fulgore huius sideris si non vis obrui procellis. Si insurgūt venti tēptationū: si icurras sco pulos tribulationū: respice stellā: voca Mariā: si iactaris super hie vndis: si ambitiones: si detractiones: si emulaciōes: respice stellā voca Mariā. Si criminū imanitate turbatus cōscie fedi tate cōfusus iudicij horrore pterritus baratro incipias absorbe ri tristicie desperationis abisso: cogita Mariā in periculis i an gustijs in rebus dubijs Mariā cogita mariā iuoca: nō recedat a corde nō recedat ab ore ꝛ vt ipetretis ei⁹ suffragiū ne deseras cōuersatiōis ex̄pla ꝫ sequēs nō deuias ipm rogās nō desperas ipam cogitās nō erras: ipa tenēte nō corruis: ipa ptegente non metuis ipa duce nō fatigaris ꝛ iō Aug⁹. in orōe quadā sup psal mo. 68. Aue stella fulgida stella salutaris: stella de qua pdijt ra dius solaris: nostras pelle tenebras nec nos paciaris absorberi fluctibus pcellosi maris Ad te igit archaꝫ p̄seruātē clamamus ¶ Scdo clamam⁹ ad te ad nūcē defendētem ꝯ hostē īfestātem ipsa eni ē vga Aaron florida vgula fami vga hostē effugans in hac virga de⁹ incarnatus tria posuit sc ꝫ stimulū hamū ꝛ viscū Stimulo aūt boues vrgent: hamo pisces capiunt: ꝛ visco aues decipiūt Dyabolus bos Job. 4.0. Ecce behemoth quē feci tecū fenū q̄i bos cōedet Sup quo vbo Glo. boues iquit feno nō nisi mūdo vescūtur. Fenū g̃ sicut bos appetit cōmedere q: suggestio ius sue dente conterere mundam vitam spiritualiuꝫ querit qd̄ quidam preualet in hijs qui mundam vitam per studiū ducūt. Sed ex illa placere deo nō appetunt hij apud humana iudicia electi sunt sed apud examen subtile dei fenum hec Glosa. Hunc bouem conscisum declarat ideꝫ propheta Job vbi supra ac liga tum dicit nunquid ligabis illum ancillis tuis concident eum amici diuident illum negociatores vbi glosa. Bene leuiathan non seruis sed ancillis ligare se asserit quia ad redemptionem

nostrã et suos contra mũdi supbiaz predicatores mittẽs relict) sapiẽtibus insipientes relictis fortib9 debiles relictis diuitibus pauperes elegit. Insuper totiens conciditur quotiens dominũ verbi gladio sua ab illo membra separantur ipsos autem amicos nominat quos superius ancillas vocat ipsos etiã negociatores appellat facti sancti predicatores prius ancille per formidinem amici per fidez postremo negociatores dũ predicationẽ ꝓrogãt et apostolis fidem reportant. Hec glosa vbi queso gladium siue stimulum vrgentem hunc bouem excidentez extrahere nisi ex vagina virginalis vteri in qua ipsa requieuit sapiencia hec eis potum sciencie propinauit verbum eructauit in qua plenitudo sciencie dei latuit. Secundo apposuit huic virge hamuz quo pisces capiuntur Job quarto An extrahere poterit leuiathan hamo: hic inquit glosa filiỹ commendat aduentuz In quo ordine hoehemoth fit periundus qui dei filius de se ĩ nece dyaboli hamum fecit assumpsit enim corpus vt in eo hoehemoth quasi escam suam mortem carnis appeteret sed ibi erat diuinitas q̃ raptoris faucem perforaret sed hamo captus est quia in redemptore nostro dum per satellites suos escam corporis momordit diuinitatis illum aculeus perforauit. Huius hami linea illa ẽ per euangelium patrum propago memorata qua iste hamus ĩ hac profunda aquarum suspensus est vbi cecus aperto ore pene omnes vorabat in extremo linee hamus est xp̃istus. Hec ex glosa Quare fulbertus carnotẽ. Sermone creatoris matrem dicit. In vtero suo scilicet Marie virginis alti consiliỹ prouidencia ĩ estatus est hamus qui ad extrahendum antiquum serpentez in hoc mare magnuz de celo traiectus est inde egressa est armilla aurea vnde perforaretur maxilla leuiathan vt euomeret mortuos non suos quos ab origine mũdi secure deglutiuerat .hec ille. Tertio posuit in hac virga viscum quo leuiathan vt auis deceptus est. Job quarto nunquid illudes ei quasi aui Super quo dicit glosa Auis enim aduersarius noster dicitur quia de nature sue subtilitate superbe extollitur huic quasi aui domin9 illusit dũ ei in passione vnigeniti sui ostendit escam Sz laqueũ abscondit vidit ꝙ ore perciperet sed non vidit ꝙ gutture teneret et more auis illusus diuinitatis eius laqueum pertulit dum humanitatis eius escam momordit. Hec glosa Hec enim irretitio et captio per carnem assumptã de virgine Maria peracta ẽ. Tu ergo inquit fulbert9 bellatrix egregia ꝑmo eũ qui Euã supplãtauit expugnare vniuersalit̃ aggressa es tu eni spiri elatiõis

ea virtute hūilitatis cōplosisti quā ita ī te respexit dñs vt ipsius merito sup omnes choros angelorū te sublimari dignā extimauerit: cito ḡ inquit Seraphic⁹ scūs dña subuenias clamātibus ne in manibus subiciamur inimici Curre festina dña ⁊ tuos in fidelissimos seruos ad te clamantes pcendo adiuua: ⁊ eripe de manibus inimici ⁊ piculis tui hostis Curre ⁊ libera nos dña pp ter suā superbiā cōprimendā. ¶ Ne mireris inqt dña si clama⁹: quia sumus nimiū a te elōgati: ⁊ in regionē longiquā dissipaui mus ptem nostrā. ¶ Ad te ḡ inimicū deprimentē clamamus cōtra eundē infestantē. ¶ Tertio clamam⁹ pter ignē cōburentez ad te purissimā virginē ardorē extinguētē. ¶ Fulbert⁹ carnoteñ. Tu ardorez vetite cōcupiscēcie vtute castitat] tua vginea carne eaten⁹ extitistis vt ys ī cuius cōspectu nec qdē astra mūda sūt tāte mundicicie carnē tuā iudicauerat vt ēt sue diuine puritati eā deglutire nō desperexerit. Et Ber. s̄mōe de assūptiōe Que etei angelica puritas audeat illi cōpari virgītati que digna fuit sacrium spūs sancti fieri ⁊ filij dei habitaculū. Si precia rerū pēsa mus de rarietate sup omnes ē illa q̄ prima pposuit angelicā in terris vitā ducere ⁊ vere ppositū vginitatis imobile qd nec titubauit angelo filiuz pmittēte Ex hac eni gr̄a pullulabat excellēs puritas ad se ⁊ ad alios vsqz trāsfundēs Nā doctores sci dicunt Q: cōcupiscētiā inordinatā extinguebat aspiciētium in eā: ⁊ hic ē q in sacra scriptura tribus rebus cōpatur scz Cedro Mirro ⁊ Ebum. Primo cōpat eā spūs sanctus ecclesiastici 24. Cedro ex altato dicēs Quasi cedrus exaltata sum in libano. Ratio ē quia sicut cedrus interficit serpentes suo odore Ita puritas eius extinguebat ois carnalis cōcupiscētie mot⁹. ¶ Simili mirre elecᵗᵉ Quia mirra interficit vermes. ¶ Tertio eburi q: scōm Ber. in Ser. Tria sunt in ebure q̄ in ipa plenissime fuerūt Est enim mirabilis cādoris: natura frigidus: de casto nascitur elephante Ita Maria cādida ab omni pollutiōe segregata de castis priar charū amplexibus generata. Ideo o Maria flos vginuz velud rosa vel liliū funde preces ad filiū exaudi preces ōniuz ad te deuote clamantiū: subueni domina clamātibus ad te iugit: q: ad te clamamus exules filij Eue.

Oratio.

Uirgo Maria celi regina dignātissima dei genitrix semp in oibus humilima. q̄ nullū affectuose quātūqz gr̄am requirentez repellis a

tua desiderata miseratiōe: ymmo ne nos erubescēcia retrahat oēs ad tui inuitas aggressum vices: trāsite ad me oēs q̄ cōcupiscitis me: nos igit̄ miserabiles serui tui in obscuro huius mūdi pelago naufragij a seuerissimo hūani generis inimico īfestati: igne libidis miserabilit̄ vsq̄ ad ītima pusti: ad te vnicū refugium nr̄m clamamus. Aures igit̄ tue miseratiōis aperiēs da vt p te archā ab vndarū fluctib⁹ pseruemur: p tuū subsidiū ab inimicoꝝ īsidijs tutemur: ꝛ p te florē vgīs ab igne cōcupiarū liberemur.

Ad te suspiramus gemētes ꝛ flētes in hac lacrimarum valle.

Melliflūus doctoꝛ Mariam in multis efferēs rerū cūpationibus: inquit sup salue: ipa tabernaculū: ipa templū: ipa domus dei: ipa sponsa ipa filia: rerū dn̄a: ꝛ ciuitas dei: ipa terra pmissiōis melle ꝛ lacte manās ꝛc. ¶ Et vt breuiter cōcludaꝫ de hac ꝛ ob hāc ꝛ ppter hāc oīs scriptura facta ē: ppter hāc totus mūdus factus ē: et h̄ gr̄a dei plena ē: ꝛ per hāc hō redēptus ē: v̄bū dei caro factum ē: deus hūilis ꝛ hō sublimis: ad te ḡ tantā ac talē o dn̄a rerum scā sanctoꝝ regina celoꝝ suspiramus gementes ꝛ flentes in hac lacrimarum valle. Hec ille.

Hic cōsequēt ī cāticonostro

sequitur altera perticula allegationis nr̄e miserie siue modi scd̄m quē nr̄a calamitas exp̄mitur cuꝫ dicit̄: ad te suspiramus In quibus verbis tria notantur.

Scz.
- Cordialꝭ agitatio — Ibi suspiram⁹ gemētes ꝛ flētes
- Despectibil' hitatio — In hac lacrimarū valle
- Personalis demōstratio — Ad te

¶ Sciendū q̄ hec tria scꝫ suspiriuꝫ gemitus ꝛ fletus differūt in hoc q̄ suspirare ē ex tristicia anhelitu aerē attrahere: ꝛ h̄ qn̄q̄ pueniť ex pfunda speculatiōe: ꝛ dicit̄ suspirare quasi sursuꝫ spirare: sꝫ gemere ē vocē dolētis sine articulatione emittere: flere vero ē vberti lacrimas effundere quasi fluere lacrimas: ploꝛare est cū voce flere: sepe tamē ponit̄ vnū pro reliquo: ita tñ q̄ in sacra scriptura aliquādo eadē ratione quis dicit̄ aut gemere aut suspirare aut flere. Suspiramus inqnit Seraphicus de tā bone matris absencia venire ad te domina cupiētes suspiramus ad

te tuū filium affectātes Suspiramus eni ad te tanq̄ pertilli ad
tua vbera anhelantes Suspiramus enī ad te ⁊ desiderio ⁊ amo
re nostro. Quis eni te nō diligit repatricē oīm amoris caminū
pulcriorem sole: dulciorē melle: bonitatis thesauruz: honestatis
speculū: oīs sanctitatis exemplū: omnibus es amabilis: ōnibus
ineffabilis: oībus delectabilis Hec ille. ¶ Repitur enī in sacra
scriptura omissis subtilioribus īuestigatiōibus triplex gemitus
scz antiquorū: mūdanorū: contritorum. De p̄mo psalmista Dn̄s
de celo inq̄t in terrā aspexit vt audiret gemitus cōpeditorū glo.
Cassiodo. Scz antiquorū legalibus vinculis strictorū. Sapiēcie
Infer pedē tuū in cōpedes illius Ipi q̄ erāt in cōpedibus quos
gemētes atq̧ clamantes ad se dn̄s audire dignatus ē vt mūdū
p̄prys peccatis irrititū bn̄ficio sue miseratiōis absolueret ⁊ sol
ueret filios interēptorū: qui dyabolica fraude pempti sunt a pa
ternis erroribus. ¶ Scdo ē gemit⁹ mūdanorū. Unde Cassiodo.
sup illo v̄bo psalmiste A uoce gemitus mei adhesit os meuz ⁊c̄.
Est enī vox gemitus ei qui filiuz perdit cui aūt possessio īuadit
aut cui seculi huius grata delectatio subtrahit Sz vox gemit⁹
ista nō beatorū Illi eni gemūt p̄pter talia q̄bus seculum placet
q̄z pitura desiderāt ⁊ ad diuina minime p̄missa festināt. Illo āt
gemitu affligebatur iste scissim⁹ p̄pha quez mūdi amatores po
tius irriderēt iō addit mei vt se mūdanis desiderys mōstraret
exceptū. ¶ Tertius ē gemitus cōtritorū scz p̄pter mala cōmissa
⁊ bona omissa. Psalmista Oblitus sum comedere panē meum
Glo. idest obseruare preceptū dn̄i Et hoc a voce geītus mei idest
a voce dyaboli. ¶ Ex quo geītus ⁊ miseria mea: vn̄ adhesit os
meum carni mee: idest ratio sensualitati consensit. Et idem cor
meū conturbatum est in me Glo. quasi diceret: inde dolor ⁊ gei
tus: q̄z cor meū cōturbatū est in me: pauor vndiq̧ ⁊ sollicitudo
imittitur: ⁊ hoc ideo q̄z dereliquit me virtus mea: quā habui ā
te peccatuz: si v̄tus illa māsisset nil ēreret. Ysaye 38. Recogitabo
tibi oēs ānos meos in amaritudīe aīe mee: h̄ gemebūda recor
datio educit vndā lacriarū ⁊ ad fletū p̄uocat. Un̄ psalmis. Exit⁹
aquarū deduxerūt oculi mei. Glo. oculi mei q̄bus mors añ īt̄uit
q̄ p̄ fenestras intrat deduxerūt exit⁹ aquarū: idest effusiōes lacri
marū. yp̄bole ē idest copiosas lacrimas q̄si fluēta fontiū p̄ recor
datiōe pc̄torū: ideo q̄z nō custodierūt legē tuā. Ideōq̧ psalmista
laboraui inq̄t Glo. satisfaciēdo in gemitu meo cordis scilicet ge
mit iste dū videret quod egit ⁊ que pena sit futura ⁊ quasi parū
p̄fuerit addit ⁊ post: lauabo per singulas noctes lectum meum

Idest mundabo conscienciã meam eundo per singulas noctes idest per singula peccata τ lacrimis meis idest amaritudine penitencie stratum meũ: sensualitatem scilicet rigabo: idest fertilẽ faciam: que prius erat arida a bonis operibus. Hec Glo. Lacrimarũ per gemitum pductarum triplex efficacia ẽ in deũ qꝛ deũ inebriãt. Ysaye 43. Adipe lacrimarum nõ inebriasti me. Petrꝰ raucĩ. Deus inquit delinquentium fletus esurit sitit lacrimas peccatorum: xpristus enĩ pascebatur cibis corporalibus i domo Symonis leprosi: sed a magdalena cibo τ potu spiritualibꝰ. Et idem Petrus. penitẽcia ponit mensam ferculuꝫ cõpunctionis apponit panẽ doloris infert potuꝫ lacrimis tẽpat imẽsura τ ad deitatis diuicias totã pulsam cordis τ corpis simphoniã orgaicis plantibus dat clamorẽ cytharã per longa suspiria modulaꝛ gemitus aptat fistulã τ dum pectus ipam consciẽciaꝫ arguens sepe pcutit facit symbola personare: dũqꝫ asportat diuinis oculꝭ cibos totas misericordie copias reportat. ¶ Secũdo pungit deum: nam sicut dicit glo. super Thobiam. Oratio deũ lenit lacrima cogit: hec vngit: illa pungit. ¶ Tertio violenciã infert: naꝫ dicit Augꝰ super illo psalmo Auribꝰ pcipe lacrimas meas violẽte sunt in precibus lacrime. ¶ Et Bernar. O hũilis lacrima: tua ẽ potẽcia tuum ẽ regnuꝫ: faciẽ iudicis nõ mereris: nã τ si intraueris quicqd petieris ipetrabis: tu accusantibus iimicis silẽtiũ imponis: τ q̃tocꝫ senteñciã ab ore iudicis rapis quid pluraꝫ vincis inuicibilẽ ligas oipotentẽ. ¶ De vtilitate lacrimaruꝫ in quit idẽ mellifluus doct. Felix lacrima quã pia manus conditoris absterget: τ si nõ esset alia causa lacrimãdi bonuꝫ esset lacrimari. ¶ Hec lacrima ẽ mare rubrũ i quo Pharo idest dyabolꝰ cũ exercitu suo submergitur. Psalmista Cõtribulasti caput draconis in aquis. ¶ Hec iordanis in quo naaman sepcies baptizatus mũdatus ẽ. quarti regũ qnto. ¶ Hec ẽ cisterna bethleẽ cuiꝰ aquas desiderat verus Dauid scdi regũ 23. ¶ Pro peccatis igiꝛ gemẽtes flebiliter queramus gr̃aꝫ de comissis τ omissis τ hoc per Mariã: qꝛ ipa inuenit gr̃am. Inuenisti inq̃t angelus gr̃am quasi diceret nõ debes abscõdere qꝛ non ẽ tua: ꝫ in aperto τ in cõmuni apponere: vt cuiuscũqꝫ fuerit rem suã possideat sicut iustũ ẽ: ideo plena gr̃a quia gratiã oĩni inuenit. Currãt igiꝛ peccatores ad v̄ginẽ gemẽtes qui gr̃am amiserũt peccãtes τ eã apud Mariam inuenient: dicant secure redde nobis rẽ nostraꝫ quã iuenisti nec negare poterit se iuenisse qꝛ hoc angelus attestatur nõ meruit nõ emit qꝛ iam nõ eẽt gratia ꝫ gratis accepit: gr̃am

Hec Hugo car. sup Luce pmo. ¶ Pro 3° pmi pricipalis notādū Qz i sac scriptura repit triplex flet⁹ sc3 ipu: dāpnati: iusti. Est eni flet⁹ ipu quē puocat ficticia: supbia: inuidia De pmo ecciastici i3. In oculis suis lacrimabit inimic⁹: cū inuenerit tēp⁹ nō saciabit sanguie Et idē sapiēs In ocul' suis lacrimabit inimic⁹: r qui adiu uās suffodiat plātas suas. ¶ De scdo q pcedit ex superbia habet Hester 6° Qz Aman qui Mardoseo parauerat patibulum ecō uerso ordie iussu Assueri eūde3 Mardoseū honorare per ciuita te3 susis perhibetur. Quo facto Aman ex indignatione festina uit in domum suam lugens. De 3° habet genes. 27. Qz Esau fle uit cum eiulatu magno. De cuius lacrimis ad hebreos i2. dicit apls. Non eni inuenit penitētie locū q̄q̄ cū lacrimis postulas set eam ibi dicit glo. Qz lacrime iste pocius fuerunt ex indigna tione contra fratrem r ex dolore honoris amissi quā ex humili tate vera aut penitentia de fletu dampnatorum Dicit magister veritatis ibi erit fletus r stridor dentium Glo. fletus de ardore r stridor de frigore: q2 ibi trāsibūt de aqs niuiū ad calorē nimiū Sed secūdū doctorē sniarū: non ibi erit fletus quantū ad resolu cionē lacrimaru3: quia cessabit omnis motus corporalis et per consequens generatio Sed bene ibi erit quantum ad perturba tionem capitis r oculorum Turbabuntur eni timore horribili: hec tristicia magna est quia nihil est ibi q̄d mitiget eam Tristi cia enim secundum phylosophū io. ethicor. Aliquādo mitigat qn amicus cōdolet amico: cuius duplicē assignat rationē. Pria ad tristiciā pertinet aggrauare: idcirco vt videt tristis alios de sua tristicia cōtristatos fit ei quedā ymagiatio q aly velint ei⁹ onus alleuiare. ¶ Alia ratio est cū percipit amicos cōtristari ex pit ab eis amari q̄d ē delectabile: sed hoc ibi nō est. Nā Grego. omelia de diuite epulōe dicit Qz iusti tanta rectitudie strigut: ita q ad reprobos nulla eis poterit esse compassio Intellectiue voluntate deliberatiua: quia naturali volūtate vellēt si possent adiuuare. Nā Luce i6. scribit magnu3 chaos rc Sequit r hu q̄ volūt transire nō pñt Uolūt inq̄ volūtate naturali s3 nō possūt q2 volūtate deliberatiua hūt se cōformare diuio iusticie. Unde Gre. vbi s. Iusti ad reprobos trāsire non possunt: quia erecti iā p iusticiā iudicy ei⁹ nullo mō ex aliq cōpatiōe miserent. ¶ Ter tius est fletus iusti qui emanat propter xpisti penā: proximi mi seriā: regni abñciā. Ad fletum eni nos summe puocat xpisti cō passio: sicut r flebat Magdalena: r ad hoc animu3 incitat consi deratio quis sit q̄ paciat: q2 dei filius oim saluator meritorū rex

butoꝛ. Qualis: inocētissimus: mitissim⁹: amarissimus. Quātus: īmensus: pclarus: eternus. Quare: pro nr̄a redēptiōe: sanctificatiōe glorificatione. Quāta: conicia ludibria supplicia. Consideratio enī hoꝝ ferueti aio fulcita cōpassiōis effūdit lacrimas. ¶ Scdo flet iustus pro proximi miseria Job flebā quondā sup eo qui af flictus erat Super afflictū inquit Bzc. Capacientes plangimus quando aliena dampna nostra deputamus: ꝛ culpas delinquē ciū nr̄is mūdare fletibus nitimur. Quod viꝫ agentes plus ple rumq; nobis quaꝫ hys pro quibus agimus subuenimus: quia apud intimum arbitrem et gratiam caritatis aspirantem com missa: quiq; pfecta diluit propria: qui pure plangit aliena. Ideo aplus scda ad corinth. ij⁹ Quis infirmatur ꝛ ego non infirmoꝛ: quis scandalizatur: ꝛ ego non vroꝛ. Nec primo interrogaui de iudeis qui remanserant ꝛ supererant de captiuitate et de iheru salem: ꝛ dixerunt mihi quia remanserūt ꝛ derelicti sunt de cap tiuitate ibi in magna afflictione sunt et in obꝓbrio ꝛc. Sequi tur. Cum audissem verba huiusmodi sedi ꝛ fleui ꝛ luxi diebus multis vbi glosa. Si vir sanctus audiens destructa lapidum et lignoꝛum edificia: lugebat ꝛ oꝛabat deū: sedens i tristicia: quan tomagis in destructione ꝛ ruina animaꝝ continuis luctibus ꝛ oꝛationibus insistendum est: vt miserante deo ad pristinam eri gantur sospitatem: In cuius signum dominus legitur fleuisse. Luce 19⁹ Videns ciuitatem iherusalem. Et Crisostomus in de reparatione lapsi. Sinite me amarissime flere nec psistatis cōso lari me. Nō enī lugeo pro carnis affectu nec planctu plango fe mineo vbi imoderatio culpabilis iudicat. Sed illud lugeo qd̄ magnus ille ꝛ mirabilis aplus Paulus lugere se dixit cū scrip sit: ꝛ lugeam omnes qui peccauerunt ꝛ non egerunt penitētiaꝫ ¶ Tertius fletus iustoꝛuꝫ est propter regni absentiā. Psal. Heu mihi quia incolatus. Glo. idest peregrinatio huius seculi plōga tus ē: q2 ꝛ si breue tēp⁹ ē tn̄ desiderio lōgū videt. Ad philippen. primo. Cupio dissolui ꝛ esse cum xpristo ꝛ sapiente teste. Spes q̄ differt affligit aīam ꝛ non imerito: quia non sunt cōdigne passi ones huius tpis ad preteritā culpā q̄ dimittit ad presentē gr̄aꝫ q̄ immittitur ad futurā gloriāq; promittitur. Bonauentura O anima licet hic sis in coꝛpoꝛe illic esto mente: omnia transuola: omnia scrutare: omnia visita ibi sit meus tua: ꝛ hec erit requies tua Et idem Augustinus O iherusalem ciuitas luminosa ad te suspirat peregrinatio nr̄a Suscipiat me i te qui te creauit ꝛ me. Suspiramus ergo gementes ꝛ flentes.

In hac lacrimarũ valle:

Ecundo principalit notat despectibilis habitatio cũ subdit In hac lacrimarũ valle. ¶ Pro quo sciẽdũ q̃ nõ icõgrue mũdus valli cõpat Et h tribus de causis Pri̇o q2 de facto sumus in valle p cõpationẽ ad corpa celestia: padisũ terrestrẽ 7 q̃tuor elementa. Scõo q2 ad vallẽ oẽs sordes cõfluũt 7 cõseruãt: sic etiã ad hãc mũdanã vallẽ fluxere demões infernoꝝ: peccatũ ꝓthoplaustoꝝ 7 miserie antiquoꝝ Tertio sicut vallis plus de tenebris loco ãge reno vel mõte cõcludit 7 cõprehẽdit sic nr̃m exiliũ repulsã a võ lumie 7 suiipi9 cognitiõe lõge pbat 7 patit Ayt nãq3 Grego. ii. moraliũ Intueri necesse est quãta peregrĩacõnis nr̃e pena nos ptulit q̃ in eã necessitatẽ venim9 et nosmetipos ignorem9 Hec ille. ¶ O quã icõparabilis loci mutatio Cũ hõ a paradisi amẽo eiectus ẽ ad hãc miserabilẽ vallẽ q̃ satis cõquirẽs btũs Grego. in principio quarti dyalogoꝝ In padiso inquit homo assueue rat verbis dei pfrui beatoꝝ angeloꝝ spiritibus cordis mũditia 7 celsitudine visiõis iteresse Sed postq̃ huc cecidit ab illo quo iplebat mẽtis lũie recessit7 ex cui9 videlicet carne nos in h9 exilij cecitate nati: audim9 q̃dẽ eẽ celestẽ patriã Audim9 ei9 ciues ãge los dei: audim9 eoꝝdẽ angeloꝝ socios spũs pfectoꝝ iustoꝝ Sz carnales q3 q̃ illa iuisibilia scire nõ valẽt p experimẽtũ dubitãt vtrũ ne sit q̃ corpalibus oculis videt q̃ nimirũ dubietas primo parẽti nostro eẽ non potuit q2 exclusus a padisi gaudijs hoc q̃d amiserat qñ viderat recolebat Hij autẽ sentire vel recolere au dita nõ possẽt q2 eoꝝ nullũ Sicut ille salti de preterito exꝑimen tũ teneret acsi eni pgnãs mulier mittat i carcerẽ ibiq3 pueꝝ pa riat: q̃ nat9 i carcere nutrit 7 crescat Cui si forte mr̃ q̃ hũc gẽuit solẽ lunã stellas mõtes 7 cãpos volãtes aues currere equos no minet: ille võ q̃ est in carcere nat9 7 nutrit9 nihil aliud quã tene bras carceris sciat: 7 hec quidẽ eẽ audiat Sz q2 p experimentũ nõ nouit veraciter esse diffidit Ita in hac exilij sui cecitate nati hoies dũ esse sũma 7 iuisibilia audiũt diffidũt an vera sint: q̃ so la hec infima i q̃bus nati sũt visibilia nouerũt. Hec ille. ¶ Bñ g̃ suspiramus in hac võ 7 tenebrosa valle: valle inq̃ lacrimarũ hac Quia hic locus iq̃tatiũ: deficiẽtiũ: moriẽtiũ. ¶ De primo Michee. 2°. Surgite abite quia nõ habetis hic requiẽ Ubi glo. Jubemur nõ pꝫtare requiem in rebus mũdi 7 ire post oĩm in

paradisū. Qꝛ ſi noluerimus nō inuenimus hic verā requiē: quia vbi xp̄s nō lucet nulla reqẜs ſed turbatio. De hac turbatiōis inquietate dicit mgr̄ ṽitatis diſcipulꝭ. In mūdo preſſurā habebitis in me aūt pacē. Sed iuſti nūq̄ paciū̃ tribulationes q̄ admiſcant̃ conſolationibus: qꝛ aut hos deꝰ liberat aut paciam confert. iuxͣ illud pſal. Cōſolatiōes tue letificauerunt aīam meā ſꝫ multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo. Ecōtra ṽo in mūdanis qꝛ non ē pax impys Iob teſte Quis reſiſtit ei ⁊ pacē habuit nec obſtat illud pſal. zelaui ſup iniquos pacē peccatoꝝ vidēs Quia ſi aliq̄ ē erit ad tēpus pax extͣna nūq̄ intͣna. ¶ Scd̄o ē locus deficiētiū in hac valle miſerabili: ⁊ longinqua per dei obliuionē diſſipatꝭ gr̄e bonis a deo collatis. Fert filius pdigus Luce. 15. Ego aūt h̄ fame peo: ⁊ nō imerito: quia hic labor ſine frcū iuxͣ ſapiētis vbū ⁊ bn̄ ſine fructu: qꝛ nō ſaciat laborantē. Yſaias Nēpe mūdi amatores redarguēs dicit. 55. c. Quare appēditis argētū vr̄m idest i duſtriā ⁊ ſtudiū: nō in panibus idest in fructuoſis opibus: ⁊ laborē vr̄m nō in ſaturitate. Nō tm̄ eni in hoc loco defectibili labor tm̄ ſine fructu repit̃: ſed labor affligens. Eccleſiaſtes. 10. Labor ſtultoꝝ affliget eos: qꝛ ſcꝫ vrbeꝫ ſupne patrie aggredi nequibunt. ¶ Tertio ē locus trāſeūciū ſiue moriētiū Tranſibit inquit magiſter magiſter veritatis Iohānis 2. mūdus quo ad q̄litatē ⁊ cōcupiſcētia eius Et ſapien. 5. Spes impy tanq̄ memoria hoſpitis vniꝰ diei pretereūtꝭ. ¶ Mūdus eni ē q̄ſi hoſpitator triplici rōne Primo ſicut hoſpes vſū domus ⁊ victūlū concedit hoſpitibus nō rē aut dominiū ſiue, ppꝛietatē: ſic mūdus hoi vſū mūda noꝝ cōcedit: ſed nihil educere pmittit. Eccleſiaſ. 5. Sicꝫ egreſſus nudus de ventre matris ſue reuertet̃ ⁊ nihil affert ſecū de labore ſuo. Et aplꝯ pma ad Thymotheꝰ. 6. Nihil inqꝫ tulimꝰ i hūc mūdū: haut dubiū qꝛ nec auferre quid poſſimꝰ. Scd̄o ſicut ideꝫ hoſpes cōcedit ſucceſſiue diuerſ hoſpiciū: ſic mūdus eādē dignitatē Baruch 3. Exͣmiati ſūt ⁊ aly i locū eoꝝ ſurrexerūt. Tertio ſicut hoſpitator ſtati obliuiſcit̃ hoſpitis: ſic ⁊ mūdus hois. Pſal. Peryt memoria eoꝝ cū ſonitu: ⁊ dn̄s ineternū pmanet. Bn̄ iſup vallis lacrimarū ppꝫ fletū in īicio Sapie. 7. Primā vocē ſimilē oībus emiſi plorās. Et Innocē. in de vilitate cōditionis hūane. Oēs inqꝫ naſcimur eiulātes vt nature miſeriaꝫ exͣmamus 2. i medio puerbioꝝ. Riſus dolore miſcebit̃ Quis inqꝫ Innocencius vbi ſupra vnicā duxit diē i conſolaciōe quē nihil offēderit: qꝛ de die in diē magis ac magis hūana natura corrumpit̃ quaꝫ nullus euadit. Tertio in vite termino. Pſal. Quonia defecit in

dolore vita mea et anni mei in gemitibus Igitur bene suspiramus gementes et flentes in hac lacrimarum valle ad te.

Tertium notatur principale
quod est personalis demonstratio cum dicitur ad te.

Scilicet.
Aque ductium irrigantem
Ortum fructificantem
Portum introducentem.

¶ Ipsa enim virgo Maria est aque ductus irrigans hanc vallem que pleitudinem fontis Iuxta Bernar. Ser. fecunde virginitatis etc. De corde patris accepit et nobis illum pro ut capere poteramus edidit: nos enim aquas gratiarum de celo habere non poteramus propter nimiam celi altitudinem et nostram nimiam in valle lacriarum depressionem: sed altitudo istius aqueductus tanta fuit quod usque ad fontem totius divinitatis se crexit et illum attigit: propterea inquit Ber. humano generi tanto tempore fluenta gratie defuerunt quia nondum intercesserat aqueductus. Queramus inquit gratias sed per inventricem gratiarum. ¶ Ceterum quicquid illud est quod offerre putas Marie commendare memento: ut eodem alueo ad gratie largitorem gratia redeat quo influxit: neque enim impotens erat deus sui hoc aqueductu gratias per ut vellet infundere: sed tibi voluit vehiculum providere: quia forte manus tue plene sunt sanguine: itaque modicum quod deo offerre desideras gratissimis illis et omni acceptione dignissimis Marie manibus offerenda tradere: si non vis repulsam sustinere. Quibus enim hic aqueductus se coicat declaratur Canticorum 4. primo bonis et devotis in modum fontis cum dicitur fons ortorum: ex fonte absque labore hauritur et continue illum emanat. ¶ 2. peccatoribus in modum putei habentis aquas cum labore eductas per penitentiam: cum dicitur puteus aquarum viventium. ¶ 3. bestiis quibus se coicat in modum fluvii in habundacia et cum impetu decurrentis. et hoc est quod sequitur: que fluunt impetu de libano. ¶ Secundo clamamus ad te ortum fructificantem Nos igitur in hac lacriarum valle gementes et flentes tamquam in loco defectuoso et conteptibili propter sordium confluxum ut supra dictum est indigemus loco fructuoso contra defectuosum et delectabili contra coteptibilem: ideo geminus et flemus ad te ortum fructificantem et delectabilem: de quo sponsus Canticorum 4. dicit. Ortus conclusus es soror mea ortus conclusus es Sup quo verbo Sabinensis. Plantauerat inquit dominus a principio ortum voluptatis scilicet paradisum in quo posuit lignum vite cuius usufructum amisimus: quia non ille ortus conclusus fuit: quia ingressum inimicus invenit: sed ad remedium tanti fecit dominus alium paradisum. scilicet beate virginis uterum in quo plantauit lignum vite quando ex ea dei filius carnem assumpsit Sed hunc paradisum sic conclusit dominus ut

nulli hosti maligno ei⁹ pateret ingressus. Sȝ pater potencia sua illū contra dyaboli violenciā muniuit: filius sua sapiēcia cōtra hostis fraudulenciā: spūs sanctus sua bonitate contra eiusdem maliciā. ¶ De ortus huius fructuositate subdit̄ Jnmissioēs tue padisus malorū punitorū cū pomorū fructibus: cypri cū nardo nardus ꝛ crochus fistula ꝛ cynamomū cum vniuersis lignis li bani mirra ꝛ aloe cū oībus pmis ynguēt]. ¶ Jn hys verbis fe cūditas orti demōstratur: nā emissiones ꝛ pductiones virginis dicūtur esse paradisus cū oībus fructibus ꝛ arboribus ꝛ herbis aromaticis ꝛ vnguentis: ꝛ designat̄ per padisum ecclesia: p her bas ꝛ arbores fideles in ecclesia ꝛ eorū virtutes denotātur. Jn fructibus opa ꝛ vnguētis sacramēta designātur: que oīa emitti vel pcedere dicūtur ex hoc virginali orto: qꝛ ōnes fideles de ec clesia oēs virtutes fideliū nō aliter flores at fructus pferūt Sa cramētorū qȝ vnguenta nō proficiunt nisi radix oīm fides figa tur in icarnationis misterio: per queȝ ꝛ deus factus ē filius mu lieris ꝛ mulier dei genitrix est effecta. Jgitur per fructus malo rum punitorū in quibus sub vno cortice multa grauia claudūt̄ fructus collegiorū vel congregationū in ecclesia figurātur: per fructus vero pomorū significātur merita singularum personaꝝ per cyprū que est arbor candida ꝛ odifera significatur castitas: per nardū humilitas: per crochū qui in colorem suuȝ res quib⁹ imiscitur conuertit caritas exprimitur que est omnium forma virtutum: per fistulam vero purpurei coloris significatur xp̄i ti compassio sanguinis effusi: per cynamomum cynerei coloris mortis exprimitur recordatio: per mirram ꝛ aloe carnis morti ficatio. Ex hoc igitur orto delectabili fructuoso ꝛ amabili delec tationem capiamus atqꝫ flores nobis congruentes colligamus iuxta status exigenciam. Deficientes quoqꝫ fame post vomituȝ filiquiarum degustemus vt ita nobis pateat ꝛ secur⁹ aggressus nos illuc dirigat: ideo gementes ꝛ flentes suspiramus ad te: ad te inqȝ tertio celi portam introducentem scilicet nos ex hac val le lacrimarum ad montem celi oreb. De quo monte psalmista i terrogādo dicit Quis requiescet in mōte sancto tuo Glo. idest i eterna beatitudine Ubi est visio pacis ꝛ supereminencia carita tis: vbi nullus in agone contendit sed in eterna pace quiescit. Possumus etiaȝ ad quesitatio psalmiste respondere: nos in hac monte quiescemus et huius celsitudinem aggredimur per Mariam scilicet celi portam nos introducentem: quia eam felicem celi portam confitetur ecclesiastica iubilatio.

Quāuis enī alij sancti propter aliquod pticulare adiutoriū vel singularē intercessionē eius precedētibus meritis haut dubiū aliquas sanctorū aīas introduxerūt ⁊ cotidie introducūt: spēaliter tñ Maria dicitur celi porta: que tñ ingressuros iportat ⁊ introducit: sȝ patrie ac regis filiū egredientē asportauit ⁊ ad hanc vallem detulit. Canit idcirco cōfessio ecclesiastica Cedrus alta libani cōformat ysopo valle nr̄a. Et notāter dicitur felix celi porta idest nos ad felicitatem introducēs: felix inq̄ꝫ qꝛ q̄to ipa ceteris sanctis ē elegātior atqꝫ sanctior tāto felitior ⁊ potētior ad introducēdū: portā pridem celestem Eua nobis clausit sed Maria nobis aperuit. Canit enī ecclesia padisi porta per Euā cūctis clausa ē: ⁊ per Mariā vginē iterū patefacta ē: nō tñ porta per quam nos introductos recipit sȝ ⁊ fenestra celi per quā deus celi oculis sue mīe nos respexit: idcirco o vgo bñdicta nos ex huius lacrimarū vallis pfunditate egredientes dirige ad montem hereditatis nr̄e firmissimū: qꝛ ibi vita pmanēs hic locꝰ morietiū. Psalmist. beati q̄ habitāt in domo tua dn̄e in secula seculorū laudabūt te. Et idē delectatiōes in dextera tua vsqꝫ i finē: ibi qꝛ sine pturbatione hic locus inq̄etātiū. Apocalipsis Absterget deus oēm lacrimā ab oculis eorū ⁊ iā nō erit luctus scȝ pro pctīs alienis: neqꝫ clamor p repugnācia carnis: neqꝫ dolor pro pprijs offensis: ibi sacietas sine fastidio: hic locus indigētiū. Psalmista Saciabor cū appuerit glā tua. Et Augꝰ. in quadā oꝛone sup psal. iij. Ideo ipam īuocās dicit. Aue vgo vginū per quā trāsmigrat sup vnū mōtiū in quo victimat vepre tētus aries: vnde redimat pfugis qui rediēs veniā precat.

Oratio.

Voluptatis paradisus ortꝰ

cōclusus fons pietatis amenitas iocūdissima vbertas fertilissima vgo fecūdissima Maria: nō īmerito suspiria gemitꝰ atqꝫ fontē lacimarum effundere cogimur cū ob maximū celus grāde illud nephas crimēqꝫ lese maiestatis pthoplasti a cōuentu angelice iubilatiōis de loco voluptatis ⁊ de dicijs in babilonicā captiuitatē tetrū pn̄tis exilij carcerē atqꝫ hāc lacrimarū vallē eiectos nec nō iniectos eē cōspicimꝰ: vbi nos ignorācia circūdat: error detinet: ⁊ incertitudo gubernat: ⁊ q̄ ibimꝰ captiui cui suspiria dirigemus fideli nisi tibi o solamē desolatorū: cōsolatricē captiuorū: verā spē cōtritorꝫ: ea ppter exaudi pauperū desideriū gemitibus ⁊ fletubus circūdatū: ⁊ da vt cū dies

egressus p̄ntis exilij p te scalā dirigentē portāq; introducentem ex hac valle lacriarū ad mōtē ameitati ꝛ leticie puenire valea⁹.

Eya ergo aduocata nostra.

Albertus carnoteñ. epūs

Ser. Creatoris matrē quis inq̄t tam ydoneus vt pro nobis loquaṫ ad cor Jesu xp̄i dn̄i nostri sicut tu felix Maria: q̄ in secretissimis āplexibus amantissimi filij tui suauiṫ cubas in meridie sempiterno eiusq; familiarissimo colloquio cū plena cordis leticia pfrueris. Loquere dn̄a q2 audit filius tuus Recordare ṽgo mr̄ du3 steteris in cōspectu dei vt loq̄ris pro nobis bona vt dicit confessio ecclesiastica Et rō est Quia neminē repimus te ydonioreꝫ: nos igiṫ dementes iudici nō acceptabiles in ppijs causis te in causis pcuratricē doctissimā constituētes ppoim⁹ verbū cātici nr̄i dicēs Eya ergo aduocata nr̄a.

Expedita p̄fatiōe nostri carminis

seq̄tur declaratio scd̄e ptis: que cōsistit in deprecatiōe Jn qua petimus tria: sc3 cause nr̄e defensiōe3 oculorū m̄ic ad nos cōuersionē: ꝛ filij post exitū ostentationē: pzimū ibi Eya ḡ aduocata nr̄a: scd̄m ibi illos tuos misericordes oculos ꝛc. tertiū ibi Et Jesum benedictū. ¶ De prima ergo peticione ad presens videre restat cu3 dicimus Eya aduocata nostra. ¶ Circa que verba tria sunt notanda

Sc3.
- Peticiōis modi ɔgruitas — Jbi Eya ergo
- Aduocatie officij pprietas — Jbi Aduocata.
- Marie q̄ ad nos vtilitas — Jbi Nostra.

¶ Pro quo sciendū breuiṫ Or cōgru⁹ modus petitiōis hijs duabus exp̄miṫ dcōnibus Sc3 Eya ꝛ ḡ Cōclusiue gaudēter hortatiue vel dolenṫ Hec eni dcio Eya aliqñ est interiectio gaudētis pro vt capiṫ in cātu natiuitatis Eya ṽgo deū genuit ꝛc. Et sic q̄dāmō pōt hic sumi q̄uis hic nō sit materia gaudij: s3 q2 recursus ad ṽginē ē gaudiosus. ¶ 2⁹ mō capiṫ aliqñ p aduerbio hortandi vt dicit donat⁹ vt in illa psa Eya recolam⁹ ꝛ sic in alijs q̄ pluribus locis Et h̄ mō ppus hic capiṫ ac si nos miserabiles creature necessitate cōpellēte affectu q3 instigāte diceremus. Hortamur te dn̄a nr̄a aduocata nr̄a vt petita pficias Similiṫ notaṫ cōgruēs peticiōis mod⁹ in hac dcōnis ḡ Que etiā t̄plex cōmuniṫ capitur Sc3 cōtinuatie vt in litteris: q̄sitiue sicut iudei dixerūt Joanni

Quid ergo baptizas: hys duobus vo modis nō capitur hic Sed 3º mō scz illatiue vel cōclusiue. Ac si ex pmissis vellemus iferre dicēdo Omnes decet potētes miserorū necessitatib⁹ ꝛ clamori bus subuenire. Sed tu vgo ppotētissima regia mīe ad quam cla manus exules miseri ḡ subueni clamātibus vt sis nr̄a aduoca ta causas nr̄as defendēdo. Bene inq̄ ei dicit ḡ quia quicqd ma le cōclusum fuit per pmā nr̄am mr̄ez dyabolo sophisticāte totū abstulit h̄ vgo maria: q̄ oppo⁹ cōclusit mutās ꝛ nomē ꝛ op⁹ Eue

Reterea sciendū qđ offici

um aduocati vel aduocate ē in iudicio contēdere Qđ q̄dem iudiciū tbus cōstituit ex psonis Scz ex iudice actore ꝛ reo. Actoris vo aut rei aduocatus dirigat cās in iudicio q̄obrem videre congruit quotuplex reperiat iudiciū ꝛ sic patere pōt officiū aduocate nr̄e. ¶ Est igit tplex iudicium

Scilicet. Internum. Extrinsicum. Supernum

¶ Primū inq̄ est internū ꝛ est iustorū de quo sapiēs Cogitatio nes inq̄t iustorū iudicia. Quod vbū bt̄us Grego. exponēs 25. mo raliū. Accedūt inq̄t ad secretariū iudicis intra sinū cordis consi derāt q̄ districte q̄nq̄ feriat q̄ diu paciēter expectat: metuūt in hys q̄ egisse meminerūt puniūt flēdo qđ ppetrasse se intelligunt timēt subtilia dina iudicia etiā de hys q̄ in semetipis itelligere fortasse nō psūt: vidēt eni videri diuitus qđ ipi in se p hūanitatē nō vidēt Cōspiciūt dist rictū iudicē q̄ quo tardi⁹ venit eo seueri⁹ pcutit Scōꝛ etiā patrū residere cōuentū cū eo piter contēplant cozūq̄ vel exēpla vel dicta se contēpsisse reprehēdūt atq̄ in hoc secreto interioris iudicij ipa mētis sue executiōe cōstricti peiten do ferūt qđ supbiēdo cōmiserūt Ibi nāq̄ aduersūz se quicq̄d se ipugnat enumerat ibi añ oculos suos ōne qđ defleat coaceruant ibi q̄cq̄d qđ pati timēt nec ē de iudicio mēte cōcepto dē misteriū quod punire reos suos plenius debeat. Nā cōsciēcia accusat: rō iudicat: timoꝛ ligat: doloꝛ excruciat: qđ iudiciū eo certius: punit quo iteri⁹ seuit Hec ille. De h̄ iudicio inq̄t Paulus 1º coꝛ 11º: Si nosmetipos iudicaremus Glosa pprias consciencias examinā do: non iudicaremur idest puniremur a domino: hoc iudiciū beata virgo cum filio suo diligit. Nam scōm psalmistā Domi nus amat iudiciū Glo. discretiōis inī bonū ꝛ malū: sꝫ i hoc iudi cio nobis auxiliat aduocata nr̄a Maria: q̄ itnū hoiez ab execu

tore scȝ timore ligatū spe ⁊ dulcedis sue cōsideratiōe relaxat: q̄a spes nostra vt preferē dicta est per quā vigor mētis mitigatur ⁊ ex ꝓfundo desperationis ipa auxiliāte erigitur. ¶ Extrinsicum vero iudiciū potest esse triplex: scȝ ordinatio discretionis ⁊ hec ē actus iusticie cui annectiē correctio quādo corrigēdus cōuinciē vel fatetur ⁊ hoc ptinet ad vtriusq̄ʒ status rectores de q̄bus dixit Jetero Moysi Exodi 18. prouide tibi Glosa cuȝ magna deliberatione ex ōni plebe absq̄ʒ personarū acceptiōe viros: a virilitate cōstancie dictos: nō effeminatos aut mulieres petētes scilicet iudicare per sapienciā ⁊ experiēciā ⁊ timētes deū: magis q̄ʒ homies in q̄bus sit veritas scȝ vite iusticie ⁊ doctrine Et q̄ oderūt auariciaȝ: quia cupidi de facili flectuntur a iusticia ⁊ cōstitue ex eis vt iudicēt populū. ¶ Sciendū est temerarie reprehēsionis de quo veritatis magister dicit Nolite iudicare vt nō iudicabimi ¶ Tertiū est iuste redargutionis ⁊ est iustoruȝ contra malos et peruersos de manifestis sup hys q̄ʒ que bono animo fieri non possunt vt de blasphemys ⁊ vsuris ⁊ similib⁹ Sȝ sicut dicit glo. super illo Joannis 8° q̄ Jesus digito scribebat in terra autēq̄ʒ ꝓtulit sentenciā contra adulterā ⁊c. ¶ Significat q̄ nos debem⁹ nos prius digito discretiōis discutere anq̄ʒ presumam⁹ alios iudicare: ⁊ tunc sicut inq̄t aplus prime cor. 2° Spiritualis homo iudicat omnia Glo. pro vt sunt in re Executionis vo iudicy ordinarie discretionis aduocata nostra sepe suis seruitoribus salutarē procurauit euasionē. Nam inter alia gesta legiē Or in vigilia festi annūciationis angelice Jn auinione duo per secularē iusticiam sunt ad stipites manibus ⁊ collis ligati vt cremarenē Accenso igitur igne vnus ex hys crebro beatissimā virginē iuocās vt se iuuaret innuendo q̄ aliq̄n ieiunys ⁊ alys obsequia virgini prestitisset ⁊ ecce idem vestibus ⁊ corpore inustis penitus sola colli ⁊ manuum vincula ignis consumpsit ⁊ ab igne solutus exiliuit socio suo totaliter ab igne consumpto. Reiectus ē ⁊ solutus vt prius permansit inustus ac ab igne exiliuit iterum Sic q̄ʒ cum laude ad ecclesiam maiorem beatissime virginis duct⁹ est ¶ Et papa iohannes vicesimus secundus statuit ob hoc scroter fieri pulsum campane ad quem quicūq̄ʒ ter geniculādo tria aue maria dixerit. xx. dies indulgenciarū habebit vt idē papa tunc idulsit et de p̄fatis omnibus tā de miraculo q̄ʒ idulgēcys vidit mgr̄ iohannes nyder eximi⁹ sacre pagie ꝓfessor pupblicū misteriū lr̄e autentice vt idē refert Ser. 14 de sanctis scilicȝ de festo ānunciacionis marie incipiēte Aue maria tertiā questiōe

Insup legitur in scđo libro miraculorū eius ca⁰ quito de q̇dam
fure q̄ q̄cq̄ ad latrocinādū pgeret ipā tn̄ salutare nō neglexit
Hic tādem ob nephas patibulo addictus τ in eodē suspēsus est
quē beata vgo s.ıis maībus p biduū absq̄ lesiōe sustētauit: hunc
enī viri hylari vultu cōcernētes atq̄ illesum pēdentē guttur il
lius trāsfigere conātur: sꝫ vgo Maria denuo gutturi manū vt
sibi videbaṫ apposuit nec trāsfigi pmisit: quod eo referente viri
cognoscētes sanū deposuerūt qui monasteriū ingrediēs donec
vixit feruēter deo ac intemerate virgini seruiuit τ salubriṫ diē
suū clausit extremū. ¶ Tertiū vero iudiciū reperiṫ superuū scꝫ
diuinū Quod quidē triplex ē: scꝫ mirabilis occultationis: ptic
laris extinctiōis: τ generalis retributiōis. ¶ De pmo psalmista
Judicia dei abissus multa Glo. idest nulli pcitus scrutabilia: q̄
hos eligit illos reprobat: hec dei iudicia hoīm iudicijs sunt dissi
milia. De quo q̇dē iudicio dicit btūs Grego. exponēs illud Job
34. Conteret multos τ īnumerabiles τ faciet alios stare pro eis
Nō nūq̄ inq̇t 25. mora. post male opatiōis vsū ad spem celestē
subito amore reuiuiscūt τ qui in puersa actiōe se spserāt ad su
um inīne retractiōis semetipos īcrepādo recolligūt hos adhuc
respiciētes hoīes quales dudū opere nouerāt tales putāt: at con
tra ibi per districte cōsideratiōis examē vitā suā qualē fuisse re
colūt insequūtur: sciṫ q̄ q̇d fuerūt sꝫ quid iā ceperint esse nesciṫ.
In hoc ġ vtroq̄ genere hoīm sepe cōtingit vt τ qui vidēt̄ sta
re humano iudicio iam in cōspectu etni iudicis stent Quis inq̇t
estimare potuisset iudā viuendi sortē ei⁹ post ministeriū aplāt⁹
amittere: τ quis ecōtra crederet latronē causam vite etiā in ipo
articulo mortis īuenire Occult⁹ aūt iudex presidēs τ vtrorūq̄
corda discernēs alterū pie statuit alterū iuste confregit: illū dis
tricte exterius reppulit hunc introrsus misericordiṫ traxit. Hec
ille vbi ś Et idē. 3. mora. Consideremus Saulū quis fuerit cum
ab ipa adolescēcia lapidantiū adiutor existeret: cū mors ei fide
liū nulla sufficeret sꝫ semp ad aliorū interitū alijs extinctis an
helaret: τ pfecto cognoscimus q̄ nullus tūc fideliū crederet q̄
ad iugū suū deus sue formidinis vim tante elationis inclinaret
vnde τ Ananias dominica voce hūc postq̄ conuersū audiuit
extimuit dicens: domine audiui a multis de viro hoc: qui tamē
repente cōmutatus ab hoste predicator efficitur Hec ille. Unde
doctor sanctus inde eterna beatitudine O q̄ occulta sunt ī pñti
diuina iudicia. Quis enim inuestigare potest cū dixerit domin⁹
Jacob dilexi Esau odio habui antē q̄ nati essent qō detestaretur

Quis enī inuestigare potest cū dixerit dñs Jacob dilexi Esau odio habui: añq̃ nati eēnt quod detestaretur in Esau: ꝛ quā vtutem diligeret in Jacob cuȝ nullum iudicet nisi scōm presentem iusticiā: quare ab vno diu grauia ꝛ multa peccata sustinȝ vt Dauid: aliū vero post pīmū peccatuȝ dāpnat sicut Saul. Ideo ayt aplus ad romanos xj. O altitudo sapie ꝛ scie dei q̃ incōprehēsibilia sunt iudicia tua de dāpnādis ꝛ inuestigabiles vie tue de saluādis. Sed dicit Glo. sup Geñ. Nouit dñs cui pcat vsq̃ ad commutationē in melius sicut pepcit Aaron: quoniā nō pdidit cuȝ alys in cōflatione vituli aurei: sicut ꝛ Ezechie cōtra quē oze prophetico protulit sentenciā mortis. Itē nouit cui parcat ad tēpus q̃uis presciret euȝ in melius nō mutari: sicut pctoribus ante diluuiū dedit centū annozū spaciū penitēdi: ꝛ postea oēs hoies pdidit preter octo. Itē nouit cui pcat vt nec imitationem eius expectat sicut igne ꝛ sulphure subito perdidit Sodomitas Dathā ꝛ Abyron terra viuos absorbuit. Quāuis enim hec scrutari minime a nobis hic valeat lucide tamen ea videbimus in speculo eṫnitatis. ¶ In conspectu enī iudicis cotidie contra nos agit ꝛ accusat idest accusabiles reddit antiqꝰ hostis aduersarius hūani generis. Juxta illud Apoca. Proiectus ē accusatoz fratrū vestrorū qui accusabit illos ante conspectuȝ dei nostri die ac nocte Quod verbū beatus Grego. exponens 2º morrliū In die īquit ꝛ nocte idest in prosperis ꝛ in aduersis accusare nō deserit: quia modo nos in prosperis ꝛ modo in aduersis accusabiles esse cōtendit: inde accusat cuȝ prosperis nos male vti insinuat ī nocte accusat cū in aduersis nos nō habere pacientiā demōstrat. ¶ Et idem in eodē. Antiquus aduersarius cūq̃ accuset mala non inuenit ipsa ad mala inflectere bona querit cū operibus vincitur ad accusandū verba nostra perscrutatur. Cum nec in verbis accusationeȝ repperit intentionem fuscare intendit tāq̃ bona fcā bono animo non fiant: ꝛ idcirco perpendi bona a indice nō debeant In hoc eniȝ iudicio constituamus Mariam nostram aduocataȝ vt qui accusabiles per viciozum multitudinem cotidie redimur eius pzemys meritis ꝛ precibus excusemur Et qui indigni ad agendū in propꝛys causis cernimur constituendo eaȝ per procuratorem audiamur. Bernar. hoc postulans Sermone de aduentu Per te fert accessum habeamus ad filiū o bñdicta inuētrix gratie geītrix vite mater salutis vt per te suscipiat nos qui per te datus ē nobis Excuset apud ipm integritas tua culpā nr̄e corruptiōis: ꝛ hūilitas deo grata nr̄e veniā ipetret vanitati

Copiosa caritas tua nostrorū cooperiat multitudinē peccatorū ꝛ fecunditas gloriosa fecunditatē conferat meritorum Domina nostra mediatrix nr̄a aduocata nostra tuo filio nos rcōsilia tuo filio nos recōmenda tuo filio nos representa: fac o bn̄dicta per gratiā quā inuenisti per prerogatiuā quam meruisti ꝛ ꝑ miseri cordiam quā peperisti: vt qui mediāte te fieri dignatus ē parti ceps infirmitatis ꝛ miserie nostre te q̄ȝ intercedente particeps nos faciat glorie ꝛ beatitudinis sue Jesus xp̄s Hec ille. ¶ Et ca nit cōfessio ecclesiastica Ante thronū trinitatis miserorū mise rata pia mat pietatis fis reorū aduocata causā nostre pauptatis corā deo sustine ꝛ veniā de peccatis seruis tuis obtine. ¶ Secū dum est iudiciuȝ supernum. ꝛ hoc pticularis extinctionis: quia circa mortē hominis vel statim post fiet super eo iudiciuȝ pticu lare: vt videat homo se misericorditer saluatū si contritus ē: vel iuste dampnatum vel dāpnanduȝ si in peccatis moritur. Unde dicit Innocēcius tertius libro suo 3° de vilitate conditiōis hūa ne ꝙ tam bonus q̄ȝ malus anteq̄ȝ anima egrediat de corpe vi det xp̄m in cruce positum: malus ad confusionē vt erubescat se non esse redemptū sua culpa sanguine xp̄i idest fructum redēp tionis nō habere. Unde de eis dicit Apoca.1° videbunt in quē pupugerunt. Et Aug⁹. libro 9° de trinitate Credimus inquit ꝙ cum carnis vinculis anima nostra fuerit absoluta si bene ꝛ rec te corā deo vixerimus mox in occursum nostruȝ occurret ange lorum chorus: omniūq̄ȝ sanctorū agmina in nostros miscebun tur amplexus: ꝛ ad adorandū verum iudicem pducent Hec il le. Et idē patet de Lazaro mendico: ꝛ per oppositū fit de fratb⁹ ꝛ sororibus epulonis sepulti in inferno per demones. ¶ Notan dum enī ꝙ sicut iudiciū vniuersale triplicia signa precedent vi delicet remota propinqua ꝛ prima: sic etiaȝ in plurimum parti culare iudiciū. Remota sunt elementorum cōtrarietates in ho mine cōplexionis debilitas vita gulosa irata luxuriosa atq̄ȝ ma lum regimen in accidentibus in naturalibus: ꝑpinqua sunt in troitus belli trāsitus ad loca periculosa esse ipregnatam frequē ter infirmari ꝛ similia. Proxima vero sunt: desperatio de euasi one: membrorū mortificatio: quies pulsus vel nimia irregulari tas Intensa pestilencie īfectio ꝛ similia. Preueniat igit cōgrua aduocacia intemerate virginis ne precipitādo minima moniti one preuia iprouisq̄ȝ citemur ad hoc iudiciuȝ. ¶ Nos itaq̄ȝ hec ꝛ similia signa euidencia iudiciū particularis extinctionis indi cācia futurū concernentes aggrediamur aduocataȝ nostrā: que

in pluribus vt cōpertum est signa etiā remota ꝛ propinqua abs
tulit ꝛ tempus emendatiōis procurauit. Nōne hoc docet beati
Ancelmi dictū de canonico trāsfretāte secanaꝫ redienteqꝫ ab o
pere adultery perpetrato cui precipitato in flumine diuqꝫ punito
a demonibus nil restabat nisi particulare iudiciū vt apparuit: q̄
nihilominus precibus intemerate virginis aduocate nr̄e procu
rāte vite prorogationem atqꝫ emendationē obtinuit: iudiciūqꝫ
illud euasit eo tempore. ¶ Insup nonne beatus Gregorius tpe
quo creuit vehemens pestilencialis infectio in vrbe tāqꝫ singu
lare remediū ordinauit processionē: anteqꝫ deferebatur ymago
aduocate nostre: cui aeris īfectio cessit atqꝫ aer lucidus appuit:
ita qꝫ aeris imoderatio atqꝫ dei vindicta cessasse videbātur: vt
dicit Januensis in hystoria longobardica. Recursuꝫ idcirco ha
bemus ad eā vt ipsa se finaliter atqꝫ filium suum misericordes
representent in nostra particulari extinctione: ꝛ hoc est quod ec
clesia deprecatur cū dicit Maria mater gratie mater misericor
die tu nos ab hoste protege ꝛ hora mortis suscipe. ¶ Tertium ē
iudicium generalis retributionis ꝛ illud vniuersale ꝛ futurum
cuius determinatum tempus soli deo cognitū est. De quo osee
quarto Audite verbum domini fily israhel quia iudiciū domi
no cū habitatoribus terre. ¶ De iudice autem dicendum est qꝫ
quatuor modi iudicandi describi possunt prime auctoritatis scꝫ
ꝛ ordinarie quo iudicabit tota trinitas. ¶ Secundo subauctori
tatis secunduꝫ delegationem ꝛ hoc modo iudicabit xp̄us vt ho
mo. ¶ Tertio assessorie dignitatis quo iudicabunt apostoli ꝛ vi
ri perfecti. ¶ Quartus approbationis quo iudicabunt ōnes sāc
ti ꝛ angeli. ¶ Angeli vero non assessorie quia non sunt xpristo
iudici conformes in natura sicut hoies apostoli ꝛ aly. xprist9 enī
in forma diuinitatis non videbitur nisi a bonis: in forma vero
humanitatis in qua ꝛ sententiam promulgabit videbitur taꝫ a
bonis q̄ꝫ a malis: bonis blandus prauis terribilis. ¶ De actori
bus vero in hoc iudicio dicūt doctores qꝫ consciencia arguet re
um in aperto que modo corripit in occulto. ¶ Danielis 7°. Judi
cium sedit ꝛ libri aperti sunt singulis enī aderit vis diuina qua
fiet vt omnia merita vel demerita sibiipsis ꝛ ceteris innotescāt
vt ī promptu singuli habeant cogitationes accusātes. Reducēt
qꝫ ad meōriā singularū cogitatōes affectōes opatōes ꝛ itētōes
Ad ostētatōeꝫ dīne iusticie f9 statū illū Apo 20 Judicati sī mor
tui ex his q̄ ſcipta erāt ī libris eoꝝ Scd̄o accusabit oīs creatura
Job 20. reuelabūt celi iiq̄tatē ipy ꝛ t̄ra aduers9 eū ɔsurgꝫ. sapi. 5°

Armabit creaturā adulationē inimicoꝝ ⁊ pugnabit cū eo orbis terrarū ꝯ insensatos. ¶ Tertius fpūs boni Jeremie 51° Curaui mus babilonē ⁊ nō ē curatā Ac si diceret: fecim⁹ qd̄ necessariū erat circa babilonē: sed culpa sui ē ꝙ nō erat curata. De reis vo dicit mgister in quarto distinctione. 44. et sentencia beati Gre. super Job. Qꝛ quatuor ordines erunt in futuro generali. Alij eni iudicant ⁊ periūt. Alij nō iudicāt ⁊ periūt vt increduli. Alij iudicantur ⁊ regnant: Alij non iudicantur ⁊ regnant vt ibi cla rius: ⁊ in dictis plurimorum doc. videri pōt q̄ breuitatis gratia calamus pertrāsijt Sed habebit ne ibi aduocacia Marie nīeq̄ mediatricis locū Nō qꝛ tunc nullus iudicis poterit fallere sapi entiā: flectere iusticiā: inclinare clemētiā: declinare vltionis et iuste retributionis sniam. Dies eni illa erit ire ⁊ amara valde: quia ibi aduocacia cōtradictio ⁊ appellatio cessabūt. ¶ Errant deniq̄ depingentes eā genua flectentē ante iudicē generalis re tributiōis cū beato Joāne baptista: quia tūc sedebit ⁊ ipsa iudi cans. Dicit nāq̄ beatus Augustinus sup illo v̄bo vos qui secu ti estis me sedebitis ⁊c. Nec putādū ē ꝙ tm̄ illis duodecī b xp̄s ꝓmiserit: sed ibi sedebit ⁊ Paulus qui plus oib⁹ laborauit. Ex qb⁹ v̄bis elici pōt si Paulus q̄ pauce respectu v̄ginis laborauit iudicabit: quō ne iudicabit ipsa q̄ meritis oīm sanctoꝝ agmina excedit: quare ⁊ xp̄o prima iudicāti sedebit. ¶ Jdcirco Ambro. Ser. de natiuitate eiusdeꝫ virgis Cogitemus inq̄t subtilit̄ q̄les veniamus an̄ tribunal summi iudicis quid boni nobiscuꝫ refe ramus quā necessarie sit regie intercessio venerāda de spe ⁊ fidu cia quā tn̄ habemus gaudeamus. Certe si nos ipi curā nr̄i habe re voluerimus ⁊ datuꝫ tēpus nō neglexerimus ⁊ res nostre ita preordinate sint ita vt absq̄ dubio perseuerent ad veram conso lationem ipsa adiuuante veniamus Hec ille.

Aduocata nostra.

Ertio pricipalit̄ considera tur Marie quo ad nos vtilitas cuꝫ dicit̄ nr̄a. De quo Bernar. Ser. de assump. Cū ois nr̄a sufficiētia ex deo sit poterat xp̄us sufficere ſꝫ nobis nō erat bonū esse hoiem solū congruū magis repationi nr̄e sexus adesset: quoꝝ corruptioni neut̄ defuisset: plane fidelis ⁊ ꝑpotens ē meditator dei ⁊ hoim homo xp̄us Jesus. Sed diuina hoies in eo vrent̄ maiestatem: eteni deus nr̄ iguis cōsumēs ē. Quid eni peccōr vereat̄ accedere

Ne sicut cera fluit a facie ignis sic peccatores fugiat a facie dei. Opus igitur erat mediatore ad mediatorē istum: nec aliḋ nobis vtilior ꝙ̄ Maria. Hec ille. Ẽ Maria inꝙ̄

Quia
Deo iudici grata.
Prauo actori cōtraria.
Reo homini amica.

¶ De primo ꝙ grata sit deo iudici hoc est ꝓpter ꝓpinquitatē: affabilitatē: dignitatem. ¶ Propinqua ē quia mater iudicis: mater verissima: mater sola absqꝫ patre: in qua deus homo perfectius diutiusqꝫ cōmoratus ē ꝙ̄ alie proles. ¶ Pro quo sciendū ꝙ conceptio xp̄isti fuit subitanea ⁊ in instanti: nostra aūt conceptio ē successiua. Conceptio xp̄isti facta est virtute diuina: virtus aūt diuina cū sit infinita effectum suū subito ⁊ in instanti potest producere. Unde hec quatuor in conceptione corporis xp̄i in eodeꝫ instanti fuerunt: scꝫ conuersio sauguinis purissimi bt̄e virginis in carneꝫ ⁊ alias ptes corporis organici ⁊ assumptio corpis aīati in vnitatē diuine persone. In nobis vero propter virtuteꝫ defectiuā agentis ⁊ indispositionē pacientis hec successiue contingūt: ita ꝙ maris conceptio nō perficitur nisi vsqꝫ ad 40ᵘᵐ. diem vt dicitur nono de animalibus: quadragesimo die aīa in corpꝰ masculi vt sepius infundit. Corpus vō femine octogīta diebus pficitur ⁊ octuagesimo die aīa vt sepius inspirat vt dicit Durā. in rōnali de offi. in de festo purifica. Augꝰ. videtur superaddere sex vt patet ī eplā ad bēm Jeroᵐ. In xp̄i aūt cōceptiōe materia quā vgo ministrauit statiꝫ formā ⁊ figurā hūani corpis accepit ⁊ aīa etiā in vnitatē diuine persone assumpta ē. Hec ex Tho. 3º. scrip. sen dis. 3. arti. 2º. de propagatiōe carnis xp̄isti ex matre eiꝰ Et sic patet qualiter xp̄istus perfecta proles diutius ī vtero sue verissime matris cōmoratus est scꝫ ducētis septuaginta sex diebus: hoc sunt 39. ebdomade ⁊ duo dies secundū Alber. 258. caᵒ. super missus quod est congruentissimū ⁊ pciosissimuꝫ tēpus ꝑꝙ eundē quo secundū ordinem nature nō errantis nec deficiētis partū congruit eē. ¶ Sed hic pōt moueri questio quo xp̄us qui non legē soluendā sꝫ ad īplendaꝫ venit vt hētur Mathi 12º. caᵒ. Sanctissimā matrem suā quā summe honorasset vocando eaꝫ matrē hoc tñ pretermittēs solummō mulierem eā legit vocasse. Mulier enī est nomen cōmune pertinens etiā ad mulierē quā cūqꝫ etiā peccatriceꝫ. Responsio. Ẽ aūt xp̄istus hoc seruasset p̄ceptum de honoratione parentū: nō soluꝫ erga matrē q̄ erat vā ⁊ scā parens: sꝫ etiā erga Joseph qui erat parens scdm̄ publicaꝫ

famam tm̄ manifestū ē Legit̄ enī luce 2° ca° ꝙ erat subdit⁹ ilł
Jn tali enī subiectōe principalit̄ cōsistit ꝑntū honoꝛ vn̄ deutro.
21° de filio contumace legit̄ ꝙ non audiuit pr̄is nec matris vn̄
ꝑ locū ab oppositis fili⁹ ille vere honoꝛat putes q̄ ē omnino sub
ditus illis sed sic ē de xp̄o igit̄ rō aūt quare non vocabat suam
beatam matrem nisi noīe mulieris pōt assignari qꝛ ꝓ⁹ pħm 8°
ethicoꝝ homines q̄ nolūt honoꝛari testificatōēz sue excellencie
querūt Ad humilitatē aūt beate v̄ginis q̄ heroyca erat non per
tinebat querere testimoniū sue excellēcie p̄sertim respectu xp̄i
Nomē enī paternitatis vel mr̄nitatis nō importat excellenciā
nisi respcū fily illi⁹ patris seu matris Manifestū ē aūt ꝙ humi
litati v̄ginis glorioſe nullo modo placeret ꝙ vocaretur tali no
mine Quod ipsi⁹ excellenciā sonaret respectu fily sui sciliz veri
dei sed poci⁹ vocari tali noīe quod magnā excellēciā fily r̄spec
tu ipi⁹ matris designaret Vn̄ ꝛ angelo salutanti ꝛ p̄nūcianti ei
ꝙ erat paritura filiū cuius regni non esset finis Rn̄dit ecce an
cilla dn̄i Ancilla enī ē nomē non sonans excellenciā sed poci⁹
defectū respectu dn̄i Vn̄ xp̄s ista totaliter sciens vt plene et pu
re matri obediret vocabat eam illo noīe qđ magis sibi placere
sciebat Felices ergo nos miseri q̄bus benignissimus pater hāc
nobis fily sui matrē p̄buit aduocatam Jdeo seraphic⁹ scūs in
quit ī sti.amo. O laudabilis clemēcia saluatoris qui sic afflictis
tam nobile laudabile subsidiū dignat⁹ ē elargiri O certe di nr̄i
mira benigītas q̄ suis r̄is te dn̄az p̄buit aduocatā ut a filio tuo
int̄ ip̄z ꝛ nos cōstituta iudicē qđ volueris ꝓ nobis valeas īpetra
re Nec cī dubiū ē ꝙ nostra culpa manifeste dāpnabat quos cō
fuat aduocacio tue pietatis O mirabilis erga nos mīa dei nos
tri q̄ ne alias fugerem⁹ ꝓ snīa non solum dignatus ē se nobis
cōmunicare in iudicez vt esset deus ꝛ homo Jesus xp̄us a quo
debz snīa ꝓmulgari sed noluit ip̄e ꝑ sua viscera mīe matrē suā
dn̄az gr̄e nr̄az instituere aduocatā Accipe igit̄ iq̄t Aug⁹ q̄scūq₃
meritis tuis impares gr̄aꝝ actōes et laudes Et cū suscep̄is vo
ta culpas nr̄as orādo excusa Admitte nr̄as p̄ces intra sacrariū
tue exauditiōis ꝛ reporta nobis antbidotuz nostre recōsiliacio
nis ꝛ sit per te excusabile qđ ꝑ te ingerim⁹ fiat impetrabile qđ
fida mente poscimus accipe qđ offerim⁹ . Jmpetra qđ rogam⁹
excusa qđ timem⁹ quia nec pociorē inuenim⁹ meritis ad placā
dum iram iudicis quā te q̄ meruisti existere mr̄ eiusdē redemp
toris ꝛ iudicis ¶ Et bernar. Ser. de assūpcōe Securū accessum
hēm⁹ ad eū vbi matrē hēm⁹ an̄ filiū filiū an̄ pr̄ez. Mater on̄dit

filio pectus ꝛ vbera filius patri lat⁹ ꝛ verbera. Puta q̄ð ei nulla pōt eē repulsa vbi tot sunt caritatis indicia ¶ Secūdo ē ðeo iu ðici ḡta ꝑpter affabilitatem. vnde Canticoꝝ p̄mo ipsam spon sam filius sponsus commendat ðicens. An ignoꝛas te. O pul cherrima inter mulieres Glosa Sabinensis idest an ignoꝛas te ꝙ sis stella maris q̄ non solū bn̄ currentes ðirigis sed errantes ꝛ ðeuios ad salutis poꝛtum reducis An ignoꝛas te ꝙ sis medi atrix ðei ꝛ hominis vt peccatoꝛes ðiscoꝛdantes a filio tuo redu cas ad concoꝛdiam An ignoꝛas ꝙ sis pulcherrima mulierum Et ideo ad interpellandum pro peccatoꝛibus potissima Surge ergo inquit Canticoꝝ 2° ꝑpera amica mea columba mea ꝛ vēi Glosa Sabinensis Cuis precibus peccatoꝛes natura ꝑ illū mō ðum q̄ seq̄tur in foꝛaminib⁹ petre foꝛamia petre vulnera sūt pe ðū ꝛ manuum xp̄i quia petra erat xp̄s scðꝫ apl̄m. Cauerna ma cerie idest cū vulneribus meis ꝛ inter vulnera mea ad interpel landum pro peccatoꝛibus tuam faciem repꝛesenta ꝛ quia cum ðecoꝛe meritoꝛum iuuat ipsa ðulcedine precum ðicit ei cum repꝛesentacione faciei Sonet vox tua in aurib⁹ meis que mag nam habet virtutem Uox enim tua ðulcis quia facies tua ðeco ra virtutibus ¶. De virginis affabilitate et eloquȳ congruētia habet notabil' figura p̄mi r̄gū 25° De abigayl q̄ irato ðauid ꝑ gredientiꝗ vt occideret virū eius nabal occurreus eundē vbis ꝛ muneribus placauit Qui placatus ðixit mulieri benedictum eloquiū tuū ꝛ benedicta tu q̄ ꝓhibuisti me hodie ne irē ad san guineꝫ et vlcisc erer ꝛ ne vlcisc erer manu mea. Nabal interpꝛe tatur stultus q̄ significat ðemētē peccatoꝛē Abigayl q̄ interpꝛeta tur p̄ris mei exultatō significat mariā q̄ ðauid vbis ꝛ muneri bus maria meritis ꝛ p̄cibus placauit Abigayl tpalem vlcionē mariā eternalē conuertit ðū illa humanū ista ðiuinū gladium auertit Quare bernarðus ip̄am alloq̄ns ait Nemo ðn̄a tam ydone⁹ qui gladio ðn̄i ꝑ nobis manū obiciat vt tu ði amantissi ma ꝑ quā p̄mū ðei sustepim⁹ miaꝫ ðe manu ðei n̄ri. ¶ Et aug⁹. in oꝛatōe sup psalmo 56° Aue nostri generis potens aduocata miserere miseris misereri nata nos qui per te canimus solui iu ðicata per te solui petimus solue postulata ¶ Tertio ꝓpt̄ eius ðignitatem psalmista Astitit regina a ðextris in vestitu ðeau rato circumdata varietate vbi eius ðignitas ðenotatur quo ad tria quo ad locum. Nam si nos pro quibus interpellat sumus in hac valle lacrimarum ipsa stat a ðexteris ideo exauditur supꝛema pro īfimis et si nos in exilio ipsa in gloꝛie solio ꝛ ðigni

ori loco ecȝ regum 2°. Positus ē thronus matris eius sedetqȝ ad dexteram eius. Et Celestinus super illo ecclesiastici 23°. Ego in altissimis habito. Merito habitas inqt in altissimis vgo sublimis: sedes in altissimo solio ꝛ nobilissima ꝛ dignissima luces. Secretissimo cōsilio: qꝛ sapiētissima admitteris: ī districtissimo iudicio qꝛ misericordissima letaris in familiari cōtubernio qꝛ ꝑuatissima: nihil ē in te ꝛ apud deuȝ altius quia preter te in creaturis nil amat dulcius. Et Thomas Cantuariensis. Gaude nexu volūtatis ꝛ amplexu caritatis iūcta sic altissimo vt ad votuȝ cōsequaris quicqd virgo ꝑtolaris a Jesu dulcissimo. Idcirco recordare vgo mat dū steteris in conspectu dei vt loqris ꝑ nobis bona ꝛ auertas indignationē suā a nobis: dicit cōfessio ecclasti ca Insup q̄tū ad habitū qꝛ si nos indigētes irreuerētes ꝛ miseri ipa stat in vestitu deaurato ꝑuerbioꝝ vltio Byssus ꝛ purpura indumētū eius. Preterea quo ad obsequm famulorū cū dicitur circūdata varietate idest angeloꝝ ꝛ scōꝝ vniuersitate ꝛ impossibile ē pces multorū nō exaudiri: cōstituamus ḡ Mariā nram aduocatā qꝛ deo iudici extat gratissima. ¶ Secūdo qꝛ est prauo actori cōtraria. Refert eni epus Januensis in marionali suo de qdam ḡui pctore q̄ in visione deductus ad iudiciuȝ per hūani generis īimicū alloqtur tendēs ad finē executiōis illius ꝛ dāpnatiōis eterne: ꝛ hoc ꝑpositiōe sua tribus rōnibus fulcita. ¶ Primo vi legis cōdite a summo iudice ꝛ sue ꝓmulgate iux̄ illud Gen. Quacūqȝ hora comederis ex hoc morte moriemini Et cum iste peccator sit de eadeȝ progenie inī legis prefate debet mori ¶ 2°. ratione prescriptiōis: qꝛ multis ānis ipm possedit in seruū Iux̄ scripturam dicētem qui facit peccatū seruus ē pcti. ¶ 3°. rōne ꝓprietatis ipius peccati: nā pcīm ē ponderosum qd̄ trahit altū in infimum: quare maiora ꝛ ponderosiora sunt eius pcta q̄ bona gesta: ꝛ ad hoc demōstrandū afferatur iquit statera. Cuius ꝓpositioni cōgruis obuiauit responsionibus inq̄ens Cōtra primaȝ rōnē ipm inimicum istā legem siue instrumētū falsificasse: ꝛ ꝓpterea ad agendū contra hoiem tāq̄ falsarius fore repellendum Preterea ad ꝑscriptionē illatā inqt eā non esse meraȝ ſȝ sepius fuisse ītruptā per rōnem cōtradicentē ꝛ reluctantē seruicio tā crudelis dñi. Postremo ad ꝓprietatē pcti ꝛ eius pōderositatem inquit dignitate passionis filij fuisse validiorē: ꝛ ad stateraȝ oblatā ꝛ ptem virtutibus vacuā ipius manu apposita idē aduersarius cōfusus recessit: vir ille euigilās vitā suā in meli⁹ cōuertit. ¶ 3°. ē hoī reo amica ppter filij cōformitatē: sit eniȝ filium eius

maximũ dilectionis signũ homini exhibuisse ⁊ caritatẽ inuisam cũ animã suam posuit pro eodez hũano genere .¶ Deniqꝫ hunc esse hũani generis aduocatũ Et ideo fᵉʸ thomã ca.° 19 in de hũanitate xp̄i licet xp̄s haberet corpus gloriosũ tñ cicatrices in corpore suo seruauit vt inter alias rõnes ibi positas ꝑ nobis prẽm otẽsis vulnez cicatricibꝰ aduocaret Unde ad romanos octa.° Jesus xp̄us q̇ mortuus ymmo q̇ ⁊ resurrexit q̇ ẽ ad dexteram dei q̇ etiam interpellat ꝑ nobis Glosa non voce sed miseratõe ⁊ rep̄sentatõe hũanitatis dñ cotidie hoiem quẽ assumpsit ⁊ q̄ue genus mortis qḋ pro nobis sustinuit vultui pat̃no offert vt nr̄i misereat̃ cuius postulatio cũ tãtus sit nõ põt contẽpni. Et scḋm apostolũ Joãnẽ Si quis peccauerit Glo. nõ desperet Habemus enĩ apud p̄rem Jesum xp̄m int̃pellat pro nobis ⁊ ip̄e ẽ ꝓpiciatio pro pc̄tis nr̄is q̇ exaudit̃ in oĩbus pro sua reuerẽcia: ꝑ eũ enim q̄si per mediatorẽ laudes offerimus: ꝑ eũ q̄si per aduocatũ gr̄as exhibemus: dicit enĩ si q̇d petieritis p̄rez in noĩe meo dabit vobis ¶ Et Augꝰ. in orone sup psalmo 16. Aue thronus glĩe regi ꝑparatꝰ Ex qua nobis ꝓdyt felix aduocatꝰ: nr̄a sit hereditas xp̄s ex te natus: qui nos soluit ꝓferẽs nr̄os cruciatꝰ. Et ad hebreos 7.° Semꝑ viuẽs ad int̃pellãdũ pro nobis. ¶ Sz notãdũ qḋ dicit Grego. q̄ iustus aduocatꝰ iniustas cãs nõ suscipit neqꝫ dare verba pro ĩiusticia sentit: oportet nos iuste viuere si nos volumꝰ eũ patronuz hr̄e Cui ip̄a v̇go cõformis vt fily sui dilectos nos diligit. Uñ Ancelmus in quadã orone Jlle bonꝰ filius venit hoiez ꝑditũ spõte saluare ⁊ mr̄ dei poterit ꝑditũ clamãtẽ non saluare ille bonus filius venit ꝑditũ vocare ad penitẽciã ⁊ bona mr̄ contẽpnit peccãtẽ in penitẽcia q̄si diceret nullo mõ. Et iḋ dic̃ Ber. Ser. de gaudys ꝓperamus ad gaudia Reuertere inq̇t ꝑ amorẽ Scio dñ̄a q̇ benignissima es ⁊ amas nos amore ĩuincibili q̇s in te ⁊ ꝑ te filiꝰ tuus deꝰ tuus summa dilectiõe dilexit. Quis sit quotiẽs refrigeras irã iudicis cũ iusticie v̇tus a presencia deitatis egredit̃ Jnsuꝑ nos diligit ⁊ nr̄i miseret̃ cuz filio q̇ ip̄a nouit figmẽtũ nostrũ ⁊ ĩfirmitates plurimas. Uñ Augꝰ. Ser. mlte filie cõgregauerunt diuicias Sicut inq̇t decet matrez misericordissimã esse ⁊ nouit cõpati infirmitatibus hũanis: q̇ notum est ei figmentũ nostrũ: per qḋ ⁊ interpellare pro nobis apud filiũ suũ nõ cessat: si tamẽ nosip̄os iniq̇tates nostras deplorare viderit ac detestari certa ⁊ ip̄a penitẽciã nostrã ex multitudĩe misericordie preuenit ⁊ gladiũ fily ad percussionem extentũ continet: orãs ⁊ petẽs vt cõuersionẽ nostrã lõganimit̃ expectet: h̄ ille

Et vere sciendū est de ipa q̄ sicut in hac vita cognōscens defectū nature humane maximā humilitatē habuit seipam vilificando ⁊ se ancillā cū esset regina maxia reputādo: sic in statu glorie maximā humilitatē habet inter ceteros beatos circa xp̄m ī adherendo viuis sc3 peccatoribus in hac vita cōtritis : ⁊ de suis p̄cib⁹ deuote cōfidētibus: ⁊ ideo tenendū est q̄ sibi placēt ożones humiliū pro q̄bus etiā cōtinue deū īpellat. ¶ Postremo ē etiā nr̄a amica ꝑpter nature nostre cōformitatē: nā eni ipsam gratia non natura vexit ad ethera. ¶ Et ideo Hugo de sancto victore Si ꝑtimescis inquit supplicare ad xp̄m accede ad Mariā: respice genus tuū: conspice non illic q̄ timeas inuenis. Hec ē prima pietas qua tibi trepidanti tēperatur excelsior maiestas In Maria siquidē pietas: in patre potestas: in xp̄isto vō ⁊ pietas ex cōpassione generis ⁊ maiestas pro excellēcia deitatis: Maria porta: xp̄istus hostiū: pater occultum: per Mariam itur ad xp̄istū ⁊ per xp̄istū itur ad deū. ¶ Et Ambrosius Ser. de natitate eiusdē virginis Est inquit in sancta matre dei geitrice carnis nr̄e sb̄stācia Et in Jesu xp̄o filio eius vera hūanitatis nr̄e assumptio ⁊ pulcerrima porcio nr̄i: vbi ğ porcio nr̄a est ꝑuenire credimus q̄ꝫ uis simus pctores: si pcc̄a nos ꝓhibent substācia nos defendit: ⁊ si delicta ꝓpria nos excludūt nature cōmunio nos reqrit. Jdcirco dilectissimi eligamus eā dum tempus est in aduocatā: nunc enī tempus acceptabile tempus miserendi ⁊ dicamus cum illo deuoto horologio eterne sapiencie. O eťna patris sapiencia ecce nunc in ꝓōciniū meum coram te adduco illā tuam matrē dulcissimā tibi eam p̄ntās me p⁹ tergū suū abscondens Oculos nō audens leuare ante faciem glorie tue per ipsam cupiens exaudiri Jpsam que so honora ipsaꝫ venerare Attende matrem gloriosam r̄spice oculos huius dulcissime matris coram te pro nobis interpellantis quibus te materno in gremio gestans tam placide intuebatur Genas eius roseo colore perfusasquibus faciem tuam delicatam materno affectu sibi sociauit. O quam felicia labia eiusquibus os tuum benedictum oculos tuos preful gidos ac singulos quosque nobilissimos artus creberrime osculata fuit blanda interdum miscens oscula verbis Cerne man⁹ has que tibi monstrauerunt vbera dulcissima ac felicissima q̄ te lactauerunt

Oracio

Dei omnipotetis mater mater dignissima eiqꝫ semꝑ gratissima altitudinē icōpabilē abissūqꝫ ꝓfūdissimū

iudicioꝝ dei i oib⁹ ꝑcipue erga nos hões ītuētes q̄ cū misereri voluerit nl'eo clemēci⁹ cū vero iusticiā tribuere nichil eo t'ribilius Nos in carcere condēpnatōis ⁊ mortis vnde nemo eripi pōt nisi ex singulari ⁊ mera dei gratia quā vt ⁊ vbi vult distribuit eē cognoscimus vehementis terroris atque validi timōris Id circo circundati vinculo astricti iacentes. Quid eo expedit nisi te quam iudex ille singulari ex sua clemencia nobis afflictis tam laudabile subsidiuꝫ dignat⁹ est elargiri humiliter inuocare Eya ergo aduocata nostra pyssima qꝛ nec procuratorem inuenimus meritis que meruisti existere mater iudicis. Adesto nobis vt amica fidelissima in extrema nostra necessitate in illa districta hora sepationis anime a corpe conforta trementes cōuince accusantes effuga rodentes Impetra qđ rogamus excusa qđ timemus ne dampnemur cum impys sed eternaliter saluemur in aduentu iudicis

Illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte

Ellifluus doctor in vginis nr̄e venustate delectans fert eam gemino mentis ⁊ corpis decore pfulgidā idest p alys fulgidam Sed cur hoc prudentissimus qꝛ plastes omniū conditor suū totuꝫ i eius forma inposuit ingeniuꝫ Dicit namqꝫ scūs doctor aquinen̄ ꝑma pte summe. q. 25. articulo sex? in solu. vlt. ar. Qđ hūanitas xp̄i ex hoc q᷑ est vnita deo ⁊ beatitudo creata ex hoc q᷑ ē fruicio dei ⁊ beata virgo eo q᷑ ē mater dei habet quādam dignitatem infinitam ex bono infinito qđ est deus ⁊ ex hac parte non pōt aliq̄d melius fieri eis Sicut non potest aliquid melius esse deo q̄uis enim deus potuerit beatam virginem in suam creaturam vel vt mulierem imperfectione accedentali tamen non potuit facere vt eēt melior mater vel melioris mater ⁊ ordinata ad maius bonū scōm pfectionē essenciālem q̄tā putas idcirco renitet pulcherrie hec mater cui⁹ forme omniū pictor colores speciosissimos inpendit ⁊ vt ita fatear meliorē facere neq̄ret q̄tū gaudiū mens nostra pciperet si hui⁹ faciei pulchritudinē cernere valeret Sed phdolor hui⁹ exily carcer loci distancia atqꝫ pccoꝝ sarcia ab eiusdē inspectōe nos retrahūt nos nichilominꝰ tpe ⁊ loco nobis pn̄tari desiderantes suppliciter in carmine nostro petim⁹ vba sequentia dicendo illos tuos misericordes oculos ad nos cōuerte

Ost p̄mā seq̄tur secunda

peticio ad v̄ginē gloriosā; sc; oculoꝝ misericordie ad nos conuersio cum dicitur Illos tuos misericordes oculos ad nos cōuerte. In quibus verbis tria notantur

Scȝ.	Mēbroꝝ p̄ferēcia	Ibi illos tuos oculos.
	Eorum differencia	Ibi misericordes.
	Reoꝝ aduertēcia	Ibi ad nos cōuerte.

¶ Circa p̄mū notandū q̄ in sacra scriptura q̄tū ad p̄ns suffice re pōt repiunt̄ creatoris hōis v̄gis. De oculis creatoris puer. 15° In oī loco oculi dn̄i contēplāt̄ bonos ꝛ malos: qui q̄dem oculi dicūt̄ respectus mīe: de q̄bus psalmista Oculi dn̄i Glo. i. respectus mīe dei sūt sup̄ iustos. Et sapie 4° Mīa ꝛ gr̄a in scōs illius ꝛ respect⁹ in electos illius: h̄ respectus circa bonos fit p̄ gr̄e īspirationēȝ. Psalmista Respice ī me ꝛ miserere mei: p̄ opuȝ acceptationē. Gen̄. 4° Respexit dn̄s ad Abel ꝛ munera ei⁹ p̄ spēalē dilectionē. Luce p̄mo Respexit hūilitatē ancille sue. Sup̄ q̄ Celestin⁹ papa O respectus o aspect⁹ āgelicus ī cui⁹ vultu nulla difformitas: in cui⁹ ītellectu nulla fi̇̄ltas: in cui⁹ actu nulla duplicitas in cui⁹ gestu nulla leuitas: in cui⁹ corpe r̄splēdet honestas: ī cui⁹ corde oīmode fragrauit castitas q̄ nō solū mūdū potuit ītēdere s; etiā celū: ꝛ sic r̄spect⁹ dei ꝛ auxiliū ꝛ lux ē suis: nō eni solū de⁹ iustis s; ꝛ pc̄tores r̄spicere dr̄ iuxta Grego. 32. mora. Et h̄ dupl'r: aut cū a pc̄o pc̄or cōuertit̄: aut ex pc̄o punit̄. Et sic s⁹ enudeȝ respicere dei: p̄mo mō est ea q̄ amissa ꝛ p̄dita fuerāt ad suā gr̄aȝ reformare: vt in 3° p̄ncipali etiā patebit. Sic respexit Petrū in atrio pōtificis Luce 22. Vn̄ Leo papa Dn̄s Jesus q̄ īnt̄ pōtificale cōsiliū corpe tenebat̄ solo trepidationē discipuli foris positi dīno videlicȝ ītuitu ꝛ pauēt̄ aīm mox vt respexit erexit. hec igit̄ nec mirū si ex respectu xp̄i Petr⁹ fleuit q̄ oculi ei⁹ sicut flāma ignis. Apoca. 1° Quoꝝ ītuit⁹ necessario dissoluit glaciē pc̄orū. ¶ De 2° respectu vltiōis p̄s Vult⁹ aūt dn̄i sup̄ facientes mala Glo. vultus dn̄i. i. cognicio ꝛ aīaduersio dei ē sup̄ faciētes mala q̄ nō respicit eos misericordit̄ sc; vt exaudiat s; cognoscit vt puniat vt p̄dat de t̄ra viuētiuȝ memoriā coꝝ sc; vt nec mēcio idest int̄cessio fiat p̄ eis int̄ bonos: p̄mo pe̅itēdo agnoscere culpā: 2° peūdo p̄peti penā facit. ¶ 2° dicit̄ q̄dāmō oculus dei ei⁹ et̄nalis p̄uidēcia. Job 9. Nūq̄d oculi carnei tibi sūt aut sicut videt hō ꝛ tu videbis. Nūq̄d sicut dies hōis. dies tui ꝛ āni tui sic hūana sūt tp̄a vt q̄ras īiq̄tatē meā ꝛ peccatum meū scruteris.

¶ Sup quo Grego. 9. mora. Oculi carnei facta tēporū non nisi in tēpore agnoscūt: quia ꝛ ipi ad videndū cū tpe ꝑdeūt cū tēpore clauduntur. Et hūanus visus qōlibꝫ opꝰ qō sequtur non pcurrit quia vix existētia aspicit vētura nullo mō agnoscit. Dicat ġ hūiliter Job reqrendo Cur me in tpe per flagella examinas quez apud te pfecte ꝛ añ tēpora sciſti Cur culpas meas vberibus inꝰrogas quē per eṫnitatis tue potēcia pulchꝫ conderes nō ignoras Hec ille. Est autē hoīs oculus duplex scꝫ exterior ꝛ interior. De exteriori dicit ps Auerte oculos meos Glo. corpis: qꝛ hys visa ambimus ne videāt vanitatē. p oculos eni peccamꝰ dū cōspecta ambimus: mors eni intrat p fenestras nr̄ozū sensuū Hec glo. treñ. 3ᵒ Oculus meus depredatus ē aīam meā Geñ. 3ᵒ vidit mulier qꝫ bonū eēt lignū ad vescendū ꝛ pulcrum oculis: aspectuqꝫ delectabile ꝛ tulit de fructu eiꝰ ꝛ comedit. ¶ Dalida visa a Sāpsone ipē in eiusdē amore capiṫ. ¶ Itē filia Jacob Dina a Sichē oppressa. Cōuertamus oculos a filiabus Eue: quia inde multa sequūtur icōmoda. Refert iō Augꝰ. Qꝛ Democrites phus oculos sibi eruit tribus de causis qꝛ visus ipm a meditationibus interioribus ipediebat: 2ᵒ qꝛ mulieres sine cōcupiscencia īspici ñ valebat: 3ᵒ qꝛ malos florere nimis ipaciēter videbat ꝛ sic a sua phia eū ipediebat visio sensibiliū delectabiliuꝫ ꝛ sublimiū rerū Et iō dicit Job Uide ergo ne lumen quod in te ē tenebre sint. Et Beda si puersa intentio precesserit prauū opus sequiṫ Sunt aūt tria q̄ oculum nostrū interiorem ipediunt ꝛ cōtemplatiōes veri luminis excludūt: scꝫ celsitudinis fumus: irūdinis fimus: puluis iniectus. ¶ De fumo superbie siue celsitudinis Ysaye 9ᵒ Conuolueṫ superbia fumi de igne: vnde hec fumus procedit loquiṫ beatus Grego. sup illo Job 41. Alitus eius prunas ardere facit. Quid inqt in fine 33. mora. prunas nisi succensas in ṫrenis concupiscēcys reprobor̄ hominum mentes appellat: ardēt eni cum quodlibet temporale appetunt: qꝛ nimirū vrunt desideria que qetum ac integrum esse animū nō pmittunt. Totiēs igitur Leuiathan alitus prunas accendit quotiens eiꝰ occulta suggestio humanas mentes ad delectationes illicitas ptrahit. Alias nāqꝫ superbie: alias inuidie facibus inflammat. Ex hoc igne procedit fumus celsitudinis noster: qui iuxta eundeꝫ Grego. 23. mora. lumen veritatis extinguit vel offuscat. Obstaculū inquit veritatis est timor mentis quia dum inflammat obnubilat: et bene cōpatur fumo quia iuxta psalmistaꝫ 36ᵒ Inimici vero dñi Glo. idest peccatores mox vt honorificati fuerit glā ꝛ reuerēcia

⁊ exaltati dignitatibus ⁊ potencia deficientes cotidie de malo in peius quēadmodū fum⁹ Cui⁹ nullū p⁹ exaltatōnē īuenitur vestigiū deficient penit⁹ fum⁹ ei in altū extollit ⁊ ipa exaltatōe extēdit ⁊ euanescit Sic ⁊ supbi q̄a q̄nto ḡdus alcior tāto casus ḡuior hec glo. Hoc fumo cecat⁹ ē lucifer in tenebras cadens ex exteriores Nabugodonosor bestys similis efficit turris euerti tur lingua cōfūdit Golias ꝓsternit Aman suspendit Antiochus pimitur Pharao quoq₃ submergit ¶ De fimo siue stercore yrūdinis dicit Thobie 2° Contigit aūt vt q̄dā die fatigatus a sepultura veniēs domū iactasset se iuxta pietē ⁊ obdormuiss₃ ex nido yrūdinū dormienti illi calida stercora inciderunt super oculos eius fieretq₃ cecus Dicit namq₃ glo.i hoc passu ꝙ yrundo leuis ē volatu ⁊ ideo significat leuitatē luxuriosoꝝ quoꝝ immundicia quibus dn̄at execat nido yrūdineo suppositus dormit qui leuitatis lasciuie se i cautus custodit yrūdo mare transuolat ad regiones calidiores in q̄b⁹ credit per hyemē cōmorari scōm naturales Et hui⁹ aduent⁹ s⁹ ambrosiū indiciū ē veris Sic ē de luxurioso Nam s⁹ Jnno.inde odi.vili.hūane Semp eam luxuriam ꝑcedūt ardor ⁊ pestilencia Semp comitāt fetor ⁊ iuidia semp sequūt dolor ⁊ pn̄a hic fimus filios Hely sacerdotis in bello offuscauit Uriā occidit Amon infecit Presbiteros lapidauit Urbē maledixit Sāpsonē seduxit et Salomonē₃ subuertit Preterea de puluere iniecto auaricie hētur mathei i3. Sollicitudo suffocat v̄bū q₃ s⁹ Crisosto. sup math₃ Appositio diniciarum maiorem accendit flammā ⁊ vehement fit cupido hoc puluere iniecti incerte gradiunt q₃ a fide deuiantes viam veritatis reliqūt pma Thimothei sexto Radix oīm maloꝝ ē cupiditas quā q̄dam appetentes errauerunt a fide ⁊ inseruerūt se multis dolorib⁹ Hac cecitate Balaam pcussus loco inuio ꝑcedit ⁊ ab Asella redarguit Athan a populo lapidat q₃ tulit aurum ⁊ argentū de anathemate iericho Josue 7° Nabaocht inc̄ ēpt⁹ ē vt Agab possideret vineā Et Giezi lepra pfūdit viso ipe dimito vis⁹ oclor̄ stat ɔsiderat delectaōes erūdē Tria nāq₃ sit q̄ d̄lectabilit ocul⁹ ituet sc₃ aq̄ lipitudinē florū ⁊ viriditū venustatē ⁊ speculi claritatē iuxta metristā .Delectāt oculū lympha virorspeculū Prio p aquā intelligit v̄go glōsa p flores ⁊ viridia scōrū agmia p speculū xp̄s dei sapiētia ¶ Btā igit v̄go dicit fōs ortorū puteus aquaꝝ viuētiū Can.4° Nā vsus aquaꝝ ɔīs ē oib⁹ Sic beata virgo iustis ⁊ re pbis dicit nāq₃ aug⁹ in meditatōib⁹ O dn̄a ad te venit ⁊ te laudat laudat concio leta iustoꝝ ad te fu

git territa turba reorum vtinam cor meum in tuo amore lang ueat anima liquefiat caro deficiat Summū eni post deum ē te intueri in tuis laudibus delectari Hec instar aque omnibus se exponens dicit ecclesiastici 54. Transite ad me ōnes qui con cupiscitis me ac si diceret illud ysaye 55°. Omnes sicientes ven te ad aquas In aspectu hui⁹ aque omnes delectabiliter infigū tur oculi anime sancte Cātico 5.° Oculi eius sicut columbe su per riuos aquar ꝛ resident iuxta fluenta plenissima nec mirum si delectabilis ē aspectus eius nā pulchritudinem candoris eius admirabatur oculus vt dicit ecclesiastici 43.° De hui⁹ aque pie tatis ꝛ misericordie amplitudine ꝛ ꝓfunditate loquitur beat⁹ bernard⁹ Ser. Temp⁹ loquendi Quis mīe tue o bñdicta lōgi tudinē ꝛ latitudinē sublimitatem ꝛ ꝓfundum queat inuestiga re Nam longitudo eius vsq; in diem nouissimū inuocantibus eam subuenit vniuersis Latitudo replet orbem terrarū vt tua quoq; mīa plena sit omnis terra sic ꝛ sublimitas eius superne ciuitatis inuenit restauratōez ꝛ ꝓfundum eius sedentibus i te nebris ꝛ vmbra mortis optinuit redemptionē per te eni celum repletum ē infernus euacuatus restaurate ruine celestis ihrlm exspectātib⁹ miseris vita pdita data. ꝑterea ō viridiū venustate atq; flor ecci. 48 Florete frōdes ꝛc. q̄a ei sci floruerūt iteri⁹ p⁹ scīm ꝑpo⁹ floruerūt exteri⁹ p ex⁹ iō grati sūt oculo ad vidēdū Delec tat ei ocul⁹ iusti cū cernit rosas martirū violas confessorū lilia virginū ¶ Sunt enim martires rose de quibus pōt dici q̄si flos rosarum in diebus vernis propter imitacionem dominice pas sionis q̄ fuit tempore veris ¶ Insuper flos viole cū ad perfecti onem venit caput inclinat ꝛ deprimit ꝛ peruitatem substācie re compensat magnitudinem virtutis ꝛ fragrācie ꝛ significat cō fessores qui maxime fuerunt humiles ¶. Tertio flore lilȳ nihil graciosius in colore redolencius in odore efficacius in virtute Hic intactus suauiter redolet confricatus fetet. Sic dum vir go illibata permanet r̄dolet sed tacta ō angelis ꝛ hominibus fetet. ¶ Inspiciamus idcirco viridium et florum venustatem Nam secundum gregorium Si facta precidencium r̄colamus non erūt grauia que tolleramus Leuemus idcirco oculos nos tros in montes primo martirum et inueniemus pascua pacien cie ¶ In monte confessorum pascua humilitatis et obediencie In monte virginum pudicicie ¶ In libro de speculis demon stratiue probatur quod oculus naturalis in speculo delectatur Ibi eni tantūmō seipm speculatur eo q; in termino contactus.

radij congregātur ⁊ in supficie corpis reflectūtur sic ⁊ contēplā
tis oculus in eťnitatis speculo delectatus in seipm̄ reflecti non
cessat ⁊ ex cōsideratiōe mūdicie quaꝫ in speculo illo cōspexerat
conscie maculas icessabiliť purgat:hoc ē enī speculuꝫ ⁊ exēplar
quod tibi in mōte monstratum est.Et Jeremie 3°. Leua oculos
tuos in directo scꝫ ad ītuendū hoc speculū ⁊ vide vbi nūc ꝓstra
ta sis:cū enī deus ⁊ aīa sint ad eādem ymagineꝫ cum aīa contē
platur puritateꝫ dei ꝑpendit vilitatem sui.Job nūc oculus me⁹
videt te:idcirco me reprehēdo ⁊ ago penitenciā in familla et ci
nere.Sed prochdolor iuxta vulgū turpis speculi inspectionem
contēpnit.Jeremie 2°. verterūt ad me tergū ⁊ non facieꝫ.Jdeo
iuxta psalmistā Respice in faciem xpristi tui:in hūc desiderant
angeli prospicere ꝓpter eius puritateꝫ:qꝛ est splendor lucis eter
ne ⁊ speculum sine macula.Sapiencie 7°. Tertio sunt oculi bt̄e
virginis ⁊ ideo dicit canticum nostrū Oculos tuos ⁊ hij dupli
ces etiā scꝫ corꝑales ⁊ illi fuerūt speciosissimi:iuxͣ Albertū in de
laudibus:⁊ nō mirū quia mater actoris nature: qui q̄deꝫ oculi
nulli fuerūt occasio peccādi:nō sup virū oculos extulit nec fixit
aspectū:qꝛ fornicatio mulierū in extollēcia oculorū eius inquit
sapiēs Ambrosius libro de v̑gitate.qñ illa aut vultu lesit paren
tes:qñ vastidiauit humilē:qñ derisit debilē:qñ vitauit inopem
nil toruū in oculis:nihil ꝓcax ī v̑bis vel in actu verecūdū.Hos
enī oculos intuētes inq̄t Jero⁹.casti fiebāt ⁊ mites:si ġ fuerunt
tāte v̑tutis in via in corꝑe nō glorificato:q̄ꝫ pulcre sunt ī patria
in corꝑe glorificato.Utrū aūt hijs oculis nullo inťficio īpediēte
videat ista inferiora per glām ꝑuentiōis relinquo discutiōi ma
gistrorūꝫ meoꝝ ad quos huius materie spectat indagatio.Jpsa
enī mō corꝑe ⁊ aīa glorificata r̄sidet vt pie credit ecclesia ī etno
solio.Alij sunt oculi beate v̑ginis interiores scꝫ intellectus ⁊ af
fectus.De q̄bus diciť Cāticoꝝ pmo:oculi tui colūbarū Glo.Sa
bineñ.Jn colūba designať simplicitas ⁊ īnocēcia:oculi aūt sūt
duo intellectus ⁊ affectus:isti oculi colūbini sunt innocentes et
simplices cū intellectus ē sine errore nil nisi veritatē intelligēs
⁊ cū affectus in deo ē absq̄ꝫ mūdana cōcupiscēcia nil nisi deum
querēs.Jn hijs oculis dicit filius Cāticoꝝ 4°. se m̄rem optime
cōplacuisse inq̄ens vulnerasti cor meuꝫ sponsa.Sabineñ.vulne
re caritatis in vno idest in vnitate oculorū meorū affect⁹ videli
cet ⁊ intellectus:q̄ in te ita sunt vnū q̄ nō aliud desiderat affec
tus nisi qđ desiderandum indicat intellectus vulnerasti in vno
crine colli tui idest in vnitate cogitationū tuarū q̄ sic adherent

capiti tuo: xpo quod nihil aliud nisi cuz psalmista dicant vnam pecij a dño hanc requirã. ¶ Sed cur petimus potius oculorum q̃ alterius mẽbri ad nos cõuersionẽ. Rñdetur pꝑter tria: nam visus plures rerũ differẽcias ostẽdit: nos itaq̧ qualitate differentes diuersisq̧ tribulatiõibus agitati petimus respici: vt miseri corditer adversorũ morborũ lãguoribus iuxta ĩfirmitatẽ diuersam exigenciã valeamus mederi. ¶ Scdo in oculo spũs sensibilis plus dñatur ꝛ sic videmus q̧ oculus grauius ledit̃ puluere modico q̃ man⁹ vel pes vulnere magno: sic a simili beata vgo non põt excogitari vel tã modice precibus tãgi quĩ recreat scõz Bernar. affectũ diligẽtiũ se: ꝛ sic petẽdo oculorũ conuersionẽ exposcimus inuatiõis accelerationez. ¶ Tertio q̧ oculi int̃ õnes sensus sunt aĩe viciniores: nã in oculis ẽ iudiciũ mẽtis: nã aĩmi pturbatio vel hylaritas in oculis apparet: similit̃ vel odiuz vel amor: iõ vocant̃ iudices aĩmi. ¶ Dicit̃ in vulgari vbi amor ibi oculus: g̃ si oculi intemerate vgis per gr̃e collationez ad nos cõuertãtur p̃sumendũ est de eius dilectiõe. De q̃bus oculis Seraphic⁹ scũs mirabiles inq̃t nec nõ ꝛ amabiles tuoꝝ radij oculoꝝ q̃bus nos allicis ad amorem ꝛ eruis venenatos oculos basilici Marie claritas oculoꝝ vmbrã expellit: effugat catuas dẽonuz purgat vicia mẽtiũ: corda cõgelã succẽdit: demũ ad celestia t̃hit

Tuos misericordes oculos.

Ecũdo principaliter notat̃

mẽbroꝝ differẽcia cũ dicit̃ misericordes nõ incõgrue addit cãticũ nr̃m misericordes: q̧ iuxta Gregoriũ sentenciã sicut dñs dicit̃ oculis mĩe respicere cum pdita cernitur ad suã grãm reformare ꝛ oculis serenitatis intueri cũ peccatorẽ pꝑter delicta: sic bt̃a vgo Maria cui idẽ velle ꝛ nolle est dicit̃ hr̃e ꝛ oculos mĩe ꝛ seueritatis. De oculis benignitatis ꝛ mĩe inq̃t Gilbert⁹ Ser. creatoris mr̃em Tu inq̃t pctores a desperatiõis baratro pia manu retrahis: spei medicamie aspiras: ac toti mũdo despectũ materno affectu ãplecteris foues nec deseris q̃usq̧ horrẽtes iudici miserũ reconcilies: famosum hui⁹ tue benignitatis testimoniũ est p te restauratus gr̃e theophil⁹: nec mirũ o dña si tã copioso mĩe oleo tui cordis pfusum ẽ scũarium cũ illud ĩestimabile opus mĩe qd̃ pdestinauit de⁹ añ secula i redẽptionẽ nr̃az: primũ in te a mũdi artifice fabricatũ sit Hec ille Oculus enĩ seueritatis ꝛ iusticie respexit Julianũ apostataz: de

quo libet e dictis patrũ i mediũ ꝓferre. Dicit eñ Jero. in croni cis. Cũ Julianus impatoꝛ cõtra persas ꝓficiscẽs xp̃ianoꝝ sangui nẽ dijs vouerat post victoriã. Amphilogius epũs refert vt autẽ ꝑgens in ꝑte Cesarieñ. venisset Basilius epũs cũ socijs suis ei obuiauit. Quẽ vidẽs impatoꝛ dixit: supphilozophatus cum te o Basili. Qui rñdit vtinã philozophareris. Ei q̃z pro bñdictione tres panes oꝛdeaceos obtulit: quos q̃dem Julianus stipatores suos accipere ſꝫ fenũ ei reddi iussit dicẽs Oꝛdeũ qḋ nobis dedit pabulũ ẽ iumẽtoꝝ recipiat ⁊ ip̃e fenũ. Basilius recipiens dixit Nos q̃dez impatoꝛ ex q̃bus comedimꝰ obtulimus tibi. Tu aũt ex q̃bus naturã irrõnalẽ nutris nobis reddidisti. Audiẽs h̃ Julianus ⁊ isaniẽs dixit ei Huiꝰ pastus feni sine ablatõe dabit̃ tibi cũ aũt ꝑsas ſbiciẽs reuersus fuero ciuitatẽ tuã desolabo vt fiat magis fenifera q̃ꝫ homifera: hec ⁊ alia dicẽs ꝑgebat ad ꝑsaruꝫ regionẽ. Hec Basilius in ciuitate regrediẽs oĩbus cõuocatis re mõstrauit cõsiliũ dãs vt q̃sq3 iux̃ ꝓpriã facultatẽ ad placãduꝫ tyrannũ in regressu aurũ vel argẽtũ ad manꝰ Basilij deportarꝫ: q̃ huius multitudinẽ in thesaurario posuit subscribẽs vnicuiq3 nomẽ: dicẽs ei: potẽs ẽ dñs ⁊ illũ attrectare ⁊ nobis ꝓpria restituere. Statiq3 p̃cepit clero ⁊ oĩ populo ciuitatis cũ mulieribus ⁊ infantibus ascẽdere i montẽ didimi in q̊ templũ dei geĩtricis erat ⁊ tribus diebꝰ suscipiẽtes ieiuniũ postulauerunt a deo dissipari iniqui impatoris sensũ: adhuc illis in oꝛonibus vigilãtibꝰ cõtrito coꝛde vidit Basilius in visu multitudinẽ milicie celestis i monte huic ⁊ inde: ⁊ in eoꝝ medio sup thronũ gloriosuꝫ quãdã i habitu muliebri ad ꝓxĩe sibi stãtis magnificos viros dicentez: vocate mihi Mercuriũ ⁊ ibit int̃ficere Julianũ multa blasphemãtẽ in deũ ⁊ filiũ meũ. Jtaq3 scũs ille cũ armis suis veit ⁊ iussus ad ea velocit̃ abijt. Expauescẽs magnus Basilius a sompno expgefactꝰ in ciuitatẽ venit ⁊ Mercurij martiriũ adsunt in q̊ ip̃e iacebat ⁊ ip̃ius cõseruabãtur arma: q̊ cũ ita querẽs nõ iueniret custodẽ vocauit vt vbi essent inq̃siuit: q̇ asserebat cũ sacramẽto vespere ea ibi fuisse vbi ꝑpetuo seruabãt̃. Jtaq3 visioni Basiliꝰ credidit ⁊ ad montẽ oĩbus doꝛmiẽtibus recurrit cũ gaudio q̊s excitãs ⁊ ad oꝛonẽ exhoꝛtãs reuelationẽ sibi factã ⁊ tyrãnuꝫ eadẽ nocte int̃fectũ euãgelizabat. Deinde cũ oĩbus gr̃as agẽs i ciuitatẽ redijt. Ad martiriũ g̊ sancti Mercurij veniẽs lãceã illiꝰ sanguine madidã iuenit: ⁊ iterũ cũ oĩbus deo gr̃ãs agẽs cũctos in ecclesiã venire ⁊ ꝑticipare diuinis misterijs impauit. Cũ eñ esset Julianus secus effraten fluuiũ relicta nocte septia milituꝫ

excubie vt custodiret illū: miles q̄dam ignotus cū armis suis venit cūq̧ lancea valido ac icredibili ipctu pfodit q̄ subito ascē dēs nusq̧ cōparuit. Jlle v̄o miserrim⁹ dirā ⁊ horribilē vocifera tionē emisit: ⁊ vt dicit Hugo floriaceñ. cū moraret̄ cepit xp̄z do minū blasphemare ac dicere: vicisti galilee vicisti: ⁊ i hys voci bus miser spiritū efflauit. ¶ Jnsup oculos seueritatis ⁊ iusticie respexit nr̄a Maria Udonē ep̄m cui scie donū copiose dederat ita vt ex ydeota litteratissimus vt narrāt historie ⁊ ex pmotiōe v̄gis ep̄us effect⁹ candē nihilomin⁹ vitā lubrice nō vt pastor sed seductor deduxit: nec pluribus vicibus monit⁹ desistēs decolla t⁹ ē a patrono sue ecclie iussu beate Marie v̄gis. ¶ Ecce carissi mi q̄lit̄ hos pseuerātes pctores Maria nr̄a oculis seueritatis i spexit: iō nō imerito petim⁹ oculos sue mīe ad nos cōuerti dicen do cū Gilberto Ser. s̄. Tu de altitudie celi b̄tos oculos q̄b⁹ incō prehēsibilē illā gl̄az luc eī ne cū desiderio semp itueris ad tuos supplices in hāc mūdi sentinā de alto piectos icliare nō despici as. Ad te dn̄a stillāt oculi nr̄i: teq̧ cū deuotiōis clamore valido obsecram⁹ vt fily tui irā quā ḡuit peccādo succēdim⁹ ḡ nos mi tiges eiusq̧ gr̄az a q̄ ingr̄ti excidim⁹ nobis tua p̄ce cōcilias Eius liuore sanati sum⁹ ci⁹ iterū medelā deposcim⁹: q̄r putruerunt ⁊ corrupte sunt cicatrices nr̄e ⁊ nō est in nobis sanitas. Hec ille.

Ertio pricipalit̄ seqtur reo

rū aduertēcia cū dicit̄: ad nos cōuerte. ¶ Pro quo sciē dū q̄ licz beata v̄go cū filio ei⁹ adiplēs pphcticū iussuz Ecciastici 14. Ne auertas oculos tuos a paupe nobis videlicz degētib⁹ Jn hac lacrimarū valle misericordes oculos cōuertere reātur: tribus tñ spēalit̄ oculos mīe dirigit cum filio scz: penitentib⁹ a via erroris reuerti volentibus 2°. §. 30. Pius ⁊ clemēs ē dn̄s deus nr̄ ⁊ nō auertet faciē suā a vobis si reuersi fueritis ad eū. Jere. reuertere aduersatrix israbel dicit dn̄s ⁊ nō auertā faciē meā a vobis. Quare Dauid in psona penitētis Cō uertere inq̄t dn̄e Glo. ad me ⁊ ego cōuertar ad vos dicit dn̄s: sz pfecte cōuersioni patus ē dn̄s iuxta pphām tāq̧ diluculū patuz inuenimus illū quē vt amitteremus nō eius absencia q̄ vbiq̧ ē sz nr̄a fecit auersio. Hec glo. Et iō rn̄dit xp̄us penitēti firmabo sup te Glo. ne q̄s tibi noceat ⁊ nō auferā postea a te oculos meos quia tu leuas oculos ad me iaz iustificatus: ecce quanta est glo ria penitētis. Hec glosa q̄ aut beata Maria nr̄a penitentibus oculos cōuertit nō solū dicta sed inumerabilia gesta declarauit

¶ Ideo breuibus q̈dam deuotus inquit vbis Tu mater indul gencie ligata soluis: soluta reseras: aduersa mitigas: cōtrita sa nas: reos soluis: reficis delinquētes: lapsos recreas: eleuas des peratos: honorē renouas: fiduciā vires: gratiāq̃ infundis: tu ī dignationē cōpescis: amissam hereditatē restituis: nos separas a dyabolo: purificas a peccato: recōsilias deo. ¶ Scōo cōuertit oculos orātibus. ps nec auertit faciē suā a me τ cū clamorē ad eū exaudiuit me Tren. 3. Uocem meam audisti ne auertas fa ciem tuam a singultu meo τ clamoribus: orando eni loquimur deo τ beate virgini Absit ab ea illa icurialitas q̈ se ab alloquē te auerteret: nā vt libri referūt autentici Petrus de palude pa triarcha Jerosolitanus sepius vidit beatam virginem resaluta tem fratres cum decantarent carmen nostrū salue regia. ¶ Jn super in vitas patrum quidam ordinis predicatorū Cum bona matrona audiret carmen nostrū a fratribus decātari post com pletoriū vidit Mariā resalutantē eos cū dicerent salue regina: τ quādo cantabāt Eya ergo aduocata nostra τc. vidit eā orātē apud filiū pro ipis: τ cū dicerēt pticulā hāc illos tuos misericor des oculos τc. vidit eā ipos aspicientes: τ cū decantarent τ Je sum benedictū τc. vidit eā omnibus fratribus ostētasse filium suū. ¶ Tertio deuote famulātibus Ad quorū euidenciā ex infi nitis vnū hic inserere libet. ¶ Sanctus cuius Hildefonsus tho letanus antistes inter cetera bonorū operū studia sanctam dei genitricem valde familiariter diligens etiā in eius laude cum illustri polleret ingenio insigne volumē de eius sanctissima vir ginitate cōponit. Modo videamus q̈ clementer huic viro pro modico labore sue visionis dulcediuē propinauerit Illud enim opus cū ad finem vsq̃ perductum fuisset tantam in oculis ipius in virginis inuenit gratiam: vt ipsum librū manu tenens ei ap pareret: τ de tali opere gratias referret. Q̄obrem quidem inq̄t deuotus O dulcissime pater Hildefonse quomodo remansit in te vllus spūs cū aspiceres illam iocundissimā faciem tā vibran tis luminis fulgore radiantē: magnū quippe τ mirabile quod vidisti Quā eni aliā videre meruisti nisi eius genitricē q̄ dixit quondā per scripturā nō videbit me homo τ viuet. ¶ O lumē verū: mel mūdi: laus mulierū: patrū spes veterū: cūctarū gloria rerū. O q̄ bene q̄ plene q̄ dulciter ē τ amene de te letatus nunc sꝫ nullus iste beatus Cū fuit indultū sibi tantū cernere vultum Omnia nā mella vincit tā pulcra puella. ¶ Sed sunt nāq̃ non nulli qui multo tēpore Marie seruierunt tamen ab ea priuatis

consolationibus ab ipa se derelictos vel eandē a se oculos auertentē existimāt: qꝫ nullā in eius amore dulcedinē inueniūt tepidā in eius obsequio sentiūt deuotionē. In hac igiť pusillaitatis tempestate fluctuātes stella maris cōfortat dicēs: id eius approꝑriatū: memoria mea in generatiōe seculorū: quod qdēꝫ deuotꝰ litteratus exponens ac si inqt apte nolite putare qm̄ vestri oblita fuerim eo ꝙ vobis ad tēpus meas substraxeri cōsolationes: qꝛ ꝛ si nūc vel ad meritū agendū vel ob fidē exercendā nō appareāt: certissime tn̄ scitote qꝛ de vobis memoria mea in generatione seculorū. ¶ Jacob seruiuit ꝑ Rachel .14. ānis anteqꝫ ea potiretur ꝛ videbāť ei dies pauci pre amoris magnitudīe. Quis enī pro tā diuina vgineqꝫ gloriosa sicut Maria nr̄a paucorꝫ dierꝫ vel annorū tribulationē nō tolleraret: visi sunt naqꝫ quiqꝫ iuuenes insano mulieris vel puellarū amore ferueētes oīa passionuꝫ genera vt solā earū grāꝫ hēre mereamur equnimiť tollerare. Vn̄ metrista Vultus pallescit cordis molestia crescit Dustꝰ turbatur caro mercet mēs cruciaľ Sensus deficiūt fātasmā turbida fiūt Aspera ꝑsternit ꝛ cūcta picula spernit. Erubescāt igiť caute virginis huius quos fatigāt obseqa sꝫ tēptati dicāt cū viro deuoto quodā sic dicēte Scis de me secura pulcerrima mulierū: nosci to ꝙ firmissime ꝙ nō tn̄ hec quā patior cordis ariditas: sꝫ nec tribulatio: nec angustia: nec ꝑsecutio: nec fames: nec nuditas: nec piculū: nec gladiꝰ: sꝫ neqꝫ mors: neqꝫ vita: neqꝫ quecūqꝫ creatura a caritate tua sepāre me poterit. ¶ Et vt id ꝑficiaľ in nobis illos tuos misericordes oculos ad nos cōuertere digneris: ideo depcemur cū beato Augꝰ. in orone sup psalꝰ 79. Aue lumē fidei sūma spei certe caritatꝫ vinculū ꝑ te via nobis patuit qso nos ꝯuerte ne nos mala videāt oculos auerte. Oratio.

Lux ꝛ decꝰ vniuersi facies oīm rerū splēdor mirabilis vgo Maria per quā post deū totus viuit orbis. ecce nos maculati deo sanctisqꝫ odiosi misericordissimū patreqꝫ celicā illā societatē cōspicere nō audētes: verū etiā minime valētes: qꝛ oculos nr̄os puluere fūo atqꝫ fimo arrogācie cupiditatis ꝛ imūdicie excecatos ad celicaꝫ lucē cōspiciendā qꝫ erigere neqmus. Idcirco o vgo pclarissima ꝗ speculū sine macula candoreꝫ lucis eṫne mūdo ꝑtulisti dirige benigne qsumus oculorꝫ radios versus hūc tenebrosuꝫ carcerē tuā dilectionē quā in pectore geris nobis indicando: vt is qui

oculos ceci nati dignatus est aperire te mediãte oculis nostris lumẽ infundere dignetur: vt callẽ veritatis reperiẽtes tue ibãt ste aque limpitudinẽ atq3 viridium venustatem hic contemplã tes postremo eternitatis speculum intueri mereamur Amen

Seqͭ itroductio sequẽtis capi.

Propheta in spũ preuidẽs sup benedictissime terre nostre fertilitatẽ virgis glori ose Eteni inqͭ dñs dabit benignitatez ꝛ t̃ra nr̃a dabit fructũ suũ: qd verbũ venerabilis Beda exponẽs Omelia Exur gens Maria Dedit inqͭ dñs benignitatẽ q: geuus hũanũ a rea tu p̃uaricatiõis per vnigenitũ suum liberare disposuit: dedit be nignitatẽ q: eius ingressiui v̾ginalis vteri tẽpluz spũs sancti gr̃a cõsecrauit: ꝛ t̃ra nr̃a dedit fructũ suũ: q: eadem virgo q̃ de terra corpus habuerat filiũ genuit diuinitati q̃dem coequalẽ: sed sibi carnis illius veritate cõsubstancialẽ. Benedictus ḡ fructus ven tris illius per quẽ ꝛ semẽ icorruptiõis ꝛ sup̃ne hereditatis quaz perdidimus in Adam fructũ recepimus Hec ille. De hac ferti li terra dicit btũs Aug⁹. i quadã oꝛone sup psalmo 24. Aue ter ra glorie terra nõ arata Terra rore gr̃e plene fecũdata: t̃ra fruc tũ proferẽs quo sit recreata: proles Ade veteris diu captiuata: hic bñdictus fructus nõ solũ ventris s3 etiã mẽtis: fructus ven tris ẽ solius Marie fructus mẽtis ẽ cuiuslibet aĩe: hinc fructũ petimus tandẽ post huius vite t̃minũ degustare cuius nec frui tio sacietatis affert fastidiũ nec facies fruẽdi aufert aut saltẽ mi nuit desideriũ: ꝛ h̾ est qd in v̾bis cãtici nr̃i subsequẽtib⁹ cũ dici⁹

Et Jesuz bñdictũ fructũ vẽtris tui nobis p⁹ hoc exiliũ ostende.

Ec ẽ secũde partis t̃miatio

cãtici nr̃i siue epistole que dicitur peticio: cuius peticio nis tertia principalis pars cõprehenditur in verbis pre dictis in quibus tria notantur

Scz.

Melliflu filij noĩatio	Jbi ꝛ Jesum benedictuz.
Vteri v̾ginei emanatio	Jbi fructuz ventris tui.
Obiecti final' ituitio	Jbi nobis post h̾ exiliũ ꝛc̃

¶ Circa primũ principale sciẽdũ ꝙ hoc nomẽ Jesus ẽ nomen gloriosum: ṽtuosum: dulcorosum. ¶ Est eni nomen gloriosum primo q2 nobilissimũ eteni de celo ad terras per celestẽ nunciũ Gabrielẽ archãgelũ ẽ allatũ Luce. 2°. Uocatũ ẽ nomẽ ei9 Jesus q̃d vocatũ ẽ ab angelo p̃usq3 i vtero cõciperet. vbi glõ. Non decuit gloriosũ nomẽ p̃us ab hoĩb9 appellari: s3 ab excellẽtiori nã ne hõ hui9 noĩs machiator eẽ videret. Est nomen famosissimũ. fuit eni ꝛ ẽ ꝑ aplõs ꝛ p̃dicatores mirabilit̃ ꝑ vniuersũ mũdũ diffusũ ꝛ diuulgatũ Cãtico. j°. Oleũ effusũ nomẽ tuũ Glo. Nomen Jesu venit ĩ mũdũ ꝛ statĩ p̃dicat̃ ecce olei effusio. Et attẽde ꝙ h̃ nomẽ oleo ꝯpat̃. oleũ enĩ manat: lucet: siue luc] ẽ fomẽtũ3: refic̃ ꝛ linit. Ber. Hoc nomẽ lucet p̃dicatũ: pascit recognitionẽ: linit ĩuocatũ: hoc oleũ Paulus vberrie dispsit p̃ alys. de q̊ ṽitat] magist̃ iquit act]. 9. Uas electiõis mihi ẽ iste vt portet nomen meũ corã gẽtib9 ꝛ regib9 ꝛ filys israel. p̃s. Narrabo nomẽ tuũ fr̃ibus meis. 2. corinth. 4. Nõ nosmetip̃os p̃dicam9: s3 dñm Jesũ xp̃m Est nomẽ dignissimũ sc3 honore. Phili. 2°. Jn noĩe Jesu õne genu flectit̃ celestiũ terrestriũ ꝛ ifernoꝝ. Glõ. i. ci fateat̃ sbici ãgeli hoĩes ꝛ demões. Et iõ dedit ei nomẽ q̊d ẽ sup õne nomẽ. vt dic̃ idẽ aplus. ¶ Scd̃o ẽ nomẽ ṽtuosũ: q2 h̃ noĩe languẽs sanat̃: De quo veritatis mgr̃ sup egros man9 iponẽt ꝛ bñ habebũt: actuũ 2°. Jn noĩe Jesu surge ꝛ ambula: ꝛ ꝓtin9 cõsolidate sũt bases ei9 ꝛ plãte ꝛ exiliẽs stetit ꝛ ãbulauit. Jtẽ actuũ quarto. Jnquit Petrus in nomine Jesu xpristi nazareni quem vos crucifixistis: quem deus suscitauit a mortuis: in hoc nomine iste ambulat et astat coram nobis sanus. ¶ Secundo demon effugatur Marci vltimo. Jn nomine meo. Glosa. Jn vocatione nominis mei vel in potestate nominabili: vel in vocatione nominis mei demonia eicient. Sepe enim apostoli demonia eiecerunt Paulus a puella actuu3 decimosexto. ¶ Tertio exorans exauditur. Luce decimosexto. Si quid pecieritis patrem in nomine meo: id est meo nomine inuocato statĩ dabit vobis. Crisostomus Ostendit xpristus sui nominis virtutem: sed demum non ipse rogat9 sed nominatus solum apud patrem facit mirabiles vt statim exaudiantur ab eo. ꝛ vbi hoc factum est in act] quarto. Ubi apostoli pecierunt. Respice domine ad minas eorum ꝛ da seruis tuis cũ õni propalatione loq̊ ꝛ facere in nomine tuo signa: ꝛ cõcussus ẽ loc9 in quo erãt ꝛc̃. Jn signũ c9 ecclesie orões i noĩe Jesu t̃minãt̃ cũ dĩ ꝑ cõcede ꝑ dñm nostrũ Jesũ xp̃m filiũ tuũ ꝛc̃

¶ Tertio est nomez dulcorosum Ber. Ser. de natitate Nomen Jesu mel in ore: melos in aure: iubilus in corde. ¶ Dis cibus q̄ nō condit̄ hoc sale isatuat' ē Quia pmo amara fugat scʒ culpas qbus aīa intexicatur vtute sacramētoꝝ q̄ a Jesu sumūt vtutem q̄ sunt quasi qdam lanatoria nos a sordibus abluēcia: ppter qđ dicebat ipe dn̄s Jte docete oēs gētes baptizātes eos in nomie pr̄is ⁊ filij ⁊ sp̄us sancti ⁊ sic de alijs: per q̄ pcta effugant̄ ⁊ caris mata gratie infundūtur: ppter quod virtutē nominis domini pphēta adulterio ⁊ homicidio pp̄etratis cognoscens inqt: ppē nomen tuū domine ppiciaberis peccato meo multuʒ est eni. Et idem tanq̄ peccatis mortuus nomen tuuʒ domine viuificabis me in eq̄tate tua Glo. vt rem nominis tui ipleas quod ē Jesus viuificabis me Ego me occidi: sʒ viuificabis me ī equitate tua nō ex meritis meis sʒ ex nomine si eo qđ est Jesus viuificāduʒ se dicit Dec de glo. ¶ 2° aduersa mitigat act'. 5° Jbant apostoli gaudentes a cōspectu consilij quoniā digni habiti sunt p nomie Jesu cōtumeliā pati. Ubi glo. vbi xp̄us in causa est maledictio ⁊ oīs tribulatio ē optāda act'. 21. Paulus Quid facitis flentes ⁊ affligentes coꝛ meū Ego eni non solū alligari sʒ ⁊ mori in Jerusalem patus sum propter nomē domini Jesu 2° ad coꝛ 4° nos qui viuimus in mortē tradimur ppter Jesuʒ. Et Ber. Cui alqn̄ stetit duricia cordis ante faciē dulcis noīs Jesu ymagie toꝛpoꝛ Rancoꝛ aīe languoꝛ accidie: cui fons lacrimaruʒ siccatus inuocato nomine Jesu nōne tanto fluxit suauioꝛ: cui in periculo palpitanti ⁊ trepidanti inuocatum veritatis nomeʒ nōne statiʒ fiduciam prestitit metū depulit: cui queso in dubijs fluctuanti nōne subito ad inuocationē clari nominis emicuit certitudo: cui ī aduersis diffidēti si nomē adiutoꝛi sonuerit defuit fortitudo: nimirum si moꝛbi languoꝛesq̧ sunt nomen illud est medicina: qui q̄ nomen domini inuocauerit saluus erit. ¶ Tertio coꝛ inflāmat ⁊ attrahit. Unde Thomas in de eterna beatitudine Tanta est suauitas que a te incessanter effunditur q̄ ad amorem tuuʒ feruentes ⁊ foꝛtes anime pertrahūtur: sic Saulus audiēs ex voce Ego sum Jesus nazarenus moꝛ tractus fuit ad obedienduʒ diuine voluntati dicens Domine quid me vis facere. Jnsup maria magdalena vt cognouit q̄ Jesus accubuit ī domo pharisei statim atq̧ feruenter venit poꝛtans alabastrum vngēti preciosi Et non mirū q2 hij peccatoꝛes ⁊ Jesus saluatoꝛ vt docet interp̄tatio nominis Mathei p̄io Ayt angelus ad Joseph vocabis nomē eius Jesum: causam noīs subdit ip̄e eni saluū faciet ppl'ʒ

huius saluationis cõsideratio nõ modicũ inflãmat Dicit nãq mellifluus doctor Ber.20.sup cantica Sup oĩa amabilē te red dit mihi bone Jesu calix quē bibisti opus redēptionis nostre B omnino amore nostrum totum sibi vendicat: hoc ē inq̃ q nos tram deuotionē z blandius excitat z artius strigit z afficit ve hementius: multũ quippe laborauit in eo saluator nec in mũdi fabrica tantũ fatigationis assumpsit actor mũdi. Jlla deniq di xit z facta sunt Sed hic dictis suis sustinuit cõtradictores i fac tis obseruatores in tormẽtis illusores Hec ille. Felix ḡ Maria que nobis benignissimũ Jesum edidit saluatorē Jmpetret ḡ p huius nominis virtutē corporis z aīe sospitatē: precũ exauditio nē Jnsup vt per contẽptũ mũdanorũ dulcescat in nobis nomē Jesu per respectũ paciēcie Jesu impetret aduersa tollerare: z q̃ nomē gloriosum nos illi subdi: q̃ famosũ illud eructare: quia dignissimũ corde ore z ope in ppetuũ venerari. Jesum inq̃ bñ dictũ: bñdictũ inq̃ bñdictiōe dextere gr̃e plenitudīe z peccati i munitate. Psalmista qm̃ preuenisti eũ in bñdictiōe dulcedinis Glo. cũ enĩ alij in amaritudīe Ade pueniant eũ solũ puenit i bñ dictionibus dulcedis idest imuitate pcti: q̃ est ex gr̃a: z prius et plenius in eũ munera gr̃e cõtulisti in quo oẽs bñdicūt z viuifi cant: cui spũs nõ ē datus ad mẽsurã Hec glo. Bñdictus igitur Jesus a deo pr̃e in vnctione spũali cõsecrat⁹ in summã regalis z sacerdotalis dignitatis psedēciã qua data ē ei oĩs potestas ĩ celo z in tr̃a bñdicēdi in spũalibus z tpalibus iudicio faciēdi p mia iux̃ merita distribuēdi bonis bona malis mala. Jlle vero bñdictus nõ in hoĩbus nec int̃ angelos s3 q̃ est vt ayt aplus su per oĩa deus bñdict⁹ in secula Jn eo inq̃t Thomas brabātinus li°. 2°. de apibus Mariã ĝtulãtius exultasse confido in q̃ audit fructũ vẽtris sui singularit̃ bñdici. Quid mirũ ipa dilecto suo z ad eã cõuerso ei⁹ bñdictũ aut a bono addictũ vel bñdictũ. i. dig ne dictũ dicimus fructuz ei⁹: q̃ ipe malo pene crudelis mortis addictus bono addicit̃ sedẽs in potiorib⁹ p̃tis. Un̄ per pphetaz dicit̃ maledictus oĩs q̃ pendit in ligno q̃ vtiq xp̃us fuit pp̄ter qõ z deus exaltauit eũ sup oẽ qõ est z donauit ei nomẽ quod ē sup oẽ nomẽ: bñdictus etiã dicit̃ q̃si bon⁹ dictus: q̃ nemo bon⁹ nisi solus de⁹ z B essencialit̃ vt ĩ noĩe ei⁹ oẽ genu flectat̃ celestiũ ē restrium z infernorũ: quotiens ergo xp̃m benedicimus fruc tum vteri virginalis bonũ simpliciter vel bono addictum dici mus. Et in hoc Mariam potissime credim⁹ gra tulari.

Secũdo p̃ncipalit̃ vteri v̄ginalis emanatio notat̃ cũ dicit̃

Fructuȝ ventris tui In sacra scriptura repitur fructus ventris ecclesie ⁊ vginis Marie Fructus pmi ventris sunt sancti ⁊ boni. De qbus dicitur Ecce hereditas dñi filij merces fructus vētris Glo. dilecti post sompnum mortis tēporalis in qua ē secura pausacio surgēt. Dominus eni post mortē exaltatus est ergo et exaltationē tuā spera ⁊ q̄ sunt dilecti filij vētris fruct⁹ Ecce hys erit tibi hereditas domini: nō eni ōnes sunt filij ecclesie que quasi mulier in dolore ptulit sunt fructus ventris sed soli boni. Uēter eni ecclesie vt Eua in dolore parturit filios bonos ⁊ malos: vt Rebecca geminos inter se dissidētes vtero gestabat: quos cū partus aperuisset decreuit ⁊ dilexit Jacob: ita ⁊ ecclesia In cui⁹ figura dictū est Eue in dolore paries filios bonos pit ⁊ malos Apostolus Filioli mei quos iterū parturio: boni vero sunt fructus ventris vt Jacob dilectus matri Hec ex glo. ¶ Est insuper fructus ventris Marie de quo psalmista de fructu ventris tui ponā super sedem tuā Glo. quia de femina xp̄us natus ē ad quā vir non accessit. Et Luce pmo Benedictus fructus ventris tui De fructu huius ventris intelligit canticū nostrū cū dicitur tui Qui fructus est ex origine nobilis: ex se delectabilis: ex virtute mirabilis. ¶ Primo ē iste fructus ex origine nobilis: q2 ex germine regali virginali eternali. Ex parte primi nobilis: secundi nobilior: tertij nobilissimus. Nobilis ē inq̄ꝫ propter germen regale Dauid: cui dñs promisit dicens De fructu vētris tui ponaȝ super sedem tuā: hoc aūt promissuȝ apostolus impletū esse testatur dicēs Romanos pmo Qui fact⁹ ē ex semine Dauid secūduȝ carnē. Et ad Thio. Memor esto dominuȝ Jesum resurrexisse a mortuis ex semine Dauid secundū euangeliū meū: ⁊ sic ex alijs nobilibus regibus suis pgenitoribus: per quos secundū geneologiā Mathei edictus ē mundo Sapiēcie 13° ¶ Secūdo ē nobilior propter germē virginale De quo euāgelista benedict⁹ fructus ventris tui: vince engaddi ventris tui radicis yesse germinātis: tui siquidē quia ex eius purissimis sanguinibus ī eo formatus ⁊ maternali modo nature viribus ⁊ in eo fot⁹ ⁊ augmētatus ⁊ tandē ex eo mirabiliter ī mūdo productus: vētris vtiq̧ qui secundū q̄ in virga Aaron signatū fuit florem virginitatis cū fructu fecunditatis fructus sic accedat vt nō decidat flos virginitat. Ista fructus virgīalis nobilitas sicut mirabilior ita excellecior ē a prima plus q̄ꝫ exaltanᵗ celi a terra. Nobilitas inqt Aug⁹. nascentis fuit in virgītate pariētis ⁊ nobilitas parientis in diuinitate nascentis. ¶ Tertio ē nobilissimus propt̄ germen

eternale siue patrnale: de quo potest accipi illud Ozee 14. ex me fructus tuus inuentus est. ps 2° Domin⁹ scz pater dixit ad me filius meus es tu per naturā et consubstancialis ineffabili genitura: et vere quia ego coeternus hodie idest eternaliter genui te quasi nō est noua s3 ab eterno genui te Dec glo. Et idē ex vtero Glo. idest ex occulta et secreta substancia mea genui te ineffabiliter: et hoc ante luciferū idest ante tpa vel ante omnē creaturam et omnia tempora. Ista ergo fructus ventris nobilitas primā et secundā in infinitū sua dignitate precedit: et omnē intellectum angelicū et humanū sua sublimitate excedit. Ideo bene de hoc fructu dicitur Ysaye 4. Erit germē domini in magnificencia: et gloria: et fructus terre sublimis: in magnificēcia quo ad regalē: in gloria propter virginalē: sublimis propter eternalē. ¶ Secūdo est iste fructus delectabilis: odoris suauitate: candoris speciositate: gustus saporietate. ¶ Primo hui⁹ odoriferā teste Ber. presensyt fragrancia3 Ysaac cū dicebat Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Gen. 28. Dic odor in exemplis consolationibus et xpi promissionibus est quem anima deuota sentiēs inqt. Canticorū pmo. trahe me post te: qz retinet propria ponderositas retrahit mundi suauitas curremus i odorē vngentorū idest imitationē operū tuorū in consideratiōe miraculorū et promissionū tuarū. ¶ Secūdo est delectabilis in candoris speciositate. De quo Ber. si inquit fructus ille mortis nō solū suauis fuit ad vescendū sed etia3 testante scriptura delectabilis aspectu q̄tomagis huius vitalis fructus viuificū odorem debemus inquirere: in quē desiderant angeli prospicere. Unde Canticorum 5° vox sponsi adolescentulas alloquentis. Adiuro vos filie Jerusalem si inueneritis dilectum meum vt nuncietz ei quia amore langueo: et voci adolescentularum respondenciū et dicentium: qualis est dilectus tuus ex dilecto idest filius dilectus ex patre qualis idest cuius speciositatis vel suauitatis eterne et rubicundus secundu3 humanitatem scilicet in passione vl candidus in natiuitate rubicundus in passione Electus ex milibus idest pre omnibus hominibus et angelis: ad Hebreos pmo Caput eius idest eius diuinitas vel diuina sapiencia aurum optimum idest omni alteri sapiencie incōparabilis: sicut aurum et alijs incōparabile metallis: huius speciositatem faciei non hic nisi in enigmate et speculo videre possimus: et ideo i medio marie nostre petim⁹ reuelata tandē facie nobis ondi: post hoc exiliu3 ostēdi: de quo in tertio principali balbucieodo proferimus.

¶ Tertio iste fructus est delectabilis i gustus saporeitatē Ber.
Fructus q̄to altior tāto dultior ergo tu solus dulcissimus fruc
tus q2 tu solus altissimus. Sed quō potest eē altissimus fructus
cuius breuissima arbor mala: sꝫ ē inq̄ altissima ⁊ breuissima Al
tissima dignitate: breuissima hūilitate: breuissima oculo ꝓprio:
altissima in cōspectu dino. ¶ 3° sciendū ꝙ iste fructus ē virtute
mirabilis: q2 egros sanat per expiatiōeꝫ materie culpabilis: de
quo Ysaye 27° Omnis iste fruct⁹ vt auferat pctm eius. ¶ Ois
fructus pōt intelligi ille de quo btus Ber. In cruce pēdet inq̄t
ois fructus vite q2 ipa est arbor vite in paradiso: ois g° fructus
est totus fructus totus Jesus: hic fruct⁹ ad hoc est datus ad hoc
est natus ad hoc passus ē vt auferat ōne pctm: ipe eniꝫ saluum
faciet populū a peccatis eorū: g° dña sana aiam peccatoris serui
tui per v̄tutē benedicti fructus ventris tui. ¶ 2° sanos cōseruat
per presentationē esce appetibilis. Bernar. bonus fructus q̄ aia
rum esurienciū ⁊ sicienciū iusticiam esca ⁊ potus est: nolite er
go timere animalia dei: nolite timere fideles xpristi ꝙ in edia
deficiatis cū plena pascua in deserto plenum fructum in ligno
⁊ pabulum in presepio habeatis. Ayt eni Gregorius. Natus re
clinatur in presepio vt fideles ōnes velud sancta aialia carnis
sue alimēto reficeret. Et Aug⁹. O presepe splendidū in quo non
solū iacuit fenū animaliū sꝫ cibus inuētus ē angelorū. ¶ Tertio
cōseruatos ꝑpetuat per collationē glorie et̄nalis: q̄ et̄na nō eēt
nisi per hūc fructū seruaret̄ siue ꝑpetuaret̄ puer. ij. Fruct⁹: sicut
eni lignum vite fuit ad conseruandā vitā eternalē in paradiso
celesti. Ecce dilectissimi patet q̄ꝫ nobilis delectabilis atqꝫ mira
bilis sit hic fructus: beatus g° venter qui hunc fructuꝫ portauit
atqꝫ ꝑduxit. De quo vētre Bernar. Ser. Exultate frēs O vent̄
diffusior celis: terrisqꝫ amplior: captior elemētis: q̄ totuꝫ claudit
oia claudentē: in quo deus glorie reclinat̄ Hec ille. Et Seraphi
cus scūs O venter mirabilis q̄ potuit capere creatorē: o venter
laudabilis qui meruit recipere redēptorē: o venter desiderabil̄
qui emanauit desideriū mentiū gratiarū fluuiū glorie: primum
in hoc vētre fuit preciū ꝑditorꝫ: felicitas beatorū: deus angelorꝫ
O q̄ꝫ speciosus venter q̄ portauit medicinā infirmis vitaꝫ mor
tuis ⁊ paradisum iustis Hec ille. ¶ Mirabilis eni venter in q̄
tria mirabilius operatus ē deus: quia ibi deus factus ē homo
verbū infans: imortalis mortalis: imensus ꝑuulus: creator cre
atura. ¶ 2° qui fecit ventreꝫ factus ē in eodem ventre. ¶ 3° q̄a
venter ille maius se cōtinuit, i. deū quē totus nō capit orbis qui

seipm clausit in vtero virginali O beatus venter ille mirabilis t vere beatus ex pte sui:beatitudo eni scdm Bocciuz est status oim bonoru cogregatioe pfectus Omne bonu respectu vetris est integritas vginalis: fecuditas coiugalis: cotinecia vidualis ¶ Beata vgo deniq semp fecuda sine viro vidua mortuo spon so btus insup venter a spu sco sunt consecrati filio dei repletus beatus venter ille ex pte nostri de quo exiuit fons vite:panis r fectionis:calix inebriatiois:aqua ablutiois: medicametu cura tionis : t victuale nre peregrinatiois. ¶ Adiuua g nos o bndi cta in mulieribus vt per bndictu fructu ventris tui fructu per petuo post desertum t pascua huius vie frui mereamur:t hoc e qd petim9 in tertio pncipali cu dicimus nobis p9 h exiliu onde.

Nobis post hoc exiliu ostende

Ecce tertiuz pricipale i quo

notat obiecti finalis intuitio cu dicit nobis post hoc exiliu ostede:notater post hoc exiliu petimus eundez filiu nobis ostedi:quia qdiuis vmbrati nobis in hac vi ta ostensus e:pmo p mafna pductione Ctatico Egredimi filie syon t videte rege Salomone tc.Glo.Sabinen.O filie Je rusale Egredimini ad videdu t videte rege Salomone scz xps pacificu in dyademate idest honore carnis munde:quo corona uit t ad corona victorie pparauit:cu matre sua vgo ministrado ei de carne sua carne muda:in qua dyabolus vinceret:qd ing fecit in die desposatiois illius:hoc e in die icarnatiois qn in vte ro vgis facte sunt nupcie xpi scz t ecclesie t leticie. ¶ Na scdm sapiente delicie eius sunt ee cuz filys hoim. Hec glo.Sabinen. Unde Ancel. Tu vgo ostedisti mudo dnm suu que nesciebat fe cisti visibile q iuisibilis fuit. ¶ 2° per paterna testificatione cuz dixit hic e filius me9 dilectus tc.q t opa sua demostrauerit cu dixit:opa q ego facio hec testimoniu phibet de me: qua pp ter i quit demostratiue Joanes Ecce agn9 dei ecce q tollit pcta mun di tc. ¶ 3° per materna inspiratione cu in nobis xpus p merita t preces vgis cocipit per affectu:nascitur per effectu:nutrit per pfectu. Tame finaliter ostesura e nobis post hoc exiliuz in luce post tenebras pulcra facie huanitatis:pulcriori facie aie:pulcer rima facie diuinitatis. ¶ Pro quo notandu q beati i patria du plex gaudiu habebut vnu de creatore aliud de creatura Sed cu in hoie sit corpus t anima quoru vtraq bificat essencialiter et

accidētaliter. Jdcirco essenciale gaudiū adhuc est duplex: scʒm qȝ in xp̄o duo reperiūtᷣ: vnuʒ est aīe ⁊ erit visio ⁊ fruitio diuine essencie in se ⁊ p se. Et qꝛ deus ī se nō pōt cognosci a corporeis sensibus: idcirco vt isti sensus deo beatificetur: est aliud gaudiū essenciale corpis qd̄ habebim⁹ de xp̄i hūanitate: qꝛ ibi ē t̄min⁹ ⁊ finis ⁊ summū a senib⁹ hūanis desiderabilissimū: q̄ distictio notatᷣ Joānis 17°. Hec ē vita et̄na idest beatitudo eēncialis vt cognoscāt solū deū verū Ecce p̄mū essenciale aīe: ⁊ queʒ misisti Jesum xp̄m ecce p̄miū essenciale corpis. Quietabūt eni ocs sensus nr̄i in xp̄i hūanitate: vt appetere neq̄ant maiora gaudia ⁊ h̄ t̄plici rōne qꝛ hūanitas xp̄i p̄mys pfectissime decorabit q̄ ī alys dicuntᷣ aureole: q̄ aureola ē p̄miū de opibus pfectiōis q̄bus hō maxīe xp̄o cōformatᷣ scdʒ pfectā victoriā: aut martirio: aut doctrina: aut v̄ginitate: sunt eni tres qꝛ in xp̄o ī opibus tribus pfectissime cōformamur: p̄dicatiōe: puritate: martirio. Decorabitᷣ eni xp̄i hūanitas q̄tuor dotibus corpis: summa impassibilitate: subtilitate: agilitate: claritate: ⁊ decoratiōe summa oiʒ sensuū suoꝝ q̄ oia in xp̄o videbim⁹ ⁊ nr̄is fruemur sensib⁹. ¶ 2°. qꝛ oia nr̄a in aīa xp̄i videbit summas pfectiōes ī essencia eius in v̄tutib⁹ varys: in actibus triū dotū aīe visiōis: dilectiōis: cōp̄rehēsionis de q̄bus summe gaudebit aīa nr̄a. ¶ 3°. qꝛ in xp̄i hūanitate per accidēs videbimus deū tāto plus q̄ȝ in alys rebus sit vnit⁹. Ergo o Maria hūc bn̄dictū fructū ventris tui nobis post hoc exiliū ostende benignum.

Oratio.

Uirgo Maria toti⁹ dulcedis vitis fecūdissima q̄ tota hūana nā sic viciā ⁊ ab oī bono alienata vt nullibi nec p vllos possʒ facere fructū saluti. q̄ppe tanq̄ oīb⁹ arborib⁹ infructuosis ⁊ ab oī virore saltē sufficiēti grē destitut] sic laudabilitᷣ in t̄ra etiā defta in via ⁊ ī aquosa copiosissime fructificasti: vt nō solū tibi ʒ toti mūdo tuo vētre fertilissimo fructū salutis effudisti: da illū nobilissimū fructū ⁊ sp̄eosissim̄ feruēti cordis affectu diligi: vt te intᷣcedēte sicuti ē p⁹ h̄ exiliū eūdē iugitᷣ ītueri atqȝ degustare valea⁹

O clemēs O pia O dulcis ma.

Entalit̄ reuoluēdo voceʒ sapietis īcrepantē nō ē speciosa laus in ore pccoris. Insu

per illud ps 49. peccatori aũt dixit deus Glo. hoc contra predicantem: quare tu enarras iusticias meas Glo. cũ opere nõ impleas idest quare cõmuni sermone ad populũ pfers de mea maiestate: et assumis idest indeuotus psumis testamentũ sanctũ per os tuũ pollutũ: alij pdicare phibz ne lingua psumit laudare cui obuiat cõsciẽcia praua Hec glo. Uereor peccatorũ fetidissimus iam itemeratã ego pollutis labijs Mariã laudibus extollere. Sz re uera q̃uis iiquus sum nec pctoꝝ meoꝝ maculas hac laudãdo extergere nõ valeã cũ ipa sit sancta scõꝝ: ergo ne maior e miseria mea q̃ ipius pia clemẽcia psertim cũ miserationis sue super oĩa opa eius refulgeãt. Omnes eni aduocat: oẽs allicit q̃ pro salute oĩm instituta e dicẽs: trãsite ad me oẽs qui cõcupiscitis me benedictus deus q̃ talẽ sibi matrẽ elegit qualẽ nostris necessitatibus cõuenire sciebat: nõ quesiuit elati cordis mulierẽ: non põposam: nõ aspernãtis nature: nõ indignãtis animi: sz clementẽ piam et dulcẽ oĩbus se conformantẽ: gaudentẽ cũ gaudentibus flentẽ cũ flentibus: quid eni facturi essent imundi fragilesqz peccatores si eos eo q purissima sit despiceret. Quare admiratiue eius benignitatem promulgando canticum nostrum profert dicens O clemens O pia O dulcis Maria

Ec est vltima particula et

conclusio carminis siue dulcis epistole nr̃e i qua beatissiã vgo Maria exclamatiõe puia cõmẽdat a tbus

Scz abei9.

Leuitate		clemens.
Pietate	O	pia.
Suauitate		dulcis maria

¶ Añq̃ vero ad diuisiones pcedamus ordinez nõ incõgruũ videt huius interiectiõis O explanare significationez. ¶ Pro q̃ notandũ q̃ h dictio scdz Bertonẽ aliqñ vocat cõqrit: et aliqñ optat licz Brescita adhuc alias addat signifitationes Dũ vocat vel optat e aduerbiũ: sz qñ cõqrit e interiectio. Quã qde dcõne in fine hui9cãtici eplicam9 ob spẽale vgis pulegiũ. ¶ Primum tñ o clamãdo iuocat marie leuitatẽ. ¶ Scdm cõqrẽdo pcti crudelitatẽ desiderat pietatẽ. ¶ Tertiũ optãdo pstolat suauitatẽ: pmuz cõcernere põt icipiẽtes q̃ ad eoꝝ rceptiõez: 29 pficiẽtes q̃ ad rtiã deductiõez: 39 ad pfectos q̃ ad mẽtiũ dulcoratiõez: idcirco clãm9 voce r mẽte: o clemẽs: o pia: o dulcis maria. Sciẽdũ q̃ f9 theologos ii clemẽciã et mãsuctudiez pietatẽ rpif oñia: clemẽcia ei f9 tho. scda scde q. 157. e moderatia exterioris pũitiõis et pene.

Mãsuetudo vo diminuit passionẽ ire interiorẽ. Clemẽcia eni ẽ tẽperãcia ai scdm Sen. i potestate vlciscẽdi vl' ẽ leuitas supioris respectu iferioris i penis modificãdis. Mãsuetudo vo ẽ mode ratia passiõis interioris scz ire ne ad eã pcedat: sz q2 vtraq3 vt9 satis opponit seueritati. Idcirco vulgarit. vna sepe p reliqua ac cipit vtus. Pictas vo sm q ẽ donũ spũs sãcti nõ solum exhibet cultũ z officium deo: sz oĩbus hoibus iquãtũ ptinet ad deũ qua pter ad ipaz ptinet honorare fratres z ñ cõtradicere scripture siue intellecte siue nõ intellecte: z ipsa ẽt ex cõsequẽti subuenit i miseria cõstitut. Dulcedo vo ẽ p quã quis se reddit affabilem z benignũ: huius eni carminis finis respõdet principio. Nã pmo fit exclamacio supne beate vginis regnatiua potestate cuius ẽ penas tẽpare siue diminuere cũ dicit. O clemẽs: z hec correspõ det pme salutacioni cũ dicit Regina. ¶ Scdo fit exclamacio su per pietate cuius ẽ culpas relaxare cũ dicit O pia z correspõdet m ie vita. ¶ Tercio sup allectiã suauitate: cuius ẽ gustũ delecta re cũ dicit O dulcis z correspõdet pme dulcedini cũ dicit Dul cedo Dicam9 idcirco O clemens O pia O dulcis vgo Maria.

Primũ igit aggrediẽdo pri cipale scz de eius leuitate cũ di O clemẽs. Notãdum q vgo Maria clemẽs ẽ z nõ inmerito ppt regie potes tatem: nostrã fragiliatẽ: vtutis vtilitatẽ. ¶ Primo enim mouet eã ad clemẽtiã rgia potestas siue stat9 pemineñcia: z hoc exẽplo diuinali. Vñ pphecia 2. paralepo. 3° Pius eni z clemens tu es. Et Mathei 15. Discite a me q2 mitis sũ z hũilis corde Glo. Ut si tis humiles mẽtibus: mites moribus: humilem vt nemineẽ con tempnant: mites vt neminem ledant Et ideo Sophie 2° Queri te dominum omnes mansueti terre: qui iudicium eius operati estis: querite iustum: querite mansuetuz: si quomodo abscõda mini in die furoris domini. Et Seneca ad Neronẽ. Si deus in quit placabilis est z delicta potencium non statim fulminibus persequitur: quanto equius est hoiem hoibus prepositum initi animo exercere imperium. Etiam exemplo hystoriali. Domin9 enim principem populi sui constituit virum mitissimũ sup oẽs qui morabantur i terra scilicet Moysen Et ideo Seneca. Nul lũ ex oibus clemẽcia magis regẽ aut principẽ decet Rationez ceteni subdit Clemẽcia efficit vt int regẽ tyrãnũq3 discrimen id est discrecio sit. ¶ De clemencia z humilitate regis Dauid dicit btũs Grego. 27° mora. Cum inquit ad pietatis atq3 humilitatis

celsitudinē tendim⁹ pcedentiū exemplis leuamur. Quid enī Dauid misericordi⁹: qd humilius dici pōt: q̄ a rege reprobo pro victorijs cōtumelias recepit: qui de manu hostili israeliticā gētē fortē eripuit: τ tñ ipse ne moriat debilis q̄si fugit q̄ se electuz diuino iudicio τ persecutorē suū reprobū agnoscit: τ tñ eidē psecutori crebre satisfactiōis humilitate se subiecit: q̄ psecutoris lanceā tollit: orā clamidis detrūcat: atq̄ ad cacumē montis ptinus pperat τ vno eodēq̄ tpe q̄ occidēdi potestatē habuerat ostentat: ne occidat rogat. Hec ille. ¶ Memēto ḡ dñe Dauid: τ ōnis māsuetudinis ei⁹: q̄ vir mitissim⁹ atq̄ clemēs fuit. vt dicit glosa Et iō dī řcy regū 20. q̄ reges israel clemētes sint. Ex hys etenī pcessit ṽgo regia Maria q̄re merito clemēs dici pōt τ ē. ¶ Exēplo insup nāli ingruit ppotētes esse clemētes: vñ cū iracundissime inquit ac pro captu corporis pugnatissime sunt apes et aculeum in vulnere relinquunt. Rex ipse tamen sine aculeo est. Noluit ipsum natura: nec senum esse: nec vltionem magnam cum statura petere: celumq̄ detraxit τ iram eius inermem reliquit. Nonne leo licet animal sit ferocissimum clementer parcit humilibus animalibus. ¶ Secundo mouet ipsum ad clemēciam vna cū filio nostra fragilitas Ex ignorancia infirmitate τ pronitate. De prima apostolus prima Thimothei primo. Qui prius fui blasphemus et persecutor τ contumeliator misericordiam cosecutus sum eo q̄ ignorans feci. Glosa interliniaris. Blasphemus in deum persecutor sanctorum contumeliator scilicet comprehensis inferius contumelias remissionem nō per merita mea sed misericordiam dei consecutus sum: τ nō soluz misericordiam sed τ fidem: τ dilectionem et gratiam. Hec de glosa interliniari. Dicit vero glosa ordinaria Consequuntur et misericordiam qui scientez peccant: vt Dauid: τ qui ignorāter quod facilius ignoscitur Ex infirmitate ps. Miserere mei domine quoniam infirmus sum. Glosa i hac vita natura τ vicio adeo q̄ iusticia sustinere nequeo τ nō paruz sum infirmus: sed vsq̄ ad ossa peruenit infirmitas. i. ad robur anime. Et hoc valde: quoniam conturbata sunt omnia ossa mea. idest fortitudo anime mee. Hec glosa. Insup ex prauitate ps. Misertus est dominus timentibus se: qm̄ ipse cognouit figmētū nostrum. Glo. idest infirmitatē nostrā Nouit qd̄ fecit: quomodo lapsū sit: q̄ñ reficiendum sit: quomodo ad optandum sit: q̄ñ ditandum sit. Recordatus est quoniam puluis sumus; quia et si facti sumus ymago tua o domine puluis tñ sumus ariditate peccati: perseruet ḡ nos misericordia tua ne obliuiscamur gratie tue. h̄ de glō

¶ Tertio mouet eã ad clemenciã virtutis vtilitas: naꝫ clemencia regalẽ thronũ exornat: hũiliter letificat: ⁊ bonitatẽ principũ ⁊ populi cõsummat. De p̄io puer. 2º. mĩa ⁊ veritas custodiũt regem ⁊ roboratur clemẽcia thronus eiꝰ. Ad litterã reges clemẽcia carẽtes cotidie eiciũtur ⁊ deponunt̃ 12. diligunt̃: vt patet de Nerone ⁊ alijs q̄ꝫ pluris Ecclesiastici 10. Sedes ducũ supborũ destruxit deꝰ ⁊ sedere facit mites pro eis p̄s. Mãsueti aũt hereditabũt terraꝫ. ¶ Insup humilit̃ letificat: Joseph clemẽter dixit fratribus: accedite: nolite pauere Gen. 45º. Statuit eni Assuerꝰ q̄ꝫ siue vir siue mulier non vocatus interius atriũ regis intrauerit absq̄ꝫ vlla cũctatione interficiatur statiꝫ: nisi forte rex aureã virgã ad eũ tetenderit pro signo clemẽcie: atq̄ꝫ ita possit viuere. Hester 4º. Hester vero ingrediẽs est pre timore pene deficiens cõsolanter erigit̃: virgã aureã in signũ clemencie Assuerus extendẽs ipa leticia resumpta legationẽ pro qua ierat ipleuit. Hester 15º. Tandẽ bonitatẽ principũ ⁊ populi cõsummat per vtilem fructificationẽ. puer. 16. Clemẽcia regis quasi imber serotinus sicut ymber temporaneus ad germinationem sic serotinus ad moderationem. Temporaneus incboat q̄ꝫ serotinꝰ cõsummat sic clemẽcia regis benefica ẽ hijs q̃ male se habẽt qđ est cõsũate bonitatis: ⁊ facit vt populus vitã suaꝫ cõsummet: multi bene finiũt vitã suã qui male finiuissent nisi clemẽter cũ eis actũ fuissꝫ Beata virgo igit̃ ex õni pte clemenciã amplecti debet ⁊ clemẽcia plena est clemẽter nobiscũ agẽdo. Si eni vt inq̃t Ber. filius pphericũ pferat v̄bũ dicẽs Ego occidã Rñdet ipa v̄go Maria Ego viuere faciã. Ille ego pcutiã Hec: ego sanabo. Nemo ẽ iq̃t Gilbertus dña tã ydoneꝰ vt gladio dñi manũ pro nobis obiciat vt tu dei amantissima per quam primum in terris suscepimus misericordiã de manu dei nr̃i.

O pia.

Ecundũ igit̃ aggrediẽtes principale in quo consideratur ipius pietas: notandũ est: q̄ꝫ pietas ⁊ mĩa differũt: nã mĩe virtus attendit in primo cõformitatẽ in natura ⁊ necessitateꝫ in miseria. Primo dictaminis mr̃ naturalis: scđꝫ reuerenciã prudẽcie. Pietas v̄o attendit in proximo diuinam ymaginem primo dictaminis iuris diuini: scđꝫ reuerenciã doni sciencie pietatis secundũ doctores tres assignantur actus: vnus est scripture sacre nõ contradicere siue intellecte siue nõ intellecte: altera sancta honorare: ter

tius est miseris subuenire: hy etenim actus fuerunt excellentius omni viatore in beata virgine. De primo actu qui est fidei defensio: hec improporcionabiliter plus omnibus defendit que sola inter omnes in orbe hereticā diuisit prauitatē. Canit nāq3 cōfessio ecclesiastica Gaude Maria virgo que cunctas hereses interemisti in vniuerso mūdo: quod verū est q̄ntum in se fuit quia illū qui inuisibilis fuit ipa visibilē ostendit: et ergo nō obstat q̄ adhuc iueniātur hereses infinite. ¶ Antea enī querebat in carnis delicijs diuicijs et philosophorū libris vbi non erat Sed postq̄ deū maria mūdo attulit nemo errare potuit nec potest nisi velit. Unde Ysayas Hec erit recta via: ecce inquit dabo in syon salutē et in Jerusalem gloriā meam. ¶ De secūdo qui est sanctos honorare Ipsa enī improporcionabiliter sanctos honorauit per quā oēs sancti celesti gloria sūt honorati et coronati. Apoca. Signū magnū apparuit in celo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et coronata 12. stellarū in capite eius: ipa enī omnes sanctos coronauit: quia causa coronādi ōnibus fuit. Unde et alibi Apoca. 24. Seniores et aīalia coronas suas amittunt ad pedes sedentis in throno quia per xpi humanitatē quā de matre cōtraxit se coronatos recognoscūt. ¶ Tertius actus est mouere ad opa mīe: de quo Job Si comedi buccellā meā solus et nō comedit pupillus ex ea. Grego. Hoc verbū 21. mora. exponens pietati inquit se preuidiū facere estimās si solus comederet qd̄ dn̄s omnium coiter creasset. Et seqtur in textu Si despexi pretereuntē eo q̄ non habuerit indumētum et absq3 operimēto pauperē: et si non benedixerūt mihi lanceā eius et de velleribus ouiū mearū calefactus ē. Idē Gregorius vbi s. q̄ pauperē nō despexit virtutē humilitatis exhibuit qd̄ ayt Spernit pietatis ac si diceret ī amorē proximi vno eodēq3 ordine superbie viciū et ipietatis premēs pretereuntem quēpiam et humilit aspiciēs non despexi et misericorditer calefeci Quisquis enī sup eū cui aliqd tribuit fastu se elationis extollit maiorē culpā intrinsecus supbiendo peragit q̄ exterius largiendo mercedē. Minus qppe inops est q̄ vestem nō habet quā qui hūilitate. Hec ille Plures enī reperimus quos pstinis tēporibus pietatis cōmodauerūt beneficia. Martinus non mediocriter inter pios cōnumeratur. Insup et ille Paulinus nolaneñ. epūs de quo refert Grego. 3° dya. ca° 1° Qr cū cuncta que ad episcopi vsum habere potuit captiuis indigētibus largitus fuiss3 et nihil sibi reseruasset quadā die vidua aduenit q̄ a regis vuandalorū genero suū filiū in captiuitate ductū fuisse phibuit: atq3

a viro dei ei⁹ p̃ciũ postulauit: si forte illi⁹ dñs hoc dignaret̃ acci pere: ⁊ hũc cõcederet ad ꝓpria remeare. Sed vir dei magno ꝑe petẽti feĩe quid dare potuisset inquirens nihil apud se nisi se in uenit petẽtiq; feĩe respõdit Dicẽs Mulier q̇d possum dare non habeo sed menietip̃m tolle me seruũ iuris tui eẽ ꝓfitere: atq; vt filiũ tuũ recipias me vice illius in seruitiũ trade: mulier tandez plus diligẽs filiũ q̃ ꝑcens probitati honesti viri prexit cum ve nerabili ep̃o ad affricã Procedẽti aũt regis genero Paulinum vicariũ pro filio prebuit: cũq; ille venusti vultus hoĩem cõspex isset quã artẽ noscet inquisiuit: cui vir dñi: ortum inquit bñ co lere scio: suscepit itaq; seruũ ⁊ vidue reddidit filiũ: qui excolẽdi ortus accepit curã: benigne pieq; hoc pluribus annis ꝑegit: sed tãdẽ dispositione diuina post laborẽ sũme pietatis exhibitiõem omnes sue ciuitatis captiuos relaxatos eius p̃cibus secũ ducen do cũ onustis frumẽto nauib⁹ ad patriã remeauit. Magnũ pie tat̄ op⁹ vt gestu docẽt. hic Paulin⁹ exhibuit simili͛ de plurib⁹ alŷs sanctis viris. Legit̃ q̧ ipse magna pietatis opera exercue re quos tamẽ nostra Maria omnes precellit in pietatis exhibi cione. Tũ q: eius pietatis opus ex maiori fiebat caritate. Tum magis indigenti: q: nemo iter viatores pauperior Jesu xpristo. Johãnis p̃mo. In ꝓpris venit ⁊ sui eũ non receperũt. Apparuit eñi in carne visibili assũpta mũdo: ⁊ .2. ad corin. 8°. Scitis grãm dñi nostri Jesu xp̃i qm̃ cũ esset diues oĩm ꝑpter nos egen⁹ fcũs ẽ: vt illius inopia vos diuites essetis ⁊ Luce. 9°. Uulpes foueas hñt ⁊ volucres celi nidos: fili⁹ aũt hoĩs nõ habet vbi caput suuz r̃clinet Crisos. Nõ vides sibi tantũ diuerso⁹ esse quãtũ auibus Tum dignissimo pauperi filio dei vnico summo sacerdoti regi regum. Unde Ancelmus omelia. Intrauit Jesus. Alŷ quẽlibet hospitẽ in domo suscipiũt: ista nõ quẽlibet: sed ꝓpriũ dei filium q̇ nõ habet vbi caput suũ reclinet: nõ in domo sed in vtero susci pit. Tuz quia de nullo sibi superfluo sed omnino necessario op⁹ pietatis fecit filio suo pauperrimo ⁊ peregrino de proprŷs suis purissimis sanguinibus tunicam polimitam fecit: in gremio vteri sui hospitauit: ⁊ de ꝓp̃o corpe cibauit ⁊ lactauit: vnde An celmus vbi supra. Alŷ nudum quemlibet veste mutabili atq; corruptibili: vnde libz composita operiunt verbum dei in eadẽ virgine: carnẽ in vnitate persone assũpsit: que sine fine incõmu tabilis incorruptibilis ꝑmanebit. Alŷ quẽlibet esuriẽtẽ ⁊ sitien tem cibo vel potu exteriori reficiunt. Ista deuz hominẽ huma nitus indigẽtẽ nõ solum exterioribus cibis vel potubus pauit:

verum etiã vteri sui lacte aluit: ⁊ vt breuiter illa mĩe opera per
curramus que cũ vni ex minimis eius fiunt deus sibi facta cõ
fitetur. Jsta nõ quẽlibet ex minimis ſʒ summũ dei filiũ hospitẽ
suscepit: nudũ carne vel etiã pannis operuit: esurientẽʒ pauit: si
cientẽ lacte potauit: infirmũ per infanciã ⁊ etatẽ non solũ visita
uit ſʒ etiã balneãdo fouendo liniendo gestando frequẽtauit: cõ
prehẽso ⁊ crucifixo quasi in carcere posito affuit. Sicut scriptũ ẽ
Stabat aũt iuxta crucẽ Jesu mater eius. Hec Ancelmus Hũc
etiã suuʒ filiũ nobis in pietatis speculũ ⁊ iubar singulare posuit
de cuius pietatis opere Grego. fert 20. mora. Pietatis formam
mediator nobis dei ⁊ hominũ dedit: qui cũ posset nobis etiã nõ
moriendo cõcurrere: subuenire tñ moriẽdo hominibus noluit:
quia nos videlicʒ minus amasset nisi ⁊ vulnera nr̃a susciperet:
nec vim nobis sue dilectionis ostẽderet nisi hoc qd̃ a nobis tol
leret ad tẽpus ipe sustineret: passibiles q̃ppe mortalesq; nos rep
perit: ⁊ q̃ nos existere fecit ex nihilo reuocare videlicʒ etiã sine
sua morte potuit ↄpassione. Sed vt quãta esset ṽtus cõpassiõis
ostẽderet pro nobis fieri dignatus ẽ quod esse nos voluit vt in
semetipo tẽporaliter mortẽ susciperet quã a nobis in ꝑpetuum
fugaret: an nõ in diuinitatis sue diuicijs nobis iuisibilis perma
nens miris nos potuit virtutibus ditare: sed vt ad internas di
uicias rediret homo foras apparere dignatus ẽ pauper deus ħ
ille. ¶ Hunc eteni filiũ suum nobis miseris captiuis ⁊ mẽdicis
deum filium suum infirmis medicamentũ captiuis in precium
famelicis in viaticũ laborãtibꝰ ĩ premiũ ⁊ cũ nobis ipso cõtulit
regnum celorũ ⁊ omne bonum: qui enĩ proprio filio suo nõ pep
cit qũo cum illo nobis donauit omnia. Hec insuper nobis exhi
bet pietatis opa: anime nostre sicienti vinũ propinat: fontẽq; la
crimarũ distribuit: nudã operibus ṽtuosis virtutibus circũdat
peregrinanti aie paradisi preparat hospiciũ. Jncarceratã educit
a peccatis animã: infirmos consolando visitat: mortuos resusci
tat vt ex predictis elici põt alijsq; pluribus sacre scripture auc
toritatibus. ¶ Jgiť carissimi pietatis exerciciũ ãplectere si piaʒ
cupitis ĩuenire Mariã sequãtur famuli regie pijssime vestigiũ
cuius cotidie deposcũt pietatis ſtipẽdiũ: quia iuxta apostolũ p̃o
ad Thimo. 4.° Pietas ad oĩa valet Glo. bt̃i Ambrosij. Omnis
summa discipline xp̃iane in mĩa ⁊ pietate ẽ quã aliquis sequẽs
si carnis lubricũ patiť sine dubio vapulabit sed nõ peribit. Quã
auctoritatẽ doctor scũs in 4.° dis. 46. exponẽs dicit ꝙ sic itelligi
põt ꝙ in vita ista existẽtes illi qui ex fragilitate ĩcarualia pcc̃a

incidūt mortalia seu venialia per opa misericordie τ pietatꝭ ad penitēciā disponūt: nā talis nō peribit idest disponet per talia opera ad nō pereūdū. ¶ Et Jero⁹. nō memini me legisse inquit male mortuū qui libēter exercuit opa pietatis: habet enim multos intercessores τ impossibile ē preces multorū non exaudiri. Et Leo papa Quicqd in opa pietatꝭ expēdit nō minuit ſꝫ augetur: nec vnqꝫ apud deuꝫ perire potuit quod fidelis benignitas erogauit: dum qð cuiqꝫ tribuit id sibi ad premium recondit.

O dulcis Maria.

Tertio recōmendat intemerata virgo ab eius suauitate cū subiungitur O dulcis Maria. Quid ayt scriptura melle dulci⁹ Rñdeat Maria Illud sapiēcie sibi approꝑatum Spūs meus sup mel dulcis ¶ Sup quo verbo inqt quidā deuotus doctor burgeñ. ordinis predicatorꝫ O illustrissima feia sup oīa predicāda iuuēcula qc quid pfectionis in creaturis gradibus variat īfinitis in h glorioſiſſimo trinitatis tclinio ad triplicis gradus methā reducitur Exēpli gra in creaturis pōt dicere Quid meli⁹ petra: calibs: qd calibe argentū: qd argēto aurū: quid auro gēma: qd gēma vtus τ sic vltra pcedēdo: ſꝫ iuenit melior melius. ¶ Preterea qd ligno durius lapis: quid lapide ferrū: qd ferro adamas τc. Insup militē i potēcia decurio pcellit: decurionē quīquagenari⁹: qn quagenariū Centurio: illū comes: comitē rex: regē Impator et sic de singulis pcurrēdo statubus: longe vo dissimilit h in Maria cōtingere videmus. ¶ Si nāqꝫ ex scriptura qris quid melle dulcius Rñdebit Maria Si qd Maria Rñdebit deus: τ quid deo nihil. ¶ Insup quid Salomone sapiētius Maria: qs Maria deus: qs deo nihil. Quid sole clari⁹ Maria: qd Maria deus nec vltra pōt pcedere. ¶ Sꝫ nūc restat iqrere quō Marie spūs super mel dulcescat Quis cteni mel dulcedis rem sibi vendicꝫ nihilominus si melli multū fellis adicias τ in felleā amaritudinē facilime cōmutabis vel etiā inuurilētos humores si sumat ab aranea conuerti ꝓspicias Sed Mariā nostraꝫ fateamur id

circo melle dulciorez quā nulla potuit amaricari malicia. Mi
les naturali quidez dulcedine respargunt̄ sȝ alienis aliqñ ama
rescūt iniurys. Maria vͦo cū tota sit dulcedo iestimabilis tanta
firmitate radicat̄ vt nullis vnq̄ȝ conuicys nulla maledictione
moueri posset: at ōni melle dulcior: qꝛ vnicū filiuz dilectissimū
flagellari: consputi: spinis coronari: sitiens aceto potari: felle ci
bari: ⁊ tandem morte turpissima cōdempnari ante oculos suos
videns nihil dicere vel facere legitur nisi tantum pys fletibus
ora rigare: poterat siquidem eis improperare fily sui collata
beneficia: homicidas iniustosq̄ȝ appellare: sanguinem innocen
tem condempnantes multaq̄ȝ alia obicere: tacita tamē hec om
nia ferebat. Ecce carissimi dulcedinis summe argumentum ir
refragabile Mulercula enim filium in adulterio genuisse de
prehenditur si vel leuiter vapulare conspexerit cordis amaritu
dinem: insanis mox prodit clamoribus: Maria que filiuz non
cuiuscumq̄ȝ sed dei virgo peperit hunc coram se crucis patibu
lo videt affigi ⁊ affligi tormentis varys ⁊ nihil loquitur: non
eos redarguit columba mansuetissima: non murmurat: non
maledicit: sed solummodo stat ⁊ plorat. Oꝛ crudelissima furie
de bachantis iudeorum ferocitas Maria confusionem eorum
vel in modico vini defectu sustinere non potuit: ⁊ ipsi eam in
obprobrium vniuerso israheli ponere non erubescunt: nec ta
men saltim eos toruo respicit oculo Maria O dulcis ergo ma
ria O Maria inquam. ¶ Hoc enim nomen proprium triplicez
habet interpretationem iuxta trium linguarum varietatem: he
brayce enim stella maris interpretatur: latine amarum mare
Siriace vero domina nuncupatur. ¶ Primo enim hoc nomen
non incongrue stella maris interpretatur: quia stella maris tri
bus laudabilibus fulget prerogatiuis beatissime virgine opti
me congruentibus quo ad seipsam et nos. ¶ Pimo nūq̄ȝ pati
tur occasum sed ab eodem distantissima fertur. ¶ Secundo qꝛ
super vniuersas celi stellas altius eleuata est ⁊ super omnes su
premo graduum propinquissima quarum duarum egrediaruz
prerogatiuarum prima conceptioni competit virginis ⁊ secū
da eius assumptioni. Oꝛ sicut stella maris nūq̄ȝ passa est oc
casum sed ab occasu est distantissima sic nec immaculata vir
go nūq̄ȝ passa est originale peccatum: quod per occasum sig
nat̄: vt dicit Cancellarius sermone de cōceptiōe facte cōstācie

Conpetit 2° assumptioni vginis q sicut maris stella super vniuersas celi stellas altius eleuata ē ꝛ sup oēs supremo cardini ꝓpinquissima: sic ipa in sua assumptiōe super choros angelorum ꝛ vniuersam creaturā citra humanitatē filij sui exaltata ē: consedens in throno filij ad dexteraꝫ eius collata. ¶ Tertio bene q̄ ad nos interꝑtatur stella maris: ꝛ hoc propter huius officiuꝫ: ꝛ hoc in errātiū per mīe eius viscera reductione. Et sicut stella de nocte lucet sic beata vgo hys qui in tenebris peccatorū fluctuāt lumeꝫ prestat. Aug°. in oratione Aue stella nuncians veri solis ortū de qua verum tenebris lumen est exortum quod ī nostris mētibus repperis distortū tue ꝑticipio lucis fit absortū. ¶ Scōo interꝑtatur latine amarū mare ꝛ hoc est in dolorosa filij passione: iuxta illud Luce 2°. ꝛ tui ipius aīam pertransibit gladius. ¶ Beda nō potuit videre filiū crucifigi sine affectu materni doloris. Damascenus dolores quos effugit pariens hos tēpore passionis xp̄i sustinuit. ¶ Tertio Syriace dn̄a ꝛ vere domina que nulle pure subiecta creature nullius indiget creature iuuamie largissima insup in distributione. Hec insup dn̄a in filij oblatōe iussione ꝛ celorū possessione. De hys inꝑtatiōibus dicit doct. Seraphicus Uere Maria stella maris amarū mare ꝛ domina stella maris mūdo totaliter in amaritudine posito lucis eterne radiū emittendo. Amarū mare cor in passione filij tui in cruce pro nobis pendētis totaliter trāsformādo: dn̄a super ōnes angelorū choros ad filij dexterā ascēdendo: ꝛ stella maris es nos dirigendo: amarū mare cōpaciendo: dn̄a protegēdo: stella maris honestate amarū mare pietate sꝫ dn̄a potestate Hec ille. Ad laudem eni huius dulcissimi nominis dicit Cāticoꝝ pmo Oleuꝫ effusum nomen tuū. Sup quo vbo Sabineñ. Sicut oleū ōnem liquorē supnatat sic nomē eius oīm sanctorū nomina ꝛ inuocationes nominuꝫ supexcellit ꝛ superat in efficacia subuētiōis obtentu diuine gratie ꝛ demonū fuga. Ideo adolescentule idest fideles aīe: nouelle per gratiā: nō vetule per culpā: nō senio steriles sꝫ donis fecunde spūalibus fortes: nō vt anus debiles: non curue nec statuētes oculos ī trā declīare. Sꝫ ꝑ celeste desideriū recte ad celos erecte dilexerūt te nimis idest plurimū: nō enim inmerito super oēs sanctos diligenda atqꝫ inuocanda itemerata virgo Maria: quia ꝓptior ē ad audiendos clamores seu ꝓces pauperum sua intercessione indigentium q̄ ceteri sancti. Et q eius humilitas ē tanta q magis accedat ad similitudieꝫ diuine humilitatis. De deo aūt legitur in psalmo quia nō spernit neqꝫ despexit deprecationem pauperis. Tu ergo Dulcissima Virgo Maria, ne despicias preces seruorum tuorum: sed ora filium tuum Sacratissimum, ut eos perducat ad Regnum Cælorum = Amen =